ΒΙΒΛΟΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΥΧΗΣ
Καὶ Τελέσεως
ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ
Καὶ ἄλλων
ΘΕΣΜΩΝ
ΚΑΙ
ΤΕΛΕΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Κατὰ τὴν τῆς
ΑΓΓΛΙΚΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.
Πρὸς ἣ τύποις
ΤΥΠΟΣ καὶ ΤΡΟΠΟΣ
Τῆς
Καταστάσεως, Χειροτονίας, καὶ
Καθιερώσεως
ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ,
καὶ
ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

Ἐν τῇ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ,
Ἐξετυπώθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΙΕΛΔΟΥ,
τῷ τῆς Ἀκαδημείας Τυπογράφῳ. Ἔτει
Δεσποτείας Θεοῦ ἀνθρώπου

Τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιεχόμενα.

Προοίμιον.
Περὶ τῆς Λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς.
Περὶ τῆς Τελετῆς.
Τάξις τῆς τῶν Φωτῶν ἀναγνώσεως.
Τάξις τῆς τῶν λοιπῶν ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως.
Πίναξ τῆς ἰδίας Ἀναγνωσκομένης ἡμῖν Ἑβδομάδος.
Καλανδάριον μετὰ τοῦ Πίνακος τῆς Ἀναγνωσμάτων.
Πίνακες καὶ Κανόνες περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα.
Τὰ Τυπικὰ τῆς Ἑωθινῆς Εὐχῆς.
Τὰ Τυπικὰ τῆς Ἑσπερινῆς Εὐχῆς.
Σύμβολον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Λιτανεῖαι.
Πεσοθυχαὶ καὶ Εὐχαριστίαι ἐπὶ τοῖς παραπίπτουσι καιροῖς.
Σωτῆρι, Ἐπουράνιε, καὶ Εὐαγγέλια, ἃ δεῖ ἀναγινώσκειν ἐν τῇ ἁγίᾳ Σωτῆρος Τάξει.
Τύπος τῆς Λειτουργίας τῆς ἁγίας Σωτῆρος.
Τάξις Βαπτισμοῦ Δημοσίᾳ τοῖς Ἰδίοις.
Τάξις τῶν Βαπτισμάτων τοῖς ἐν ἡλικίᾳ ὑπάρχουσι Κατήχησις.
Τάξις τῆς Βεβαιώσεως.
Τύπος τῆς τῶν Γάμων τελέσεως.
Ἐπισκευὴ Θαλάμου νέου.
Σωῄαξις τῶν Κεκμηκότων.
Τάξις ταφῆς τῶν Νεκρῶν.
Εὐχαριστία τῶν Γυναικῶν μετὰ λοχείαν.
Ἀπειλή.
Τύπος τῆς Ἐπιδιαλαμβήσεως Πεσοθυχῆς.
Τύπος τῆς Πεσοθυχῆς καὶ Εὐχαριστίας ἐν τῇ ἡ τοῦ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.
Τύπος Πεσοθυχῆς ἐν τῇ λ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.
Τύπος Πεσοθυχὲς ἐν τῇ κθ' ΜΑΙΟΥ.
Τύπος Χειροτονίας Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων.

OLS B-9-475 no.1
~~OLS 192.0.48 no.1~~
TRINITY COLLEGE CAT. DUBLIN LIBRARY

Τῷ Δι' ἐσημαπάτῳ ἐν Χριστῷ Πατρὶ καὶ Τιμαλφεστάτῳ Κυρίῳ, ΓΙΛΒΕΡΤΩ, Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Καντυαρείας, πάσης τῆς ὅλης Ἀγγλίας Πρωτεύοντι καὶ Μητροπολίτῃ, πάσῃ νέᾳ ταύτῃ τῆς Ἀγγλικανῆς Λειτουργίας νεοσὶ ἐπιδιασκευασθείσης Μετάφρασιν Ἑλληνικὴν, τῆς πρὸς αὐτὸν αἰδοῦς, τιμῆς, καὶ εὐχαριστίας Μνημόσυνον καὶ Τεκμήριον ὁποιονδήποτε, ταπεινοφρόνως ἀπὸ μεγαφρενῆ καὶ μεγαφωνεῖ τῆς μὲ Πετροπόλεως Ἀρχιπρεσβύτερος, πάντων δὲ τῶν Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας Πρεσβυτέρων ἐλαχιστότερος,

Ι. Δ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἡ Ἀπλικὴ Ἐκκλησία ἀφ' ἧς πρῶτον τὴν Δημοσίαν αὐτῆς Λειτουργίαν συνετάξατο, ἐξ ἑνὸς καὶ ἑσπερινοῦ ἀποτελεῖται, ὅπερ τοῖς σὺν θαρσαλέᾳ μετὰ εὐτόλμου δόξης ἀγῶσι, τὴν τε ἄλγον δυσκολίας ἐν τῇ παραλείψει, καὶ τὴν ἀγαν ὀκνηρίας ἐν τῇ προσθήκῃ ποιοῦσαν ἀμέτρως μεταβολὴν. Ὥσπερ γὰρ, καὶ ἐν μέσῃ εἰπεῖν, ἡ κοινὴ ἐμφέρεια φανερὸν ποιεῖ, ὅτι τὴν τοσαύτην ὑμνῳδῶν καθιέρωσαν πεντηκοντάδων μεγαλοδώρου χειρὸς (μᾶλλον δὲ θείας ἀγγελικῆς ἀπαρχῆς) πάλαι συνιστῶσι τὰ ἀγρυπνήματα, καὶ ταῦτα συχνάκις πλείω καὶ μείζω τῶν κρακῶν, ὧν ὑπερβαίνουσι διὰ τοσαύτης μεταβολῆς φαίνεται γνώριμα. Οὕτω καὶ τἀναντίον, τὴν καθίκασι Τρίπτυχ καὶ Τύπων τῆς Θείας Λατρείας, Θεσμῶν τε καὶ Τελετῶν ἐν αὐτῇ διαπεπαιδευμένων καὶ φιλοπαιδευμένων, τῇ φύσει γε ἀδιαφόρων, καὶ ἀλλοιωτῶν ὁμολογουμένως ὄντων· εὔλογον οὐκ εἶναι, διὰ τὰ βαθέα ἄδεια καὶ ἐπιφερόμενα συμβαίνοντα, ὡς ἐν ὀλίγοις τε καιροῖς καὶ αἰτίαις ἄλλας καὶ ἄλλας ἐπιπίπτοντα, τοιαύτας μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις ἐν αὐτοῖς γίνεσθαι, διαπίπτειν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἢ ἀναγκαίᾳ, ἢ συμφέρουσι ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε δοκοῦσιν εἶναι. Ἴσμεν δὲ καὶ σαφῶς τοῦτο, ὑπὲρ Αὐτοκρατόρων τινῶν (ὧν μακρὰ ἡ μνήμη) παρ' ἡμῖν βασιλευόντων ἐξ ἧς ἡ Διόρθωσις πρῶτον ἐγένετο, ἡ Ἐκκλησία διὰ τὰς δικαίας καὶ ἀξιολόγους φροντίσεις, καὶ αἰτίας, εἰς ἃς εἰς αὐτὸ προὐτρέπετο, εἰς τοσοῦτον ἦλθε τῆς συγκαταβάσεως, ὥστε συγχωρεῖν τοιούτοις ἐν τοῖς τῶν καθίκασι ποιεῖσθαι μεταβολὰς, ὅταν τῆς ἐκείνων καιρῆς συμφέρειν ἐνομίσθησαν· πλὴν γε, ὅτι τὸ καθόλου σῶμα, καὶ τὰ Οὐσιώδη αὐτῆς (εἴτε τὰ κυριώτατα μέρη τῆς ὕλης ἐξ ἧς συνίσταται, εἴτε τὴν κατασκευὴν, καὶ τάξιν αὐτῆς σκοπῆς) τὰ αὐτὰ διέμειναν ἄχρι τοῦ σήμερον ἡμέρας, καὶ δὴ καὶ εἰσέτι βέβαια καὶ ἀσάλευτα διατελοῦσιν ὄντα, μηδὲν τοῦτο γε κωλυόντων πάντων ἐκείνων τῶν ματαίων μηχανημάτων καὶ ὀπτασιῶν ἀναπλασθέντων κατ' αὐτῆς ὑπὸ τοιούτων τῶν ἀνθρώπων, οἱ καινοτομίας ἐρασταὶ ὄντες, φανερὸν ἀεὶ πεποιήκασιν, ὅτι ταῖς ἰδίαις αὐτῶν φαντασίαις τε καὶ ὠφελείαις μᾶλλον προσήρτηντο, ἢ τῇ κοινῇ συμφέρουσι, καὶ πλείονα λόγον αὐτῶν ἔχειν, ἢ τὰ δέοντα πράττειν.

Ὡς ἀδιαλείπτοις μαθήσεσι, καὶ διαπόροις τισὶν μοχθηραῖς ὑποθέσεσι τῆς Λειτουργίας χρῆσιν (καὶ τοῦτο γε διὰ τὴν ἐγχωρίαν Νόμων φροντίδα θεῖσαν, καὶ τῶν Νόμων ἐκείνων μηδέπω ἀνωρθωθέντων) ἐν ταῖς ἀπαισίοις ἴσως χρόνοις μάλιστα ἀναταραττούσαις, διαμελεῖσθαι καὶ ἀφανίζεσθαι συμ-

ἔθε

ἴδιον, ἆρα τι ἐυδηλον τῦτο φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἐ βελομένοις ἡμῖν ὀξὺ ἐπαυδοῦ ἀναμιμνήσκειν; Οὐ μὲν ἐν ἐπειδὴ, μᾶ τὸ μακαρμοτάτην τ Μιχαηλείοτητ Θ Βασιλικῆς οἰς τὸρχαιον Ἀποκατάστασιν, εἰκὸς ἦν, οἰς καὶ πάλαι τὰ δίκαια, ἔτω καὶ τῶν τῆς Λειτυργίας χρῆσιν ἐφ' ἱερὰς, ὅτι φιλεῖ χρύσθαι ἐν τοῖς τοιύτοις, ἐπαινεῖται μᾶλλον (ἄτε μηδ' ἐποτε νομίμως ἀφαιρεθεῖσαν) εἰ μὴ ἐν καιρῷ ἐμποδισθεῖη· ἐκεῖνοι γὰ οἱ ἄνθρωποι, οἷς ὀπὶ τῆ φρόνιμ. Τυραννησάντων πρόγματα τοτον ἐδόκει εἶ), κακόνοων αὐτῆ κατασῆσαι τ λαὸν, ἰσχυρὸν ἤδη μᾶλιστα φρονῆσαι αὐτῆς, ὅσον γὰ χρὸς τὸ ἐυφημον, καὶ τὸ λυσιτελὲς, (πλὴν εἶγε μὴ ἀσφαλέστερος βέλοιτο ἂν πλημμελήσαντες ὁμολογεῖν, χρὸς ὁ τοιοῦδε οἱ ἄνθρωποι πάνυ δυσπείσως ἔχοσι) τὴν ὁποκατάστασιν αὐτῆς, ὅση δυνάμις, παντὶ τε τρόπω καὶ μηχανῆ ἐποδίζειν. Ἐφ' ὁ πολλὰ Συγγραμμάτα ἐξεδόθη καὶ τῆς Βίβλ τῆς Δημοσίας Εὐχῆς, καὶ οἱονεὶ εἰς μάχλιν συνιτάχθησαν αἱ ἅλοι καὶ ἀρχαῖαι Ἀπολογίαι καὶ ἐκτάσεις, αἷς χρσετίθησάν τινες ἄλλα καὶ νέα καὶ πλείοσ ἢ αἱ χρότερον φερόμεναι, χρὸς τὸ αὐξῆσαι καὶ ἐξυγκῶσαι τ ἀριθμόν. Τέλ Θ ἦ, πολλαὶ αἰτήσεις ἐπαμῶς καὶ ἐκτενῶς ἐποιοῦντο χρὸς τὴν Μεγαλειότητα Βασιλικὴν, ὅπως τ χρσερημένης Βίβλ νέα ἐξυπαρχῆς Ἐπίσκεψις εἴη, τοιαύτη ἦ καὶ Ἀλλοιώσ ἐν αὐτῆ, καὶ χρσθέσις αὐτῆ χλοιπὸ, αἱ συμφέρειν νομιθῆσι δὴ τῆ ἡσυχίᾳ τῆ ἀθύων καὶ ἀπαλῶν συνειδήσεων. Ὥσπ ὅτω ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῆς δυσβουλίας αὐτὸ χρσθυμί Θ ἱκανὸν δοκῶν εἶ (ἐπ' ὅσον δίκη τ' ἰδ' ἀλόγως χρσδόκιμον ἦ)) πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις αὐτὸ, ὅσας ἐπαλ δόξας ἔχουσι, ἀμφίβολα τε συγκατέθετο.

Καὶ ἐν ταύτῃ γὰ μᾶ Ἐπισκέψ αὐτοῦ πεποιήμεθα, τῆ αὐτῆ χρῆσθαι μετρι ότητι, καὶ εἰ ἐπισυμβαίη δύσφημόν τῆ περγμάτων παρεκπλησίας ἐχόντων ἐν τοῖς χρότερον. Διὸ τῆ πολλῶν καὶ διαφόρων Ἀλλοιώσεων ἡμῖν χρσενεγμένων, ἐκείνας πάσας παρῃτήμεθα, ἅπερ ἢ πάνυ ὀπικίνδυνοι ἦσαν (ἄτε καθεστώσας χρσκρίσεσι, εἴτε τῆ Διδασκαλίᾳ ὅλα τοῦ ἐν κεκυρομένῃ, εἴτε τῆ ἐπαινετῆ Πρακτ τ Ἀγλ ικανῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον ἦ, τῆ ὅτι, ὅλης τῆς Καθολικῆς τ Χριστ Ἐκκλησίας) ἢ μηδενὸς λόγ ἀξίαι, ὄντες ἦ φλύαροι, καὶ μάταιοι. Ὅσαι ἦ τ Ἀλλοιώσεων ἡμῖν χρσεφέροντο (ὑφ' ὧν τινων ὅτω τῆ ἀνθρώπων, ὑξ ὧν ἀν δέποτε χρσφάσεων, ἢ ἐπιζ ὅτω ἕνεκα ἅττα χρσειρόμεθα) ἃς ὁποτοιῶν ὀπιδείξεις καὶ συμφράσεις ἐπαινεῖ ἡμᾶς εἶ), ταύτας ἐθελοντὶ καὶ αὐτοχρεϊτως συνκατατεθέμεθα· ἐμφρονῶς καταδικαδύνες τῆ θλασάμει τ λόγε πᾶς, διλέγοντές γε ἡμᾶς ὡς ἀναγκαῖον ὧν τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς μεταβολάς· Ἀκριβῶς γὰ πεπείσμεθα, καὶ ἄτω πάνυ τ γνώμης ἔχομεν (ὅπερ καὶ αὐτοῦδὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενον) ὅτι ἡ Βίβλ Θ ἀς χρσήτεον τῆ Νόμῳ κυ-

ρεθῆσαι, ἢ περιέχει τι ἐν ἑαυτῇ ἐναντίον τῷ Λόγῳ τῆς Θεί-
ᾳ τῆς ὑγιαινούσης Διδασκαλίας· ἢ ἐξ οὗσεως ἀνθρωπί-
νης ἢ μὴ χρήσθαι, καὶ κατείκειν φιλαυτί ἀν μετ' ἀγαθῆς συνει-
δήσεως, ἢ ὁ μὴ δυνάμενος ἀνεξικακεῖν καὶ ὑπονοεῖν αὐτῷ
ἀνθρώπινον· εἰ γε τ δικαίως καὶ ὀλιγωρίως ἐρμηνείας
τυχεῖν ἀξιωθῇ, ἧς δηλαδὴ χρὴ πρὸ τοῦ κοινοῦ ὀφείλειν ἀξιο-
λόγου δεῖ πάσας τὰς Ἀνθρωπίνας Γραφὰς, μάλιστα δὲ τὰς
τῆς τῶν Ἀρχόντων ἐξουσίας ἐνυπόθετους, ἀλλὰ γε καὶ τὰς αἰρε-
τικὰς Μεταφράσεις αὐτῆς τ ἁγίας Γραφῆς.

Ὁ μὲν οὖν καθόλου σκοπὸς ἡμῖν ἐν τῇ ἐγχειρεῖν τούτῳ
τῷ ἔργῳ ἔστω οὗτος, μὴ τοῖς ἢ τοῖς χαρίζεσθαι τὰ ἄλογα ἅπα
ἀνθρώπου αἰτήματα, ἀλλὰ τὸ γε μόνον ποιεῖν, ὃ (ὅσον ἐφ' ἡμῖν
τῇ τῶν καταλαβεῖν) μάλιστ' ὠφέλιμα τείνειν πρὸς τὸ τῶν
Ἐρωμένων καὶ Ἐνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διασῴζειν, τῶν
Ἀισθῶν πίπτειν, τῶν τε Εὐσέβειαν, καὶ Εὐλάβειαν ἐν τῇ
Δημοσίᾳ τῶν Θεῶν Λατρείᾳ διεγείρειν, καὶ σκώπτειν τῶν ἀ-
φορμῶν τῆς θελόντων ἀφορμῶν τῶν ὑπισκώπτειν ἢ μέμφεσθαι
τῶν τ' Ἐκκλησίας Λειτουργίαν. Καὶ ὅσον γε πρὸς τὰς ποι-
ὰς τινας τ Βίβλου ταύτας πρὸς τὸν προτέραν διαφωνίας καὶ
διαφορὰς, εἴτε διὰ Ῥεθδίσεως, εἴτε δι' Ἀλλοιώσεως, ἢ ἄλ-
λως ὁπωσοῦν χρυμβίας, οὕτινί τ καθόλου λόγῳ δέῃται ἀπο-
χρήσῃ· Ὅ τι δήπου τῆς Ἀλλοιώσεως τὸ πλεῖστον μέρος ἐγέ-
νετο, ἢ τὸ πρῶτον πρὸς τὸ βέλτιον ὁδηγεῖν, καὶ ῥυθμίζειν
τοῦ μέλλοντος λειτουργεῖν ἐν ᾧ τινι τῶν μέρει τ Δημοσί-
ας Θεῶν Λατρείας, ὃ καὶ μάλιστα γίνεται ἐν τοῖς Καλενδαρί-
οις, εἴτουν Μηνολογίοις, καὶ ἐν ταῖς κοιναῖς λειτουργίαις Ἐκ-
λεκτήριον, ἤγουν τοῖς Κανόσιν· Ἢ τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ τὰς
λέξεις, καὶ φράσεις τινὰς πάλαι εἰθισμένας κυριώτερον καὶ
ἐναργέστερον ἐκφάναι διὰ τῆς ῥημάτων τῆς τῶ παρόντ-
χρόνου ἰδιώματι μᾶλλον σωσῶν, πρὸς τι τὸ σαφέστε-
ρον ἐξηγεῖσθαι ἄλλας τινὰς λέξεις καὶ φράσεις, αἳ ἢ ἀμφί-
βολοί γε ἦσαν τῷ σημασίαν, ἢ ἄλλως ῥᾳθύμως τῆς πορ-
ρωτέρω ἐρμηνεύειν τὰ τ ἁγίας Γραφῆς μέρια, τὰ τῇ Λειτουργείᾳ παρ-
εμβληθέντα, ἅπερ μάλιστα γε ἐν τ Ἐπιστολαῖς καὶ ταῖς Εὐ-
αγγελίοις, ἔτι ὃ καὶ ἄλλοθι πολλαχῇ, νῦν ἀναγιγνώσκεται
διατέτακται χρὴ τῷ τελευταίᾳ Μεταφράσει· καὶ ὅτι λυ-
σιτελεῖν ἐδόξει Γερσυχάς τινας καὶ Εὐχερείας τοῖς ἰδίοις πα-
σὶν ὑποδίσειν ἁρμόττασας τ ἄλλαις ἐν τοῖς φορτίκοις τά-
ταις φορτιθείσαις· καθάπερ ὃ εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς Θεμαπίαν,
ἔτι ὃ καὶ Ἀκολουθίαν τῶν Βαπίσματ τῆς ἐν ἡλικίᾳ ὄντων· ἢ
μὴ οὖν εἰ καὶ μηδ' ἕτω γε ἀναγκαῖα ἔσται ὅτι ἡ φορτίκη Βίβλ-
σωσιτέτακτο, ὅμως ὃ διὰ τῆς τῶν Ἀναβαπίσματ φορικοπῆς,
τῶν παρεισφρύτων ἐν ἡμῖν τῇ ἀδεία τῆς χρόνων πως παρω-
χημένων, ἀναγκαία νῦν γίνεται, καὶ πάντοτε χρήσιμον ἂν εἴη
φορτὶν τὸν Βαπίσματον τῆς ἐν ταῖς ἡμῶν Κολωνίαις Ἐπισκοπείων,
καὶ ἄλλων εἰς τὸν Πίστιν ὑπισχνουμένων. Ἐὰν δέ τις φορτίτε

ὑπὸ τυ-

ὁπόθυμῶν τῶ μᾶλλον καὶ ἐκφῆναι λόγῳ τὴν Ἀλλοιώσιαν ἐν ἀπιγνώσῳ τ Λειτυργίας μέρη γινομένων, τὸν παρόντων Βίβλιον τῇ σωτέρᾳ συμβάλλειν ἀξιώσῃ, πάνυ γε ἀναμφιβόλως πεπεισμένα, ὅτι φανερὸν αὐτὸ ἔσται, ὃ ἕνεκεν ἐχρύσωτο ἡ Μεταβολή.

Καὶ ἵν' τῳ γε σπεδάσαντες τὸ ἔργον ἡμῶν ἐν ὁπτιλεῖν, καὶ τὰ σωφρονικὸν ἡμῖν ποιεῖν ἐν βαρεῖ τάτῳ τοῦ πράγματι, ὡς εὐπρόσωπον τῶ Θεῶ, καὶ τὸν εἰλικρίνειαν ἡμῶν σωιζόμενον (ὅσον ἐφ' ἡμῖν) φῶς πᾶσιν σωτεῖδηλον ἀνθρώποις· εἰ καὶ ὁλοσχερῶς ἀδύνατον ἦν (ἐν τοιᾷδε διαφορᾷ τῶν καταλήψεων, διαδόσεων, καὶ ἀφελειῶν ἁπάντων τ γῆς ὑσῶν) πᾶσιν ἀρέσκειν· ὡδὲ σωφρονικὸν ἡμῶν δὴ εἶν, τὸν στασιαστικὸς, αὐθαδεῖς, καὶ σκολιὸς τῶν ἀνθρώπων ἀγαπᾶν θέλειν ἢ ἀναπαύεσθαι τοιῶδί τινι ὁποσῶν πραξιδάτων σωμαχθῆναι ὑφ' ἄλλων πιῶν πλεῖν εἰ μὴ ὑφ' ἑαυτῶν· δηλ' ὅτι ἀγαθὸν γε ἐλπίδα ἔχομεν, ὅτι τὸ ὧδε παρεστὸς ὁμῶν, καὶ ὑπὸ τῶν Σωσόντων τῶν ἀμφοτέρων Ἐκκλησιῶν μεγάλη σπεδῆ ἐξεταδὲν καὶ δοκιμαδὲν, καὶ ὑπό τι τ πάντων σωφρονικῶν, εἰρηνικῶν, καὶ τῇ ὄντι ἐν τ σωνειδήσει ἐχόντων τ Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας τέκνων σωφρονεῖν χθήσεται, καὶ δοκιμασθήσεται.

Περὶ τῆς Λειτυργίας τῆς Ἐκκλησασικῆς.

Οὐδὲν τοπαράπαν τῇ ἀνθρωπίνῃ ὀλιγοψίᾳ ἀεὶ ἅπαν κεκολασμένον ἐφύρητο, ὡς ἀσφαλῶς εἰπεῖν τε, ὥστ' φεῖδόν τι τῶν χρόνῳ ἀμὴ εὐθέχεσθαι διεφθαρμένον εἴη. Οὕτω (ὥστ' πάλαι ἀν) φανερῶς ἰδεῖν ὅδιν ἐν τῇ δημοσίων τ Ἐκκλησιῶν Εὐχῶν, ἃς τὸν Θείαν Λατρείαν κοινὰς ὀνομάζομεν. Ἧς δὴ τὸν πρώτων χρόνων τι καὶ ὑπόθεσιν εἴ τις ἐθέλοι ἐν τῶν ἀρχαίων Γραφέων ἐξερεύνησαι, ἀ πάνυ διατεταχθαι εὑρήσῃ αὐτῶν, εἰ μὴ δὲ ἕνεκεν αἰτίαν, καὶ μεγάλων τ ὠφελείας φερούσῃν. Οὕτω γὰρ ὡσ' αὐτῶν τὰ πράγματα κεκόσμηκεν, ὥστε ὅλα τὰ Βιβλία ἢ τὸ μεῖζόν γε αὐτῶν μέρος ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγνωσθῆναι. Τούτου γε ἕνεκα, ἐφ' ᾧ ὁ Κλῆρος, μάλιστα ἂν οἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἱερουργοῦντες (ἐν τῶν πλειόνων ἀναγνῶναι καὶ μελετῆσαι τὸ ῥῆμα τῶ Θεῶ) αὐτοί τε φῶς τὸν ὑσέλειαν παρομηθῶσι, καὶ ἱκανώτεροι γένωνται φῶς τὸ παρακαλεῖν ἐν τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ, καὶ τοὺς τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιμένους ἐλέγχειν· Ἔπ' ἄν, ἵνα καὶ ὁλαὶς (ἐν τῶν ταῖς ἁγίαις Γραφαῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁσημέραι ἀναγνωσμένων ἀκόσαι) ἑκάστοτε μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐν τῇ γνώσῃ τῶν Θεῶ φῶσκόπτῃ, καὶ τῇ τ ἀληθινῆς αὐτὸ Θρησκείας ἔρωτι σφοδρότερον διακαίωνται.

Οὐ μὴν δὴ ἐν τοῖς πολλοῖς ἔτεσι τάτοις ὅδη παρεγνωμένοις, ἡ ὑσιοῖς αὕτη καὶ δυσφημὶς τῶν ἀρχαίων Γραφέων

διάταξις (διὰ τῦ ἐμφυτεῦσαι αὐτῇ τὰ ἄθλα τῆ Ἰσραηλιτῶν καὶ Λευϊτῶν, καὶ πολλαπλάσια τὰ Ἀντίφωνα, Στιχάρια, Βαπτολογήματα, Δ' πύχα, καὶ Σωσοδικὰ) ἅτινες ἀλλοιωθῆναι, διεῤῥήχθη, καὶ ὀλιγωρήθη, ὥστε τοπλεῖστον ἐπεὶ Βίβλῳ τις τῶν ἁγίας Γραφῆς ἤρξατο ἤδη ἀναγινασκομένη, μὴ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰ τρία ἢ τέσσαρα κεφάλαια, τὰ λοιπὰ πάντα παρελείφθη. Τέτων δὲ τὸ τρόπον ἤρξατο ἡ μὲν βίβλῳ Ἡσαΐα τῦ Προφήτα ἐν τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ Γενέσεως ἐν τῇ Ἑβδομηκοστῇ· ἤρξατο δὲ μόνον, ἀλλ' οὐδέ ποτε διόλε ἐξανγνώσθη. Ταῦτα δὲ τὰ πάθη καὶ αἱ ἄλλαι τῶν ἱερῶν Γραφῶν βίβλοι. Προσέτι δὲ, ὅπερ καὶ ὁ ἁγιῳ Παῦλῳ τοιάδε τῇ γλώττῃ ἐξέστε λαλῆν πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε νοῆσαι αὐτῦς, καὶ διὰ τῦ ἀκούειν ὠφεληθῆναι· Ἡ Λειτεργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ Ἀγλικανῇ πολλῷ ἤδη πρὸ τῦ χρόνε Λαπιγὶ τὴν λαὸν ἀνέγναστα, ἐδὸ πωῦ τ' γλώττης ἐκείνης σωιέντ· ὥστε πῖς ὠστὶ μόνον ἤκεσαν, ἀλλὰ τῷ καρδίαν, πθῦμα, καὶ νοῒ, ἐδαμῶς ὠχοδομήθησαν. Πρὸς δὲ τέτοις, καίπερ οἱ ἀρχῆθεν Πατέρες τὸν Ψάλμες εἰς ἑπτὰ μερίδας διείλετο, ὧν ἑκάστη ἡ Νυκτερινὴ καλεῖτο, ἵναλχ' ὀλίγοι μὲν τινες αὐτῦ ὁσημέραι ἐλέγοντο, οἱ δὲ λοιποὶ παντελῶς παρελείποντο. Τίλ' δὲ, τό, τε πλῆθ' καὶ τὸ δυσνόητον τῦ Κανόνων κοινῇ λεγομένων τῆς Πίκης, καὶ πολὺ τὸ μεταλλάττον τ' Λειτεργίας αὐτὸν ἴσ', ἢ ὅλι ποσὸν ἐργῶδες καὶ ἄπορον τὸ πρᾶγμα εἶ). ἀκατυλίξαι μόνον τῶν Βίβλον, ὅς' ὠκ ὀλιγάκις δυσχερέσερον ἐγένετο τὸ ἀναγνωσθησόμενον ἐξευρεῖν, ἢ τὸ ἐξευρημένον ἀναγνῶναι.

Τέτων δ' ὡς τ' ἀπόπων ἀκριβῶς ἐνενοημένων, τοιαύτη ἡ Τάξις, δι' ἧς ἐπανορθῶτο ἂν αὐτὰ, ἐνταῦθα ἐξετίθη. Ἅμα δὲ καὶ ὡ' ὠφέλεα εἶ) τὰ ἐνθάδε διατεταγμένα, τὸ Κεφαλάριον τῦτο Μισολόγιον σαφῶς γε αὐτὸ καὶ ἀκατάληπτον ἐν ᾧ (ἐφ' ὅσον δύον τε) ἡ τ' ἁγίας Γραφῆς ἀνάγνωσις ἅτω πρεπτίθεται, ὥστε πάντα γίνεδαι κατ' τάξιν, ἀρτίως τε καὶ ἀδιαπαίσως σωαπτεδαι. Διὸ καὶ παρελείφθη τὰ Ἀνθήματα, Ἀντίφωνα, Προσκομιδικὰ, καὶ τὰ ὅμοια, τὰ τῷ σωισχῆ ἐπαλλαλίαν τ' ἱερῶν Γραφῶν ἀναγινώσεως διακόποντα.

Ὅμως δ' ἐπειδὴ ἀνάγκη πᾶς ὁιεσδηποῦν Κανόνας ἔ) (εἰ γὰ δύον τ' ἄλλως ἔχειν) ἐνταῦθα πίνων παραδίδοται Κανόνιστὰς, ὀλίγοι τε τ' ἀριθμὸν, ἵνα δ' καὶ σαφεῖς ὄντες καὶ δυκατάληπτοι. Ἐνθάδε μὲν ὅμως ἔχετι τ' Τύπον τ' Προσφυχῆς, καὶ τ' τῦ ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως, τῇ τε τ' παλαιῶν Πατέρων διαιρέσ καὶ γνώμῃ σωῳδὸν, καὶ πολὺ ὠφελιμώτερον καὶ ὁπωσδηποτέρων τῷ παρόντι εἰδισμένῳ. Ὠφελιμώτερον δὲ, ὅτι ὠκ ὀλίγα ἐνταῦθα παρελείφθη, ἃν τὰ μὲ ψθερὰ, τὰ δ' ἄθλα, τὰ δὲ μάταια, καὶ δεισιδαίμονα· καὶ ἐδὲν τὸ παράπαν ἀναγνωσθὲν διετάχθη πλὴ ἐλικρινὲς καὶ ἀδόλ' Θεῖ Λόγ', ὅλον τὰ ἁγίαι Γραφαὶ, ἢ τὸ πάνυ σύμφωνον αὐταῖς· καὶ τοιαδὶ γλώττῃ καὶ τάξει, ἢ τῦ τῆ τε ἀναγνωσῶν καὶ ἀκροατῆ νοῒ ῥᾴστη καὶ σαφεστάτη ἔσα τυγχάνῃ. Ἐπειδὴ

ἕτιεσν

ὀτιεῶν ᾖ, διά τε τὸ σωτήριον αὐτῆ, καὶ τὸ τῆς τάξεως εὐκρινὲς, καὶ διὰ τὸ ὀλίγως τε καὶ ῥαδίως τοῦ Κανόνος ἔχειν.

Καὶ ὅπερ γε τὸ φρονιμώτερον ἐν τῇ τῆ Βασιλείας ταύτης Ἐκκλησίαις πολλὰ ἡμεσάσας καὶ εὑρεῖν πάς τε τὸν λέγειν καὶ ἄδειν συνηθείας· οἷς μὲ ἐμιμεῖτο ἕκ τε τὴ καὶ Σαξωνία, οἱ ἂν καθ' Ἑμφορδίαν, οἱ ἂν καὶ Βιντσωρεν, οἱ ἂν κατ' Ἐξόνιαν, οἱ ἂν καὶ Δινκολνίαν· τὸ ἐντεῦθεν ἤδη πάσης τῆ Βασιλείας μία ἔσται ἡ συνήθεια.

Πεῖσθαι ἂν δὲν ἔτω πρακτὸς καὶ σαφῶς ἐνδεδεῖῶαι διαφανὲς ἂν, ὡς ἀπενδεκτὸν ἂν ὅποιας πινὰς συμβεῖῶαι ἐν τῇ χρήσει καὶ πρᾶξει αὐτῆ πρὸς τὸ καταπαῦσαι πᾶσαν τοιαύτην (εἰ γε ποτε εἴη) διαφορὰν, καὶ πρὸς τὴν λύσιν πάντων τῶν ἀμφισβητημάτων, ἀεὶ τε πως κοντίων, ἀνεκκλήτων, καὶ ὁλοτελεστῶν τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ ἀεὶ εἰλημμένα, οἵ ἔτων ἀμφισβητοῦντες, ἢ ἀεὶ τινὲς διαφερόμενοι καὶ διαφανοῦντες ἀλλήλοις, ἀφεσιμεν ἀεὶ τῇ τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπῳ, ἃ ὁπμελὲς ἔστω καὶ τὸ φρόνιμον αὐτῆ διατάξαι ὅπως ἂν θέλοτα ἠσεμωθεῖη καὶ καταπαυθείη τοιαύτη διαφορά· ἔτω ᾖ, ἀφ' ἧς μὴ ἐναντιῶσθαι τῶν διατάξιν ἐκείνων αἱ πνιοῦ τῇ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ ἀφειλημμένα. Ἐὰν ᾖ δὲ ἡ Διοικήσεως Ἐπισκοπὲ ἐν ὅποιᾳ ᾖ, δύναιτ' ἂν λύσιν αὐτῆς αἰτεῖσθαι παρὰ τῆ Ἀρχιεπισκόπε.

¶. ΕΙ καὶ διατέτακται, ὅτι πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκόμενα καὶ ᾄδόμενα τῇ Ἀγγλικανῇ γλώττῃ, ἐφ' ᾧ ἐκπύθεσι οἰκοδομὴ θεῖῶαι τὸ Λαόν· ἀλλ' ὅμως ἐχ ἧττον γε νοητόν, ἀς μὴ ἔχον τοῖς τῶν Ἐθνικῶν ἢ Ἑσπερίων Γερσθυκῶν ἰδίᾳ λέγειν, ἢ πνι ὅμως Γλώττῃ χρῆσθαι τῇ αὐτοῖς νοητῇ.

Χρὴ ᾖ πάντας τὸν Πρισβυτέρυς καὶ Διακόνυς κατ' ἐκέῖνον ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ τῶν Ἐθνικῶν καὶ Ἑσπερίων Γερσθυκῶν λέγειν, ἐὰν μὴ ἀρρᾶσίᾳ, ἢ ἄλλῃ τῇ ἐξαιρέτῳ αἰτίᾳ αὐτοῖς ἐμποδίζῃ.

Κατὰ Κηδεμονίαν ἐν Παροικικῇ ἢ πνιοῦν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν Ναΐδίῳ πνὶ λειτουργῶν, ἐὰν δὲ κοι ᾖ, καὶ μὴ ἀλόγῳ τνὶ αἰτίᾳ κωλυθῇ, ἐν τῇ παροικικῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ Ναΐδίῳ, ὅπε λειτουργεῖ, τῶν αὐτῶν λίξει, καὶ τὰ κοῖνα χρέσθαι ποιήσῃ ἐν τῇ Νέᾳ χρόνῳ πρὸ τῆ ἀρχέσθαι αὐτὸ, ὅπως ὁ λαὸς παρίληθῃ τῇ ἀκέσειν τὸ μέρος τῆ Θεῖ, καὶ σωὶ αὐτῇ ἐυχέσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ, διὰ τί αἱ μὲν ἀκυροῦνται, αἱ δὲ κατέχονται.

Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ νομιζομένων Τελετῶν, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνης διατάξεως ἀρχῇ εἰληφότων, αἱ μὲν ἐξ ὑστέρας τῆς αἰτίας καὶ φορτικῆς τὸ πρῶτον μὲν ἀπεσοβήθησαν, τὸ τελθυταῖον δὲ εἰς τέλεσμα φρικωδέστατον, εἰς ματαιότητα δηλαδὴ καὶ δεισιδαιμονίαν τρεπόμεναι· Ἃ δὲ ἀνοήτῳ τινὸς θρησκείας, καὶ ζήλῳ γνῶσιν οὐκ ἔχοντι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέδυσαν· καὶ τῷ καταρχὰς παφορᾶσθαι, μᾶλλον ἑκάστοτε παφιεμένοις, καὶ εἰς πλείονα χεῖρον προκόπτειν· οὐ μὴ μόνον διὰ τὸ ἀλυσιτελὲς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λίαν ἐκτυφλῶσαι αὐτὰς λαὸν, καὶ τὴν τῷ Θεῷ δόξαν ἀμαυρῶσαι, εἰκότως ἂν ἄξιαι εἶεν ἀποκοπῆσθαι καὶ πάντη πάντως ἀθετεῖσθαι. Ἄλλαι δέ εἰσιν, ἃς, κἂν παρὰ τῆς ἀνθρώπων ἐπινοημοσύνης, ὅμως ἢ εἰσήκτεον πρότερόν ποτε, διά τι τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διάταξιν (ἣν ἡ πρώτιστον ἐξεύρηντο) καὶ διὰ τὸ φορὰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπεργάζεσθαι αὐτὰς, φορὰς ὧν δηλονότι πάντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χρώμενα (ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος) ἀποδέχεσθαι δεῖ.

Εἰ δὲ καὶ τῶν τελετῶν εἴτε φυλάττειν, εἴτε παραλείπειν, σμικρόν τι καθ' αὑτὸ συγχαίνει ὄν· δοκεῖ μοι ἡ γε αὐθαδὴς καὶ ὑβριστικὴ παρέκβασις καὶ λύσις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πολιτείας, οὐ πάνυ μικρὸν παράπτωμα εἶναι τοῦ Θεοῦ. Πάντα δὲ ἡμᾶς καὶ κατὰ τάξιν γίνεσθαι, εἴπερ ὁ ἅγιος Παῦλος τὸ δὲ ταύτῃ τῆς τάξεως καταλῦσαι, ἔργον ὅσον οὐ τῆς ἐσχατοβδύντων· διόπερ μηδένα χρὴ ἐγχειρεῖν μηδὲ τολμᾶν τῆς δημοσίας καὶ κοινῆς Τάξεως ὑπερβαίνειν ἐν τῇ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καταλῦσαι ἢ ἀλλοιῶσαι, ἐὰν μὴ φορὰς αὐτὸ νομίμως κληθῇ, καὶ ἐξουσίαν λάβῃ.

Καὶ ὅπερ γε ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ ἔστι τῇ διαφορᾷ διιστᾶνται καὶ διαφέρονται ἀλλήλων οἱ ἄνθρωποι, ὥστε οὐ μὴ νομοῦται δεινόν τι πείσεσθαι τὸ σωθησόμενον αὐτῶν, εἰ καὶ ἐν μέρεσι τῆς ἐκκλησίας τελετῆς αὐτῶν παύσοιτο (ἔστω τοῖς ἀρχαίοις αὐτῶν ἔθεσι φορτικόν τι προσκεκτήσασιν) ὃ δὴ ἀνάπαλιν ὅλη τοσοῦτον τῆς καινοτομίας εἰσπίεσται, ὥστε πάντα νεωτερίζειν δόξαι, καὶ ἔστω τῆς ἀρχαίας καταφρονεῖσθαι, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν αὐτοῖς ἀρέσκειν, πλὴν ὅ, τι ἂν νεοχμὸν ᾖ, καὶ χθὲς καὶ πρώην ἐξηυρημένον· ἔδοξε μὲν τοσοῦτον λόγον ποιεῖσθαι τῆς ἀρέσκειν καὶ χαρίζεσθαι ἑκατέρους τούτων, ὡς τῷ ἀρέσκειν τῷ Θεῷ, καὶ ἀμφοτέρους ὠφελεῖν.

λίαν. Οὐμὲν δὴ ἵνα μή τις σκανδαλισθῇ, ὃς τῷ ὀρθῷ λόγῳ πείθεσθαι ἑτοιμος ἦν, ἔνιοί τινες αἰτίαν ἀνδάνει δοῦναι δίδοντες, δι' ἃς τὰ εἰδισμένων Τελεῖσθαι αἰ μυήσεις γίνονται, καὶ ἃ κατέχονται ἔτι, καὶ διατηροῦνται.

Καὶ ἀθετοῦντας μὲν ἴσως καὶ ἀκυροῦντας, ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐν τοσαύταις ταύταις ἡμέραις κατὰ νύκτα, ὥστε τὸ βάρος ὅλως ἀφόρητον εἶναι· ὁ καὶ ἐμέμφετο ὁ Λύκουργος ἐπ' αὐτῇ τῇ εὐθυμίᾳ, κατὰ δῆτα εἰς τὸ ἄγαν πλῆθος νυκτῶν αὐτὰς, ὥστε τοῦτό γε τὸ μέρος χεῖρον φέρεσθαι τὰ τῆς Χριστιανῶν ἢ τὰ τῆς Ἰουδαίων· καὶ γε συμβαίνειν ἀφαιρεῖσθαι τοιούτων ζυγὸν καὶ φορτίον, ὡς ἂν κουφοτέρᾳ μετὰ ἀσυχίας τοῦτο κατεργάζεσθαι. Τίνος ἕλκειν ἀνὸ ἄγαν Λύκουργον, ἰδοὺ Τελετὰς τὰς παρ' ἡμῖν εἰδισμένας, ἂν αἱ ἐπ' ἐκείνων παννυχίαι τῷ μεθυμεῖν πολὺ ἐλείποντο; Τὸ ὑπερβάλλον πλῆθος τῶν παρ' ἡμῖν Τελετῶν ὅτιος εἰς μίαν νύκτα ἀθροίζεται, πολλαὶ δ' αὖται ὅτιον σκοτειναὶ ὄσιν, ὥστε συμβαίνειν μᾶλλον καὶ ἐπισκότησιν τὰς τῶν Χριστιανῶν πρὸς ἡμᾶς διαιρέσεις, ἢ ἐσήμηναν ὀπισθεν αὐτοῖς καὶ κατήγγειλαν. Ρᾳδίᾳ δ' ἂν τύποις, Εὐαγγέλιον τὸ Χριστοῦ οὐκ ἔστι Νόμος περὶ τῆς Τελετῆς (καθάπερ ὁ τῶν Μωϋσέως Νόμος ὅλῳ ὁλοκλήρῳ γε μέρει) ἀλλὰ Θρησκεία προστάττουσα λατρεύειν τῷ Θεῷ, οὐκ ἐν σκιᾷ καὶ τύπῳ ἢ τῆς σκιᾶς, ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ καὶ Πνεύματι· τοιαύτας δ' μόνον ταῖς Τελεταῖς ἀρκεμάν, αἱ πρὸς ἀπαξίαν καὶ ὁσιότητα Πολιτείαν συντείνειν· ἔτι δ' καὶ τὸ βραδὺ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας παρορμᾶν πειρᾶσθαι, καὶ ἐξεγείρειν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πῶς προσφιλεῖσθαι δεῖ ἄνθρωπον τῷ Θεῷ, διὰ τῆς ἀληθοῦς τινὸς ὁμοιώσεως καὶ ἐξαιρέτου σημασίας, ἣ καὶ οἰκοδομεῖσθαι δύναται ἄν. Περαίτ δὲ, τὸ ἀκυροῦσθαι εὐίας τῆς Τελετῆς τοῦτο μάλιστά γε αὐτὸν ἐχθίστο, ὅτι ὅτι τοιοῦτον παρεφθείρητο· τοῦτο μὲν, διὰ τῆς τῆς σκιᾶς καὶ ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων δεισιδαιμονίας καὶ τυφλότητος, τοῦτο δ', διὰ τῆς ἀπλήστου πλεονεξίας τῆς τὸ ἑαυτῆς κέρδος μᾶλλον ἢ Θεοῦ δόξαν ζητούσης· ὥστε ἀδύνατον σχεδὸν ἦν παρεκμύοντος ἔτι τῷ πρόγματος, ἀφαιρεῖσθαι τὰς καταλήσεις καὶ παρεφθορός.

Ὅσον δ' πρὸς τοῦ τάχ' ἂν σκανδαλίζεσθαι μέλλοντας, ὅτι τῷ ἔτι καὶ νῦν κρατεῖν εὐίας τῆς πάλαι Τελετῆς· ὅντινα ἐὰν μὴ σκοπεῖν πρὸς ἑαυτὸν, ὡς οὐκ ὀλίγον τι ἀνὴρ Τελετῆς ὁποιασοῦν ὄντα τάξιν, ὄντ' ἐμπειρίαν τινὰ Πολιτείαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφυλάττειν, ῥᾳδίως αἰσθήσονται τίνος ἕνεκα τῶν γνώμων αὐτῆς μάλ' εἰκότως ἂν διορθώσεται. Ἐὰν δ' δυσχερκίνουσι, τὸ διαμένειν ἔτι τινὰς τῆς ἀρχαίων, καὶ μᾶλλόν γε θέλειν χαριτοποιεῖσθαι πάσας καὶ ποικίλως. Ὅτι

τοι ἄρα ὁμολογοῦντες ὡς συμφέρει πάσι ποτὲ τελετὰς εἶναι, ἅπαξ ἔχουσι ταῖς παλαιαῖς ὀρθῶς χρῆσθαι, εἰ μόνον διὰ τὸ παλαιὰς εἶναι μέμφοιντο αὐτάς, οὐ βουλόμενοι δῆτα τῷ ποιήσαι, μᾶλλον δὲ φαυλότητι ἔστιν ἃ πάσχουσιν. Καὶ γὰρ ἂν ταῦθ' ὕστως ἔχῃ, μᾶλλόν γε δι' αἰδῶ ἀλλήλων αὐτὰς ὀφείλοιμι διὰ τὸ ἀρχαῖον, εἰ ἄρα δυνάσοιτο πλείω σπουδὴν ποιεῖσθαι μόνον τὴν ἐνότητα καὶ ὁμόνοιαν, ἢ τὴν καινοπρέπειαν καὶ νεωτεροποιΐαν, ἵνα (ὅσον γε ὅσιόν τι μετὰ γε τῆς ἀληθοῦς ἀναγκάλλεται τὴν τῆς Χριστοῦ Θρησκείαν) διαπαντὸς φυλάττοι. Ἔτι δ', εἰκὸς ἂν εἴη τοῖς ἀφ' ὑμῶν λόγοις ἀγανακτῆσαι ὁπόταν ὅλη ταῖς διαφυλαττομέναις Τελεταῖς. Καθάπερ γὰρ ἀφῃρημένοις τὰ μάλιστα τοῦ φθαρτοῦ μέρους, καὶ τὸ σωματοειδὲς τῆς ἀνθρωπίνης εἶναι καὶ μάτην ὅλη ἀφῃρεθαι· ἅπερ αἱ τελεταὶ μέρη διὰ τὴν Παλιτείαν καὶ Τάξιν κατέχουσι, αἳ τὴν (ἐπ' ἀγαθοῖς αἰτίαις) ἀλλοιῶν ἂν δύναιντο καὶ μεταβάλλεσθαι δικαίως ἂν, καὶ πάνυ ἀδεμιᾶς ἐξίσασι τῆς Νόμου τοῦ Θεοῦ πειθοῦς ἀξιόμεθα. Πρὸς ἃ πάντα, ἐπισκοπεῖναι ἄττε κεφαλαιώδη, ἄττε ἀσήμους, ἄττε ἀφανοῖ εἶσιν αὖ, αἱ Τελεταὶ, ἀλλά γε ὧν φρονεῖν μέλλομεν, ὡς παντὶ τῷ θυμοῦσθαι ἔξεστι τί ποτε ἂν σημαίνωσι, καὶ ὡς τί συμβάλλωσιν. Οὐκοῦν εἰκὸς πᾶσαν ἀφαιρήσεσθαι εἰς ὕστερον αὐτὰς, ὅταν ταῖς ἀληθείαις σώζωσι. Ταῦτα δὴ ποιοῦντες ἡμεῖς οὐδόλως τὴν ἄλλων Ἐθνῶν καταγελάσομεν, καὶ οὐδὲν πλέον εἰ μὴ τοῖς ἡμετέροις μόνον ὀλιγανθρωπίαν· εἰκὸς γὰρ ἡγεμόνα, μίαν ἑκάστῃ Χώρᾳ τοιαύτῃς χρῆσθαι ταῖς Τελεταῖς, ὅτας μάλιστα συμφέρειν ἂν νομίσειε τοῖς τὰ τοῦ Θεοῦ πεῖσαι καὶ δόξαν ὁποδοξεῖν, καὶ τὸν λαὸν εἰς τὰ ὡς ἐνὶ μάλιστα τέλειον καὶ ὁμοσθῆ βίον ἕξειν· πλὴν ἢ δεισιδαιμονίας ἐπαναχωρεῖν καὶ τὴν ἀποδοκιμασθῆναι, ὅσα ἂν αἰσθηται τοῖς ἐναντίοις τὸν χρόνον μάλιστα παραφθαρῆναι, ὅτι δυνατὰ τοῖς τῶν ἀνθρώπων διατάξις ἄλλως τε ἄλλαις χώραις φιλεῖ χρῆσθαι.

¶ ΤΑΞΙΣ

¶ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ.

Τὸ Ψαλτήριον ἅπαξ τοῦ μηνὸς ὅλον ἀναγινώσκεται, ὡς ἐκεῖ διατέτακται, εἰς τὴν Ἑβδομάδα τὸ καθίσματα καὶ Δόξαν. Ἀλλ' ἐν Φιλοθέου ἀναγινώσκονται μόνοι μέχρι τοῦ καθ' ἡμέραν τοῦ μηνός.

Ἐν δὲ τῇ Ἰουδαϊκῇ, Μαρτίῳ, Μαΐῳ, Ἰουλίῳ, Αὐγούστῳ, Ὀκτωβρίῳ· ὅτι καὶ δίχα μέρη ἔχουσι μίαν καὶ πεντήκοντα ἑκάστην ἔχει διατέτακται τὰ ἑξῆς ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἀναγινώσκεσθαι ὅλων τὸν Ψαλμὸν ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ὄρθρῳ· ὥστε πάλιν ἄρχεσθαι τὸ Ψαλτήριον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ τοῦ ἑπομένου μηνός.

Ἐπὶ δὲ, ἑκάστου μηνὸς εἰς δύο καὶ εἴκοσι μέρη διαιρεῖται, καὶ καθίσματα ἔχει, ἃ ὅτε ἑβδομὰς ὅλον ἀναγινώσκεται· διατέτακται, ἵνα μὴ πλείω ἢ δ' ἐν τῷ ἑσπερινῷ μέρων μερίων εἰς τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα.

Καὶ τὴν τέλει τῶν ἑκάστου Ψαλμοῦ, καὶ ἑκάστου τοῦ δ' μερίου τοῦ ριβ' Ψαλμοῦ ἑσπερινοῦ γίνεται ὁ Τριαδικὸς ἑσπερινός.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν ὅτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σημείωσαι ὅτι μερίζεται τὸ Ψαλτήριον καθ' ὅλην τὴν Ἑβραίοις μεταμορφούμενον διαίρεσιν, ἡμιωβόλιον καθ' ὅλην τὴν Μετάφρασιν τῶν μεγάλων Ἀγγλικανῶν Βιβλίων, ἐναβδεδομένων καὶ μεταμορφούμενον ὅλην τὴν Ἑβραϊκὴν τῶν ὀγδόῳ, καὶ Ἑβδομήκοντα ἑκάστου.

¶ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ἁγίων Γραφῶν ἀναγνώσεως.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀποκληροῦται τοῖς ἑσπερινοῖς Ἀναγνώσμασιν ἐν τῷ τῶ Ἑωθινοῦ καὶ Ἑσπερινοῦ Εὐχῆς· ὡς ἐν μείζονι αὐτῆς μέρος ἅπαξ καθ' ἓν ἕκαστον ἀναγινώσκεσθαι, ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ διατέτακται.

Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποκληροῦται τοῖς διυπέρτοις Ἀναγνώσμασιν ἐν τῷ τῶ Ἑωθινοῦ καὶ Ἑσπερινοῦ Εὐχαῖς, καὶ τρεῖς κατ' ἔτος ἑκάστου ἀναγινώσκεσθαι, ἐκτὸς τῶν Ἑπτὰ Ὁλοσχερείας καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις· πλὴν τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐξ ἧς μόνον ἓν ἐν τῷ Ἀναγνώσματα ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑορτῶν διατέτακται.

Ὅπως δὲ εἰδῆς ποῖα Ἀναγνώσματα καθ' ἑκάστην ἀναγινῶναι δεῖ, ζήτει τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ἐξῆς Καλανδαρίῳ, κἀκεῖ εὑρήσεις τὰ Κεφάλαια τὰ ἐν ταῖς αἷς Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπεριναῖς εὐχαῖς ἀναγινωσθῆναι προσταχθέντα· Πλὴν μόνων τῶν Κυριακῶν Ἑορτῶν, ἅτε ἐν τῷ Καλανδαρίῳ μὴ ὑπαν-

ἀναγνώσματα, ὅπως χαίρωμεν λειτουργοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἀναγνώσμασιν· ἐφ' οἷς πᾶσιν ἡμέρας αἱ πίστεις τὰ ἀναγνώσματα τὰ ἐν τῷ πρώτῃ ἀναγνώσματι Πάσχα διηρθρώθη ἄν.

Ἰστέον δ', ὅτι ἐνίοτε ποτὲ οἱ ἴδιοι ψάλμοι ἢ τὰ ἴδια ἀναγνώσματα διατίθενται, τιμιώτατα τὰ ψάλμοι καὶ ἀναγνώσματα διὰ καινῆς τάξεως ἐν τῷ ψαλτηρίῳ καὶ καλανδαρίῳ κειδιζόντα (εἰ μὴ διαφέρουσιν) ἐν τῇ τότε ἡμέρᾳ παραφθόνοις.

Πρὸς δὲ τούτοις σημείωσαι, ὅτι Σιωνῖται, Ἐμεσηνοὶ, καὶ Ῥεσαηνοὶ ἐκ Κυρίλλου, κἀκεῖνα μεθέπουσι τὰ λοιπὰ τῆς Ἑβδομάδος, ὅπερ δὴ μὴ ἄλλοις ἐν τῇ βίβλῳ τούτῃ διατεταγμένον ἐστίν.

¶ Τὰ ἴδια ἀναγνώσματα ἐν Ἐωσφοραῖς τε καὶ Ἑσπερινοῖς Εὐχαῖς ἐν ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις Ἑορτασίμοις ἡμέραις δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

¶ Τὰ ἴδια Ἀναγνώσματα ἐν ταῖς Κυριακαῖς.

Κυριακαὶ τῆς Παρασκευῆς.	Σιωνῖται.	Ἐμεσηνοί.
Πρώτη.	Ἡχος α.	Ἦχος β.
β.	η.	ιδ.
γ.	κβ.	λγ.
δ.	λ.	λς.
Κυριακαὶ μετὰ τὰ Γενέθλια τοῦ Κυρίου.		
α.	λζ.	λη.
β.	μα.	μγ.
Κυριακαὶ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.		
α.	μδ.	μς.
β.	να.	νγ.
γ.	νε.	ξγ.
δ.	ος.	πα.
ε.	πγ.	ρδ.
ς.	ρα.	ρς.
Ἑβδομηκοστή.	Γενέσεως α.	Γενέσεως β.
Ἑξηκοστή.	γ.	ς.
Πεντηκοστή.	θ. μέχρι κόμ.	ιζ.
Τεσσαρακοστή.		
Πρώτη Κυριακὴ β.	ιθ. μέχρι κόμ.	κβ.
	μ.	λδ.

Ἐωσ-

γ.
δ.
ε.
ς.
α Ἀναβήσομαι.
β Ἀναβήσομαι.
Κυριακὴ τῶ Πάσχα
α Ἀναβήσομαι.
β Ἀναβήσομαι.
Κυριακαὶ μ' τῶ Πάσχα.
Πεντηκοστή.
β.
γ.
δ.
ε.
Κυριακὴ μ' τῶν Ἁγίων.
Πεντηκοστή.
α Ἀναβήσομαι.
β Ἀναβήσομαι.
Κυριακὴ τ' Τριάδος.
Κυριακὴ μ' τῶν Τριάδα Πεφτη.
β.
γ.
δ.
ε.
ς.
ζ.
η.
θ.
ι.
ια.
ιβ.
ιγ.
ιδ.
ιε.
ις.
ιζ.
ιη.
ιθ.

Ἐωθιναί.
λθ.
μγ.
Ἐξόδια. γ.
θ
Ματθ. κς.

ξόδια ιβ.
ωμ. ς.

Ἀριθμῶ ις.
κγ. κδ.
Δθτερ. δ.
ε.
η.
ιβ.
κόμ. ιη.
Διυτ. ις. μίχρι
Πεμξ. ι. μίχρι
κόμ. λδ.
Γενίσ. ςα.
Ματθ. γ.

Ἰησῦς Ναυὴ θ.
Κριτῶ δ.
α Βασιλ. β.
ιβ.
ιε.
β Βασιλ. ιδ.
κα.
γ Βασιλ. ιζ.
ιη.
κα.
δ Βασιλ. ς.
ι.
ιθ.
Ἠσαΐου ε.
λβ.
Ἰεζεκιὴλ β.
ιθ.
κ.
Δανιὴλ γ.

Ἐωθιναί.
μβ.
με.
Ἐξόδια ι.
β.
Ἐβ. ι. μίχ. κόμ.
ια.

Ἐξόδια. κβ.
Γενέ. ζ. κόμ. κζ.

Ἀριθμῶ κδ.
κε.
Δθτερ. ι.
ζ.
θ.
ιγ.

Ἠσαΐου ια.
Πεμξ. ιθ. μίχρι
κόμ. κὰ.
Γενίσεσ. ιη.
α Ἰωάν. ι.

Ἰησῦς Ναυὴ κζ.
Κριτῶ ι
α Βασιλ. γ.
ιγ.
ιζ.
β βασιλ. ιθ.
κβ
γ Βασιλ. ιζ.
ιθ.
κδ.
δ Βασιλ. θ.
ιε.
ιγ.
Ἱερεμίου κδ.
λς.
Ἰεζεκιὴλ ιγ.
ιη.
κβ.
Δανιὴλ ς.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
κ.	Ἰαλλ. β.	Μιχαί. ς.
κα.	Ἀμζακάκ. ς.	Παροιμιῶν α.
κβ.	Παροιμιῶν β.	γ.
κγ.	ια.	ιβ.
κδ.	Παροιμιῶν ιγ.	Παροιμιῶν ιδ.
κε.	ιι.	ις.
κς.	ιζ.	ιθ.

¶ Ἰδιόμελα τῶν Ἑορτασίμων ἡμερῶν Ἀναγνώσματα.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπεριναί.
Ἀπ. Ἀνδρίας.	Παροιμ. κ.	Παροιμ. κα.
Ἀπ. Θωμᾶτε ὁ Ἀποστόλ.	κγ.	κδ.
Γενέθλια τῆς Χριστοῦ.		
α Ἀναβ.	Ἡσαΐου θ. μίχει κόμ. η.	Ἡσα. ζ. κόμ. ι. μίχει κόμ. ιζ.
β Ἀναβ.	Λευϊτ. β. μίχει κόμ. ιι.	Τίτ. β. κόμ. δ. μίχει θ.
Ἀπ. Στεφάνου.		
α Ἀναβ.	Παροιμιῶν κη.	Ἐκκλησ. δ.
β Ἀναβ.	Πράξ. ς. κόμ. η. καὶ κεφ. ζ. μίχει κόμ. λγ.	Πράξ. ζ. κόμ. λ. μίχει κόμ. νε.
Ἀπ. Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.		
α Ἀναβ.	Ἐκκλησ. θ.	Ἐκκλησ. ς.
β Ἀναβ.	Ἀποκαλ. α.	Ἀποκαλ. κε.
Ἀπ. τῶν Βρίφων.	Ἱερεμ. λα. μίχει κόμ. ιι.	Σοφίας α.
Ἡ Περιτομή.		
α Ἀναβ.	Γενέσ. ιζ.	Δευτ. ι. κόμ. ιδ.
β Ἀναβ.	Ῥωμ. ς.	Κολοσσ. β.
Ἐπιφάνια.		
α Ἀναβ.	Ἡσαΐου ξ.	Ἡσαΐου μθ.
β Ἀναβ.	Λευϊτ. γ. μίχει κόμ. κγ.	Ἰωήλ. β. μίχει κόμ. ις.
Ἐπιφροσὴ τῆς Γαιλιλ.		
α Ἀναβ.	Σοφίας ο.	Σοφίας ς.
β Ἀναβ.	Πράξ. κς. μίχει κόμ. κς.	Πράξ. κς.
Καθαρισμὸς Μαρίας τῆς Παρθένου.	Σοφίας θ.	Σοφίας ιδ.
Ἀπ. Ματθίας.	οθ.	Σοφ. Σειρ. χ α.

Ἑωθι-

	Ἑωθιναί.	Ἑσπερινοί.
Ἀναγνῶσις τῆς Θεοτοκίας.	Σοφ. Σειρ. χ. β.	
Τετάρτη μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀναγν.	Ὡσηὲ ιγ.	Ὡσηὲ εδ.
β Ἀναγν.	Ἰωὴλ. εἰς μίχεα κόμ. μς.	
Τρίτη μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀναγν.	Δανιὴλ θ.	Ἱερεμ. λα.
β Ἀναγν.	Ἰωὴλ. γ.	
Ἡμίεχα τοῦ Πάσχα.		
α Ἀναγν.	Γενέσ. κδ. μίχεα κόμ. κ.	Ἡσαΐα νζ.
β Ἀναγν.	Ἰωὴλ. ια.	α Πέτ. δ.
Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα.		
α Ἀναγν.	Ζαχαρ. θ.	Ἐξόδ. ιζ.
β Ἀναγν.	Λευϊτ. κζ. κόμ. γ.	Ἐκδρ. ζ.
Πέμπτη μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀναγν.	Ἐξόδ. ιε.	Ἐξόδ. κζ.
β Ἀναγν.	Ματθ. κη.	Πραξ. Γ.
Δευτέρα μετὰ τὸ Πάσχα.		
α Ἀναγν.	ξόδ κ.	Ἐξόδ. λδ.
β Ἀναγν.	Λευϊτ. κδ. κόμ. ιζ.	α Κορ. ια.
Ἁγ. Μάρκου ὁ Εὐαγγελιστὴς	Σοφ. Σειρ. χ. δ.	Σοφ. Σειρ. χ. α.
Ἁγ. Φίλιππος καὶ Ἰάκωβος		
α Ἀναγν.	ζ.	θ.
β Ἀναγν.	Ἰωὴλ. α. κόμ. μβ.	
Ἀνάβασις τοῦ Κυρίου.		
α Ἀναγν.	Δευτ. ι.	δ Βασιλ. β.
β Ἀναγν.	Λευϊτ. κδ. κόμ. μδ.	Ἐφεσ. δ μίφερε κόμ. ιζ.
Παρασκευὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.		
α Ἀναγν.	Γεν. ια. κόμ. ι.	Ἀρι. ια. κόμ. κε.
β Ἀναγν.	α Κορ. ιε.	μίχει κόμ. λ.
Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.		α Κορ. ιδ. κόμ. κε.
α Ἀναγν.	α Βασ. ιθ. κόμ. ιη.	Δευτερ. λ.
β Ἀναγν.	α Θεσ. α. τίχ. δ. μίχει κόμ. κδ.	α Ἰωάνν. μίχει κόμ. δ.

	Ἑωθιναί.	Ἑσπερινά.
Ἅγ. Βαρβάρας.		
α Ἀνάβ.	Σορ. Σειρ. ιε.	Σορ. Σειρ. ιζ.
β Ἀνάβ.	Πράξ. ιδ.	Πράξ. κε. κόμ. λς.
Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.		
α Ἀνάβ.	Μεγάλ. Γ.	Μεγαλ. δ.
β Ἀνάβ.	Ματθ. Ι.	Ματθ. ιδ. μέλ. (κόμ. ιΓ.
Ἅγ. Πέτρος.		
α Ἀνάβ.	Σορ. Σειρ. ιδ.	Σορ. Σειρ. ιθ.
β Ἀνάβ.	Πράξ. Γ.	Πράξ. δ.
Ἅγ. Ἰάκωβος.	Σορ. Σειρ. κα. κδ.	Σορ. Σειρ. κζ. κθ.
Ἅγ. Βαρθολομαῖος.	λε.	λη.
Ἅγ. Ματθαῖος.		
Ἅγ. Μιχαήλ.		
α Ἀνάβ.	Γεν. λζ.	Δαν. ι. κόμ. ι.
β Ἀνάβ.	Πράξ. ιζ. κόμ. κ.	Ἰωὴλ. κόμ. γ. μέλ.
Ἅγ. Λουκᾶς.	Σοφ. Σειρ. να.	Ἰβ. α (κόμ. ιε.
Ἅγ. Σίμων καὶ Ἰούδας.	Ἰώβ. κδ, κε.	μζ.
Πάντες οἱ Ἅγιοι.		
α Ἀνάβ.	Σορ. Γ. μέλ. κόμ. ι.	Σορ. ι. μέλ. κόμ. ιζ.
β Ἀνάβ.	Ἔβρ. ια. κόμ. λγ. καὶ κέφ. ιζ. μέλ. κόμ. ζ.	Ἀποκαλ. ιθ. μέλ. κόμ. ιζ.

Ἰδιόμελα, ἢ Ἴδιοι Ψαλμοὶ ἐπ' ἐνίαις τῶν ἡμέρας.

Σεπτέμβρια τῦ Κυρίου.		Ἡμέρα τῦ Πάσχα.	
Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.	Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψαλ. ιθ.	πθ.	Ψαλ. β.	ρεΓ.
μι	ρι.	κζ.	μδ.
πε.	ρλζ.	ρια.	ρπ.
Πρώτη τῆς Νηστείας.		Ἡμέρα τῆς Ἀναβάσ.	
Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.	Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
ς.	ρς.	κ.	κδ.
λβ.	ρλ.	πε	μζ.
λη.	ρμΓ.	πα.	μη.
Ἡμέρα τῦ Πάθους.		Ἡμέρα τῆς Πεντηκ.	
Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.	Ἑωθιναί.	Ἑσπερ.
Ψαλ. κβ.	ξθ.	μη.	ρδ.
μ.	πη.	ξυ	ρμε.
νδ.			

Τὸ

Τὸ Καλανδάριον μὲ τὸ Πίναξ
τῆς Ἀναγνωσμάτων.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ Ἔχει Ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἡ Θ. Συναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.		Ἑσπερινὰ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.	
			β.		β.
α	Περιτομὴ Κυρ.	Γενεσ. α.	Ματθ. α.	Γενεσ. β.	Ῥωμ. α.
β					
γ					
δ					
ε					
ϛ	Ἐπιφ. τῶ Κυρίω				
ζ					
η	Λυπίδιν. Μαρτ.				
θ					
ι					
ια					
ιβ					
ιγ	Ἱλαρίωνος Ἐπισκ.				
ιδ					
ιε					
ιϛ					
ιζ	Πεῖσιος Μάρτ.				
ιη					
ιθ	Φαδιάδιν. Ἐπισκ.				
κ	Ἄγνης Παρθ.				
κα	Σγκίντ. Μάρτ.				
κβ					
κγ					
κδ					
κε	Ἐπιστρ. Παύλ.				
κϛ					
κζ		Ἐξοδ. β.		Ἐξοδ. α.	
κη					
κθ					
λ	Κάρολος Βασιλ.				
λα	κὶ Μάρτ.				

Σημείωσαι, ὅτι ἡ Ἐξόδ. ϛ' ἀναγνωσίσιον μίσον μίχει κόμ. ιδ'.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ἔχει ἡμέρας κη.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Καθ' ἡνὰ Εὐχαὶ. Ἀπάγγησις. α.		Ἑσπερινὴ Εὐχὴ Ἀνάστασιμα. α.	
α	Νουμηνία	Ἐξόδ. ιδ	Μάρκ. ε	Ἐξόδ. ιε	α Κορ. ιγ
β	Καθαρίσ. Μαρ.				ιδ
γ	Βλασίου Ἐπίσκ.	ιζ	γ	ιγ	ιε
δ		ιθ	δ	ιθ	ιϛ
ε	Ἀγάθης Παρ. Μ	ιϛ	ε	ιζ	β Κορ. α
ϛ		ιη	ϛ	ιθ	β
ζ		κ	ζ	κα	γ
η		κϛ	η	κγ	δ
θ		κθ	θ	λϛ	ε
ι		λγ	ι	λθ	ϛ
ια		Λδυπ. ιη	ια	Λδυπτ. ιθ	ζ
ιβ		κ	ιβ	κϛ	η
ιγ		Ἀριθ. κε	ιγ	Ἀριθ. κϛ	θ
ιδ	Οὐαλεντῖνος Μ.	ιγ	ιδ	ιθ	ι
ιε		ιϛ	ιε	ιζ	ια
ιϛ		κ	ιϛ	κα	ιγ
ιζ		κϛ	Αχ. ἡμ. α	κγ	Γδυαπ. ιδ
ιη		κθ	ἡμισ. α	κε	α
ιθ		κζ	ζ	λ	ϛ
κ		λα	η	λβ	ζ
κα		λε	θ	λϛ	η
κβ	Νηστεία	Δδυτ. α	ι	Δδυτ. β	ι
κγ	Ἁγ. Ματθίας Α.	γ	ιϛ		ιϛ
κδ			ιζ	δ	Ἐφτα. α
κε		ε	ιη	ϛ	β
κϛ		ζ	ιθ	ζ	γ
κζ		ζ	κ	η	δ
κη		με	κϛ	ιβ	ε
κθ		ιγ Ματθ	ζ	ιδ	Ῥωμ. ιϛ

ΜΑΡ.

ΜΑΡΤΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

	Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀναγνώσματα. α.		β.	Ἑσπερινὰι Εὐχαί. Ἀναγνώσματα. α.		β.
α Δαβὶδ Ἀρχιεπ.	Δβυτ.	ιβ	Λυκ.	Δβυτ. ιε.		Ἐφεσ. ς
β Χαλκηδ. Ἐπισκ.		ιγ			ιη	Φιλιπ. α
γ		ιδ			κ	β
δ		ιε			κβ	γ
ε		ις			κγ	δ
ϛ		ιζ			κδ	Κολοσ. α
ζ Γερμ. Μάρ.		ιη			κε	β
η		ιθ			κϛ	γ
θ		κ			κζ	δ
ι		κα		Ἰω. Να. α		α Θεσ. α
ια		κβ			κη	β
ιβ Γρηγ. Ἐπισκ. Μ.		κγ			κθ	γ
ιγ		κδ			λ	ε
ιδ		κε		Ἰωάν. α		β Θεσ. α
ιε		κϛ			β	β
ιϛ		κζ	Κειτ.	Κειτ.		γ
ιζ		κη			δ	α Τιμ. α
ιη Ἐδέσσ. Βασιλ.		κθ			ε	ζ, γ
ιθ		λ			ϛ	δ
κ		α			ζ	ε
κα Βενέδικτ. Ἀββ.		β			η	ϛ
κβ		γ			θ	β Τιμ. α
κγ		δ			ι	β
κδ Νηστεία		ε			ια	γ
κε Ἀναγνίλ. Μαρ.		ϛ			ιβ	δ
κϛ		ζ			ιγ	Τίτ. α
κζ		η			ιδ	ζ, γ
κη	Ῥύθ.	α		Ῥύθ. β		δ Φιλήμ.
κθ		γ			ιε	
λ	α Βασ.	ε		α Βασ	β	Ἑβρ. α
λα		γ			ιϛ	δ β

ΑΠΡΙΛ-

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λ.

ΗΜΗΝΗ ἔχει κδ.

	Ἐφημερίδες Εὐχαὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ.			Ἐφημερίδες Εὐχαὶ Ἀναλύσεως.		
	α.	ι	β.	α.	ι	β.
α Νηχωρδ. Ἐπ. Κ.	α Βασ.	ι	Ἰωακ. ιδ	α Βασ.	ς	Ἐξρ. γ
β Ἀμβρ. Ἐπ. Μιλ.		ια			ιη	
γ		ιβ			κ	
δ		ιγ	Πρόξ. κ		κα	
ε		ιδ			κβ	
ς		ιε			κγ	
ζ		ις			κδ	
η		ιζ			κε	
θ		ιη			κς	
ι		ιθ			κζ	
ια		κ			κη	
ιβ		κα			κθ	
ιγ		κβ			λ	Ἰάκω. α
ιδ		κγ			α	β
ιε		κδ		β Βασ.	β	γ
ις		κε			γ	δ
ιζ		κς			δ	ε
ιη		κζ			ε	ς Πέτ. α
ιθ Ἄλφη ☉ Α. Ε.		κη			ς	β
κ		κθ			ζ	γ
κα		λ			η	δ
κβ		α			θ	ε
κγ Γεώργ. ☉ Μάρτ.		β			ι	ς Πέτ. α
κδ		γ			ια	β
κε Μάρκ. ☉ Εὐαγ.		δ			ιβ	γ
κς		ε			ιγ	Ἰακώβ. α
κζ		ς			ιδ	β
κη		ζ		γ Βασ.	α	γ
κθ		η			β	δ
λ		θ			γ	ε
		ι			δ	ς Ἰω.

ΜΑΙΟΣ

Η ΜΗΝΗ ἔχει λαʹ.

	Βασιλικαὶ Εὐχαὶ. Ἀναγνώσεις. α.	β.	Βασιλικαὶ Εὐχαὶ. Ἀναγνώσεις. α.	β.
α Φίλ. ϗ Ἰακώβ.			Ἰωήλ.	
β	Βασ.	Πραξ.	Βασ. Ϛ	Ῥωμ. α
γ Θεόφιλ. Στεφανῆ		Ματθ. α	ιβ	β
δ	ε	β	ιγ	γ
ε	ιδ	γ	ιδ	δ
ϛ Ἰωάν. Εὐαγ. περὶ	ιϛ	δ	ιζ	ε
ζ πυλῶν Λατ.	ιϛ	ε	ιϑ	ϛ
η	κ	ϛ	κα	ζ
θ	κ	ζ	Βασ. α	η
ι Βασ. ϛ		η	γ	θ
ια	ζ	θ	ϛ	ι
ιβ	ϛ	ι	ζ	ια
ιγ	ιβ	ια	ιϑ	ιβ
ιδ	ιβ	ιβ	ια	ιγ
ιε	ιδ	ιγ	ιγ	ιδ
ιϛ	κϛ	ιδ	ιϛ	ιε
ιζ	ιϛ	ιε	ιζ	ιϛ
ιη	κη	ιϛ	ιϑ	ιζ α Κορ.
ιϑ Δευτέρ. Α. Κ.	κ	ιζ	κα	ιη
κ	κβ	ιη	κγ	ιϑ
κα	κδ	ιϑ	κε	κ
κβ	Ἐσρ. α	κ	Ἐσδ. γ	κα
κγ	δ	κα	ε	κβ
κδ	ϛ	κβ	ζ	κγ
κε	ϑ	κγ	Νεεμ. α	κδ
κϛ Αὐγ. στεφ. Α. Κ.	Νεεμ. β	κδ	δ	κε
κζ Βιθ. Γ. βοσβ.	ε	κε	ϛ	κϛ
κη	ϛ	κϛ	ζ	κζ
κϑ ΚΑΡΟΛΟΣ β.	ζ	κζ	ϑ	κη
λ ἐτέθη ἡ ἐπὶ-	Ἐσθήρ. α	κη	Ἐσθήρ. β	κϑ
λα πλους.	γ	Μαρ. α	δ	λ

Η ΜΗΝΗ ἔχει κϑ.

		Ἑσπερινὴ Εὐχὴ. Αἰτήσεσια		Ἑσπερινὴ Εὐχή. Αἴτησις.	
		κ	Ι β.	α	Ι β.
α	Νικομ. Μαρτ.	Ἐσθήρ. ιβ	Μάρ. β	Ἐσθήρ. ς	α Κορ. ε
γ		ιζ	γ	ιη	ις
δ		ιϑ	δ	Ἰώς. ε	β Κορ. α
ε	Βονιφάκ. Μάρτ.	κ	ε	γ	β
ς		κα	ς	δ	γ
ζ		κβ	ζ	ε	δ
η		κγ	η	ς	ε
ϑ		κδ	ϑ	ζ	ς
ι		κε	ι	η	ζ
ια	Βαρνάβ. Ἀπός.	κς	ια	ϑ	η
ιβ		κζ	ιβ	ι	ϑ
ιγ		κη	ιγ	ια	ι
ιδ		κϑ	ιδ	ιβ	ια
ιε		λ	ιε	ιγ	ιβ
ις		λα	ις	ιδ	ιγ
ιζ	Ἁγ. Ἀλυπίν. Μ.	λβ, λγ	ιζ	ιε	ιδ
ιη		λδ	Ἀσκ. α	ις	ιε
ιϑ		λε	β	ιζ	ις
κ	Μυτιϑ. Ἐσθήρδ.	λς	γ	ιη	ιζ
κα		λζ	δ	ιϑ	ιη
κβ		λη	ε	κ	ιϑ
κγ	Νηστεία	λϑ	ς	κα	κ
κδ	Γενεϑ. Ἰωάν. Β.	μα	ζ	μα	Ἐφεσ. α
κε		Παρ. α	η	Παρ. β	
κς		γ	ϑ	δ	β
κζ		ε	ι	ς	γ
κη	Νηστεία	ζ	ια	η	δ
κϑ	Ἁγ. Γόρδ. Ἀπ.	ϑ	ιβ	ι	ε
λ				ια	ς

ΙΟΥΛΙΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

	Ἑωθινὰ Εὐχαί. Ἀναγνωσμα. α.	β.	Ἑσπερινὴ Εὐχή. Ἀναγνωσμα. α.	β.
α	Ἐπ. Γαρ. Μαΐβ.	Παροι. ιη	Λίτ. εγ	Γαβρι. ιβ	Φιλετ. α
β		ιθ	ϛ	ιδ	ε	β
γ		κ	ζ	ιε	ϛ	γ
δ	Μετ. Μαρί. Ἐπ.	κα	η	ις	ζ	δ
ε		κβ	θ	ιϛ	η	ε
ϛ		κγ	ι	ιζ	θ	ϛ
ζ		κδ	ια	ιη	ι	ζ
η		κε	ιβ	ιθ	ια	η
θ		κϛ	ιγ	κ	ιβ	θ
ι		κζ	ιδ	κα	ιγ	ι
ια		κη	ιε	κβ	ιδ	ια
ιβ		κθ	ιϛ	κγ	ιε	ιβ
ιγ		λ	ιζ	κδ	ιϛ	ιγ
ιδ		λα	ιη	κε	ιζ	ιδ
ιε	Ἐκκλ. α		ιθ	κϛ	ιη	ιε
ιϛ		β	κ	κζ	ιθ	ιϛ
ιζ	Ἰωάν. α		κα	κη	κ	ιζ
ιη		γ	κβ	κθ	κα	ιη
ιθ		δ	κγ	λ	κβ	ιθ
κ	Σαββ. Ἐπ. Ὁμω.	ε	κδ	λα	κγ	κ
κα		ϛ	κε		κδ	κα
κβ	Ἱερεμ. α	ζ	κϛ	Ἐκκλ. β	κε	κβ
κγ		η	κζ		κϛ	κγ
κδ		θ	κη		κζ	κδ
κε		ι	κθ		κη	κε
κϛ		ια	λ		κθ	κϛ
κζ	Μαγδαλ. Παρ.	ιβ	λα	Ἱερεμ. β	λ	κζ
κη	Ἀζ. Μαρ. Μαΐδ.	ιγ			λα	κη
κθ		ιδ				κθ
λ		ιε				λ
λα	Νηστεία	ιϛ				λα

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ἔχει ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Εὐθηναὶ Εὐχαὶ. Ἀναίρωσιμα. α.	Ι	β.	Ἑσπερναὶ Εὐχαὶ. Ἀνάστασιμα. α.	Ι	β.
α	Λάμπ. ἡμέρ.	Ἰερ.	κδ	Ἰωάν. κ	Ἱερεμ. λ		Ἐζρ. δ
β			λβ	αα		λβ	ε
γ			λγ	Περάξ. γ		λδ	ς
δ			λδ	ς		λς	ζ
ε			λε	γ		λζ	η
ς	Μεταμ. τῦ Κυρ.		λθ	δ		μ	θ
ζ	Ὁνομ. τῦ Ἰησ.		μα	ε		μβ	ι
η			μγ	ς		μδ	ια
θ	Ἅγ. Δεκαρ. Μάρτ.	μα,	με	ζ		με	ιβ
ι			μη	η		μθ	ιγ
ια				θ		να	Ἰάκωβ. α
ιβ			νγ	ι	Θρλιώ.	α	β
ιγ		Θρλιώ.	β	ια		γ	γ
ιδ			δ	ιβ		δ	δ
ιε		Ἰσζεκ.	β	ιγ	Ἰεζεκ.	γ	ε
ις			ς	ιδ		ζ	α Πέτ. ιω
ιζ			ιγ	ιε		ιδ	β
ιη			ιη	ις		λγ	γ
ιθ			λθ	ιζ	Δαν.	α	δ
κ		Δαν.	β	ιη		γ	ε
κα			δ	ιθ		ε	β Πέτ. ιω
κβ			ς	κ		ζ	β
κγ	Νηστ. Νινευ.		η	κα		θ	γ
κδ	Ἅγ. Ῥαμδολ. Ἀ.			κβ			ἀΙωάν. ιω
κε			ε	κγ		εα	β
κς			ιζ	κδ	Ὡσηέ. α		γ
κζ		Ὡση. ξ, ζ		κε		δ	δ
κη	Ἅγ. Ἀσίυς. Ἐπ.		ιε, ις	κς		ζ	ε
κθ	Ἀποστ. Ἀγγ.		η	κζ		θ	β, γ. Ἰω.
λ	Ἰακώβ. Βαπτ.		ε	κη		εα	Ἰούδ.
λα			ιβ	Ματθ. α		ιγ	Ῥωμαι

ΤΟΥΣ

ΣΕΠΤΕΜ-

Η ΜΗΝΗ ἔχει ὡδ.

		Εὐαγγελιὰ Εὐχαί Ἀναγνώσματα. α.		Ἐπιστολιὰ Εὐχαί Ἀναγνώσματα. α.	
			β.		β.
α	Ἀσχόλ. Ἀδελφὰς	Ὡσηέ. ιδ	Μαθ. β	Ἰακώβ. ε	Ῥωμ. β
β		Ἰωήλ. β	γ		γ
γ		Ἀμώς. α	δ	Ἀμώς. β	δ
δ			ε		ε
ε			ς		ς
ς			ζ		ζ
ζ	Ἐνάρχ. Ἐπίσκ.		θ		η
η	Γενέθλ. Μαρίας	Ἰωνᾶ. α		Ὁδ. α	
θ			ι	Ἰωαν. ς, ζ	θ
ι		Μιχαί. ζ	ια	Μιχαί. α	ι
ια			ιβ		ια
ιβ			ιγ		ιβ
ιγ			ιδ		ιγ
ιδ		Ναούμ. α	ιε	Ναούμ. β	ιδ
ιε			ις	Ἀμβακ. α	ιε
ις	Ἁγ. Σταυρῷ ἡμ.	Ἀμβακ. β	ιζ		ις
ιζ		Σοφον. α	ιη	Σοφον. β α Κορ.	ιζ
ιη	Λάμψαρτ. Ἐπ.	Ἀγγαι. β	ιθ	Ἀγγαι. α	ιη
ιθ		Ζαχ. β, γ	κ	Ζαχ. α	ιθ
κ			κα		κ
κα	Νηστεία		κβ		κα
κβ	Ἁγ. Μαρθ. Ἀπ.		κγ		κβ
κγ			κδ		κγ
κδ			κε		κδ
κε	Ἁγ. Κυπριαν. Μ.	Μιχ.	κς	Μαλ. α	κε
κς			κζ		κς
κζ		Ἀβδ.	κη	Τωβ. α	κζ
κη		Ἀμβ. Μιχαήλ.	κθ		κη
κθ			λ		κθ
λ	Ἁγ. Ἱερόνυ. Πρ.				λ

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀναγνώσμ. α.		Ἑσπερινὴ Εὐχή. Ἀνάγνωσμα. α.	
α	Ῥημίγ. Ἐπίσκ.	Ταβ. ζ	Μάρκ. δ	Ταῦ. ιε	α Κορ. ιε
β		ζ	ε	ιε	β Κορ. α
γ		ιβ	ϛ	ιβ	β
δ		ιγ	ζ	ιδ	γ
ε	Φωτίθ. Παρ. καὶ Μ.	Ἰωδὶθ. α	η	Ἰωδὶθ. β	δ
ϛ		γ	θ	ϛ	ε
ζ		δ	ι	ζ	ϛ
η	Ἀπ. Διονύσ. Ἐπ.	ε	ια	η	ζ
θ		ϛ	ιβ	θ	η
ι		ζ	ιγ	ι	θ
ια		η	ιδ	ια	ι
ιβ		θ	ιε	ιβ	ια
ιγ	Μετάθ. Εὐθυμίου.	Σο. Σο. α	ιϛ	Σο. Σο ϛ	ιβ
ιδ		γ	Αν. α ἠμ	ζ	ιγ
ιε		ε	α ἠμ	η	Γρηγ. π. ιδ
ιϛ		ζ	ϛ	θ	ιε
ιζ	Ἐθιλ. μάρτ. Παρθ.	η	ζ	ι	ιϛ
ιη	Ἀπ. Ἀνν. Ἐυαγ.	θ	η	ια	ιζ
ιθ		ι	θ	ιβ	ιη
κ		ια	ι	ιγ	ιθ
κα		ιβ	ια	ιδ	κ
κβ		ιγ	ιβ	ιε	Ἐφεσ. α
κγ		ιδ	ιγ	ιϛ	β
κδ		ιε	ιδ	ιζ	γ
κε	Σο. Σεπτ.	ιϛ	ιε	ιη	δ
κϛ		ιζ	ιϛ	ιθ	ε
κζ	Κυπριανοῦ. Μάρτ.	ιη	ιζ	Σο. Σϛ. α	ϛ
κη		ιθ	ιη	γ	ζ
κθ		κ	ιθ	δ	η
λ	Νηστεία	κα	κ	ε	Φιλ. α
λα		κβ	κα	ϛ	β
	Ἀπ. Σιμ. καὶ Ἰούδ.	κγ	κβ	ζ	γ
		κδ	κγ	η	δ
		κε	κδ	θ	ε
		κϛ	κε	ι	ϛ
		κζ	κϛ	ια	Κολοσ. α

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.		Ἑσπερινὰ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα α.	
		α.	β.	α.	β.
α	Ἑορ. πάντ. Ἁγ.	Σο. Σφ. ιϛ	Λευκ. ιη	Σο. Σφ. ιζ	Κολ. β
β		ιη	ιϑ	ιϑ	γ
γ		κ	κ	κα	δ
δ		κβ	κα	κγ	αΘιασ. α
ε	Γαπ. Σιωπομ.	κδ	κβ	† κε	ζ
ϛ	Λειτ. Ἀρδ. Ὁμολ.	κζ	κγ	κϛ	γ
ζ		κϑ	κδ	† λ	δ
η		λα	Ἰωαν. α	λβ	ε
θ		λγ	β	λδ	ϛΘιασ. α
ι	Ἁγ. Μάρτ. Ἐπ.	λϛ	γ	λϛ	β
ια		λζ	δ	λη	γ
ιβ	Ῥειπ. Ἐπίσκ.	λϑ	ε	μ	α Τιμ. α
ιγ		μα	ϛ	μϐ	β,γ
ιδ	Μαλ. Ἐπίσκ.	μγ	ζ	μδ	δ
ιε		με	η	† με	ε
ιϛ	Ὑγιων. Ἐπίσκ.	μϛ	ϑ	μη	ϛ
ιζ		μϑ	ι	ν	ϛ Τιμ. α
ιη		να	ια Βαρ. α		ζ
ιϑ	Ἑδ. Μυρ. Βασ.	Βαρ. β	ιβ	χ	γ
κ		δ	ιγ	ε	δ
κα	Κυκ. Γαϑ.	ϛ	ιδ Σωσ.	Τίτ.	α
κβ	Ἁγ. Κλήμ. Ἐπ.	Βηλ. ϗ Δ.	ιε Ἡσ. α		β,γ
κγ		Ἡσ. β	ιϛ	γ	Φιλήμ.
κδ	Καθ. Γαϑ.	δ	ιζ	ε	Ἑβρ. α
κε		ϛ	ιη	ϛ	β
κϛ		η	ιϑ	ζ	γ
κζ		ι	κ	ιϛ	δ
κη	Νηστεία	ιϛ	κα	ιϛ	ε
κθ	Ἁγ. Ἀνδρίας Ἀ.		Πράξ. α		ϛ

Σημείωσαι, ὅτι † Σπερ. κέ ἀναγνώσεων μένει μέχρι κόμ. ιγ'. ϗ † Σοφ. Σειρ. λ'. μένει μέχρι κόμ. ιϑ'. ϗ † Σοφ. Σειρ. μϛ'. μένει μέχρι κόμ. κ'.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ Ἔχει Ἡμέρας λα.

Η ΜΗΝΗ ἔχει λ.

		Ἑωθιναὶ Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.		β.	Ἑσπερινὰι Εὐχαί. Ἀνάγνωσμα. α.		β.
α		Ἡσα. ιδ	Παρ. ξ.	β	Ἡσαΐ. ιε	Ἑβρ.	ζ
β		ιϛ		γ	ιζ		η
γ		ιη		δ	ιθ		θ
δ		κ, κα		ε	κβ		ι
ε	Νικόλαος Ἐπ.	κγ		ϛ	κδ		ια
ϛ		κε	ἅμ.	ζ	κϛ		ιβ
ζ	Σύλλυψ. Π. Μαρ.	κϛ	ἅμ.	η	κη		ιγ
η		κθ		θ	λ	Ἰακ.	α
θ		λα		ι	λζ		β
ι		λγ		ια	λδ		γ
ια		λε		ιβ	λϛ		δ
ιβ	Λυκίας Παθ. Μ.	λζ		ιγ	λη		ε
ιγ		λθ		ιδ	μ	α	Πέτ. α
ιδ		μα		ιε	μβ		β
ιε		μγ		ιϛ	μδ		γ
ιϛ	Ὡ Σοφία	με		ιζ	μϛ		δ
ιζ		μζ		ιη	μη		ε
ιη		μθ		ιθ	ν	β	Πέτ. α
ιθ		να		κ	νβ		β
κ	Νηστεία	νγ		κα	νδ		γ
κα	Ἅγ. Θωμᾶς Α.			κβ		α	Ἰωάν. α
κβ		νε		κγ	νϛ		β
κγ		νζ		κδ	νη		γ
κδ	Νηστεία	νθ		κε	ξ		δ
κε	Γενέθλια Κυρίου						
κϛ	Ἅγ. Στέφ. πρ. Μ.						
κζ	Ἅγ. Ἰακωβ. Ἐυχῶν						ε
κη	Τῶν Βριφῶν ἡμ.			κϛ			
κθ		ξα		κϛ	ξβ	β	Ἰωάν.
λ		ξγ		κζ	ξδ	γ	Ἰακώβ.
λα	Σιλβέστρ. Ἐπισκ.	ξε		κη	ξϛ		Ἰούδα

¶ ΠΙΝΑ-

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΕΡΙ

Τῶν Κινητῶν τε καὶ Ἀκινήτων Ἑορτῶν·

Ἔτι δὲ καὶ τῆς Νηστείας καὶ Ἀσπίας ἡμερῶν δι' ἐτῶν.

ΚΑΝΟ'ΝΕΣ γνωστικοὶ τῶν χρόνων ὅταν αἵ τε Κινηταὶ Ἑορταὶ, καὶ Ἑορτάσιμοι ἡμέραι ἄρχωνται.

Κυριακὴ τῆς Πάσχα (ἥτις ἐξήρτηται τῶν λοιπῶν) διαπαντὸς κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν μετὰ τὴν Καινοφανίων μετὰ τὴν καὶ ἡμέραν τῆς Μαρτίου μηνός. Κἂν ᾖ ἐν τῇ Κυριακῇ ἡ Καινοφανίων, Πάσχα ὀγδόην ἡ ἑξῆς Κυριακή.

Κυριακὴ τῆς Παρασκευῆς ἀεὶ ὀγδόην ἡ ἐγγυτάτω τῇ Ἑορτῇ τῆς Ἁγ. Ἀνδρέου, εἴτε πρότερον εἴτε ὕστερον Κυριακή.

Ἑβδομηκοστὴ	Κυριακὴ ὀγδόην	ιθ'	Ἑβδομήκοντα
Ἑξηκοστὴ		ιη'	μετὰ τὸ
Πεντηκοστὴ		ιζ'	Πάσχα.
Τεσσαρακοστὴ		ις'	

Κυριακὴ Λιτανειῶν	ἑβδόμην	ἑβδομάδας ι'	μετὰ τὸ
Ἀνάβασις τοῦ Κυρίου		ἡμέρας μ'	
Πεντηκοστὴ		ἑβδομάδας ζ'	Πάσχα.
Κυριακὴ τῆς Τριάδος		ἑβδομάδας η'	

¶ ΠΙΝΑΞ ΠΑΣΩΝ τῶν ΕΟΡΤΩΝ ἃς ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ τελεῖσθαι κατ' ἔτος.

Πάσαι αἱ Κυριακαὶ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἡμέραι τῶν Ἑορτῶν

- Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Ἐπιφάνεια.
- Ὑπαπαντὴ τοῦ Ἁγίου Παύλου.
- Καθαρισμὸς τῆς μακαρίας Παρθένου.
- Ἁγίου Ματθίου Ἀποστόλου.
- Ἀναλήψεως τῆς μακαρίας Παρθένου.
- Ἁγίου Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου Ἀποστόλων.
- Ἀναβάσιος τοῦ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
- Ἁγίου Βαρνάβα.
- Γενεθλίων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
- Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Βαρθολομαίου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Ματθαίου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Μιχαὴλ, καὶ πασῶν τῶν Ἀγγέλων.
- Ἁγίου Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα Ἀποστόλων.
- Πάντων τῶν Ἁγίων.
- Ἁγίου Ἀνδρέου Ἀποστόλου.
- Ἁγίου Θωμᾶ Ἀποστόλου.
- Γενεθλίων τοῦ Κυρίου.
- Ἁγίου Στεφάνου Πρωτομάρτυρος.
- Ἁγίου Ἰωάννου Εὐαγγελιστοῦ.
- Ἁγίων Βρεφῶν.
- Περὶ τὴν δευτέραν μετὰ τὸ Πάσχα.
- Περὶ τὴν δευτέραν μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

¶ Πίναξ τῆς Παρασκευῶν, Νηστειῶν, καὶ τῆς τῶν Ἀσπίδων ἡμερῶν κατ' ἔτος νομιζομένων.

Παρασκευαὶ ἡμέραι

- Τοῦ Γενεσίου τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- Καθαρισμοῦ τῆς Μακαρίας Παρθένου.
- Ἀναλήψεως τῆς Μακαρίας Παρθένου.
- Τοῦ Πάσχα.
- Ἀναβάσιος τοῦ Κυρίου.
- Πεντηκοστῆς.
- Ἁγίου Ματθίου.
- Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ.

Παρεχ-

Παρεκτεθναι ἤγουν Ἀγρυπνίαν τῷ

Ἁγίᾳ Πέτρῳ.
Ἁγίᾳ Ἰακώβῳ.
Ἁγίᾳ Βαρθολομαίῳ.
Ἁγίᾳ Ματθαίῳ.
Ἁγίαν Σίμωνα καὶ Ἰούδαν.
Ἁγίᾳ Ἀνδρέᾳ.
Ἁγίᾳ Θωμᾷ.
Πάντων τῶν Ἁγίων.

Σημειωτέον ὅτι εἰ συμβήσεται τινα τῶν Ἑορταζομένων τούτων ἡμερῶν τῇ δ' τετράδι τῆς ἑβδομάδος, τότε ἡ Παρεκτενὴ ἡ Νηστεία γίνεται ἐν τῷ Σαββάτῳ, καὶ μὴ ἐν τῇ Κυριακῇ οὐδὲ παρέσται.

¶ Ἡμέραι τῆς Νηστείας, ἢ Ἀστίας.

α'. Ἡ Μέραι τῆς Τεσσαρακοστῆς τοῦ Πάσχα.

β'. Νήστιμοι ἡμέραι τῆς δ' ἑβδομάδος, ἤγουν

Τετράς, Παρασκέυη, καὶ Σάββατον μέν

τῷ τοῦ τῷ Κυριακῷ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ.
Τῷ τῆς Γενεσίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Σεπτεμβρ. εδ'.
Δεκεμβρ. εγ.

γ'. Τρίμερον τῆς Λιτῆς, δηλαδὴ Δευτέρα, Τρίτη, καὶ Τετράς τοῦ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἢ Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.

δ'. Πάντα Παρασκέυατα αἱ Ὧραι, πλὴν τῆς Γενεθλίου τοῦ Χριστοῦ.

¶ Ἐνίσιοί τινες ἡμέραι, ἐφ' αἷς τὰς ἰδίας Λειτουργίας τελεῖσθαι νομίζεται.

α'. Πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου, ὅπου ἡμέρα τῆς Γα πομαντῶν συναμοσίας.

β'. Τρακοστῇ τοῦ Ἰανουαρίου, ἡμέρα δύπτου τοῦ Μαρτυρίου τῆς Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ α'.

γ'. Εἰκοστῇ καὶ ἑνάτῃ τοῦ Μαΐου, ἤγουν ἡμέρα τῆς Γενεθλίου τε καὶ Ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ β'.

Πῶς

¶ Πῶς ἂν τις εὕροι τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπ᾽ ἐναυτοῦς εἰς ὕστερον ἀεὶ ἐσομένους.

Χρυσ. Ἀριθ.	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ϛ	Ζ	Η
Α	Απρ. θ	ι	ιθ	ιε	Ϛ		ζ	η
Β	Μαρ. κϛ	κζ	κη	κθ	λ	λα	Απρ.	α
Γ	Απρ. ιϛ	ιζ	ιη	ιθ	κ		ιδ	ιε
Δ	Απρ. θ	γ	δ	ε	Ϛ		ζ	η
Ε	Μαρ. κϛ	κζ	κη	κθ	κγ		κδ	κε
Ϛ	Απρ. ιϛ	ιζ	ιθ	ιε	ιγ		ιδ	ιε
Ζ	Απρ. β	γ	δ	ε	Ϛ	Μαρ.	λα	Απρ. α
Η	Απρ. κγ	κδ	κη	θ	κ		κα	κβ
Θ	Απρ. θ	ι	ιθ	ιε	ιγ		ιδ	η
Ι	Απρ. β	γ	Μαρ. κϛ	κθ	λ		λα	Απρ. α
ΙΑ	Απρ ιϛ	ιζ	ιη	ιθ	κ		κα	κδ
ΙΒ	Απρ. θ	ι	ιθ	ε	Ϛ		ζ	η
ΙΓ	Μαρ κϛ	κζ	κη	κθ	λ		λα	κε
ΙΔ	Απρ. ιϛ	ιζ	ιη	ιθ	κγ		κδ	ιθ
ΙΕ	Απρ. β	γ	δ	ε	Ϛ		ζ	η
ΙϚ	Μαρ κϛ	κζ	κη	κ	κγ		κδ	κε
ΙΖ	Απρ. ιϛ	ι	ιθ	ιε	ιγ		ιδ	ιε
ΙΗ	Απρ. β	γ	δ	ε	Μαρτ.	λ	λα	Απρ. α
ΙΘ	Απρ. κγ	κδ	κη	κθ	ε		κα	κϛ

¶ Τὸ Κυριακὸν Γράμμα εὑρίσκεις ἐν τῇ ὑποτάτῃ Γραμμῇ, ἤθμιον τὴν ὀφθαλμὸν σὺ κάτωθεν, ἕως οὗ ἵλθῃς ἀντικρὺ τῆ Προόντος· κἀκεῖ ὄψει τὸ ζητούμενον· ἐν τῷ τίνι Μηνὶ, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ τοῦ Μηνὸς τὸ Πάσχα συμβαίνει ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει. Σημείωσαι δέ, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Μηνὸς κεῖται ἐν τῷ δωδεκάμηνον, ἢ δὲ ἡμέρα ἐν τῇ ἀριθμητικῇ στοιχείῳ, ἃ δὲ ἔπεται, οἷς ἐν ἄλλοις Πίναξιν, ὑπάλληλα ἢ καταχρηστικῶς, ἀλλ᾽ ἀπροσίτως καὶ ἐν παραλλήλῳ.

¶ Τάξις

¶ Τάξις τῆς Ἑωθινῆς καὶ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, ἣ καθ' ἡμέραν χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἑωθινή τε καὶ Ἑσπερινὴ Εὐχὴ λεχθήσεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῆς Ἐκκλησίας, Ναΐδιον, ἢ Ἱερατεῖον. Ἡ Πλὴν εἰ μὴ ἄλλως ὑπὸ τῶν Διατασσόντων ὁρισθείη. Καὶ τὰ Ἱερατεῖα διαμφεῖ ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω τοῦ χρόνου.

Ἐνταῦθα ἦν σημειωτέον, ὅτι ἡ τῆς τε Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Λειτουργῶν ὑποταγὴ ἱερατευόντων Σκευὴ τοιαύτη ἔτι κρατήσει καὶ καταχρήσθησεται, οἵα λιτὴ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ χωρὶς θείσα δηλαδὴ τῇ τῆς Ἑπτὰ τῆς Βασιλίσσης ἐξουσίᾳ ἐν τῷ β' ἔτει τῆς Βασιλείας τῆς Ἐδουάρδου τοῦ ς'.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

ΤΩΝ ΕΩΘΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

Καθ' ἡμέραν ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

¶ Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ· Εὐλογητὸν Εὐχῶν ἐκφώνησις ἢ τὴν πλείω τῆς ἱερᾶς Γραφῆς ἐκτύπωσιν ἀναγνώσεις· εἶτα τὰ τούτοις ὑπηρεσίμενα ἱερεῖ.

ΤΟΝ τὸν ἀποστρέψαι Ἐ ἀνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτῶν ἀποίκοι, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐστὶ τῷ ψυχῇ αὐτὸ ἐφύλαξε. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ὀζὶ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωὴλ. β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἃς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ'. ι'.

Γενέσθω τὸν ἔλεός σου Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλιγωθῶμεν ἡμεῖς ποιήσῃς. Ἱρ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, Ματθ. γ'. ζ'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', κδ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. θ', θ'.

Ἡ Ἁγία Τριὰς (ἀδέσποτοι ἀγαπητοὶ) πολλαχῆ ἡμᾶς

μᾶς πρὸς τὸ πυκλάπλασίας
ἡμῖν ἁμαρτίας, καὶ ποικιλίας
ὀδηνᾶναί τε, καὶ ἐξομολογεῖσθαι πρέπει, καὶ μὴ ἕτερον
Θεοῦ τὸν παντοκράτορα
Παῖδες ἡμῶν ὑπερφιάλως ὀνομάζειν ὑπὸ
ὑπόδικοι ἢ ὑποκαλύπτειν αὐτὰς, ἀλλὰ ταπεινῶν, καθημένη, μετανοίᾳ τε καὶ ὀδυνηρᾷ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ'
ᾧ παρ' ἀπείρανδον χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγχώρησιν ὑπολαμβάνειν.
Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπασι
χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν
ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς
ὁμολογεῖν, ὅμως ἢ μάλιστα
πρέπον ἡμῖν ἐστιν καὶ ποτὲ,
ὅταν σωτηρίαν ὑπὲρ
ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ συναλλαγῆναι ἡμῖν
διὰ τὸ χρεῖαν αὐτοῦ ὑπάρχειν μείζονα
ὑπὲρ τῆς μεγάλων ὧν παρ'
αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν δωρεῶν,
ἢ ἀξιοπρεπέστατον
αὐτῷ ὕμνων ἀναλαμβάνειν, ἀ-
γαπητὸν αὐτῷ βίου παρὰ θεοῦ ἐπακούειν, ἢ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὰ τῆ ψυχῆ ἀναγκαῖα τε καὶ συμφέροντα ἐπωτεῖν. Διόπερ ἀντικολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐντεῦθεν παροικοῦντας, καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ ταπεινῇ τῶν ψυχῶν τῇ ἐπιγραφῇ χάριτι θεοῦ πρόσωπον ὑφηγεμόνος μοι συμπαρακολουθεῖν.

¶ Γένεσθε ὁμολογοῦντες, καὶ ὑφηγεμόνος τοῦ Λειτουργοῦ ἐκεῖ ὅλην τὴν ὁμιλον ὑπὸ γῆν, πάντων μετανοεῖν πιθύντων τὰ γόνατα.

ΠΑντοκράτωρ, καὶ ἐλεημενίστατε Πάτερ, Ὡς πεφύκατε ὀπολωλότα ἐπιζητῆσαι, καὶ παρεῖσι τοῖς ἡμῶν τὴν ὁδὸν σου. Ἐπ-
νίας καὶ ὀδυνημίας τῆς ἡμετέρου αὐτῶν καρδίας ἄχαρι ἀπολυθῆσαι ἡμᾶς. Γενηθείς πῆς
νόμοις σὺ πρόσεχε καὶ ἐμοῦ. Ἀμὴ ἔδει ποιῆσαι, ἀφῆκαμεν· Ἃ οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
ἡμῖν ὑγίεια σωτηρία. Σὺ οὖ
Κύριε ἐλέησον ἡμῖν τοῖς ἐ-
λεεινοῖς παρεσκάτας. Φεῖ-
σαι τῶν ταῦτῶν παρεκπτώ-
ματα ὁμολογοῦμεν. Ἀπο-
καταζήσον ἐν μετανοίαις·
Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σὺ τῶν
ἀνθρωπίνων χύσει φιλευσπλαγχνίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν. Καὶ παρέχου ἡμῖν,
ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτὸ
ἐνεκεν· Ὅτι τοιοῦτος εἶ
θυσία, ἐξίκασον, καὶ σὺ πρέπει
βίον βιῶναι, Εἰς παιδείαν τὴν
νόμιμόν σὺ δόξαν. Ἀμήν.

¶ Ἀπόλυσις Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἵνα ὁ Λειτουργὸς μόνος
ὑποφθέγγεται· ἕως, γονυπετοῦντων ἐπὶ τῷ λαῷ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ σὺν
τὴν πονηρίας αὐτῶν καὶ ζήσωσιν
καὶ δὴ καὶ δῶς ἐξουσίαν καὶ πρέσ-
ταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς
τῶν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦσι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλειν· Ἐκείνης ἄπαυστα
τῆς ἀληθοῦς μετανοοῦσι, καὶ
τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ
ἀνυποκρίτως πεδίῳσι, αὐτ-
μετάσκεψίν τε καὶ ἄφεσιν. Διὰ ἱκε-
τηρίαν αὐτῶν, τὴν ἀλη-
θινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ Γένεσ-
θαι ἄχαρι αὐτοῦ ἡμῖν χρεῖ-
ὠσι, ὥστε ὅσοι εἰ τῷ παρόντι
ποιῶμεν

ποιήσωμεν θυγατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ κοιμήσει αὐτοῦ· καὶ ἐπιλείπον βίον κληρονομῆσαι διαγάγωμεν ἐν εἰρήνῃ τὸν ἐπίλοιπον τοῦ αἰῶνος χρόνον αὐτοῦ ἐφικέσθαι ἡμᾶς τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὁ λαὸς ᾄδει, καὶ σὺν πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ σου ἡμᾶς σῶσον ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν ὑψηλῇ φωνῇ λέγει τὴν Κυριακὴν Εὐχήν, ἣν καὶ αὐτὸς συμπροσευξόμενος αὐτοῖς, καὶ δάκνει, καὶ ὑποτύπτει ἐν ἀλλαχοῦ λεχθείσῃ τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα λέγει.

Κύριε εἰρήνης ἡμῶν τὰ χείλη,

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸν ἡμῶν στόμα αἴνεσιν ἀναγγελεῖ τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι.

Ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

¶ Ἐκτενέστερον ἱερέως τῶν ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,

Ἀπόκρισις

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις

Αἰνῶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

¶ Εἶτα λιτὴ θήσει ἢ κάθησον ὁ ὑψηλὸς ἀφύμος πλὴν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ ὀνειλαδὴ ἄλλῳ Τυμπανοποιεῖ· ἀλλ' ἀφ' ἑσπέρας ἐν τῇ ἐνιαυσιαίᾳ ἡμέρᾳ ἱκανῶς μείνωσι, ἀνενδεκτον αὐτὸν ἐν σκηνῇ ἐν τῇ ποιήσει τῶν ψωμῶν τάξει.

Δεῖται ἀπολλαγῶμεν ἀπὸ παντὸς κινήματος, ἀλλαξώμεθα τὴν θλῖψιν τοῦ πνεύματος ἡμῶν.

Προσθῶμεν τὸ προσευκτήριον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμῳδίαις ἀλληλάξαμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσεράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Δόξα Πατρί. } Καὶ τοῖς ἐξῆς
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Τότε ἔφην) οἱ Ψάλμοι ἐφεξῆς, ὡς διατεταγμένοι εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ ἑνὸς ἐκάστου τῶν Ψαλμῶν τὸ καὶ Τμῖν, ἤγουν, τὸ Εὐλογητὸς, τὸ τὸ Εὐλογητὸν, τὸ τὸ Μεγαλυνοῦμεν, τὸ τὸ Νεῦσον δούλοις, ἀναπληρώσει) Δόξα Πατρὶ καὶ Τῷ Υἱῷ — Καὶ τοῖς ἐξῆς. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ — Εἶτα τροπάρια καὶ ἐκφωνήσεις ἀναγνωσθήσει) τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τοῦ παλαιοῦ διαθήκης (ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ ἔστιν τῇ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀποσυναγωγῇ) διατεταγμένον (ἐὰν μὴ ἰδιόμελα ᾖ τὰ Ἀναγνώσματα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δοθησόμενα) ἔπειτα ἑξαψάλλοντες καὶ δυτριπλάζοντες ἑαυτὸν τὸ Ἀναγνωστοῦ, ὥστε ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων ἄμετρα ἀκουσθῆναι. Μετὰ τοῦτο ᾄσθήσει) ἢ ἀσθήσει) ὁ Τμνῶν ὀνομαζόμενος Σὲ Θεὸν Τμοῦμεν, καθ' ἡμέραν ὅλου τοῦ ἔτους.

¶ Σημειωτέον, ὅτι πρὸ πάντων τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἱερεὺς ὁ Λειτουργὸς, Τοῦ ἄρχεται τοῦ, ἢ τοῦ τὸ Κεφάλαιον, ἢ καὶ ὁδοῦ, ἢ ὁδοῦ Στίχος τινός, ἢ τινος τοῦ Βίβλου. Καὶ μετὰ πᾶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Τοῦ τελευτῇ τὸ πρῶτον, ἢ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα.

Σὲ Θεὸν Τμνοῦμεν.

ΣΕ Θεὸν ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.

Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβει.

Σοὶ πάντες οἱ Ἄγγελοι σημαίνουσι βοῶσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστῳ φωνῇ ἐπιβοῶσιν.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλοδόξου σου δόξης σου.

Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς αἰνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν προφητῶν ἀξιοπρεπὴς σύλλογος αἰνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων ἐγκαυχᾶται στρατὸς αἰνεῖ.

Σὲ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία ὁμολογεῖ Ἐκκλησία.

Πατέρα τῆς ἀπεράντου μεγαλοδόξου σου.

Τόν τε σεβάσμιον σου, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ Υἱόν.

Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ Παράκλητον.

Σὺ βασιλεῦ τῆς δόξης εἶ Χριστέ.

Σὺ τοῦ Πατρὸς ἀΐδιος υἱὸς εἶ.

Σὺ ὑπεμείνας λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἐβδελύξω.

λύξω τὴν τ σαρδίνα γα-
σίερα.

Σὺ νικήσας τὸν θανάτον τὸ
κέντρον, ἠνοίξας πᾶσι τοῖς
πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν ἐ-
ρανῶν.

Σὺ ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ κα-
θήμενος ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός.

Σὲ κριτὴν ἡμῶν ἔξειν πι-
στεύομεν.

Σὲ τοίνυν δεόμεθα τοῖς
σοῖς οἰκέταις βοηθῆ, οὓς τῷ
τιμίῳ σε ἐξηγόρασας αἵματι.

Ποίησον αὐτοὺς ἐν τῇ αἰω-
νίῳ δόξῃ τοῖς Ἁγίοις σε συν-
αριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν σε Κύριε,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομί-
αν σε.

Ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ὕψωσον
αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν με-
γαλυνόμεν σε.

Καὶ αἰνοσκωπῶμεν τὸ ὄνο-
μάτι σε εἰς αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Ἀξίωσον Κύριε ἀναμαρ-
τήτους φυλάξαι ἡμᾶς σή-
μερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέ-
ησον ἡμᾶς.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σε
ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,
μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

¶ Ἡ τοῦ Ἀσμα τοῦτο, Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τοῦ Κύριον, ὑ-
μνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι τοῦ Κύρι-
ου, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε οἱ οὐρανοὶ τοῦ Κυρίου,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶν ὄμβρος καὶ δρόσος τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα
τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καῦ-
μα τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑ-
περυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χιὼν
τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νε-
φέλαι τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Εὐλογείτω ἡ γῆ τοῦ Κύριον,
ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐ-

τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δοῦλοι τοῦ Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα ἀναγινώσκονται ὁμοίως τὸ ᾠδεῖον Ἀνὰ γνῶσμα, ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης παρειλημμένον. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς Τμνος πλείων εἰ συμβαίη ἀναγινωσκέσθω ἐν τῇ Κεφαλαίῳ ὅπου τῇ ἡμέρᾳ διατάσσεται, ἢ ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἁγίας Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. ά. ξέ.

ΕΥλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ χειρὸς πάντων μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ

ρθῶσῃ γὰ πρὸ προσώπου Κυρίε, ἑτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῶ.

Τῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῶ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει κὴ σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. } κὴ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ ἑρμηνία ὁ Ψαλμός
Ἀλληλούϊα τὰ Θεῷ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὠδῇ· εἰσέλθατε ἐναντίον αὐτῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, κὴ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτῦ κὴ πρόβατα νομῆς αὐτῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῦ ἐν ὕμνοις· Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῦ.

Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ, κὴ ἕως γενεᾶς κὴ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτῦ.

Δόξα Πατρί. } κὴ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα τὸ ῥῆμα Ἀπὸ ὀλίγου Σύμβολον παρὰ τῶ Λειτουργῶντος, ἀδήσει ἢ λεχθήσεται· εἰ μὴ ἐν αἷς ἡμέραις τὸ τῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Σύμβολον ἀναγινωσθῆναι διατέτακται.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανῦ κὴ γῆς· Καὶ εἰς Ἰησῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα κὴ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας κὴ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν, Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν, Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ Τέσσαις ὑπομένῃ αὖθις, ἀλληλούϊα πάντων ἀλλαχῶς γινομένων, πρῶτον τῆς Λειτουργίας ἑξακὶς φωνὴ ἀποθεσπίζομένη.

Κύριος ἐπηκόυσεν ὑμῶν.
Ἀπόκρισις.
Καὶ μὴ τῷ πνεύματός σου.
Λειτουργός.
¶ Δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κλεικοί τε κὴ λαὸς προσεύχῶν τῷ Κυριακῷ ἐμφάνως ἐροῦσι.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, &c.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐσωθεν ἀποφθέγξεται.

Δεῖξον ἡμῶν Κύριε τὸ ἔλεός σου.
Ἀπόκρισις.
Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῶς ἡμῖν.

Ἱερεύς.

Κύριε σῶσον τὴν Βασιλέα.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀνομάζωμέν σε.

Ἱερεύς.

Οἱ Ἱερεῖς τοῦ ὀνόματός σου ἐνδύσωνται.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ ἐκλεκτὸν λαόν σου εὐφρανον.

Ἱερεύς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ἱερεύς.

Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις

Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπερασπίζει πλὴν σοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεύς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ ἄρῃς ἀφ' ἡμῶν.

¶ Τούτοις ἐπεσχέθησαν βῆς Σιωπαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν συλλόγοις ἐν παναγίᾳ τῇ Σιωνίτιδι διαταχθεῖσα, δευτέρᾳ ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτῃ ὑπὲρ Χριστοῦ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. Δύο δὲ Στιχηρὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἑωθινῷ Εὐχαῖς δὲ ὅλας τὰς ἐπιτελουμένας ῥηθήσονται ἄνωθεν, γονυπετουμένων ἁπάντων.

¶ Δευτέρα Σιωπὴ ὑπὲρ Εἰρήνης.

Ὁ Θεὸς ὁ τῆς εἰρήνης ἀρχηγὸς καὶ τῆς ὁμονοίας ἐραστὴς ὤν, ὃν γινώσκειν ἔστιν αἰώνιον ἡμῖν ζωὴν, ἣν δικαίοις ὁλοκλήρους ὅσιν ἐλπίδα. Σκέπασον ἐν πᾶσαις ἐλθοῦσι ὀπλοῖς τὰ ἀφειδῆ σου δῶρα σκέπασον ἀσφαλῶς πεποιθότας, μνημόσυνον τῆς ἐξ ἑνὸς πίστεως φύσιν ὁρῶσιν ὄμμα. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τρίτη Σιωπὴ ὑπὲρ Χριστοῦ.

Κύριε Πάτερ οὐρανίε, παντοκράτορ ἀΐδιε Θεός, ὁ ἀσφαλῶς ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν ἀρχὴν, ἧς κατέπαυσεν ἡμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ παράσχου ἡμῖν ὅπως μνήμην ὑπακούειν μὴ ἁμαρτίαν, μηδὲ κινδύνου πὶ πειρασμὸν ἀλλ' ἵνα πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν τῇ Κυβερνήσει σου τοῦ δικαίου, ὦσι πάντοτε τὸ δίκαιον σταθμὸν καὶ πρόχειρον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τοῖς Χορεῖς, καὶ ὅτε ποτὲ δὲ τὸ ἄλφα νομίζεται, ἀδέται ὁ Ὕμνος.

¶ Εἶτα αἱ ἑξῆς πέντε Προσευχαὶ ἀναγινώσθωσαν ἐν σιωπῇ, ἐὰν μὴ ἀναγνωσθῇ ἡ Λιτανεία τότε δὲ, δύο αἱ ὑστεραί μόναι ἀναγνωσθήσονται, καθὼς ἔθος κεῖται).

¶ Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλικοῦ.

Κύριε Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κραταιὲ, Βασιλεῦ τῶν Βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ κατὰ τὸ θέλημά σου πάντας

τας τὸν τῶν γλυκὺ οἰκείνταις ἐφεξῆς· ἐκ βάθους τ καρδίας ἱκετεύομέν σε μ τ συμπαθείας σε ὑπολιπεῖν ὅτι τ χαρίσαντον Αὐτοκράτορες τ Διαπότων ἡμῶν Βασιλέα τ ΚΑΡΟΛΟΝ, καὶ τ τῆς ἁγίας Πνεύματός σε χάριτος ὕετω πλέρωσον αὐτὸν, ὡς ἀεὶ ἀναφέρειν εἰς τὸ θέλημά σε πιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν τ ὁδοῖς σε· Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπεργάτια τὰ χαρίσματά σε, ὅπως αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ δυνάμεια μακρόβιον εἴη), κραταίωσον αὐτὸν, ὥστε πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελθητέον ἵ μ τὸν βίον τοῦτον τ αἰσίᾳ χαρᾷ καὶ δόξῃ ὄφτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Περσθυχὴ ὑπὲρ πάντων τῶν Βασιλικῶν Οἴκων.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, πάσης σωτηρίας τ πηγή, παρακαλῶ ἀντιβολῶ σε, ἐλλογήσαι τὸν χαρισάμενόν ἡμῖν Βασίλειαν τὸν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὸν τ Βασιλέως μητέρα Βασίλειαν τὸν ΜΑΡΙΑΝ, τ ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα Ἐδεσσηνῶν, καὶ ὅλον τ Οἶκον Βασιλικὸν ἔχειν ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμά σε, πλήτιζε αὐτοῦ τῇ ὑραίᾳ σε χάριτι, ὅπως αὐτοῖς πᾶσαν τὸν δυναμένειαν, καὶ εἰσοδίαν εἰς αὐτοῦ εἰς τὸν αἰώνιον βασιλείαν σε, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Περσθυχὴ ὑπὲρ τῶν Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ.

Παντοκράτωρ αἰώνιος Θεὸς, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, κατάπεμψον ὅπι τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κληρικοὺς ἡμῶν, καὶ πᾶσας τὰς αὐτοὶ πεσθύνας· Ἐκκλησίας, τὸ ὑγιαῖνον τ χάρις σε Πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὄντας σοι αἰσίους ὦσι, ἔχωσιν ἐν αὐτοῦ τὴν αἴνεσιν τ ὁμολογίας σε δέσιον· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε. διὰ τῆς πιμῆς τοῦ Παρακλήτου, καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος περσθυχάς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ὄντι τὰ ὀνόματί σε, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελόμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τ δούλων σε τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ὁμολογίαν τ σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδὴ πλθητὰ ὁ Τύπος τῆς Ἑβδομάδων δι' ὅλου τοῦ ἔτους Παρασκευῶν.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

Ὅσημέραι δὲ ἔτυς.

¶ Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Εὐχῶν, Εἰρήνην σου τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ αἴτησαι Κύριον τὸν Θεόν. Ὁ Ἱερεὺς, Ὑπὲρ τοῦ ἄνωθεν εἰρήνης καὶ φιλανθρωπίας τῶν ὅλων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δεηθῶμεν. Ὁ Λαὸς, Κύριε ἐλέησον. Ὁ Λειτουργὸς, Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν τὸν πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας αὐτοῦ ἐπιδείξηται ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δωρήσηται ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, καὶ τὴν εὐσταθείαν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τὴν ἕνωσιν πάντων ἡμῶν, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τὴν ἀπολαβὴν τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων ἡμῶν, καὶ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ βίου ἡμῶν, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἁγίων ἡμῶν, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ

μᾶς πρὸς τὸ πολλαπλασίας
ἡμῖν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας
ὀπλίνασθαί τε καὶ ἐξομολογεῖ-
σθαι σοι τρέπῃ, καὶ μὴ ἐκπο-
νον Θεὸν τὸν Πατέρα τῶν
Παθῶν ἡμῶν ἐκπυρσεῖν ὀπο-
κρύπτεσθαι ἢ ὀπικαλύπτειν αὐ-
τὰς· ἀλλὰ ταπεινῇ, καθημέ-
νῃ, μετανοίᾳ τε καὶ θυμῷ δεῖ
καρδίᾳ ἐξαιρεῖσθαι, ἐφ' οἷς
ἂν ἁπερόντες τῆς χρηστότη-
τος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ
συγχώρησιν ὀλυπτυχεῖν. Κἂν
εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ
τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμ-
φορεῖσθαι τῷ Θεῷ πατεινὰς ὑ-
μολογεῖν, ὅμως ὃ μάλιστα
φορτίον ἡμῶν ὅλων ἐστὶν ποι-
εῖν, ὅταν συμπεριλαμβάνῃ ὁπ-
τοῦτο καὶ συμπεισλείβῃ ὦ-
μῷ, διὰ τὸ χαρὲν αὐτοῦ ὁπο-
νέμειν ἐπὶ τῇ μεγάλων ἂν
παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν θη-
σαυρισμάτων, τὸ ἀξιοκατήκο-
στον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναλαμβά-
νειν καὶ τὸν αὐτοῦ ῥυμὸν ὑπ-
αχθῆναι, ἐπ' ὃ καὶ τὰ τοῦ
σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ἀνα-
γκαῖά τε καὶ συμφέροντα
ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀναπολαῦ-
σαι καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς
τοὺς ἀκούοντας παρακλητικοὺς,
καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ταπεινῇ
φρενὶ, πρὸς τὸ τῶν ἐπαρκείων
χαρέντος θρόνον ὑπελθεῖν καὶ
συμπαραμυθεῖσθαι.

¶ Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑπ-
ελάμβανον τοῦ Λειτουργοῦ
σὺν ὅλον τὸ ὅμιλον ὀπλέ-
γειν, πάντων μεταξὺ πιπτόν-
των τὰ γόνατα.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἐλεημο-
νίστατε Πάτερ, Ὡς
πρόσατα ὀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξηυρέκαμεν
τοῖς ἐθνῶν σε. Ἐπιοίαις καὶ
ὀπὸ θυμίαις ἡμετέρων αὐτῶν
καρδιῶν ἄγαν ἐκκλεθόσαμεν.
Παναλοίοις τοῖς νόμοις σου
ἐφορεσθέσαμεν. Ἃ μὲ ἔδει
ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ
οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐπεμήσαμεν.
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν κάθαρσις
σωτηρίας. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως
ἴδοι ἡμῖν τῆς ἐλεήσεις παρα-
βάσεις· Φείσαι δὲ τὰ ἐμαυτῶν
παραπτώματα ὁμολογοῦντων.
Ἀποκατάστησον σὺν μετανο-
οῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγε-
λίας σου τοῦ ἀνθρώπου γένει
φανερωθεῖσαι ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καὶ
παράσχου ἡμῖν, ὧν ἐλεημονέ-
στατε Πάτερ, αὐτοὶ ἔσμεν·
Ὡς τοῦ ποιμένος ἀγαθοῦ δι-
καίου, ἐν σώφρονι βιοβιβάσαι,
Εἰς πανηγύρεις πνευμάτων ζω-
ῆς ἄγειν. Ἀμήν.

¶ Ἀπόλυσις ἡ Ἄφεσις ἁμαρ-
τιῶν, ἣν ὁ Διάκονος μό-
νος ὑποφθέγγεται ἐσώτερον τοῦ λαοῦ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ θελόμενος
τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλ-
λ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας
αὐτοῦ καὶ ζήσεται, καὶ δὴ καὶ δέξε-
ται ἐξαγόρευσιν καὶ προσευχὴν τῶν
ἐπὶ λειτουργίᾳ τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ ἑστώτων, καὶ ἀφῆ-
σαι τὰ ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ σου
τοῦ ἁγίου καὶ ῥύσῃ αὐτοὺς ἀπὸ
παντὸς ἐναντίου πνεύματος, καὶ
ἀξίους ποιήσῃ τῆς ἁγίας σου
μεταλήψεως, καὶ τῆς ἱερᾶς
Εὐαγγελίου ἀποκαταστήσῃ αὐ-
τοὺς, συνιέναι τε καὶ
ἀφίεσι. Διὸ ἱκετεύω κύριον αὐ-
τὸν, τὸν ἐλεήμονα μετάσασαι,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῦ ἡμῖν
χορηγῆσαι, ὥστε ὅσα ἂν τῷ
παρόντι ποιήσωμεν, διαμεῖναι
αὐτῷ

τοῦτο ἔτι), καὶ τὸν ἡσύχιον βίον διάγειν καὶ εὐσεβῶς διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτοῦ ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὁ λαὸς ἅδε ὑποκρίνεται, καὶ ὅτι τέλος πασῶν τῶν ἄλλων εὐχῶν, Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίναν, ἐξακούεται φανερῶς ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τοῦ Εὐαγγελίου, γονυπετοῦντος καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτοῦ συμπροσευχομένου αὐτοῖς, κἀνταῦθα, καὶ ὁπουδήποτε δι' ἀλλαχοῦ λεχθήσεται τῆς Θείας Λειτουργίας.

ΠΑ΄ΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, Εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα λέγει.

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ στόμα ἡμῶν ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἰρθύς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

¶ Ἐντεῦθεν ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἰρθὺς λέγει.

Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰρθύς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις.

Αἰνείσθω τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

¶ Εἶτα λεχθήσονται ἃ ἀσθήσονται ὡς Ψάλμοι καθεξῆς καθὼς διατεταγμένοι εἰσί. Τίτε δὲ τὸ Ἀνάπαυσον ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὡς διετάχθη. Καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Μεγαλυνάριον, ἤτοι Ἄσμα ἐκλογῆς τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸ ἑπόμενον.

Μεγαλυνάρ. Αυκ. ά. μς'.

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισε ὑπερφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησε ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς

δὸς αὐτῷ μισθὸν αἰώνιος (καθὼς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ ὠδὴ μός ἐστι· εἰ μὴ ἐν ἐντεσσαρακαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ, ὅτε σημαδὴν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ψαλμῶν τάξει ἀναγινώσεται.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.
Ψαλμ. ρμή.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμάσια ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐναντίον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρα ὁμοῦ τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τοῖς ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Τότε Ἀναγνώσμα ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς διατέτακται· εἶτα ᾠδὴ Σιμεών· Νῦν ἀπολύεις, ὡς σημαδὴν ἐναδάδε κεῖ).

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Ἡ ὠδὴ μός ἐστι· εἰ μὴ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς μηνὸς ἡμέρᾳ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσας.
Ψαλμ. ξζ'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσας ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσας ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς

λακὲς ἐν τῇ εὐδύσει, καὶ ἔνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσῃς.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Τὴ ἔνδεκα τ καρπὸν αὐτῆς, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί. } Ἀγία ἔξης.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

¶ Εἶτα τὸ ἅγιε Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῶν Λειτουργῶν ἢ καὶ ἑνὸς τῶν λαϊκῶν ὄντος, ἀδόντος ἢ λεχθέντος.

ΠΙστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τ Υἱὸν αὐτ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τ παρθένου, Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, Θανόντα καὶ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν, Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν. Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

¶ Καὶ μετὰ τοῦτο, αὖθις αἱ ἐξῆς ὧδαὶ, ψαλαὶ, πάντων ὁλοκλήρως γονυπετούντων ὀπισθεν ἑνὸς τῶν Λειτουργῶν ἐκφώνας.

Κύριε εἰρήνην ὑμῖν.
Ἀπόκρισις.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Διάκονος.
¶ Δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κλῆρικοί τε καὶ λαϊκοὶ τὸ Κυριακὸν Ἐυχὴν ἐκφώνως ἐρῶσι.

ΠΑτὲρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκτὸς ἀπὸ θύρας ἐκφωνήσας,

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἐλεός σου.

Ἀπόκρισις.
Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ἱερεύς.
Κύριε σῶσον τ Βασιλέα.
Ἀπόκρισις.
Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀνομάσωμέν σε.

Ἱερεύς.
Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδυσάσθωσαν δικαιοσύνην.
Ἀπόκρισις.
Καὶ τ ἐκλεκτόν σου λαὸν εὐφρανθήτω.

Ἱερεύς.
Σῶσον Κύριε τ λαόν σου.
Ἀπόκρισις.
Καὶ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ἱερεύς.

Ἱερεύς.

Δὸς εἰρηνικῶς Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ βοηθῶν καὶ σώζων καὶ ἐλεῶν καὶ διασώζων ἡμᾶς.

Ἱερεύς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις.

Καὶ τὸ ἅγιον Σου Πνεῦμα μὴ ἀφέλῃς ἀφ' ἡμῶν.

¶ Τούτοις ἐπευχεσθέντος τοῦ Ἱερέως Σιωπᾶται, καὶ ἐκφωνεῖ τὰς ἡμέρας ἰδίᾳ, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Εἰρηνικῶς, εἶτα καὶ ταύτας ἀσπάζεται κατὰ κανόνων. Δύο δὲ Ἀναγνῶσται καθ' ἑκάστην ἐκφωνοῦσι τὰς ἁγιογραφικὰς Εὐχὰς δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος εὐθὺς μετὰ τοὺς ἑβδομαδαρίους ἑτοίμους γενομένους ἀπάντων.

¶ Δευτέρᾳ Σιωπᾷ ὁ Ἐπιστρατεύων ὑχάς.

Ὁ Θεὸς ὁ τῶν πάντων τὰ ὅσια, ὁ δυνάμεσι, σὺν τοῖς ἁγαθοβουλήμασι, σὺν τοῖς δικαίοις ἔργοις δοξαζόμενος, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν δούλων σου εἰρηνικῶς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὅτι παρεκλήθη ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐπίδειξον ἡμῖν τὴν σὴν ἐπιείκειαν καὶ εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους σου ἐκτείνατε τὰς χεῖρας τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἡμῶν τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ ἐπουράνια, καὶ εὐλόγησον τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς σῆς εὐλογίας πρὸς τροφὴν καὶ εὐφροσύνην ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ἐπιγνῶναι ἡμᾶς τὴν ἀλήθειάν σου, ἐν πίστει ὀρθῇ καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον σου, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα σου, ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος εἶ σὺ καὶ τὰ πάντα σὺ ποιεῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἐποίησας καὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν πρωτόπλαστον, καὶ ἐπὶ τὸν ἐκ τῆς παρθένου ἐνανθρωπήσαντα Λόγον σου, καὶ ἐπὶ τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα καὶ ἐπὶ τὸν ἐν δόξῃ ἀναληφθέντα, καὶ ἐπὶ τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς καθεζόμενον καὶ ἐπὶ τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ ἐπὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα σου τὸ ἐν τοῖς ἁγίοις σου ἐνοικοῦν καὶ ἐμπνεῦσαι τὰ ἐπιτήδεια ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ ἐπουράνια, καὶ ἐπὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸν ὑετὸν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἡμῶν

γὴν, ἀντιβολεμὲν σε δυλογῆσαι χαρισάτῳ ἡμῖν Βασίλειον τὴν ΚΑΘΑΡΙΌΝΗΝ, τὴν τῆ Βασιλείας μητέρα Βασίλειον δὲ τὴν ΜΑΡΙΑΝ, τῆ ΙΑΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα Ἐδεσσήνων, καὶ ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔχειν ἐν αὐτοῖς τὸ ἄγιον Πνεῦμά σε, πλάτιζε αὐτοῖς τῆ ἐρωνίω σε χάριτι, δώρησαι πᾶσιν τὴν δυναμένοις, καὶ εἰσάγαγε αὐτοῦς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σε, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτορ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος εὐχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ὅτι τῷ ὀνόματί σε, τὰς αἰτήσεις παρέξειν ἐπαγγελάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῆ δούλων σε τὰ αἰτήματα εἰς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορήγησον ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν τῶν ἁγίων σου. Ἀμήν.

¶ Ὧδὴ τὴν αὐτὴν ὁ Τύπος τῆς Βαπτισμάτων ὅλων τῶν ὄντως Πεπεισθυχῶν.

¶ Ἐν τῆ Ἑορταῖς τῆ Γενεθλίων τῆ Κυρίου, τῆ τῆ Ἐπιφανείαν, τῆ Ἁγίου Ματθίου, τῆ Πάσχα, τῆς Ἀναβάσεως τῆ Κυρίου, Πεντηκοστῆς, καὶ Ἁγίου Ἰωάννου τῆ Βαπτιστοῦ, Ἁγίου Ἰακώβου, Ἁγίου Βαρθολομαίου, Ἁγίου Ματθαίου, Ἁγίαν τῆ Σίμωνος καὶ Ἰούδα, Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς Τριάδος, ἀντὶ τῆ Ἀποστόλων Συμβόλου, ἐν τῆ Εὐσεβοῦς Εὐχῆς ὁ ἐξῆς Χριστιανικῆς τῆς πίστεως ἐξομολόγησις κειμὴ λεγόμενον τὸ Σύμβολον τῆ Ἁγίων Ἀθανασίου λεγόμενος ὁ καθόσον τὸ Λειτουργὸς καὶ τῆ λαοῦ ἑξῆς.

¶ Ὅσις βούλεται.

ΟΣτις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρὴ κρατῆσαι τὴν καθολικὴν πίστιν.

Ἣν εἰ μὲ εἷς ἕκαστος σῶον καὶ ἀμόλυντον τηρήσῃ, ἄνθυ δισταγμοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν,

ὄζιν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Ἄλλη γὰρ ὄζιν ὑπόστασις τοῦ Πατρός, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ὄζιν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος ὁ Υἱὸς, τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιγαροῦν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἷς αἰώνιος.

Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλ' εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ, παντοκράτωρ καὶ ὁ Υἱὸς, παντοκράτωρ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιγαροῦν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἷς παντοκράτωρ.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιγαροῦν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός.

Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριος καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ τοιγαροῦν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς ὄζι Κύριος.

Ὅτι δὲ κατὰ τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν, οὕτω καὶ ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας βιαζόμεθα.

Οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀπαγορεύομεν.

Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι, οὔτε ποιητὸς, οὔτε κτιστὸς, οὔτε γεννητός.

Ὁ Υἱὸς ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου ἐστὶν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες, εἷς Υἱὸς οὐ τρεῖς Υἱοί, ἓν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια.

Καὶ ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σῶαι αἱ δύο ὑποστάσεις, καὶ συναΐδιοί εἰσιν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι.

Ὡς ἐπὶ πάντα, καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν Μονάδα ἐν Τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν Τριάδα ἐν Μονάδι.

Ὁ μὲν οὖν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς Τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃς.

Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθείς,

κ) ἀνθρωπος γενηθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας τῆς Μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τελεῖς.

Τέλειος Θεὸς κ) τέλειος ἄνθρωπος, ἐν ψυχῇ λογικῇ κ) σώματι σαρκὸς ὑμῖν ὁμοιος.

Ἴσος τῷ Πατρὶ κ) τῷ Θεότητα, ἐλάττων τῆς Παρθένου κ) τῷ ἀνθρωπότητα.

Ὃς εἶ κ) Θεὸς κ) ἄνθρωπος ὅλος, κ) νῦν ὅμως, ἀλλ' εἰς ὅλον Χριστός.

Εἷς ὁ τροπῇ θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Εἷς πάντως, οὐ συγχύσει τῆς ἐσίας, ἀλλ' ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ κ) σὰρξ εἷς ὅλον ἄνθρωπος, οὕτω κ) ὁ Θεάνθρωπος εἷς ὅλος Χριστός.

Ὃς ἔπαθε διὰ τὸν σωτηρίαν ἡμῶν, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, κάθηται ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, κ) ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὸν λόγον.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πραξάντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ὅλη ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐάν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύναται.

Δόξα Πατρί. } κ) τὰ λοι-
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } πά.

¶ Ὡδὲ ὀπίσω) ἡ Λιτανεία ἡ χθιζὴ Ἱκετείσ, ἣν δεῖ ἄδειν ἢ λέγειν πάσης Κυριακῆς, κ) τετάρτῃ κ) ἕκτῃ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, ἐπὶ ᾧ κ) τοῖς ἄλλοις καιροῖς ὅταν κελεύσῃ ὁ Διατάκτης.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς ὁλικῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πάτερ κραταιέ, ἐλέησον ἡμᾶς ὁσιακῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁσιακῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁσιακῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς κ) τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς ὁσιακῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Τριὰς τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς κ) τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς ὁλικῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, κ) ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις κ) εἷς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ὁσιακῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, κ) ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις κ) εἷς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ὁσιακῶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παρανομιῶν ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων

ναι ἡμῶν, μηδὲ εἰσενεγκεῖν ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παροικιμάτων· φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τῶν λαῶ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ τῷ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν καὶ ἐνεδρῶν τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πονηρίας τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης φιλαυθαδίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ πάσης ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τοῦ σαρκὸς τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀσεφείας καὶ καταγνώσεως, ἀπὸ πληγῆς λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνομίας, ἀπὸ πάσης φυσοδοξίας, καλλιεπείας, αἱρέσεως, καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας, καὶ καταφρονήσεως τοῦ λογίου καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς Χε, διὰ βαπτίσματός σου, νηστείας τε καὶ τεσσαρακοστῆς,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς ἀγωνίας, καὶ αἱματώδους ἱδρῶτός Χε, διὰ σταυροῦ σου καὶ παθῶν, διὰ τιμίου θανάτου καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀναστάσεώς Χου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Πνεύματος ἁγ.

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς ἡμῶν εὐπατρείας, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, Κύριε, ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ὅπως εὐδοκήσῃς διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν Χου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ εὐθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις διαφυλάξαι καὶ ὁδηγῆσαι ἐν ἀληθείᾳ τῇ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τοῦ βίου τοῦ δούλου Χου ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΝ, τοῦ χριστιστάτου ἡμῶν Βασιλέως καὶ Ἄρχοντος,

Δεόμεθά Χου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις καταθυμεῖσθαι τῆς καρδίας ἐν τῇ πίστει, ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε διαπαντὸς ὅσα Χοὶ ποθεῖν, καὶ τοῦ σοῦ ἐν πᾶσι τιμᾶν καὶ δόξαν ὁπιζητεῖν,

Δεόμεθά Χου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ὑπαπαντᾶν, καὶ φύλακι αὐτοῦ εἶναι καὶ νικηφορεῖν αὐτοῦ κατὰ πάντα τῶν πολεμίων αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά Χου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἐνλογεῖν καὶ σῶ-

ζειν τὴν χαριστάτην ἡμῶν Βασίλισσαν ΚΑΘΑΡΙΝΗΝ, τὴν τῆ Βασιλέως Μητέρα Βασίλισσαν ΜΑΡΙΑΝ, ΙΑ'ΚΩΒΟΝ Ἡγεμόνα τῆ ἱ Σοφίαν, καὶ πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικὸν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ἀληθινῆ τῆ γνώσει καὶ σωτέρᾳ τοῦ λόγου Σου, ἵνα παρρησίᾳ διδάχῃ τε καὶ ζωῇ σεφέρωσιν αὐτὸν, καὶ ἀγγέλλωσι,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις καλλαπίζειν τοὺς Μιγιστᾶνας τῆς βασιλικῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυκάστας χαρίτι, σοφίᾳ, καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τὴν σῆς χάριτος μεταδοῦναι, ὥστε καλῶς, καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συμπορεύειν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ σῶσαι τὸν λαόν Σου,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην, εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις τὴν καρδίαν ἡμῶν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε, καὶ ἀκριβῶς ἐνμένειν τοῖς ἐντολαῖς Σου,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις σῶσαι τοὺς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκη καὶ ταλαιπωρίᾳ ὁιαδήποτε οὔσι,

Δεόμεθά σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις σώζειν πάντας τοὺς ἐπὶ γῆ, εἴτε θαλάσσῃ ὁδοιπορέοντας, πάσας τὰς ὠδίνουσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ κάμνοντας, καὶ δεομένους τὸ ἔλεός σε πᾶσι τοῖς θλιβομένοις καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά Σε Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις φοβεῖσθαι καὶ φρονιμοθεῖσθαι τὴν ὀργήν σου, καὶ χρεῶν,

χωρῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταισχυνθέντων,
Δεόμεθά σε Κύριε ἐπάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσαις ἐλεῆσαι ἀπαξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,
Δεόμεθά σε Κύριε ἐπάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσαις συγχωρῆσαι πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδιώκουσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ σκληρύνῃ τὰς αὐτῶν καρδίας,
Δεόμεθά σε Κύριε ἐπάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσαις σωθῆναι, καὶ διαπορεύῃ εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας τοὺς ἀρίστους τῆς γῆς καρποὺς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ κήμῳ ἀπολαύειν αὐτῶν,
Δεόμεθά σε Κύριε ἐπάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀμελείας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τῶν Πνεύματος ἁγίου χάριτι ζωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν καὶ ἀγαν λέγειν σε,
Δεόμεθά σε Κύριε ἐπάκουσον ἡμῶν.
Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σε ἐπάκουσον ἡμῶν.
Ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Δώρησαι ἡμῖν εἰρήνην σε.
Ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ ἐπάκουσον ἡμῶν.
Χριστὲ ἐπάκουσον ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' ἀπολύσεως τῷ Κυριακῷ Εὐχήν.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε, Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

Στιχ.

Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

¶ Δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς σωτηριεμμάτου καρδίας σου ἀναλγήσας, μήτε τὰς τῶν λειποψύχων ὀλιγοψυχίας ὑπερίδων, ἀνασκάλλαγχας παράσχου τοῖς ἱκετεύουσι ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις τοῖς θλίψεσι καὶ συγχύσεσιν ἡμῶν, ὅταν δήποτε καταπίζωσιν ἡμᾶς, ἐμπεριφρόνει σε ποιούμενος, καὶ ἐμμενῶς ἡμῖν ἐπέρχου, ἵνα πάντα τὰ ἐκείνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ παγκρατία τοῦ διαβόλου ἢ ἀνθρώπων κατ' ἡμῶν μηχανᾶται, εἰς ἀδρὸν πέρας ἔλθῃ, καὶ τῇ τῆς σῆς χρηστότητος εὐφροσύνῃ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σε μηδενὶ διαλογῷ κακοπαθοῦντες

πάντες διαπαντὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ σοὶ εὐχαριστοῦμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀποκρισις.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ γὰρ ἐχθρῶν ὑμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐσπλάγχνως ἴσθι ἐπὶ τῇ πολλῇ πορείᾳ ἡμῶν.

Τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὁμαλίσας εὐθύνων.

Ἵλεως ἴσθι τοῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως ἐπάτησον τὰς ὁδούσεις ἡμῶν.

Τί δαπανᾷς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἀξίωσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστὲ, ἐυμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἴδιος.

Δεῖξον ἐφ' ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις.

Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοί.

¶ Δεηθῶμεν.

Ταπεινοφρόνως ἱκετεύσωμεν (ὦ Πάτερ) ἐυσπλάγχνως ἐπίσκεψαι τὰς ἀδελφείας ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς τεκούσης τὸν δόξης ἀντιτείψον ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ὧν ἡμεῖς δικαιότατοι ἐσμὲν τυγχάνειν· παράσχου ὅπως ἐν πίστει καὶ ἀμωμησίᾳ ἡμῶν ὅλου τοῦ ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ πανταπάντως ἐν ὁσιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σου λατρεύωμεν, εἰς τὸ τιμᾶν καὶ δοξάζειν σε, διὰ μέσης ἡμῶν Μεσίτης καὶ Πρεσβευτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ τῆς Ἁγίας Χρισοστόμου.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· λύτρωσαι καὶ νῦν τοὺς δούλους σου τὸ αἴτημα πρὸς τὸ συμφέρον πληρώσαντας· χορήγησον ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Ὧδὴ τιλθυτὴ ἡ Λιτανεία.

Περατ-

¶ Προσευχὴ καὶ Εὐχαριστία, εἰς ἣν δεῖ τοὺς παρεστῶτας ἑστῶτα καιρὸς χωρὶς δέει, μετὰ τὴν παλυτείαν τῆς Λειτουργείας, καὶ Ἐκφώνησις τοῦ Ἐπιστρέπτου Λειτουργίας προσευχῶν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

¶ Ὑπὲρ ὑγείας.

Ὦ Θεὲ Πάτερ ἐφάνης, ὁ διὰ Υἱοῦ Σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσι τοῖς τοῦ βασιλείαν σου καὶ τὴν αὐτῆς δικαιοσύνην ζητοῦσι πάντα πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ τροφὴν ἀναγκαῖα ἐπαγγειλάμενος· Πέμψον ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν ὕδωρ σύμμετρον, ὑετὸν καὶ ὄμβρους, ὥστε σοῦ τὴν γῆς καρπὸς πρὸς τε τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν, καὶ πρὸς τὴν τιμὴν σου δικαίως συγκεκομισώμενα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ εὐδίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ὀλίγον τὴν οἰκουμένην πλὴν ὀκτὼ τῶν ψυχῶν ποτὲ κατακυριεύσας, ἐφ' ἅπαξ ὀργὴν τοῦ μεγάλου ἐλέους σου μισθαμοὺς αὐτὴν οὕτως ἐξολοθρεύσην ἐπαγγειλάμενος· Ταπεινοῦντες ἀντιβολοῦμέν σε, ἵνα καὶ ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν τῆς τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐκπομπείας πλημμύρης καὶ μᾶλλον εἰκότως ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ὅμως ὅτι τῇ ἀληθινῇ ἡμῶν μετανοίᾳ τοιαύτην ἡμῶν δυσίαν καταπέμψῃς, ὥστε σοῦ τὴν γῆς καρπὸν ἐν καιρῷ κομίζεσθαι ἡμᾶς, ἵνα ἡ καὶ μανθάνειν διά τε τὴν σὴν σε κηλάτεως ἢ βίον ἡμῶν ἐπανορθῶν, καὶ διὰ τῶν χρηστοτήτων σου ἐπαινον καὶ δόξαν σοι δίδωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καιρῷ λιμοῦ καὶ σπορᾶς.

Ὦ Θεὲ, Πάτερ ἐφάνης, ὃ δώρημα μόνη ὁ τὸ καταρρεῖν ἢ ὑετὸν, καρποφορεῖν τὴν γῆν, τὰ κλίμα αὐξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι σοῦ ἐκβοῶ· Ἐπίσκεψαι, δόμιδά Σου, τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ Σου, καὶ παρέχε, ἵνα ἡ ἔνδεια καὶ ἀπαίνις σίτου, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν δικαίοτατα γινομένην, τῇ σῇ ἀγαθοσύνῃ εἰς τὸν ἀφορείαν τε καὶ ἀφθονίαν οἰκτιρμόνως μεταβάλῃ, διὰ τὸν ἀγαπητὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

Θεὸς Πάτερ πολυέλεε, ὃς ἐπ' Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐφάτνην τὸν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἀσπίδα καὶ λιμὸν εἰς τὸν ἀφορείαν τε καὶ ἀπόλειαν ἐξαίφνης μετέβαλες· Ἔλεησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παρεμπλησίας κακοπαθοῦντες νῦν κολαζόμενα, ὡσαύτως καὶ δικαίως τυχόμεν βοηθείας. Αὔξησον σοῦ καρποὺς τῆς γῆς τῇ ἐπιφανίᾳ σου εὐλογίᾳ, καὶ δώρησαι ἡμῖν ὅπως ἀφθόνῳ εὐεργεσίᾳ σου ἀπολαύοντες,

λαύοντες, εἴς τε δόξαν σε, καὶ τὸ ἡμῶν ὠφέλειαν, καὶ τὴν ἡμῶν παρρησίαν αὐτῇ χρησόμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν ὥρᾳ τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ἀκαταστασίας.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ πάντων Βασιλεὺς καὶ πάντων ἀπαξαπλῶς τῶν ὄντων δεσπότης, ἔκφευγε μὲν ἀνθρώπινα κίνδυνα ὅσα τε ὄντα ἀπὸ παντὸς λύσαι, καὶ φρουρεῖν τοὺς μὲν ἀμφοτέρως ἐνδελεχῶς κελεύεις, τοὺς δὲ ἀκινδύνως μεταποιοῦντας ἐλέειν· Σῶσον καὶ ἡμᾶς, ταπεινοῦντας σε διόμεθα, ἐκ χειρὸς τοῦ πολεμίου· ἀναχαίτισον αὐτοῦ τὴν θρασύτητα, κατάσχλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα, ὅπως ἡμεῖς τοῦ ὑπερασπισμοῦ σου ὁπλισθέντες ὑπὸ πάντων τοῦ κινδύνου ἐς ἀεὶ ῥυσθῶμεν, τὸ δοξάζειν σε ἐν μέσῃ πάσης τῆς νίκης δοτῆρα, διὰ τὴν ἀξίας ἐμνημονεύθης Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν καιρῷ τοῦ λοιμοῦ ἢ ἄλλης ἐπισυστάσεως ὀπισθημίου τόπου.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐν ὀργῇ σου ὅταν ἐν τῷ ἐρήμῳ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀπόστασιν ἀπὸ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς πέμψας καὶ μιᾷ ἐν ἡμέρᾳ τοὺς ἑπτὰ χιλιάδας δεκατρεῖς ἑβδομήκοντα τοὺς ἀνθρώπων χιλιάδας ἐποίησε τοῦ λοιμοῦ ἀνελεῖν, ὅμως ἐλεήσας διὰ μνήμης ἔχων τοὺς ὑπολείπους διασώσας· Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς, τοῦ μεγάλη ἀῤῥησίᾳ καὶ ἀληθείᾳ λοιμοῦ νεκροὶ κολασθέντας, ἵνα καθάπαξ τότε φοβηθῶμεν· ὅτι τοῦτο γὰρ ἀγγέλῳ σου παιδεύσαι πεπρωμένον· ὅτι τοῦτο γὰρ τὸν λοιμὸν τοῦτον καὶ χαλεπωτάτην τὴν νόσον ἡμῶν ἀποβάλῃ ἀξιώσης, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν τῇ Νηστείᾳ ἑβδομάδι τῆς δ' καιρὸν ἢ Προσευχὴ αὕτη ὁσημέρα λεχθήσεται ἕως τῆς χειροτονεῖσθαι μελλόντων.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς Πατὴρ ἡμῶν ἐφίνει ὁ περιποιησάμενος σεαυτῷ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τιμίου αἵματος· Υἱὸς σε τοῦ ἀγαπητοῦ· οἰκτιρμόνας ὀφθαλμοὺς ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ τὰς τῆς σῆς ἁγίας σε τοῦ Ἐπισκόπου καὶ Ποιμένα τῆς ποιμνίας σε διανοίας οὕτως οἰκείωσε καὶ καθοδήγησε, ὥστε χειροτονίας ταχείας μηδενὶ ὀπτῆναι αὐτόν, ἀλλὰ πιστῶς καὶ φρονίμως ἐκλέξασθαι ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ὁπαδεῖς τοῦ τὸ ὑπηρετῆσαι ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας σε Λειτουργίᾳ. Καὶ τοῖς εἰς ἰωτηρίαν ἱερὰν τάξιν χειροτονηθησομένοις, παράσχῃ τὴν χάριν σε καὶ ἐπουράνιον δύναμιν, ὥστε ζωῆς τε καὶ διδαχῆς τὴν δόξαν σου ἐξαγγέλλειν, καὶ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν φροντίζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἄλλως.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, πάντων δωρημάτων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ ἐν θείᾳ σου φρο-

φρονοίας ποιάς τινας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σε τάξεις καταστησάμενον. Δεόμεθα τοίνυν χάριν σε, ταπεινῶς σε δεόμενοι, πᾶσι τοῖς εἰς λειτουργίαν τὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ κληθεῖσιν ἐμμελῶς· καὶ ἵνα πληρώσῃ τε αὐτοῦ τὴν τῆς διδασκαλίας σε ἀλήθειαν, καὶ τῇ ἁγίᾳ βίᾳ καθαρότητι διακόσμησιν, ὦσι πιστῶς ἀπόστολοι σε ὑπηρετεῖν, εἰς τε μεγάλην σε Οἰκουμένην δόξαν, καὶ τῆς ἁγίας σε Ἐκκλησίας ἀρέσκειαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εὐχὴ ὑπὲρ Ὑπάτου τῆς Βασιλείας Βουλευτηρίου· ἢν ἀναγνωσέον, ἂν καθίζῃ ὁ Βουλή.

Ἔτι μνησθῆναι Θεὸς, ταπεινοφρόνως σε δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ταύτης τῆς Βασιλείας, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τοῦ σεμνοτάτου αὐτῆς Βουλευτηρίου, ὑπὸ τὴν εὐσέβειαν καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν Βασιλέα νικηφόρον σωφρονοῦντα· Ἵνα σε ἀρέσκῃ πᾶσιν τοῖς ἐπὶ σωτηρίᾳ συμβουλεύουσι καὶ εὐοδῶν εἰς τὴν τε δόξαν σε ὁδηγῆσαι, τό τε Ἐκκλησίας σε χρήσιμον, καὶ τὴν τῆς Αὐτοκρατορίας ἡμῶν Διαστολὴν τῆς Βασιλείας, παισὶν τε τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ σωτηρίαν· ὅπως οἷς αὐτῷ ὑπηκόοις εὑρίσκεται ἔτι διαταχθῆ πάντα καὶ ἐμφανῆ ὅτι τῆς θεμελίων ἀείσων τε καὶ βεβαιοτάτων, ὥστε εἰρήνην καὶ εὐθυμονίαν, ἀληθείαν καὶ δικαιοσύνην, θρησκείαν καὶ εὐσέβειαν ἐν ἡμῖν εἰς πάσας τὰς γενεὰς καταστηθῆναι. Ταῦτα καὶ τάλλα πάντα αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σε αἰτησώμεθα ταπεινῶς αἰτοῦμεν ἐν ὀνόματι καὶ ἐπὶ τούτῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ εὐλογητοτάτου ἡμῶν Κυρίου καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

¶ Περσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων τῶν ἀνθρώπων· ἣν τινες λεχθήσῃ, ὅτε ἡ Λιτανεία ῥηθῇ ἐν διαπαντὸς.

Θεὲ παντὸς τῆς ἀνθρωπίνης γένους κλίσεως τε καὶ Σῶτερ, ταπεινοφρόνως σε δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν οἱᾳδήποτε τάξει ἢ μέρει καθεστώτων, ὅπως σοι ἀρέσκῃ ἐφορᾶσαι αὐτοῖς τὴν ἐδὼν σε, καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σε. Μάλιστα δὲ εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς εὐπραγίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα τῷ ἁγαθῷ σε πνεύματι ἔτω κατοδηγήσῃ καὶ διοικῇ, ὥστε πάντας τοὺς ἐπαγγελλομένους καὶ φάσκοντας Χριστιανοὺς χριστιανικῶς εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν πίστιν κρατεῖν ἐν ἑνότητι τοῦ πνεύματος, ἐν συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ βίου. Τέλος δὲ σωτηρίῳ τῷ παρεκτῇ σε ἀγαθότητι πάντας τοὺς ὅπου δήποτε θλιβομένους, ἢ ταλαιπωρουμένους τὴν διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν οὐσίαν.

* Τοῦτο λειπόν ὅταν τις ᾠδὴν, ὑπὲρ πάντας τῶν αἱ τοῦ Ἐκκλησίας δυνατοὶ ἡμῶν προσευχῶν.

[μάλιστα δὲ ὑπὲρ τῶν ἀπαγομένων] ὅπως ἀρέσκῃ σε ἐπὶ παραμυθίαν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρασχεῖν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν αἰτήσεις,

ἀίγκας, καὶ δικαίως ἀπὸ τῶν τῶν ὑπομενόντων ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῶν, καὶ ἐν πασῶν τῶν θλίψεων μακαρίαν ἔξοδον· τοῦτο γὰρ εὐχόμεθα ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

¶ Περσβυχὴ, ἣ κἂν λεχθείη μεθ' ὑπακοῆς τῶν προειρημένων.

Ὁ Θεὸς, ᾧ ἔμφυτον ὄζι καὶ ἴδιον ἀεὶ ἐλεεῖν καὶ συγχώρειν ἔχει, προσδεξαι τὰς παρούσας δεήσεις ἡμῶν· καὶ εἰ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἁμαρτήμασιν ἡμῶν ἀλύσεις ἐμπεπλεγμένοι τυγχάνομεν, ἀλλ' οὖν γε τῷ μεγάλῳ ἐλέει σου εὐσπλαγχνίᾳ ἡμᾶς ἀπολύεται, ἕνεκα τῆς τιμῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΚΑΡΙΣΤΙΑΙ.

¶ Ἡ Καθολικὴ Εὐχαριστία.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ πάντων τῶν οἰκτιρμῶν, ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἀναξιοι τυγχάνοντες καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου εὐχαριστοῦμεν ὑπὲρ πάσης τῆς ἀγαθωσύνης σου εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους.

[* Ἰδία δὲ εἰς σὲ νῦν ὀφείλομεν λαὶ ὁμολογήσει καὶ εὐχαριστίας αὐτῷ ὑπὲρ τῶν ἀμέτρων δεδωρημένων παρὰ σοῦ θαρ-

* Τοῦτο ἐπιθήσει ὅταν ὑπὲρ ἄλλων ποιῆται εὐχαριστίαν ἐγίνετο, εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν.

γεσιῶν] Εὐλογοῦμέν σε ὑπὲρ τῆς κτίσεως ἡμῶν καὶ διαφυλάξεως, πασῶν τε τῶν βιοτικῶν ἐνεργειῶν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὑπὲρ τῆς ἀδιαπαύστου σου ἀγάπης ἐν τῇ τῆς κόσμου λυτρώσει διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπὲρ τε τῆς χάριτος ἧς ἀφῆκας ἡμῖν, τῆς τε ἐλπίδος ἣν δεδώρησαι ἡμῖν τῶν προειρημένων πάντων τῆς εὐεργετημάτων σου αἴσθησιν, ἣν ἔδωκας τοῖς καρδίαις ἡμῶν ἀνυποκρίτως εὐχαρίστως ἔχειν, καὶ διαγίνεσθαι ἡμᾶς τὸ ὑπομένειν σε μὴ μόνον τῷ λόγῳ καὶ τοῖς χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τῇ βίᾳ καὶ τοῖς ἤθεσιν ἡμῶν, διὰ τὸ ἐπιδιδόναι ἡμᾶς αὐτοῦ τῇ λατρείᾳ σου, καὶ διὰ τὸ εὐπαλεῖν ἐνώπιόν σου ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἴσῳ πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὸ τοῦτον.

ΩΘεὲ, Πάτερ ἡμῶν ἐφεύρετε, ὁ χαρισάμενος τὴν σὴν θεοσέβειαν καταδιδάζων ἐκ τοῦ στόματος τῶν νηπίων καὶ θηλαζόντων τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, ὅπως ἐπιφέρῃ τοῦ καρποῦ τῆς χρείας τῶν ἀνθρώπων συμφέροντας τοὺς προφορεύοντας σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι ἐνδέξασας ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ ἡμῶν ἀναγκαιοτάτῃ χρείᾳ ἐκ τοῦ στόματος ἀφορίζῃ τὴν κληρονομίαν σου. καὶ καταρτίσας αὐτοῖς ὅπως ἐνδείξωσι, ποῖς

πρὸς τὴν μεγάλην ἡμῶν ἀνα-
ξίαν τῆς δόλου Cε παρρη-
σίαν, ἡ τυφόμασιν Cε δό-
ξαν, διὰ τῆς οἰκτιρμῶν Cε ἐν
Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὴν Εὐ'ίαν.

ΚΤ'ιστὰ ὁ Θεὸς, ὁ πρόνοιαν
τῆ τῶ ὑπερβαλλοντ⊖
ἐστῶ ἡ ὁμοίωσιν μάστιγι ἡμᾶς
δικαίως παιδεύσας, ἡ ἢ ἡ
ἐν τῷ ἐλέει σε διὰ τῆς πρεσβείας
ταύτης ἡ μακαρίας τῆ ἀεί-
⊖ μητροπόλης τὴν ἀνάπλη-
ξιν ἡ παρακλησίαν ἡμῖν παρέχῃς. Ἐπαγγέλ-
μῶν ἡ δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄνομά σε
διὰ τοῦτο τὸ ἔλεός σε, ἡ τὴν
φιλανθρωπίαν Cε ἐν γλυκεῖ
εἰς γλυκεῖαν ἀδιαλείπτως ἀναγ-
καλῦμεν δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Διὰ τὴν Εὐ-πωΐαν.

ΠΑ'τερ ἐλεημονέστατε ὁ
τῆς ζωμβῆς τ χρηστό-
τητος Cε τὰς ἐπιτασεῖς τ ἐκ-
κλησίας Cε ἐυχὰς ἐν πσα-
μῶ⊖, ἡ τ λιμὸν ἡμῶν ἡ
σιτοδείαν, εἰς τὴν ἐυετίαν
τε ἡ ἐυπορίαν μετ⊖εἰκῶν.
Ταπεινῶς σοι ἐυχαρισ-ῦμεν
διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον
ἐυεργεσίαν σε, ἀντιβολῦντές
σε παρρλέπειν ἡμῶν τὴν φιλ-
ανθρωπίαν Cε, ἵνα ἡ γῆ ἡ-
μῶν δώη ἡμῖν τ καρπὸν αὐ-
τῆς, εἰς τ τῆς δόξης Cε,
ἡ τὴν παραμυθίαν ἡμῶν διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ Εἰρήνης, ἡ σωτη-
ρίας ἐκ τῆς πολιμίων.

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ
πύργ⊖ τ ἰχύ⊖ ἐν

δόλοις σε ὑπὸ προσώπε τῆ
ἐχθρῆ αὐτῆς. Τὴν αἴνεσιν ἡ
ἐυχαρισ-ίαν σοι ὁμολογοῦμεν
ὅτι τῆ ἐλευθερῶσαί σε ἡμᾶς
ὑπὸ μεγάλων ἐκείνων ἡ φο-
βερῶν, ἡ παντοχόθεν ἡμᾶς
περικυκλωσάντων πρόβλων τ
κινδύνων. Τὸ μὴ τὴν λείαν
προδόσθαι ἡμᾶς ἀπῖς τῆ
ἀγαθωσυνῆ σε ἀνατίθεμῶ,
ἱκετεύτις σε εἰσίτι παρατεῖνειν ἡμῖν τοιάσδε σῦ οἰ-
κτιρμῶς σε· ἵνα πάση τῆ
οἰκουμένῃ γνωσθῇ σε σωτῆρα
ἡμῶν ἡ δυνατὸν λυτρωτὴν
εἶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ Κυ-
ρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ τ δημοσίας εἰρή-
νης ὅτε κατατρεμῶ.

Ὦ Ἅιδε Θεὸς, Πάτερ
ἡμῶν ἐφέτε, ὁ μόνος
σῶν σωμάτων εἰς πλειόμονον
καθιστὰς, ἡ τ τῶ βιαίε ἡ
ἀκατασ-άτε ὄχλε δόρυβον
καταπαύων· Εὐλογῦμέν
τὸ ἅγιον ὄνομά σε, ὅτι τὰς
ἡμῶν γνώμας ἐμβεβλημένας στά-
σεις τε ἡ τ ταραχὰς κατασέλ-
λειν ἠξίωσας· τὰ φοβερίσ-
τατά σε βέλεμ, πᾶσιν ἡ-
μῶν χάρειν δεδόναι ἵνα τὸ ὑπὸ
πῶδε ἡ τὰς αἰχίας Cε ἐν-
τολὰς ἀφόβως πεπατεῖν-
τες, ἡ πρίμον ἡ σύχιον βί-
ον διάγοντες ἐν πάσῃ ἐυσε-
βείᾳ ἡ σεμνότητι, τὴν τ αἴ-
νέσεως ἡ ἐυχαρισ-ίας θυσίαν
ἡμῶν ὑπὲρ τέτων εἰς ἡμᾶς
ἐυεργετημάτων Cε ἀδιαλεί-
πτως σοι προσφερόμεν· διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

¶ Ὑπὲρ δὲ τῶν λοιμῶν, ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν νόσου ὑποθήμασι σωτηρίας.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν βάσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν τῇ βαρείᾳ καὶ φρικτῇ σου πληγῇ νοσεῖν ἡμᾶς ἀνάγκασας, καὶ νῦν ἀνὰ μέσον τῆς χρείας σου ἐλέους μεμνημένος, ἐρρύσω τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ θανάτου· Τῇ παρεχῇ σοι ἱκετηρίᾳ ἡμᾶς αὐτοῦ, ψυχάς τε, καὶ σώματα, παρὰ σοῦ λυτρωθέντα, θυσίαν ζῶσαν σοι τῷ θεοσεβεστάτῳ, εἰς αἰῶνα μίσον τῆς Ἐκκλησίας ζῶντα ἐλέῃ σε μεγαλύνοντες, καὶ ἐπαινέντες· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Τὰ πρωτοφθέντα ὁμολογήσαντα ἐκ πόνου σε, ἐλεήμονέστατε Πάτερ, ὅπως διὰ πολλαπλασίας τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὴν τῆς κακερδίας σκληρότητα πάσας τὰς ἐν τῷ νόμῳ σου κατεπηχθέλμβάνας τιμωρίας δίκαιοι. ἐσμὲν ὑποβαλεῖν· Ὅμως δὲ ἐπιδὴ ἠδόξεσοι ἐκ τῆς πολυσπλαγχνίας σου, ὅλη τῇ φωλῇ γε καὶ ἀκαταφρονήτῳ ταπεινώσει ἡμῶν, τὴν λοιμώδη νόσον, ἢ ἰσχὺν καὶ λίαν ἐπελαυνομένην, ἀπαυσον, καὶ ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἡμῶν τὴν τῆς ἀγαλλιάσεώς τε καὶ ὑγείας φωνὴν ὑποκατάσησον, τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου τὰ αἰνίσεις καὶ εὐχαριστίας θυσίαν θεοσεβέστατον ἀνυμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἐνδοξον Ὄνομά σου διὰ τοιαύτην τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν ἐφ' ἡμᾶς εὐνοιάν σου. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

Οἷς χρησίμον δὲ ὅλον τὸ ἔτος.

¶ Σημειωτέον ὅτι ἡ Σωτήρ ἐν ἐκάστῃ τῇ Κυριακῇ, ἢ ἐφ' ὁτουδήποτε Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τῶν Ῥαβασκόλων ἐκλέσῃ διακριθεῖσα, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Ἀκολουθίᾳ ἀμίσως εὐθέως λεχθήσεται.

¶ Κυριακὴ πρώτη τῆς Πεντηκοστῆς.

Σωτήρ.

Ὡ ρσαι ἡμῖν χάριν, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἵνα δοξάζωμεν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς νῦν ἐν τῇ τῆς θνητῆς ζωῆς ταύτης καιρῷ, (ἐν ᾧ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ τῶν σῶν μὴ πολλῆς ἡμᾶς παραφροσύνης ὑπεσκελίζων ἀφίκετο) ὅπως ἐν τῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ,

μέρα, ὅταν μέλλῃ ἐπαισχύνεσθαι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ζωὴν ἀναζωμένῳ, δι' αὐτοῦ συζώντός τε καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νῦν καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

¶ Αὕτη ἡ Συναξαρὴ ἀσυμφώνως συναναγινώσκεται καὶ ἄλλαις ἐν τῇ Παρεκκλησίᾳ Συναξαρίοις, μέχρι τοῦ Γενεθλίου Παρακαθῆς.

Ἑσπερινόν.

Μηδεὶς μηδὲν ὀφείλετε. Ῥωμ. ιγ'. Κόμμα ν'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλ. Ματθ. κα'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

¶ Δευτέρᾳ Κυριακὴ ἐν Παρεκκλησίᾳ.

Συναξαρὴ.

Ἐπιλοιπὸν Κύριε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Ἐκκλησίας διὰ τοῦ διδασκάλου ἡμῶν χαρακτῆρα, παράσχου ἡμῖν ὅπως αὐτοῦ ἀκούσαμεν, αὐτοῦ μανθάνωμεν, αὐτοῦ ὀφείλωμεν, αὐτοῦ κατατρέφειν τὰς ἐντολὰς κατατρέφωμεν, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως τῶν ἁγίων βιβλίων ἔχωμεν τὴν αἰωνίαν ζωὴν μακαρίαν ἐλπίδα ἀσμένως προσδεχόμενοι, καὶ ἐς ἀεὶ ἀντιλαβὴν αὐτῆς ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Ὅσα γὰρ προεγράφη. Ῥωμ. ιε'. Κόμ. δ'. μέχρι ιθ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἦσαν σημεῖα ἐν ἡλίῳ. Λουκ. κα'. Κόμ. κα'. μέχρι λθ'.

¶ Τρίτῃ Κυριακὴ ἐν Παρεκκλησίᾳ.

Συναξαρὴ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ ἐν τῇ παρούσῃ σου παρουσίᾳ τὴν ἀγάπην σου ἐπιδειξάμενος τοῖς ἐπιμάσαι τοῦ ὄνου σου καὶ σὺ αὐτὸν σε, δώρησαι πᾶσι τοῖς μισηθεῖσιν σε διακόνοις καὶ οἰκονόμοις ἀσπάσασθαι τε καὶ κατασκέψασθαι τοῦ ὁδὸν σου διὰ τῶν ὑπηρέτων τοὺς τῶν ἀποστόλων καρδίας ὅπως τοῦ φρονῆσαι δικαίων, ὅπως ἐν ἀνυπερβάτῳ παρουσίᾳ τοῦ κρίναι τὸν κόσμον, εὑρεθῶμεν λαὸς δυνάμενος δικαίως ἀκούσαι σου τῆς ζωῆς καὶ βασιλεῦσαι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πάντοτε εἰς θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω. α' Κορινθ. δ'. Κόμ. ἀ. μέχρι ε'.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας. Ματθ. ια'. Κόμ. ς'. μέχρι ιά'.

¶ Τετάρτῃ Κυριακὴ ἐν Παρεκκλησίᾳ.

Συναξαρὴ.

Ἐπιβλέψαι, ἀντιλαβοῦ μοῦ σε, Κύριε, τοῦ δωάμιν σου, καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθὲ, καὶ μὴ μεγάλης ἡμῶν ἀντιλαβῆς ἰσχύος, ὅμως ἐπειδὴ διὰ τὰ ἁμαρτήματων καὶ τὰς μοχθηρίας ἡμῶν, σφόδρα ἐμποδιζόμεθα

μεθα καὶ κωλυόμεθα ἐκ τοῦ πρόχειρον τὸ συγκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἡ σαφὴς χάρις καὶ οἰκτιρμὸς σε ταχέως ἡμῖν βοηθήσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς διὰ τ' ἱκανοδοσίας τοῦ Υἱοῦ σε τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρέπει καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε. Φιλιπ. δ'. Κόμ. δ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ἰωάν. α'. Κόμ. δ'. μέχρι τέλους.

¶ Τὰ Γενέθλια τοῦ Κυρίου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δι' ἡμᾶς τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τοῦ μὴ ἐπιδεῖσθαι φύσιν ἀνθρωπίνην, καὶ πάρεσα φύσιν ἀνθρώπου ἐξ ἁγίας τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παρέχου δέομεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγενηθέντες, καὶ τοῦ τέλους σε δι' ἱλαροθυσίας καὶ χάριτος τυπισθέντες, καθ' ἱκεσίαν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σε ἀναχαριζώμεθα δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σε, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Ἑβρ. α'. Κόμ. α'. μέχρι γ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Ἰωάν. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιἱ.

¶ Ἡμέρᾳ αἱ τοῦ Στεφάνου.

Συναπτή.

Χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν ἡμῶν εὐδοκῇ ὅτι τῆς γῆς, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας σε μαρτυρίας, ἀτενίζωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τοῦ δόξαν ὀπτανα λυφθῶμεν μέλλουσαν διὰ τ' πίστεως βλέπωμεν, καὶ πληρῆς τοῦ αἰῶνος Πνεύματος τοῦ σοῦ μόνους ἡμᾶς ἀγαπᾶν τε καὶ εὐλογεῖν μανθάνωμεν, ὑπὲρ ὧν ὑπομείναντος τοῦ πρωτομάρτυρος σου Στεφάνου, ὃς ὑπὲρ τῆς φανέρας αὐτοῦ ζωῆς ἐφονεύθη, ᾧ εὐλογητὲ Ἰησοῦ, ἐν δεξιᾷ ἱστῶτι τοῦ Θεοῦ τ' βοηθοῦντι πᾶσι τοῖς πάσχουσιν ὑπὲρ σε, τοῦ μόνου Μαΐστου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐπιφέρεται ἡ Συναπτὴ τῆς Περιτομῆς.

Συναπτή.

Ὑπάρχων ἐν πλήρει Πνεύματος. Ἐφεξ. ζ'. Κόμ. ιὰ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω. Ματθ. κγ'. Κόμ. λδ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ αἱ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Συναπτή.

Κύριε ἐλεήμων, ἱκετεύομέν σε λαμπρυνθῆναι τοῖς φωτοῖς σου ἀκτῖσι τοῦ Ἐκκλησίαν σε καταυγάζειν, ὅπως πᾶσι τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τοῦ καὶ Εὐαγγελιστοῦ σε Ἰωάννου φωτισμῶν, ὅπως

ξεως ἐν τῷ φωτὶ τ' ἀληθείας ζῆς ἀδιαπτώτως, ὥστε τὸ τέλος τῶν τ' αἰωνίου ζωῆς φανῆς ὄντως τυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὁ ἀπ' ἀρχῆς. α'. Ἰωάν. α'. Κορ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ τῷ τόπῳ λέγει αὐτοῖς. Ἰωάν. κα'. Κορ. ιθ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ τῶν Βριφῶν.

Σιωπή.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτίσας αἶνον, καὶ τὰ βρέφη διὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δοξάζεσθαί σε ποιήσας, νίκωσον καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πάσας τὰς κακίας, καὶ ἵνα διὰ τῆς χάριτός σου ἡμᾶς ἐνδυναμώσῃς, ἵνα τῇ τῆς βίᾳ ἡμῶν ἀκακίᾳ καὶ τῇ τῆς πίστεως μέχρι τοῦ θανάτου βεβαιότητι, τὸ ἄγιον Ὄνομά σου δοξάζωμεν, διὰ Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον. Ἀποκ. ιδ'. Κορ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται. Ματθ. β'. Κορ. ιγ'. μέχρι ιθ'.

¶ Κυριακὴ μετὰ τὰ Γενέθλια.

Σιωπή.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, καὶ τὰ ὅξης, ὡς ἄνω, ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Γενεθλίου.

Ἐπιστολή.

Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον. Γαλ. δ'. Κορ. α'. μέχρι κ'.

Εὐαγγέλιον.

Τῇ δ' Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ματθ. α'. Κορ. ιε'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ τῆς Χριστοῦ Περιτομή.

Σιωπή.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ τὴν εὐλογητὸν Υἱόν σου περιτμηθῆναι, καὶ τῷ νόμῳ ὑποτάξαι ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπων ποιήσας· δός ἡμῖν τοῦ ἁληθεύειν τῇ Γνησίᾳ σου περιτομῇ, ἵνα τὰ καρδίαν καὶ πάντα τὰ μέλη ἡμῶν πάσης τῆς κακίας καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίας νεκρώσωμεν, τῇ εὐλογητῇ θελήματί σου ἐν πᾶσιν ὑποκώμεν· διὰ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μακάριος ἀνὴρ ᾧ. Ῥωμ. δ'. Κορ. ι'. μέχρι ιά.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο. εἰς ἀπῆλθον. Λουκ. β'. Κορ. ιά'. μέχρι κδ'.

¶ Ἡ αὐτὴ Σιωπὴ, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἴσα πάσης τῆς μιλιπλήκτου ἡμέρας μέχρι τῆς Ἐπιφανίου.

¶ Τὰ Ἐπιφάνια, ἢ Φανέρωσις τοῦ Χριστοῦ τοῖς Ἔθνεσι.

Σιωπή.

Θεός, ὁ, τῇ τοῦ ἀστέρος ὁδηγίᾳ φανερωθεὶς

ζκ τοῦ Ἅγιου φωτισθέντας, ἄλλως χάριτας, ἵνα ἡμεῖς, ὅτι σὺν πίστει ἐγνωκότες, τὸ ἐνδόξου Θεότητος σου μὴ τὸ βίον ἦτον ἀπολαύωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Τοῦτον χάριν ἔγω Παῦλος. Ἐφες. γ'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Τῷ ὄντι Ἰησοῦ γεννηθέντος. Ματθ. ζ'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

¶ Κυριακὴ πρώτη μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Δέομαι σου, Κύριε, πᾶς ἐυχαῖς τῶν ἱκετεύοντες σε λαῶν ὑπερμόνως σῶσον δέξασθαι, καὶ δώρησαι αὐτοῖς τὸ τε σωτήριον καὶ γνῶναι ἃ δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, καὶ χάριν ὑπὲρ τὸν πίστιν ἐπιτελεῖν αὐτά, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί. Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. α'. μέχρι ιζ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Λουκ. β'. Κόμ. μα'. μέχρι τέλους.

¶ Δευτέρα Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ τὰ πάντα διοικῶν τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν γῆν, φιλανθρώπως εἰσάκουσον ἱκετῶν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τὴν εἰρήνην σου χάρισαι ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Ἐχέτω ὁ χαρισμὸς ἐν Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. ε'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Ἰωαν. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Τρίτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, δὸς τοῖς ἡμῶν δούλοις, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κτίσμασί σου καὶ ἀναγκαίαν ἡμῖν τὴν δεξιάν σου εἰς τὸν ἀμύνειν ἡμῶν καὶ βοήθειαν ἱκετεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑσπερινόν.

Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' Ῥωμ. ιβ'. Κόμ. ις'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καταβὰς δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ. Ματθ. η'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

¶ Τετάρτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Συναπτή.

Θεός, ὁ ἐν τοσούτοις ἡμᾶς καὶ τηλικούτοις κινδύνοις κρύβοντες εἰσόδους, ὥστε διὰ τῶν τῆς φύσεως ἡμῶν ἀσθενειῶν μὴ ὄντως τὰ ἀεὶ βου-

ρε

ης διαμάρτειν, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην ἰσχὺν καὶ βεβαίαν ὅλα ὑπομεῖναι τὰ ἡμᾶς δύναντ' ἀπ' ἐκείνων τοῖς κινδύνοις, καὶ διὰ πάντων τῆς σωτηρίας διαβαίνειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Ρωμ. ιγ'. Κόμ. α'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐμβαίνει αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον. Ματθ. η'. Κόμ. κγ' μίχρι τέλους.

¶ Πέμπτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Σωωπή.

Δέομαί σου, Κύριε, τοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς οἰκίαν σου ἐν ἀληθείᾳ τῇ λατρείᾳ σου διαφυλάξαι, ὅπως ἐπὶ τῇ σῇ ἐφέσει χαίροντές σου ἐλπίδι μὴ ὑποσκηπτόμενοι, τῇ ἐκείθεν δυνάμει σου ἀεὶ ὑπερασπιζώμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοί. Κολ. γ'. Κόμ. ις'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία. Ματθ. ιγ'. Κόμ. κδ' μίχρι λα'.

¶ Ἕκτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Ἐπιφάνια.

Σιωπή.

Ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ Θεὸς εἰς σὲ ἐπεκαλέσθη, ὅπως λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους αἰωνίου ζωῆς χαρίσηται ἡμῖν, δέομεθά σου, ἵνα ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, αἰσχύνωμεν ἑαυτούς, καθὼς αὐτὸς ἁγνός ἐστιν, ἵνα ἐν δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ ὡς υἱοὶ φωτὸς καὶ δόξης πολλῆς ὑποφανείᾳ, ὁμοίως ἐκείνῳ γενώμεθα ἐν τῇ αἰδίῳ καὶ ἐνδόξῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅπου μετὰ σοῦ, ὦ Πάτερ, καὶ σοῦ, ὦ Λόγε Πνεῦμα, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἰς θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Ἰδίτε ποταπὴν ἀγάπην. α' Ἰωάν. γ'. Κόμ. α'. μίχρι δ'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε λέγει τοῖς ὑμῖν εἶπεν. Ματθ. κδ'. Κόμ. κγ'. μίχρι λβ'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἀπὸ Ἑξαδομήκοντα, ἤτοι περὶ τῆς Τελωνικῆς.

Σιωπή.

Ἀντιλαβοῦ μου, Κύριε, τοῦ δι' ἐμὲ τοῦ λαοῦ σου σωθῆναι εἰσακούσαντος, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἀξίαν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν δίκην ὑπομένοντες, τῇ χρηστότητί σου διορθούμενοι ῥυσθῶμεν, ἵνα καὶ τῆς δόξης τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ. α' Κορ. θ'. Κόμ. κδ'. μίχρι τέλους.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία. Ματθ. κ'. Κόμ. α'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Ἐξακοστὴ, ἤτοι δευτέρα Κυριακὴ τοῦ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωκαπῆ.

Θεέ, ὁ ἐν ἀσθενείαις ἡμῶν ποτὲ μὴν αὐτοὶ πεποιθότας ἡμᾶς ἐφόρου, ἴλεως παράσχου, ἵνα τῇ σῇ δυνάμει κρατούμενοι πίστεως συμφορᾶς ἀσφαλισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἠδίκησε γὰρ ἀνέκαθεν. β' Κορ. ια'. Κόμ. ιδ'. μέχρι λδ'.

Εὐαγγέλιον.

Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ. Λουκ. η'. Κόμ. ξ'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ λεγομένη ἡ Πεντακοστὴ, ἤτοι μεσότη Κυριακὴ τοῦ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σωκαπῆ.

Κύριε, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἄνευ τῆς ἀγάπης οὐδὲν εἰσι, πέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ ἔγχεον εἰς καρδίας ἡμῶν τὸν καθ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνον τῆς ἀγάπης δῶρον, ἀντὸν ἐστὶ τῆς εἰρήνης τε καὶ πασῶν ἀρετῶν σύνδεσμον, χωρὶς οὗ πᾶς ὁ ζῶν ἐνώπιόν σου νενέκρωται· τοῦτο χάρισαι ἡμῖν ἕνεκα τῆς μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐὰν ἐγὼ γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων. α' Κορ. ιγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Παρεκάλεσαν δὲ τὸν Κύριον. Λουκ. ιη'. Κόμ. λα'. μέχρι τέλους.

¶ Μεσότη ἡμέρα τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι μεσότη τῆς ἁγίας νηστείας.

Σωκαπῆ.

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεός, ὁ μηδὲν μισῶν ὧν ἐποίησας, καὶ πάντων τὰ μετανοούντων ἁμαρτήματα ἀφιείς, κλίσον καὶ ποίησον ἐν ἡμῖν καρδίας καινὰς καὶ συντετριμμένας, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀξίως κλαύσαντες, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν ἐξομολογήσωμεν παρὰ τῆς παντων σου οἰκτιρμῶν Θεότητος ὁλοκλήρου ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν τύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Αὕτη ἡ Σωκαπὴ ἀπαγγελθήσεται καὶ ἐπὶ ἑκάστου ἡμέρας ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ μὴ τῶν Σωκαπῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθεισῶν.

Ἐπιστολή.

Ἐπεστράφητε πρὸς ἐμὲ ἐξ ὅλης. Ἰωὴλ. β'. Κόμ. ιδ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Ὅταν ἔλθητε. Ματθ. ς'. Κόμ. ις'. μέχρι κδ'.

Κυρι-

¶ Κυριακὴ πρώτη τ̃ Τεσσαρακοσ̃ης.

Σιωπή.

Κύριε, ὁ ἡμῶν ἔτεκες τεσσαρακοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαρακοντα νύκτας δι᾽ ἀνηστείας, δὸς ἡμῖν χάριν τοιαύτην ἐγκρατείας, ἵνα τ̃ σαρκὸς ἡμῶν τῷ Πνεύματι ὑποταχθείσης, τοῖς ἀγίοις σε ἐνεργήμασιν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ ὁσιότητι πάντοτε ὑπακούωμεν, σοὶ τε τῷ υἱῷ καὶ πνεύματι δόξαν σε τὴν συζυγοῦσαν καὶ συμβασιλεύουσαν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς Θεὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Σωφρονοῦντες δὲ καὶ παρακαλῶμεν. β᾽ Κορ. ϛ᾽. Κόμ. α᾽ μέχρι ια᾽.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη. Ματθ. δ᾽. Κόμ. α᾽. μέχρι ιϛ᾽.

¶ Δευτέρα Κυριακὴ τ̃ς Τεσσαρακοσ̃ης.

Σιωπή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἡμᾶς ὁρῶν πάνυ ἀδυνάτως ὄντας ἡμῖν αὐτοῖς ἐπαρκεῖν, διαφύλαξον ἡμᾶς τὸ μὲν ἐντὸς τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἵνα δύο πάντων τε τῶν δεινῶν μάτων τῷ σώματι συμβαινόντων, πασῶν τε τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων τῇ ψυχῇ ἐφορμησάντων τε καὶ βλάψαι αὐτὴν δυναμένων, ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, α᾽ Θεσ. δ᾽. Κόμ. ά. μέχρι δ᾽.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς. Ματθ. ιέ. Κόμ. κα᾽. μέχρι κδ᾽.

¶ Κυριακὴ τρίτη τ̃ Τεσσαρακοσ̃ης.

Σιωπή.

Ἱκετεύομέν σε, Παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως τὰς ἐντεύξεις τ̃ ταπεινῶν ἄλλον σου αἰτήσῃς ὁπόθεν, καὶ τὴν δόξαν τ̃ Μεγαλειότητός σε ἐκτείνωμεν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ πάντων τ̃ ἐχθρῶν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐφεσ. ε. Κόμ. α᾽. μέχρι ιέ.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἰδοὺ ἐκβάλλων δαιμόνιον. Λουκ. ια᾽. Κόμ. ιδ᾽. μέχρι κθ᾽.

¶ Κυριακὴ δ᾽. τ̃ Τεσσαρακοσ̃ης.

Σιωπή.

Χάρισαι ἡμῖν δέομεθα, παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα ἡμῶν ἄξιοι ὄντες κολάζεσθαι, ὅμως ὑπὸ τ̃ χρηστότητός σε παραμυθίᾳ ἐυμενῶς τ̃ βοηθείας τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λίγατέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον. Γαλ. δ᾽. Κόμ. κα᾽. μέχρι τέλους.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς Ἰωάν. ς'. Κομ. α'. μίχρι τέλ.

¶ Κυριακὴ ι'. τ̃ Τεσσαρακοστ̃ς.

Σωσαπή.

Δέομαί σου, ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, ἐνιλύσας ὅπῃ τ̃ λαόν σου ὑπεκίλασθαι, ὥστε τ̃ μεγάλῃ σου χρηστότητι, τό τι σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εὐθυμίαν ἔχωμεν αὐτοῦ ἀεὶ καὶ διανύζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστ̃ τ̃ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Χρεὼν ἦν παρακαλύμμεθα. Ἑβρ. δ'. Κόμ. ια'. μέχρι τέλ. ις'.

Εὐαγγέλιον

Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει. Ἰωάν. η'. Κομ. μς' μίχρι τέλ.

¶ Κυριακὴ τ̃ Πάσχα.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὃς ἐν τ̃ πλάσαι τὸν φιλανθρωπίας σου τὸν Σωτ̃ρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀποστέλλας εἰς τὸν τῶν ἡμετέρων σαρκὰ ἀναλαβεῖν, καὶ ὅπως σταυρῷ τ̃ θάνατον κατακρίνῃ, ἵνα πᾶν γένος ἀνθρώπων ἐπακολουθήσῃ παρακελεύματι τ̃ αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης, ἵλεως χάρισαι, ὅπως συμμιμησώμεθα τὸν γένομενα ὑπογραμμὸν τ̃ μεγάλης ὑπομονῆς, καὶ συμμέτοχοι τ̃ ἀναστάσεως αὐτοῦ, διὰ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστ̃ τ̃ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν. Φιλ. β. Κόμ. ί. μίχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Γεροῦσιας ἦν γνωμένης, συμβούλιον. Ματθ. κζ'. Κομ. α'. μίχρι νί.

¶ Ἡμέρᾳ ς'. τ̃ αὐτ̃ τ̃ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Τίς ὀζιν ὁ ἐγκαλέσει. Ἡσαΐ. ν'. Κόμ. α'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. Μάρ. ιδ'. Κόμ. α'. μίχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ ε'. τ̃ αὐτ̃ τ̃ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Κύριος ὁ Θεὸς ἐνίλυσέ. Ἡσαΐ. ν'. Κόμ. ε'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ εὐθέως ὅπῃ τὸ πρωΐ. Μαρ. ιε'. Κόμ. α'. μίχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ δ'. τ̃ αὐτ̃ τ̃ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Ὅταν γὰρ διαθήκη. Ἑβρ. θ'. Κόμ. ις'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἤγγιζε δὲ ἑορτὴ τ̃ Ἀζ. κδ'. Κόμ. α'. μίχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ γ'. τ̃ αὐτ̃ τ̃ Πάσχα.

Ἐπιστολή.

Τὸ τὸ δὲ παρεκγίλλων. α' Κορ. ια'. Κόμ. ιζ'. μίχρι τέλους.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἀνεβὰν ἄπαν τὸ πλῆθος. Λουκ. κγ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ Γ' ἁγίας τῆς Κυριακῆς.

Συναπαί.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ἀντιβολῶμέν σε ὅπως τὴν οἰκείαν σε ταύτην φιλανθρώπως ἔπιδῃ, ὑφ' ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς περιδιῶῃ, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων παραδιῶῃ, καὶ τοῦ σωτηρίου θανάτου ὑπομεῖναι ἠνέσχηται, ὃς νῦν ζῇ καὶ βασιλεύει σὺν σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ᾧ τὸ Πνεῦμα ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διοικεῖται καὶ ἁγιάζει, περισχὲς ἀεὶ ἐπὶ σοὶ τὸν ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ὑπὲρ πάσης καθόλου τῆς ἀνθρώπων γενεᾶς τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεως προσφερούμεν, ὡς ἔκαστον τοιαρεπόμενον αὐτῆς μέλος ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ κλήσει καὶ ὑπηρεσίᾳ εἰς ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς σοι λατρεύειν, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΛέησον Θεὲ, ὁ πάντας τοὺς ἀνθρώπους δημιουργήσας, καὶ οὐδὲν ὧν ἐποίησε μισήσας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα ἀποστρέψῃ καὶ ζῇ, ἐλέησον Κύριε τοὺς Ἰκονίους τε καὶ τοὺς Τυρίους, καὶ τοὺς Ἀπαμείς, καὶ τοὺς Λαοδικεῖς, καὶ ἁπάσης αὐτοὺς τῆς ἀγνοίας, τῆς τε τῆς καρδίας πώρωσιν, καὶ τῆς τοῦ λόγου σε καταφρονήσεως, καὶ οὕτως, εὐλογητὲ Κύριε, εἰς τὴν ποίμνιόν σε αὐτοῦ ἐπανάγαγε, ἵνα μὴ τῶν καταλειμμάτων τοῦ ὄντως Ἰσραηλιτικοῦ διασωθῶσι, καὶ χλιανθῶσι μία ποίμνη ὑφ' ἕνος Ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος. Ἑβρ. ι'. Κόμ. α'. μέχρι κς'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος. Ἰωάν. ιθ'. Κόμ. α'. μέχρι ι'.

¶ Παρασκευὴ τῆς Γ' ἑβδομάδος.

Συναπαί.

ΧΑ'ρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ὥσπερ εἰς τὸ θάνατον ἐβαπτίσθημεν τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σε τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω διὰ συνεχοῦς τοῦ φθαρτοῦ παθημάτων νεκρώσεως συνταφῶμεν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς πύλης θανάτου εἰς τὴν σε χαρὰν ἡμῶν ἀνάστασιν διέλθωμεν, ἵνα καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπερθανόντος καὶ ταφέντος ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας. α' Πετ. γ'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ὀψίας ἦ γενομένης. Ματθ. κζ'. Κόμ. νζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ τῦ Πάσχα.

¶ Ἐν ταῖς ἡσυχίαις Εὐχαῖς, ἀντὶ τῶν Ψαλμῶν. Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ἵνα τὰ τοῦ Τεσσαρεσκαιδεκάτου ἀδήσω ἢ λειχθήσω).

ΤΟ Πάσχα ἡμῖν ὑπῆρ ἡμῶν ἐσφάγη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. α' Κορ. ε'. ζ'.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ρωμ. ϛ'. θ'. ι, ια'.

Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται). α' Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ λοιπὰ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς σε Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τῷ τὸ ἀΐδιον ζωῆς δῶρον ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινοῦς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς τὰς διανοίας ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς τέλος ἐπαγόμενος, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντός σοι καὶ συμβασιλεύοντος καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑσπερινή.

Εἰ δέ τινα συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ. Κολ. γ'. Κόμ. α'. μέχρι η'.

Εὐαγγέλιον.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων. Ἰωάν. κ. Κόμ. α'. μέχρι ια'.

¶ Ἡμέρᾳ β'. ἐν τῷ Πάσχα.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἑσπερινή.

Ἀνοίξας ὁ Κύριος τὸ στόμα. Περιξ ια'. Κόμ. λδ'. μέχρι μδ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν. Λουκ. κδ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι λς'.

¶ Ἡμέρᾳ γ'. ἐν τῷ Πάσχα.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἑσπε-

Ἐπιστολή.

Ἄνδρες, ἀδελφοὶ, υἱοὶ γλώσσης. Γραφ. ιγ'. Κόμ. κς'. μίχρι μβ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὐτὸς, ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ. Λουκ. κδ'. Κόμ. λς'. μίχρι μθ'.

¶ Κυριακὴ τρίτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Σωσαπή.

ΠΑτὴρ παντοδύναμε, ὁ τῆς ἰδίου Σοφίας υἱὸν δωρησάμενος παράδοξα διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐγερθῆναι διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν· Χάρισαι ἡμῖν παραμεῖναι τῇ χαρᾷ καὶ πονηρίας ζύμην ἄπαντες ἐκκαθᾶραι, ἵνα ἐν τῇ τῆς εἰλικρινείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ σοι λατρεύειν, διὰ τῆς ἀξίας τῷ αὐτοῦ Υἱῷ σου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ. α' Ἰωάν. ε. Κόμ. δ'. μίχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Οὕτως ἦν ὁ φίλος τῇ ἡμέρᾳ. Ἰωάν. κ'. Κόμ. ιθ'. μίχρι κδ'.

¶ Κυριακὴ δευτέρα μετὰ τὸ Πάσχα.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν Σου δοὺς οὐ μόνον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ζωὴν ἐπουράνιον ἡμῖν· Δὸς ἡμῖν χάριν τῶν τε ἀδιαλείπτου ἀπὸ εὐεργεσίαν ταύτην μετὰ τῆς εὐχαριστίας ἀεὶ ἀποδίδοσθαι, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπαύστως τοῖς τῆς σωτηρίας βίᾳ ἀπὸ ὁλοψύχου ἴχνεσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν. α' Πέτ. β'. Κόμ. ιθ'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ἰωαν. ι. Κόμ. ια'. μίχρι ιζ'.

¶ Κυριακὴ τρίτη μετὰ τὸ Πάσχα.

Σωσαπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τοῖς ἐν τῇ πλάνῃ ὄντος τῆς ἀληθείας συνοῦσι δεικνὺς, ἐφ' ᾧ εἰς τὸν δικαιοσύνης ὁδὸν ἐπανελθεῖν δώσεις, δώρησαι πᾶσι τοῖς τῆς Χριστιανικῆς εἰσηγείας συμμετασχοῦσι χαρμονήν, τὰ τῇ ἐξομολογήσει αὐτῶν ἐναντία φθέγγεσθαι, καὶ τοῖς αὐτῇ συμφωνοῦσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς. α' Πέτ. β'. Κόμ. ια'. μίχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Μικρὸν, καὶ θεωρεῖτέ με. Ἰωάν. ις'. Κόμ. ις'. μίχρι κγ'.

¶ Κυριακὴ τετάρτη μ῀ τὸ Πάσχα.

Σωναπή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ μόνος τὰ τῶν ἀνθρώπων διαλογισμὸν καὶ παθήματα καὶ βουλεύειν δυνάμενος· δώρησαι τῷ λαῷ σου ἱκανὰν ἀναστάσεις, καὶ ὀργὴν ἂν ἐπαγγείλῃ, ὥστε ἐν ταῖς ποικίλαις τε καὶ πολλαπλασίοις τῶν κόσμων μεταβολαῖς, ἐκεῖ τὰς ἡμῶν καρδίας διεγείρειν σπουδαίως, ὅπως ἀληθινὰς τὰς χαρὰς εὑρεῖν ὀφείλωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πάντα δόκιμα ἀγαθὰ, καὶ πᾶν. Ἰακωβ. α΄ Κόμ. ιζ΄. μίχει κζ΄.

Εὐαγγέλιον.

Νῦν ἡ κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου. Ἰωάν. ιε΄. Κόμ. ί. μίχει ις΄.

¶ Κυριακὴ σίμωθι μ῀ τὸ Πάσχα.

Σωναπή.

ΚΎριε, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ δωρῇ, χάρισαι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς σου δούλοις σου, διά τε τὴν ἁγίας σου προσκυνήσεως καὶ τὰ ἀγαθὰ ὅτε ἐνδυναμοῦσθαι, καὶ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν σου τὰς ἀνταποδόσεις σου τὰ αὐτὰ ὑπηρετεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γίνεσθε ποιηταὶ λόγου. Ἰακ. α΄ Κόμ. κδ΄. μίχει τίλος.

Εὐαγγέλιον.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν Ἰωάν. ιε΄. Κόμ. κγ. μίχει τίλος.

¶ Ἡμέρα τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου.

Σωναπή.

ΠΑράσχου ἡμῖν, Παντοκράτωρ Θεὸς, ἵνα καθὼς τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀναβεβηκέναι πιστεύομεν, οὕτω τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ ταῖς κακίαις ἀναβαίνωμεν, καὶ μετ' αὐτοῦ διαλαμπάσας οἰκῶμεν, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων. α΄. Κόμ. α΄. μίχει ις΄.

Εὐαγγέλιον.

Ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς. Μάρκ. ιϛ΄. Κόμ. ιδ΄. μίχει τίλος.

¶ Κυριακὴ μ῀ τοὺς Ἁγίους.

Σωναπή.

Ὁ Θεὸς Βασιλεὺς τῆς δόξης, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν μετὰ μεγάλης τοῦ θριάμβου εἰς τοὺς οὐρανοὺς βασιλείων σου ἀναβιβάσας, μὴ ἀφῇς ἡμᾶς ὀρφανοὺς, ἀλλὰ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, τὸν παρηγορῆσαι ἡμᾶς, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὑψῶσαι, εἰς ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς προῆλθεν, ὁ συζῶν καὶ συμ-

συμβασιλεύσωσι τῷ κῷ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γάϊος ὁ τοῦ τέλους ἤγγικε. α' Πέτρ. δ'. Κομ. ζ'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. κϛ'. μέχρι Κεφ. ιϛ'. Κόμ. δ'.

¶ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.

Σωσαπῆ.

Θεὸς, ὃς τῶν πνευματικῶν χορῶν πιστοὺς τῷ κηρύγματι ἐδίδαξας τὸ φῶς τῆς ἁγίας Πνεύματος· αὐτοῖς καταπέμπων· δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει παντὸς χαίρειν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· μεθ' οὗ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἷς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή

Καὶ ἐν τῷ Συμπληροῦσθαι. Πράξ. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολάς. Ἰωάν. ιδ'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ β'. ἐν τῇ Πεντηκοστῇ.

Σωσαπῆ.

Θεὸς, ὃς τῶν πνευματικῶν χορῶν πιστοὺς τῷ κηρύγματι ἐδίδαξας τὸ φῶς τῆς ἁγίας Πνεύματος· αὐτοῖς καταπέμπων· δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει παντὸς χαίρειν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· μεθ' οὗ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἷς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή

Καὶ ἐν τῷ Συμπληροῦσθαι. Πράξ. β'. Κόμ. α'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολάς. Ἰωάν. ιδ'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ γ'. ἐν τῇ πεντηκοστῇ.

Σωσαπῆ.

Θεὸς, ὃς τῶν πνευματικῶν χορῶν πιστοὺς τῷ κηρύγματι ἐδίδαξας τὸ φῶς τῆς ἁγίας Πνεύματος· αὐτοῖς καταπέμπων· δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει παντὸς χαίρειν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· μεθ' οὗ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἷς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀνοίξας ὁ Πέτρος τὸ στόμα. Πράξ. ι'. Κόμ. λθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεός. Ἰωάν. γ'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι κϛ'.

¶ Ἡμέρᾳ δ'. ἐν τῇ πεντηκοστῇ.

Σωσαπῆ.

Θεὸς, ὃς τῶν πνευματικῶν χορῶν πιστοὺς τῷ κηρύγματι ἐδίδαξας τὸ φῶς τῆς ἁγίας Πνεύματος· αὐτοῖς καταπέμπων· δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει παντὸς χαίρειν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· μεθ' οὗ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἷς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολ. Πράξ. η'. Κόμ. ιδ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν Ἰωάν. ι'. Κόμ. α'. μέχρι τέλ.

¶ Κυριακὴ παντὸς τοῦ Τριῳδίου.

Σωσαπῆ.

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἡμῶν τοῖς δούλοις σου χαριζόμενος, καὶ ἐν τῇ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὁμολογίᾳ πᾶσι τοῦ αἰωνίου Τριάδος δόξαν ἐπιγνῶναι, καὶ ἐν τῇ τῆς μεγαλειότητος σου ἀμείνους τῶν μονάδα σέβεσθαι· διέρημεθα γάρ, ἵνα ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς πίστεως ταύτης ἡμᾶς διαφυλάξῃς, καὶ ἀπὸ πασῶν ἀναγκαίων ῥύσασθαι ἀξιώσῃς, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις, εἷς Θεὸς, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Νεκρὸς ταφέντα εἶδον, καὶ ἐδόξα. Ἀποκαλ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Ἰωάν. γ'. Κόμ. α'. μέχρι ις'.

¶ Κυριακὴ πρώτη τῶν Τεκνάδων.

Σωκαπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντων τῶν ὅπη σοὶ πεποιθότων ἰσχὺς ὤν, ἀνασκάλλεσθαι τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν προσδέξαι, καὶ ἐπειδὴ ἄνευ σοῦ τὸ ἡμέτερον ἔσται τῆς φύσεως ἀδύνατον οὐκ ἔστι τ' ὄζειν, κἀπομπῶν ἀγαθὸν ἀπεργάσασθαι, παρέχε ἡμῖν τὴν τῶν χαρίτων σου βοήθειαν, ὅπως τὴν φυλάξωσιν τὰς ἐντολάς σου τοῦ καὶ ἔργῳ σοι ἀρέσκωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. α'. Ἰωάν. δ'. Κόμ. ζ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον. Λουκ. ις'. Κόμ. ις'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ β'. τῶν Τεκνάδων.

Σωκαπτή.

Κύριε, ὃς τοῖς ὑπὸ σου ἐν βεβαίᾳ σε φόβῳ καὶ ἀγάπῃ ἐκτετραμμένοις βοηθῶν, καὶ τὰ καὶ αὐτοῦ διδυθιώων ἀδιάπτωτε ἐκκρεμῆς· Φύλαξον ἡμᾶς, δέομεθά σου, ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος σου περισκιάζοντες προστασίᾳ, καὶ τῶν ἁγίων σου Ὀργάνων ἀδόλου τε καὶ ἀγάπης ἡμῖν διλωσκῆς ἐμποίησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί. α'. Ἰωάν. γ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον. Λουκ. ιδ'. Κόμ. ις'. μέχρι κη'.

¶ Κυριακὴ γ'. τῶν Τεκνάδων.

Σωκαπτή.

Δέομαί σου, Κύριε, ὁ κτησάμενος ἡμᾶς εἰσάκουσον, καὶ χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς ὃς ἐκτησω τοῦ ἐυχαριστεῖν ὀφείλομεν ἔδωκας, ἀλυσιτελῆ σου βοήθειαν ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ δυσχρήμασι φρουρῶμεν τε καὶ παρακαλῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτάσσεσθε. α'. Πέτρ. ε'. Κόμ. ε'. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ. Λουκ. ιε'. Κόμ. α'. μέχρι ιζ'.

¶ Κυριακὴ δ'. τῶν Τεκνάδων.

Σωκαπτή.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντων ὅπη σοὶ ἠλπικότων σκεπαστὴς ὤν, χωρὶς οὐ δὲν ἰσχυρὸν, οὐδὲν ἅγιον ὄζει· Αὔξησον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πλήθυνον τὸ ἔλεός σου, ἵν' ἡγεμόνα σὺ καὶ

καὶ πρέσβευτὰς ὑπὲρ ἡμῶν, ὕνα τὰ πρὸς σωτηρίαν διανύσωμεν, ὥστε μὴ τὴν αἰωνίαν ὑστερῆσαι τῶν τοιούτων χαρίσεται, Πάτερ ἐλεήμων, ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια. Ῥωμ. η. Κόρ. ιθ'. μέχρι κδ'.

Εὐαγγέλιον.

Γίνεσθε οὖν ἐκλεκτοὶ ὡς Ἀκκ. ς'. Κόρ. λς'. μέχρι μγ'.

¶ Κυριακὴ ε'. τῆς Τετάρτης.

Σωσαπῆ.

Παρέσχες ἡμῖν, ἐκτενῶς δεόμεθά σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ἡ διάθεσις τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς ἄγηται, ὡς ἡ Ἐκκλησία σου ἐν ἡσυχίᾳ πάσῃ ἱκεσία σοι λατρεύῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες. α' Πέτ. γ'. Κόρ. ι'. μέχρι ιέ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐβλήθητε δὲ εἰς τὴν τὸ ὄχλον. Ἀκκ. έ. Κόρ. α'. μέχρι ιϛ'.

¶ Κυριακὴ ς'. τῆς Τετάρτης.

Σωσαπῆ.

Θεὸς, ὁ τοῖς ἀγαπῶσί σε τὰ ἀγαθὰ παρέχων πάντα τὸν νοῦν ἡτοιμάσας, ἵνα σὲ ἐν ἡμῖν καρδίαις τοιαύτην εἰς σὲ ἀγάπην, ὅπως ὀλὰ πᾶσιν ἀγαπῶντές σε, τὴν ἐπαγγελίαν σου, πᾶν ὅτι νῦν ὀλπίζειν δυνάμεθα, λίαν ὑπερπερισσεύσῃ, ὅπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὐ γὰρ οἴδατε, ὅτι ὅσοι ἐν σταδίῳ. Ῥωμ. ς'. Κόρ. γ'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ. Ματθ. έ. Κόρ. ι. μέχρι κζ'.

¶ Κυριακὴ ζ'. τῆς Τετάρτης.

Σωσαπῆ.

Κτίσει πάσης τῆς ἰσχύος καὶ δυνάμεως, ὁ πάντων τὴν ἀγαθῶν δοτὴρ καὶ χορηγὸς ὤν. Ταῖς ἡμῶν διανοίαις τὸ νόμισμά σου ἐνσφράγισον, τὴν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας πρόσταξιν ἡμῖν ἐμπόησον, ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀγαθωσύνῃ ἡμᾶς διάθρεψον, καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τῆς μεγάλης ἐλέους σου ἡμᾶς διαφύλαξον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν. Ῥωμ. ς'. Κόρ. ιδ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Μάρκ. η'. Κόρ. α'. μέχρι έ.

¶ Κυριακὴ η'. τῆς Τετάρτης.

Σωσαπῆ.

Θεὸς, ὃν ἀδιάλειπτος περίοια πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα τῆς γῆς διοικεῖ. Ταπεινῶς σε δεόμεθα,

ὁμοιωθω, ἀπ' ἀρχῆς ἀφ' ἡμῶν πάντα τὰ βλαβερὰ, καὶ τὰ ἡμῶν ἀφέλιμα φωτεῖσαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται. Ῥωμ. η'. Κόμ. ιϛ'. μέχρι ιη'.

Εὐαγγέλιον.

Προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης. Ματθ. ιϛ'. Κόμ. ιέ. μέχρι κϛ'.

¶ Κυριακὴ δ'. τοῦ Τριῳδίου.

Συναπτή.

Ὡρυσαι ἡμῖν, Κύριε, ὁδόμαθά σου, τὸ πάθημα τῶν διαλογίζεσθαί τι ἐν ἐργάζεσθαι τὰ ὄντως ὀρθά, ἀναθυσον ἡδὺν ἀγαθὸν ποιεῖν δίψαμεν, παρὰ σου κεκτημένοι, καὶ τὸ θέλημά σου διάγειν ἐν βίῳ σῶφρονι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. α' Κορ. ι. Κόμ. ά. μέχρι ιδ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἔλεγε ὁ Κύριος τὴν μοδ. Λουκ. ις'. Κόμ. α'. μέχρι ε'.

¶ Κυριακὴ ε'. τοῦ Τριῳδίου.

Συναπτή.

Ἀνεύθυνα τὰ σὰ τὰ ἐλέους σου, Κύριε, ἐν ἰκεσίαις τῶν ταπεινῶν δέλεασον, καὶ ἐν ᾧ τυγεῖν ὧν δέονται, ποίησον αὐτοὺς σὲ τὸν σοῖς ἀρέσκοντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Περὶ ὧν τῶν πνευματικῶν. α' Κορ. ιϛ'. Κόμ. α'. μέχρι ιθ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν Λουκ. ιθ'. Κόμ. μα'. μέχρι μζ'. Οἱ ἀρχιερεῖς δέ.

¶ Κυριακὴ ια'. τοῦ Τριῳδίου.

Συναπτή.

Θιὲς ὁ τῶν παντοδυνάμων καὶ ἰσχυρὸν τῷ ἐλεεῖν καὶ οἰκτείρειν μάλιστα ἐμφανίζων τοῦτον τῆς χάριτός σου μέτοχον ἡμῶν δείρησαι, ὥστε τῶν τῆς ἐντολῶν σου ὁδῶν πρέχοντας, τῆς χρηστῶν ἀπαγγελιῶν σου ὁπτυχεῖν, καὶ τῆς ἐπιφανείας δικαιοσύνης σου μετασχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί. α' Κορ. ιέ. Κόμ. α'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Εἶπε δὲ πρός τινας τοὺς πεποιθότας Λουκ. ιή. Κόμ. δ'. μέχρι ιέ.

¶ Κυριακὴ ιϛ'. τοῦ Τριῳδίου.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ αἰδοῖε Θιὲς, ὁ εἰς τὸ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν προσδέχεσθαι ὡς προδυμότερος ὧν ἢ ἡμεῖς εἰς τὸ αἰτεῖσθαι, εἰωθὼς τε κρείττω τῆς τε δεήσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας χαρίζεσθαι· ἔκχεον ἐφ' ἡμᾶς τὸ δαψιλὲς τῆς ἐλέους σου, ἀφεὶς

ἀφεῖς ἡμῖν ἅπαξ τὸ σωτειδὲς ἐν ὀρθοδοξίᾳ ζῆν, καὶ διαμένειν τοῖς ἀγαθοῖς ἃ λαβεῖν ἀναξίοι ἐσμὲν, εἰ μὴ διὰ ἀξίας τε καὶ μεσιτείας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην. β' Κορ. γ'. Κόμ. δ'. μέχρι ε'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῆς. Μάρκ. ζ'. Κόμ. λά. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιγ'. τ̃ Τριῴδου.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, ἐξ οὗ μόνη δωρεᾶς γίνεται, ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαγγελτικὴν λατρείαν σοι προσφέρωσι· δὸς ἡμῖν οὕτω πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῇ βίῳ τούτῳ, ὥστε μὴ ἀπολιπεῖν εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμῶν ἐκκρεμάσαι σῶν ἐπαγγελιῶν ἀπτυχεῖν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν. Γαλ. Γ'. Κόμ. ιε'. μέχρι κΓ'.

Εὐαγγέλιον.

Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί. Λκν. ι'. Κόμ. κγ'. μέχρι λη'.

¶ Κυριακὴ ιδ'. τ̃ Τριῴδου.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ ἀΐδιε Θεὸς, χάρισαι ἡμῖν τὴν σὴν πίστιν, ἐλπίδα τε καὶ ἀγάπην ὑπόδυσιν, καὶ πρὸς τὸ ἧν παρὰ σοῦ ὑποσχεθέντων ἐπιτυχεῖν, ποίησον ἡμᾶς τὰ ὑπὸ σοῦ προσταχθέντα ἀγαπᾶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Λέγω δὲ Πνεύματι περιπατεῖτε. Γαλ. ε'. Κόμ. ιε'. μέχρι κέ.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι. Λκν. ιζ'. Κόμ. ιά. μέχρι κ'.

¶ Κυριακὴ ιέ. τ̃ Τριῴδου.

Σωσαπή.

Διατήρησον, ἀντιλαβοῦ μοῦσι, Κύριε, ἀδιαλείπτως τῆς ἐλέους σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐπειδὴ χωρὶς σου ἀγαγκὴ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδύνατον ἐστὶ, τῇ σῇ βοηθείᾳ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν βλαπτόντων ἡμᾶς πειρασμῶν, καὶ ὅπη τὰ πρὸς σωτηρίαν χρήσιμα ὁρᾷς, δίδου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασι. Γαλ. ς'. Κόμ. ιά. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις. Ματθ. ς'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιε'. τ̃ Τριῴδου.

Σωσαπή.

Καθαίρεσι καὶ ἁγιασμὸν, Κύριε, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ὁ συνεχὴς σου οἰκτιρμὸς καὶ ἐπισκοπὴ ἄνωθεν τῆς σῆς ἀπο-

ἀντιλήψεως, ἀλλ' ὅλα τ' ὄξιν ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ σου μένειν, σῶσον ἀνθ' ὧν παντάπασι τῇ βοηθείᾳ τῇ ἀγαθότητί σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν. Ἐφεσ. γ'. Κόμ. ιγ'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁδεύειν. Λουκ. ζ'. Κόμ. ια'. μέχρι ιη'.

¶ Κυριακὴ ιζ'. τ' Τριῳδίου.

Σιωπή.

Φωτισάτω ἡμᾶς, δέσποτα σοφία, Κύριε, καὶ ἐπακολουθείτω ἡμῖν διαπαντὸς ἡ χάρις σου, καὶ ποιοῦσι πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀεὶ εὐαρεστοῦμεν ἡμᾶς ποίει τοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Παρακαλῶ δὲν ὑμᾶς ἐγώ. Ἐφεσ. δ'. Κόμ. α'. μέχρι ζ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἰδίαν. Λουκ. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι ιδ'.

¶ Κυριακὴ ιη'. τ' Τριῳδίου.

Σιωπή.

Χάρισαι τοῖς καλοῖς σου, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, τοῖς τῆς κόσμου, καὶ τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου πάσης λύσαι, καὶ σοὶ τῷ μόνῳ δόντι θεῷ ἀγνὴ τὴν διανοίαν ἔπεσθαι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Εὐχαριστῶ θεῷ μου. α' Κορ. α'. Κόμ. δ'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Οἱ Φαρισαῖοι ἐκάθισαντες. Ματθ. κε'. Κόμ. λδ'. μέχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ ιθ'. τ' Τριῳδίου.

Σιωπή.

Εἰσακουσθήτω σου, Κύριε, ἐν ᾧ δοῖ τ' ἐσμὲν σοὶ ἀρέσκειν, ἐμμένωμεν χαίρουσαι φόβῳ σου, ἵνα τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα εὐπαθῇ τὰς ἡμῶν καρδίας διοδεύουσα καὶ κυβερνήσασα δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Τέκνα ὃν λέγω καὶ μαρτύρομαι Ἐφεσ. δ'. Κόμ. ις'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. Ματθ. θ'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

¶ Κυριακὴ κ'. τ' Τριῳδίου.

Σιωπή.

Παντοκράτωρ καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ἐπιστῆς μιγαλοδώρε Σου χρηστότητος φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὅσοι πάντων τῶν ἡμᾶς βλέπειν πεφυκότων, ἄξιοι τοῦ τε σῶμα ἡμᾶς καὶ τὰ ψυχὰ ἡτοιμασμένως ἔχῃ. τὰ σοὶ δοκοῦντα ποιοῦμες ἀσφαλῶς ἐπόμενοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπιστολή.

Βλέπετε ὃν πῶς ἀκριβῶς. Ἐφεσ. ε'. Κόμ. ιδ'. μέχρι κ'.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς. Ματθ. κϚ'. Κόμ. α'. μίχρι ιι.

¶ Κυριακὴ καθ'. τῆς Τελετῆς.

Σιωπητή.

Παράσχε, δέσποτα Χε, ἐλεήμων Κύριε, τῇ πτωχῇ σου συγκλήρῳ τὸ ἐπιλοίπου, ὡς ἐπὶ πασῶν ἁμαρτιῶν ἀπὸ καθαρισμένον, καὶ χωρὶς τῆς διαφορᾶς ἐν ἀεὶ σοι λατρεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἕπτολή.

Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου. Ἐφεσ. ϛ'. Κόμ. ι'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ἰδοὺ τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱός. Ἰωάν. δ'. Κόμ. μϚ'. μίχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ κϚ'. τῆς Τελετῆς.

Σιωπητή.

Ἐκκλησίαν τὴν οἰκίαν σου ἐν συνεχεῖ σωτηρίᾳ τῇ δυσεβείᾳ διατήρησον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἐφ' οἷς πασῶν συμφορῶν διὰ τῆς ἀνθρωπίνης σε ἐλθούσης, εἰς τὸ σὲ ὑπηρετεῖν παντοίως ἀσφάλειαν ἀγαθαῖς ἐλπίσι ἑαυτὴν ὑποδέδωκε, ποθοῦσα τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός Χε, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἕπτολή.

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου. Φιλ. α'. Κόμ. γ'. μίχρι ιϚ'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε προσελθόντες αὐτῷ οἱ Γραμματεῖς. Ματθ. ιε'. Κόμ. κε'. μίχρι τέλους.

¶ Κυριακὴ κγ'. τῆς Τελετῆς.

Σιωπητή.

Θεὸς, ὁ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις ὤν, ὁ μόνῳ πάσης τῆς δυσεβείας αἴτιος, δυσαποφόρητον γένοιτο ἐς τὸ σαπίσαι σου τὰς τῆς Ἐκκλησίας σου δήσεις, καὶ χάρισαι ἵνα ἃ πιστῶς αἰτούμεθα, ἐνεργῶς ὑποτύχωμεν αὐτῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἕπτολή.

Συμμιμηταί μου γίνεσθε. Φιλ. γ'. Κόμ. ιζ'. μίχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Τότε προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι. Ματθ. κβ'. Κόμ. ιε'. μίχρι κγ'.

¶ Κυριακὴ κδ'. τῆς Τελετῆς.

Σιωπητή.

Δέομέθά σου, Κύριε, τῷ λαῷ σου τὰ παραπτώματα αὐτῷ ἀφεῖναι, ἵνα παρὰ τῆς σῆς μεγαλοδώρου χρηστότητος ἀπὸ τῶν ἡμῶν πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὧν διὰ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν ἡμάρτομεν, τῇ σῇ εὐμενείᾳ ῥυσθῶμεν, τοῦτο χαρίσαι, Πάτερ ἐλέους, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλογητοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπι-

Ἑσπερινόν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Θεὲ, καὶ. Κολ. α'. Κόμ. γ'. μίχει ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ταῦτα εἶπε λαλοῦντος. Ματθ. θ'. Κόμ. ιη'. μίχει κζ'.

¶ Κυριακὴ ιά. τῆς Τελώνου.

Σωσαπή.

Παρέξωμεν, ἱκετεύοντες, Κύριε, τὰ ἡμῶν πίστων σε βεβλήματα, ἵνα σοῦ τὴν ἀγαθῶν ἔργων καρπὸς ἐυπόρως ἐκφέροντες, ἔυπορον παρέχου κομίζωνται μισθὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμιλώ.

Ἑσπερινόν.

Ἰδὲ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος. Ἱρε. κγ'. Κόμ. ἰ. μίχει θ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐπάρας δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Ἰωάν. ς'. Κόμ. ἰ. μίχει ιά.

¶ Εἰ πλείους ἔτι Κυριακαὶ εἰσι πρὸ Κυριακῆς τῆς Παρασκευῆς, ἡ Λειτουργία τῶν τῆς Κυριακῶν μὲ τὰ Ἑσπερινὰ παρεκλειφθησῶν, εἰς τὴν ἀναπληρωσιν ἀναληφθήσεται τῶν ἐνδεκαλειτικῶν. Ἐν ᾗ ἑλάττους, ἀφιδείκνυται τὸ ἀνάστασιν μόνον ᾗ προηγείσθω, ἵνα τελευταία αὕτη Σωσαπὴ, Ἑσπερινόν τε καὶ Εὐαγγέλιον ἀεὶ λεχθήσονται ἐν τῇ ἐγγυτάτω πρὸ τῆς Παρασκευῆς Κυριακῇ.

¶ Ἡμέρᾳ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ Θεὲ, ὁ τοιαύτην τὴν ἁγίαν σε Ἀπόστολον Ἀνδρέαν χάριν δωρησάμενος, ὅστε παρεχέναι μα τῇ κλήσει τοῦ Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ προθύμως ὑπακοῦσαι, καὶ ἀμελλητὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑπὸ τῆς λόγε σου κληθέντες εὐθέως ὑπηδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἐυσεβῶς ὑπιτελεῖν τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμιλώ.

Ἑσπερινόν.

Ὅπ εἰς ὁμολογήσῃ. Ῥωμ. ι'. Κόμ. θ'. μίχει τίλος.

Εὐαγγέλιον.

Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ. Ματθ. δ'. Κόμ. ιη'. μίχει κγ'.

¶ Ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Θωμᾶ Ἀποστόλου.

Σωσαπή.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ διὰ τὸν μείζω τῆς πίστεως βεβαίωσιν, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου σε Θωμᾶν ἐᾶσαι τοῦ τῆς Υἱοῦ σε ἀναστάσεως διαζειν ἐάσας· Γαράξαι ἡμῶν τὰς καρδίας καὶ ἀναμφισβητήτως πιστεύειν εἰς τὸν Υἱόν σε Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα καὶ πίστις ἡμῶν ἐναντίον σε ἀεὶ ἀμώμητος ἔσται διατελῇ. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ

σῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς σου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἵστε πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἄρχων εἷς τις ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν. Ἐφεσ. ϛ'. Κόμ. ιθ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Θωμᾶς εἷς ἐκ τῶν δώδεκα. Ἰωάν. κ'. Κόμ. κθ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ Ἐπιστροφὴ τοῦ ἁγίου Παύλου.

Σωκαπή.

Ὁ Θεός, ὁ διὰ τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου σου ἁγίου Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου διὰ ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιφάνας· Χάρισαι, δεόμεθά σου, ἵνα ἡμεῖς τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν διὰ μνήμης ἔχοντες, τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν δι' αὐτοῦ σοι ἀναδείξωμεν, ἐν τῇ τῆς ἁγίας διδαχῆς αὐτοῦ κηρυχθείσῃ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων. Πράξ. θ'. Κόμ. α'. μέχρι κγ'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε ἐπορεύθη ὁ Πέτρος. Ματθ. ιθ'. Κόμ. κζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡ Παράστασις τοῦ Κυρίου, ἤτοι Ὑπαπαντή, κοινῶς λεγομένη Καθαρισμὸς τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Παρθένου.

Σωκαπή.

Παντοκράτωρ καὶ ἀΐδιος Θεός, τῷ Μεγαλειότητί σου ἱκετεύομεν, ἵνα καθὼς ὁ μονογενής σου Υἱὸς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σαρκὶ ὤφθη σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ παρίστασθαι, οὕτως ἡμᾶς καθαρᾷ καὶ ἁγνῇ καρδίᾳ ἔχοντας σοὶ παραστῆναι δώρημεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰδοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου. Μαλ. γ'. Κόμ. α'. μέχρι ϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Λουκ. β'. Κόμ. κϛ'. μέχρι κζ'.

¶ Ἡμέρα ἁγίου τοῦ Ματθίου.

Σωκαπή.

Παντοκράτωρ Θεός, ὁ ἐν τάξει Ἰούδα τοῦ προδότου πιστόν σε δείξας καὶ Ματθίαν ἐκλεξάμενος ἀναριθμήτων ἐθνῶν τοῖς δώδεκα Ἀποστόλοις· δώρησαι ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ὑπὸ τῶν ψευδαποστόλων ἀεὶ διαφυλαχθεῖσα, ὑπὸ πιστῶν καὶ τῷ ὄντι ποιμένων ἀοιδιμῶν καὶ κυβερνηθῇ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. Πράξ. α'. Κόμ. λϑ. μέχρι τέλους.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς, Ματθ. ιά'. Κόμ. κϑ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἀναγνῶσις τ̃ μακαρίας Παρθένε Μαρίας, ἥτοι Ἡμέρᾳ τ̃ ἀπαγγέλσι τ̃ Θεοτόκου.

Σωσαπλή.

Ἔγκειν τ̃ ἡμῶν καρδίαις, δέομεθά σε, Κύριε, τὴν χάριν σου, ἵνα ὥσπερ τὴν τ̃ Υἱοῦ Σου ἐπαγγελίαν διὰ τ̃ τῆς Ἀγγέλου πεισθείσης ἐγνωκαμεν, οὕτω διὰ τ̃ αὐτ̃ πάθους εἰς τὴν τ̃ ἀναστάσεως αὐτ̃ δόξαν ἐντεθῶμεν, διὰ τ̃ αὐτ̃ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ Κύριος πάλιν ἔλεγε. Ἡσαΐας ζ'. Κόμ. ί. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείνῃ τ̃ καιρῷ ἀπεστάλη. Λουκ. α'. Κόμ. κς'. μέχρι λθ'.

¶ Ἡμέρᾳ ἁγίᾳ τ̃ Μάρκου.

Σωσαπλή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Σου τῇ ἁρμονίᾳ τ̃ Εὐαγγελιστοῦ σου τ̃ ἁγίου Μάρκου διδαχῇ συμβιβάσας· δὸς ἡμῖν χάριν, ἵνα μὴ ὦμεν εἰς νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τ̃ διδασκαλίας, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τ̃ ἁγίου Σου εὐαγγελίου βεβαιωθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Εὐὶ ἦ ἐκφώνησις ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ. Ἔφεσ. δ'. Κόμ. ζ'. μέχρι ιβ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐγὼ εἰμὶ ἄμπελος. Ἰωάν. ιε. Κόμ. α'. μέχρι ιβ'.

¶ Ἡμέρᾳ τ̃ ἁγίων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου.

Σωσαπλή.

Παντοκράτωρ Θεὸς, ὃν ἀληθῶς γνῶναι ζωή ἐστιν αἰώνιος· χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ ἐκείνου εἰδέναι ὅτι Υἱός σου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ τυγχάνει ὤν, ἵνα τοῖς ἴχνεσι τ̃ ἁγίων Ἀποστόλων σου Φιλίππου καὶ Ἰακώβου ἐπακολουθοῦντες, οὐ τῇ ὁδῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀμέσως βεβαίως πορευσόμεθα, διὰ τ̃ αὐτ̃ Ἰησοῦ Χριστοῦ τ̃ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰάκωβος Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ. α'. Κόμ. α'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. Ἰωάν. ιδ'. Κόμ. α'. μέχρι εἰ.

¶ Ἡμέρᾳ τῇ Βαϊοφόρου τῇ Ἀποστόλῳ.

Σωσαπλή.

Παντοκράτωρ Κύριε Θεὸς, ὁ τ̃ ἄμον σε Ἀπόστολον Βαϊοφόρον διὰ χόρτου τ̃ ἁγίου Πνεύματος χειροτονήσας καὶ πέμψας εἰς τὴν ἡμᾶς λυτρούμενος τ̃ πολλαπλασίαν σου δωρημάτων, μηδὲ τ̃ χαίτου σου, ἐφ' ᾧ εἰ χρῄζομεν αὐτῆς πρὸς τὴν τιμήν καὶ δόξαν Σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τ̃ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἠκάθη ἦ ὁ λόγος εἰς πλ. Πεκ. ια'. Κόμ. κδ'. μέχρι τέλους.

Εὐαγγ-

Εὐαγγέλιον.
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή. Ἰωάν. ιέ. Κόμ. ιϛ'. μέχρι ιζ'.

¶ Ἡμέρᾳ Ἰαάντι τῷ Βαπτιστῇ.

Σιωπητή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τῇ φρονιμίᾳ ὁ Ἰαάννης ὁ Βαπτιστὴς θαυμαστῶς ἐτέχθη, καὶ φρεσὶ σελθὼν τῷ ἑτοίμασον τῷ ὁδὸν τοῦ σε τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύσσων τῶν μετάνοιαν· πίστευσον ἡμῖν οὕτω τῷ σε διδασκαλίαν καὶ ἀγίαν ζωὴν ἀσπὶ μιμεῖσθαι, ὥστε καὶ τὸ αὐτὸ κήρυγμα ἀληθῶς μετασκεῖν, καὶ τῷ αὐτὸ ἀκολούθως παρρησίαν τῶν ἀληθῆ βεβαίως ὁμολογεῖν, καὶ μὴ παρρησίας τῶν εὐσεβείαν δίκτιμᾶν, καὶ ὑπὲρ ἀληθείας δυσωνύμους κακοπαθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε. Ἡσα. μ. Κόμ. α'. μέχρι ϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Τῇ δ' Ἐλισάβετ ἐπλήσθη. Λυκ. α'. Κόμ. ιζ'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ ἁγίων Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.

Σιωπητή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ Ἀποστόλῳ πολλὰ ὑπὲρ ἐχοντα δῶρα χαρισάμενος, καὶ αὐτῷ ποιμαίνειν σε τὰ προβατα ἐπαμοῦς ἐντειλάμενος· Παρακάκε, διόμηδα, ἵνα οἱ τε Ἐπίσκοποι πάντες καὶ Ποιμένες τοῦ λόγου σε μὴ σκυδῆς κηρύξασι, καὶ ὁ λαὸς αὐτῷ δυπόδης ᾖ, ἐφ' ᾧ τοῦ αἰωνίου δόξης σέφανον κομίσασθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Κατ' ἐκείνον δὲ τοῦ καιροῦ. Πράξ. ιϛ'. Κόμ. α'. μέχρι ιϛ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐλθὼν δὲ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη. Ματθ. ιϛ'. Κόμ. ιγ'. μέχρι κ'.

¶ Ἡμέρᾳ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου.

Σιωπητή.

ΠΑρακάκε, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα καθαίρῃ ὁ ἅγιός σε Ἀπόστολος Ἰάκωβος ἀφεὶς τὸ αὐτοῦ Πατέρα, καὶ πάντ' ἃ ἐκτήσατο, ἐυπειθὴς τῇ κλήσει τοῦ Υἱοῦ Σε Ἰησοῦ Χριστοῦ παρεχρῆμα ἐγένετο, καὶ αὐτῷ ἠκολούθη, οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ τοῦ κόσμου τε καὶ τῆς σαρκὸς πάντα καταλιμπάνοντες, ἕτοιμοι ἀεὶ ὦμεν τῆς ἁγίας ἐντολῆς σε ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἐν ταύτοις δὲ ταῖς ἡμέραις. Πράξ. ιϛ'. Κόμ. κζ'. μέχρι Κόμ. δ'. Κεφ. ιθ'.

Εὐαγγέλιον.

Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ. Ματθ. κ'. Κόμ. α'. μέχρι κδ'.

¶ Ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ Βαρθολομαίου.

Σιωπητή.

ΠΑντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ δοὺς τῷ Ἀποστόλῳ σου Βαρθολομαίῳ χάριν τοῦ λόγου σου πιστεῦσαί τε καὶ διδάξαι· χόρισαι, δέομεθα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀγαπᾶν τὸν λόγον ὃν ἐπίστευσε, καὶ κηρύττειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι αὐτόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Ἀποστόλου. Πράξ. ε. Κόμ. ιϛ'. μίχρι κθ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐλάλουν δὲ καὶ φιλονεικίαν. Λουκ. κδ'. Κόμ. κδ'. μίχρι λα'.

¶ Ἡμέρᾳ ἁγίᾳ τοῦ Ματθαίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Σιωπητή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ δι' ἑνὸς τῶν ἁγίων Ματθαίων ἐκ τελώνης γνήσιον Ἀποστόλον τε καὶ Εὐαγγελιστὴν, καλέσας· Χάρισαι ἡμῖν, ἵνα πάσῃ φιλοπλουτίᾳ τε καὶ πλεονεξίᾳ ἀποθέμενοι χαίρῃ εἰπόντες, ἀκολουθοῦμέν σοι τῷ αὐτῷ Υἱῷ σου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τῷ σοὶ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι Θεῷ, ἐν μονάδι τῆς ἁγίας Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Διὰ τοῦτο ἔχοντες διακονίαν. β Κορ. δ'. Κόμ. α'. μίχρι ιζ'.

Εὐαγγέλιον.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν. Ματθ. θ'. Κόμ. θ'. μίχρι ιδ'.

¶ Ἡμέρᾳ τοῦ Μιχαὴλ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων.

Σιωπητή.

Ὁ Θεὸς, ὁ τὰς τῶν Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων διακρισίας θαυμασίῳ τινὶ τάγματι κατατάξας· Ἵλεως χάρισαι, ἵνα καθὼς οἱ ἅγιοι Ἄγγελοί σου ἐν οὐρανοῖς σοι διηνεκῶς λειτουργοῦσιν, οὕτω καὶ τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου βουλομένους καὶ φύλακας ἡμῶν ὧσιν. Διὰ τῆς χάριτος, καὶ οἰκτιρμοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ ἐγένετο πόλεμος. Ἀποκ. ιβ'. Κόμ. ζ. μίχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον. Ματθ. ιη', Κόμ. α'. μίχρι ια'.

¶ Ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ.

Σιωπητή.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν, ὃν ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν ἐκάλεσε τῶν ψυχῶν καλέσας· Βουλόμεθά σοι εἶναι, ἵνα τοῖς ὑγιεινοῖς τῆς διδασκαλίας ἀπὸ παρμάκοις πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν ψυχῶν νόσον θεραπεύοντες, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπι-

Ἐπιστολή.

Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι β' Τιμ. δ', Κόμ. ἑ. μέχρι ις'.

Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν. Λεκ. ἑ. Κόμ. α'. μέχρι ζ'. μὴ μεταζάφετε.

¶ Ἡμέρᾳ τῇ ἁγίων Σίμωνος καὶ Ἰούδα

Σωκαπῆ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ τῶν Ἐκκλησίαν σου ὅλῃ τῇ θειμελίῳ τῆς Προφητῶν τε καὶ Ἀποστόλων οἰκοδομήσας, ἀκρογωνιαίᾳ ὄντος τοῦ λίθου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· δώρησαι ἡμῖν οὕτω συναρμολογεῖσθαι διὰ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας ἐν ἑνότητι τοῦ Πνεύματος, ὥστε ναὸν ἅγιον σοι ἐυπρόσδεκτον γενέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Ἰούδας Χριστοῦ Ἰησοῦ δοῦλος. Ἰούδ. α'. Κόμ. α'. μέχρι θ'.

Εὐαγγέλιον.

Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Ἰωάν. ιε'. Κόμ. ις'. μέχρι τέλους.

¶ Ἡμέρᾳ πάντων τῶν Ἁγίων.

Σωκαπῆ.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ σὺν ἐκλεκτοῖς σου ἐν μακαριότητι καὶ συμμαχίᾳ τῶν μυστικῶν σώματος τοῦ Υἱοῦ σου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμβιβάσας δοὺς ἡμῖν σὺν Ἁγίοις σου ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ θυσίᾳ ζωῇ οὕτω μιμεῖσθαι, ὡς τοῦτο τῶν ἀνεκδιήγητον χαρὰν, ἵνα τοῖς εἰλικρινῶς σε ἀγαπῶσιν ὑπομείνασι, χορηγῆσῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον. Ἀποκ. ζ'. Κόμ. β'. μέχρι ιγ'.

Εὐαγγέλιον.

Ἰδοὺ ἡ σὴ ὄχλος ἀνέβη. Ματθ. ἑ. Κόμ. α'. μέχρι ιέ.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ. Δείπνου τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τῆς παναγίας Συναξέως.

¶ "Ὅσοι οὖν ἐν τῇ ἔχουσι μετοχὴν τῆς παναγίας Συνά-
"ξεως, τῇ Κυριακῇ ἐνιστάμενα τῇ φορτιρᾷ-
"τὰ αὐτῆς ὀνόματα ἐκπληρώσουσι.

¶ "Ἐὰν δέ τις αὐτῆς ἀφροδήλως καὶ φανερῶς ἐσχοινισ-
"μένος ἢ ὕβρεις ἢ πίλας ἢ λόγους ἢ ἔργων ἀβρεπτημάτων, ὥστε
"ἐπ' αὐτὸν σκανδαλισθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Κυδήμων
"νουθετήσας αὐτὸν, καὶ νουθετήσας μὴ ἀφορῶν-
"τος εἰσάγεται τῇ Κυριακῇ, μέχρις οὗ ἀφορ-

" φοφθμῶς ἐφήλωσεν, ὅτι ἀληθῶς μετανόησεν ὁπὸ τῆς
" ἁμαρτιθείη, κ) τὸν φοῦ τῦ ποιμένος ἀπὸ βίου μετὰ-
" ῥύθμισεν, ὅπως ὁ Ἐκκλησία, φοφόλω σκανδαλισθεί-
" σα, ἐκφεύγλάβοι. Ἔτι ἢ ὅτι τῦ πλησίον ἦν ἀδικηθέν-
" των ἀντικαταλλαγὴν ἔδωκεν, εἰ ἢ μὴ, ἀλλά γε ὅτι φό-
" κειτ) αὐτῷ τῦτο ποιεῖν μόνῳ, τὸς αὐτίκα φοφοικόντως
" δώσαιτο δῶ.

¶ " Ωσαύτως διαφέρει ὁ Κνδιμὸς, ὁσάκις δῶ αἴσθοιτό
" τινας ὑπάτλως κ) ἀπιθῶς ἀλλήλοις διακεῖσθαι· ὡς ἐά-
" σας Κυριακῆς τροπίζης συμμετέχης εἶ), πρὶν ἐννοῆ-
" σαι αὐτὸς καταλλαγέντας. Ἦν ἢ τ διχοστατώντων ὁ μὴ
" ἑκὼν φαίνη) ἐν βάθει τ καρδίας τὴν φιλονεικίαν τ ἁμαρ-
" τημάτων συνῆναι, κ) φοφσίπ αὐτῷ ὁποιωσῶν ὑφειδέν-
" τι ἑκανὸν ποιῆσαι· ὁ ἢ ἐπ τῇ σκληρότητι κ) ἀνυδαδείᾳ
" αὐτὸς φοσκαρτερῶν, εἰς τ ἐναντίαν συμβιβασμὸν φοφαχ-
" θῆναι ἀπαναίνη). Δεῖ τ Λειτυργὸν τ μὴ μετανοῦντα εἰς
" τὸν ἁγίαν Σωλαξιν φοφσφέρειν, τ ἢ ἀνυδάδη ὄν.
" Περιττὸν ἢ ὅτι πᾶς Λειτυργὸς ὀνπνοῶν ἀποδέμενος,
" κ) ὃν τρόπον εἴρη), ἐν ταύτῃ ἢ τῇ φοθέσει τ Διατά-
" ξιας ταύτης ἀφειλοχῇ, ὑποδίδωσιν ἴσως τὸ τὸν λόγον
" δώσων τῇ Διατάκτῃ φοὸ ἡμερῶν τὸ πλεῖόν γε δεκα-
" πεντάφρον. Ὁ ἢ Διατάκτης τῷ ἁμαρτάνοντι δίκλω ὑποθή-
" σει τὸν Κανόνα.

¶ " Τροπίζης, ἐν τῷ τῆς Σωλάξεως καιρῷ χαλαρᾷ τῇ συν-
" δήσει φοέσεσι παρμένης ἐν μέσῳ τ Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῷ
" Ἱεροθέσιῳ καθεζόμενος, ἦγεν ὅπερ Ὀρθρειαί τε κ) Ἑσπερειναὶ
" Εὐχαὶ ὑπὸ πλεῶν νομίζονται, ὁ Ἱερεὺς φοὸς τὸ βόρεια τ
" Τροπίζης ἑστὼς, τὸν Κυριακὸν Εὐχὸν κ) τὸν ἑξῆς
" Σωτηρίλον λέξει.

ΠΑ'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά Σε, ὡς ἐν οὐρανῷ, κ) ἐπὶ τ γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τ ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς κ) ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ. Ἀμήν.

Σωτηρίλον.

ΠΡοσκυνήσωμεν Θεὸν, ὃν πάσης αἱ κακοδαίμονες φαντασίαι, πᾶσαι ἀθεότητες ἀφέδηλοι, κ) ὑδὲν ὑπάρχειν τὴν ὀνομαζόμενον ὄφιν· Τῇ τῦ ἁγίᾳ Πνεύματος σε ἐπιπνοίᾳ τὸν καρδιῶν ἡμῶν διαλογισμὸς καθάρισον, ἵνα πως ἐντελῶς σε ἀγαπῶμεν, κ) ἀξιοπρεπῶς τὸ ἄγιον Ὄνομά σε μεγαλυνώμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, φοὸς τὸν λαὸν ὀπισραφείς, συμπάσας τὰς Δέκα Ἐντολὰς τ θεῦ καταλέξει· κ) ὁ λαὸς ἐπ γονυπετῶν, ἐφ' ἑκάσῃ τῶν Ἐντολῶν, φοσευχόμενος τῷ Θεῷ συγχαίρει

μίαν τε τὴν προσηλυτικὴν μάθιαν, καὶ χάριν τῆ φυλάξαι αὐτὰ εἰς τὰ μετέπειτα χρόνον, τόνδε τὸν τρόπον αἰτήσῃ.

Λητουργός.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα εἰπών· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν κλῖνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λητουργός.

Οὐ ποιήσῃς σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς· οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λητουργός.

Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· καὶ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λητουργός.

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν· Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί· Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λητουργός.

Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λητουργός.

Οὐ φονεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λητουργός.

Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λητουργός.

Οὐ κλέψεις.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς

Διάκονος.

Οὐ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Διάκονος.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· ἔτι δὲ ἀγρὸν αὐτοῦ, ἔτε δὲ παῖδα αὐτοῦ, ἔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, ἔτε τοὺς βοῦς αὐτοῦ, ἔτε τὸν ὑποζύγιον αὐτοῦ, ἔτε ὅσα τῶν πλησίον σου ὄϛι.

Λαός.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάσῃς καρδίαις ἡμῶν ἴλεως γενοῦ, δεόμεθά σου, ἀπὸ πάσας ταύτας τὰς ἐπηλύδας σου.

¶ Εἶτα ὑπηρέτου ἐκτένεσι τὴν ἐξῆς Εὐχὴν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἑστῶτας ὡς πρότερον Ἱερέως καὶ λέγοντος.

Διακόνου.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ὢν τε βασιλεὺς αἰώνιος θεὸς, καὶ ἐποίησας ἅπαντα· ὁ ἐλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν σου ἁγίασον, καὶ δὸς τὴν καρδίαν τοῦ εὐσεβεστάτου δούλου σου ΚΑΡΟΛΟΥ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ κυβέρνησον αὐτὸν, ἵνα αὐτὸς σωτὴρ ὢν, πρὸ πάντων τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου ζητῇ· ἡμεῖς δὲ καὶ πάντες οἱ ἀρχόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ πρέπον εὐθυμήσωμεν, παρ' οὗ ἐξουσίαν ἐλαμβάνομεν, τιμήσωμεν τε, καὶ ὑποταγησόμεθα πάσῃ ἀρχῇ σοὶ, καὶ διὰ σὲ, κατὰ τὸ σὸν θέλημα· καὶ πρόσταγμα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῷ σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἑνὸς Θεοῦ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ἐν τῷ ἁγιάζειν σε διδασκόμεθα, ὅτι αἱ τῶν Βασιλέων καρδίαι ὑπὸ τῆς σῆς ἐξουσίας καὶ ἡγεμονίας σε ὑπάρχουσι· καὶ ὅτι σὺ κατευθύνεις τὴν ἁγίαν σοφίαν, διατάσσεις καὶ κλίνεις αὐτάς· Ταπεινοὶ δεόμεθά σε, οὕτω καρδίαν τοῦ δούλου σου ΚΑΡΟΛΟΥ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Αὐτοκράτορος εὐθύνου καὶ κυβέρνησαι, ὥστε ἐν πᾶσιν εὐθυμήμασι, λόγοις τε, καὶ ἔργοις αὐτοῦ, τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σε παντοχῇ ζητεῖν, ἅμα καὶ ἀσφάλειαν λαοῦ σου τῇ ἑαυτοῦ κηδεμονίᾳ ἐπιτετραμμένου, ἐν τῇ εὐπορίᾳ, εἰρήνῃ τε, καὶ εὐσεβείᾳ διασώζειν. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οἰκτίρμον, ἐπίκουρε τῶν ἀπορουμένων σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε λειτουργὸς ἢ πρεσβύτερος ἡμέρας καὶ οὐδὲν μετὰ τὸν Προφήτην ὁ Ἱερεμίας ἀναγινώσκει τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, [Ἡ Ἐπιστολὴ (ἣν Ἱερεμίας ὁ Προφήτης διαπεμψάμενος αὐτὴν ἐπὶ τὴν Ἐπιστολὴν) γέγραπται ἐν τῇ Βαβυλῶνι· ἀρχομένη ἀπὸ κεφαλαίου· Καὶ τελευτησάσης τῆς Ἐπιστολῆς, ἐρεῖ, Ὧδε τέλος ἔχει ἡ Ἐπιστολή. Τότε ἀναγνώσεται τὸ Εὐαγγέλιον (ἐξ ὧν τὸ ἅπαντος τῆς λαῆς) λέγων, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον

γέγραπται ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ἀρχόμενον ὅτι μεμαθήκατε. Καὶ τελευτήσαντος τοῦ Εὐαγγελίου ἀδήσουσι ἢ λεχθήσεται τὸ ὑπόμνημα Σύμβολον, ὅτι ἐξῶ τοῦ τρέφοντος τὸν λαόν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ Κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Καὶ εἰς μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Κηδεμὼν τοῦ λαοῦ μιᾶς ἡμέρας ἑορτασίμους ἢ νηστησίμους ἄγεσθαι δεῖ ἐν τῇ ὁπλίσῃ ἐξαγγελεῖ. Καὶ τότε ἢ (ἐὰν ὄντως συμβῇ) γνωρισμὸς ἔστω τῶν παναγίας Σωτῆρος ἐπιφανείας ἢ τὰ Βάϊα ἢ τοῦ πασχαλίου ἢ τὰ ἀναστήσιμα γράμματα τοῦ γάμου δημοσιωθήσεται· καὶ τὰ Βρίζεια, καὶ αἱ Γενεθλίοις καὶ Ἀποστόλοις ἀναγνωσθήσονται. Οὐδὲν ἢ κηρυχθήσεται ἢ δημοσιωθήσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταξὺ τῆς Λειτουργίας εἰ μὴ διὰ τοῦ Λειτουργοῦ, οὐδὲ γε δι' αὐτὸ; εἰ μὴ ὅτι προσταγμένον ἀνεῖπε τοῖς τοῦ βιβλίου τούτου κανόσιν, ἢ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Διατάκτου ἐπιτεταγμένον.

¶ Εἶτα ἔνδα ἢ Δημιουργεία, ἢ μία τῶν Ὁμιλιῶν.

¶ Τότε εἰς τὸν Κυριακὸν τραπέζαν ἀναστρέψας ὁ Ἱερεὺς ἀρξέτω τὸ Προσφορᾶς, ἕν τι ἢ πλείω τῶν ἐπεσκεμμένων γνωμίδιον καὶ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, λέγων.

Ὅτω λαμπάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ματθ. ε. ις'.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ὅπου ὁ γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε

ἔτι σὺς ἔτι βρῶσις ἀφανίζῃ, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ματθ. ς'. ιθ', κ'.

Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Στηθεὶς ὁ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίσια τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Λουκ. ιθ'. ζ'.

Τὰς στρατιώτας ἰδίοις ὀψωνίοις μετὰς τὰς φυτείας ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; α' Κορ. θ'. ζ'.

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; α' Κορ. θ'. ια'.

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. α' Κορ. θ'. γ', ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β Κορ. θ'. ς', ζ'.

Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τῷ λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ. ς'. ς', ζ.

Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. ς'. ι'.

Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐτάρκειας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α' Τιμ. ς'. ς', ζ'.

Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς. α' Τιμ. ς'. ιζ', ιη', ιθ'.

Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τῆς κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἑβρ. ς'. ι'.

Τῆς δυποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. ιϛ'.

Ὅς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ

σῃ τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἀπ' αὐτῆ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένῃ ἐν αὐτῇ; α' Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Ἐκ τῆς ὑπαρχόντων σου ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπό παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ καὶ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ'. ζ'.

Ὡς σοι ὑπάρχῃ πολύ, πολὺ ποίησον ἐξ αὐτῆς ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, καὶ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. Θησαυρὸν γὰρ ἀγαθὸν ἀποτίθεσαι σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. ι'. θ'.

Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, καὶ ἃ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Ψαλμ. μ'. α'.

¶ Μεταξὺ ἀναγινωσκομένων τῶν τῆς γνωμιδίαν, Διάκονος, Οἰκονόμοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἱκανοὶ ἄνδρες εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς τοῖς πένησι δοθείσας ἐλεημοσύνας, καὶ ἄλλα ἅτινα δεῖ τὸν λαὸν ἐκφωνῆσαι ἐν τῇ προκειμένῃ λειτουργίᾳ, (διὰ τοῦτο ἕνεκα τοῦ τὰ Παροικίας παρασκευάζεσθαι δεῖ) καὶ ἀναβαίνει τὸν Ἱερέα, ὃς ταπεινῶς παρακύπτει καὶ ὑπτιάζει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.

¶ Καὶ ὅτε ἡ Συναξις γίνεται, τοσοῦτον ἄρτον τε καὶ οἶνον τῇ τραπέζῃ ὑπιθήσει ὁ Ἱερεὺς, ὅσον ἀρκεῖν νομίσῃ ἔνθα ἂν ὁ Ἱερεὺς λέξει τάδε.

Εὐχόμεθα ὑπὲρ καταστάσεως τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅλης τῆς γῆς εὐλογουμένης.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεός, ὁ δι' ἁγίου σου Ἀποστόλου σε διδάξας ἡμᾶς δεήσεσθε, προσευχὰς, ἐντεύξεις τε, καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ποιῆσαι· Ταπεινοφρόνως ἀποκολέμβοντες, [*τὰς ἐλεημοσύνας, καὶ προσφορὰς ἡμῶν] καὶ Ταύτας τὰς προσευχὰς ἃς τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου (τὰς ἐλεημοσύνας καὶ προσφορὰς ἡμῶν.

* Ἐὰν ἐδὲ μίαν ἐλεημοσύνην ποιηθῇ, λοιπὸν παραλείπειν ταῦτα τὰ ῥήματα

ἐδανεῖ ἱκετεύοντές σε τῷ πνεύματι ἀληθείας, ἑνότητός τε καὶ ὁμονοίας Ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν ἀδιαλείπτως ὑπομηνῦσαι· καὶ δώρησαι ἵνα πάντες οἱ τὸ ἅγιον Ὄνομά σε ὁμολογοῦντες, ἐν τῇ τῆς ἱερᾶς λόγῳ σε ἀληθείᾳ συμφωνῶν, καὶ ἐν τῇ ὁμονοίᾳ, καὶ ἐυσεβείᾳ ἀγάπην συγκαταζεῦξαι δυνηθῶσι. Ἔτι ἰδόμεθά σε, Κύριε, σῶσον καὶ σκέπασον ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς Βασιλεῖς, Ἄρχοντας καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα δὲ τὸν ἡμέτερον, τὸν ΚΑΡΟΛΟΝ τὸν ἡμῶν Βασιλέα, ἵνα ὑπ' αὐτῷ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· καὶ χάρισαι τοῖς αὐτῷ συμβούλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐν ἐξουσίαις οὖσιν, ἀνωρθωτικὰ πᾶσι τὰ καὶ νομίμως δίκαια δικάσαι, ὀρθά τε τῶν

πλὼ τῆς πονηρί ς καὶ κακίας τιμωρίαν, καὶ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας ζν καὶ ἀριστῆς πεσστεύσθω. Παράσχοι χάριν Πατὴρ ἐλέους, πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ Κυβερνήταις, ὥστε τῷ τε βίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν τ' ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον σε ἀναγγέλλειν, ἵνα ὃ καὶ ὀρθῶς καὶ πεσσηκόντως ἱερὰ τὰ Μυστήρια σε τελεῖν. Καὶ ὁλοκλήρω τῷ λαῷ Σου σύμπαντι πλὴν ἑκατέρων Σου χάριν, μάλιστα δ', τοῦτοις παρόντι τῷ Ὁμίλῳ, ἐφ' ᾧ πεσσεῖ τῇ διακονίᾳ, καὶ πρεπόντως τῇ ὁλοκληρίᾳ τὸ ἅγιον βῆμα σε ἑστιᾶσθαί τε καὶ πεσφέρεσθαι, καὶ ἐν ὑγιότητι καὶ διαμονῇ σοι λατρεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ παρεκτενέστατα δεόμεθά σε, Κύριε, διὰ πλὴν χρηστότητά σε, παρακαλεῖσθαι, ἀντιλαβέσθαι, καὶ βοηθεῖν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ ναῷ βίῳ, συμφορᾷ ἢ ἀλγηδόνι, ἐνδείᾳ, νόσῳ ἢ ἄλλῃ ὑπενδοιῶ κακοπαθείᾳ ταλαιπορεμένοις. Ἔτι δ' καὶ ὁλοχερῶς τὸ ἅγιον Ὄνομά Σου ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλλων σε ἐν τῇ πίστ καὶ ἀγάπ Σου τ βίον τετιλεσθυπκότων δεόμεθά σε χάριν ἡμῖν δοῦναι τῷ κακῷ αὐτῷ παραδείγματι ἕπεσθαι, ὥστε τ' ἀοράτ βασιλείας Σου συμμετόχους αὐτοῖς γενέσθαι. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ, ἕνεκα τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ τ' μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ὅτι ὁ Λειτουργὸς ἀναμιμνήσκει τῷ λαῷ περὶ τ' ἁγίας Συναξίως τιλειωθησομένης, (ὃ καὶ πάντοτε ποιήσ ἐν τῇ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ τινὲ ἐορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἀμέσως πρὸ τ' ἀναφορᾶς) μὲ τὴν Δημηγορίαν ἢ Ὁμιλίαν τελουμένων, ταύτην τὴν ὀξῆς παραίνεσιν ἀναλαμβάνει.

Ἀγαπητοὶ, τὴν ἡμέραν δέδοκέν μοι, διὰ Θεοῦ θέλη, πᾶσι τοῖς ὁμοπίστοις καὶ ὁμολάτραις διακεκριμένοις τὸ παρακινδυνευτότατον ἐκεῖνο τῷ σώματ καὶ αἵματ τοῦ Χριστοῦ Μυστήριον ἐκφωνεῖν, ὁ πρεσδέχεσθαι αὐτοῦ δεῖ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὑπερτιμωτάτης ζωῆς καὶ παθῶν αὐτοῦ, δι' ὧν ἡμᾶς τ' ἀφέσεως τ' ἁμαρτιῶν ὑπετυχάνομεν, καὶ μέτοχοι γινόμεθα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τ γὰρ ὄντως πρεπόντως ἡμῖν, Παντοκράτορι Θεῷ τῷ ἐπουρανίῳ ἡμῶν Πατρὶ ταπεινοφρονέσ τὰ καὶ ἐξ ὅλης καρδίας χάριν ὁμολογεῖν, ἐφ' ᾧ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡμῖν ἐδώκεν, καὶ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν ὑποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυμαπικὴν βρῶσιν καὶ πρόσλη ἡμῶν ἐν ἁγίᾳ ἐκείνῃ τῇ Μυστηρίῳ. Οὐ γὰρ ὅσιον τοῖς μὲ ἀξίας αὐτοῦ μεταλαβεῖν, οὕτω θεῖα καὶ παρακινδυνευτικὰ ὄντ τὰ τοῦ σώμα τ, τοῖς δ' ἀναξίως αὐτοῦ μεταλαβεῖν τολμῶσιν ὁπωσοῦν, προσήκει μοι ὑμᾶς παρακαλεῖν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὴν τε ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ἀξιότητα, καὶ τ' ἀναξίας αὐτοῦ μεταλήψεως μέγα τ κίνδυνον καταμαθεῖν, καὶ τοὺς ὑμῶν συνειδήσεις οὕτως ἐρευνᾶν καὶ δοκιμάζειν, καὶ (οὕτω δ' ἐν ὑπερλαμπῶς

πολαίας καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ὑποκρινομένων δίκλωσσίας, ἀλλ' ἔτοιμοι) ὥστε ὁσίως καὶ καθαρῶς πρὸς ἐράνισιν ἅπασι ἑνωμένοι ἔρχωνται, ἔχοντες τὸ ἔνδυμα γάμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ ἀπαιτούμενον, καὶ ἐνδεδυκότες ἐξ, ὡς ἄξιοι τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Τραπέζης κοινωνοὶ ὦσι.

Πρὸς δὲ τούτοις μάλιστα συμφέρει· Πρῶτον τοῦ ἑαυτοῦ ζυγοῦ τε καὶ ἀναστροφῆς κρίνειν ἑαυτὸν καὶ τὴν θείαν ἐντολὴν κανόνα ἔχειν τάττειν, καὶ ὁπόταν δὴ αἰδαίνωσθε εἴτε διάνοια, εἴτε λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐπταικότες, ἐκεῖ τὰ ἁμαρτωλὰς βδελύγματα ὁρίζειν, Θεοῦ τοῦ Γαστροκράτορι ἐξομολογεῖν, μὴ βεβαίαις προθέσεσι τῆς τοῦ βίου ἐπανορθώσεως. Ἣν δὲ καταπήσατε τὰ πλημμελήματα ὑμῶν ἐκ ὅπως κρίνει Θεῷ, ἀλλὰ καὶ κρίνητε πῶλας ἔχοντες πάντα κατάκριτον ἑαυτοῖς ἐκεῖνον, ἔτι μοιχοὺς ὄντες ὁπόταν ἐστὶν καὶ ἐκαιοδοσίαν ποιεῖσθαι κρίνει ὑμῖν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ὑμῶν ὑποτεθεῖσι ἀδικηθεῖσι καὶ ὠφελῆσαι· καί γε ἕτοιμοι ὁμοίως ὄντες συγχωρεῖν τοῖς ἄλλοις ἀπαιτοῦσιν, ὅτι καὶ ὑμῖν πρὸς ἐπαισμοὶ, καθὼς ὑμεῖς καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑμετέρου πλείστων παισμάτων συγχώρησιν τυχεῖν θέλοιτ' ἄν· ἄλλως τε γὰρ ἡ παναγίας Σωλάξεως μετοχὴ οὐδὲν ἄλλ' ἢ τοῦ κρίσιν ὑμῶν αὐξάνει. Τοιγάρτοι εἴ τις ὑμῶν βλάσφημος εἰς τὸ Θεῖον, ἐμποδίσῃς ἢ συκοφάντης τῶν λόγων αὐτοῦ, μοιχὸς, ἢ κακία ἢ φθόνῳ, ἢ ἄλλῃ βαρεῖᾳ ἢ τινι ὧν ἀνομία ἔνοχος ἦ· Μετανοεῖτε ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν, εἰ δὲ μὴ, τῇ ἱερᾷ ἐκείνῃ Τραπέζῃ μὴ ἐγγίζετε, μήποτε μὴ τὸ μέλαν λαβεῖν τῶν ἁγίων ἐκείνων Μυστηρίων ὁ Διάβολος εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν, καὶ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμᾶς πληρώσῃ, καὶ εἰς τὴν σώματός τε καὶ ψυχῆς παναλεθρίαν ἐπαγάγῃ.

Καὶ ἐπειδὴ μηδένα πρὸς τὴν ἁγίαν Σωλάξιν εἰ μὴ μὴ βεβαίας πεποιθήσεως ἐν τῇ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡμερήσιας συνειδήσεως ἐλθεῖν χρὴ, τοιγαροῦν εἴ τις ἐν ὑμῖν μὴ δύναται τὴν τοῦ τρόπον τοῦ ἑαυτοῦ συνείδησιν κατηρεμῆσαι, ἀλλ' ἔτι πλείονος παραμυθίας, ἢ βελτίωσεως δέῃται, ἐλθέτω πρὸς ἐμὲ ἢ ἄλλον τινὰ φρονίμων καὶ πεπαιδευμένον τῷ θείῳ λόγῳ Ὑπηρέτην, καὶ τοῦ λύπου ἀπ' αὐτοῦ ἀναβλύσατε, ἵνα διὰ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ λόγου διακονίας τοῦ ἀφέσεως θεραπείαν, ἅμα δὲ καὶ τοῦ παθυμαπικοῦ βελτίωσεως καὶ ἀναθέσεως λαμβάνῃ, πρός τε τοῦ συνειδήσεως ἀνάπαυσιν, καὶ τοῦ ἀσφαλείας τε καὶ διεκπεμπῆς ἀσφαλοῦς.

¶ Εἰ δέ τις ὁρᾷ τὸ λαὸν εἰς ἁγίαν τοῦ Σωλάξιν ὀκνοῦντα προσιέναι, ἀντὶ τῆς προτέρας ταύτην χρώμενον τῇ παραινέσῃ.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ· δίδυμοι μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, δεῖπνον Κυριακὸν ἑορτάσαι, εἰς ὃ ἐν Ὀνόματι Θεοῦ ἅπαντας ὑμᾶς ἀδὲ συλλειχθέντας κελῶ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἕνεκεν ἀναβολῶ, δῆτα μὴ ἀναίνεσθε προσελθεῖν, καὶ ταῦτα ὡς ἐμοῦ πᾶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ συγ-

κεκλημένους τε καὶ παρηγελμένους. Οἶδατε ὡς φορτικόν τι καὶ ἀγναμὲν ὄζιν, ὅτε τις τὴν λαμπρὰν ἐυαχίαν ἠτοίμασε, παντοδαποῖς τοῖς ἐδέσμασι τὴν τράπεζαν ὑπερεκόσμησεν, ὥστε μηδὲν τὸ παρέπαν ἐλλείπειν πλὴν ἢ οὗ ἑστάτορας μόνον ἀναχείσθαι· ὅμως ἢ οἱ κεκλημένοι ἀποφασίστως καὶ ἀγνωμονίστατα παρελθεῖν ἀπαρνοῦνται. Τίς ἄρα ἐν ὑμῖν τοιαῦτα πάσχων ἂν ἀγανακτοίη; τίς ἂν νομίζοι ἐμοὶ τὰ δεινὰ καὶ ὑβριστικὰ πεπονθέναι; Τοιγαροῦν, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοί, βλέπετε, μὴ παραγνῶτε τὰ δέοντα ὑποστέλλοντες ἑαυτοὺς, τὴν Θεὸν καθ' ὑμῶν παροργίζοντες· ἵνα δ' ἧσσον μὴ ἄν τις ἀποφασίζηται, λέγω, Οὐ κοινωνήσω, ὅτι κοσμικῶς φρονῶσιν ἐμοὶ διαλέγομαι. Αἱ δὲ τοιαῦται ἀποφάσεις οὐκ ὀλίγους ῥᾳδίως παρὰ τῷ Θεῷ εὐδοκίμους ἄτ' ἀνωφελεῖς ἐκποδὼν εἰσιν. Ἐὰν δέ τις εἴπῃ, ἐγώ τοι ἁμαρτωλός εἰμι, διὸ φοβοῦμαι παρεῖναι, διὰ τί οὐκ ἐμετανόησε, καὶ δὲ τὸ βέλτιον ἐπιδιώρθωται; Ὅτε καλεῖ ὑμᾶς ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπαισχύνεσθε λέγοντες, παρελθεῖν μὴ βούλεσθαι; Ὅτι δεῖ ὑμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποστρέφειν, ἄρα φρονεῖτε, λέγοντες μὴ ἕτοιμοι εἶναι; Ἀκριβῶς σκοπεῖτε ἐν ἑαυτοῖς, ὡς ὀλίγον ὠφελήσετε παρὰ τῷ Θεῷ τοιαύτῃ σκήψει καὶ φρονήσει. Οἱ τὸν τῆς Εὐαγγελίου δεῖπνον ἀθετήσαντες, ὁ μὲν ἀγρὸν ἠγόρασε, ὁ δὲ ζεύγη βοῶν δεδοκίμασεν, ὁ δὲ γυναῖκα γήμας, οὐκ ἦσαν παρητημένοι ἦσαν, ἀλλ' ἀναξίους τὸ ἐγκύριον ὑπεχέσεως ἐνομίσθησαν. Ἐγὼ τὰ μὲν μέρη ἕτοιμα ἔσομαι, καὶ κατὰ τὸ φρονοῦν ἐν τῷ Ὀνομαζέτῃ Θεῷ παρεγγύλλω ὑμῖν, ὑμᾶς φρονακαλέσομαι ἐν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μέρει, ὑμᾶς παρακαλῶ, εἰ πολυτιμήτος ὑμῖν ὄζιν ἡ σωτηρία ὑμῶν, μετέχειν ταύτης τῆς ἁγίας Σωτηρίας. Καὶ ἄσπερ ὁ Τὶς τῷ Θεῷ ἐκ ἀπιξίωσε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὅλη ἡ γενεὰ ἄχρι θανάτου διὰ τὴν ὑμῶν σωτηρίαν ἐκδιδόναι· οὕτω χρὴ ὑμᾶς εἰς τὸν τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἀνάμνησιν, τῆς δὲ κοινωνίας συμμεταλαβεῖν. Ἐὰν δ' οὕτω δρῶντες ἀμελήσετε, μηδ' ἑαυτοὺς ἐποιεῖτε, ἡλίκην ὕβριν εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζετε, καὶ ὅση τιμωρία τοῖς κεφαλαίοις ὑμῶν ὑπόκρεμαται· ὅταν ἡ Κυριακὴ τράπεζα ἐκκοπίας ἀπέχωσι, καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἀφορίζησθε, οἵτινες τὸν ἀς μέλλετε ἐπερχόμενον ταύτην τρεφόμενον θυσίαν παρέσασι. Ταῦτα ὑμεῖς ἐνθυμούμενοι, εἰς βελτίωσιν τῶν (Θεὸς διδόντος) ἐπανελθύσατε· ἵνα τυγχάνητε, ἡμεῖς ταπεινὰς δεήσεις ὑμῶν ὑπὲρ παυσώμεθα τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν ἐπερχόμενοι προσφέροντες.

¶ Τελευτῶντος ἤδη τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῶν Συλλειτουργούντων ἐν δέοντι καθιζόντων πρὸς τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυστήριον, λέξει ὁ Ἱερεὺς ταῦτα τῷ παραινῶν.

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ, ὅσοι τοῦ διακονεῖσθαι παρελθεῖν εἰς τὸ κοινωνῆσαι τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆ-

Σωτῆρος ἡμῶν τῦ Χριςοῦ σωπεῖν αὐτοῦ χρὴ, πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντας ἀνδραπᾶσις, ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν ἑαυτοὺς, πρὶν ἢ τολμᾶν ἐκ τῦ ἄρτυ ἐσθίειν, καὶ ἐκ τῦ ποτηρίυ πίνειν. Ὥσπερ γὰρ μέγα ὀφείλημα εἰ μετὰ καρδίας ὄντως μετανοίσης, καὶ ζώσης πίστεως τῆ ἁγίᾳ Μυσηρίᾳ μεταλάβωμεν· (τότε γὰρ πνευματικῶς τῷ τῦ Χριςῦ σάρκα ἐσθίομεν, καὶ αἷμα πίνομεν, τότε ἐν Χριςῷ οἰκᾶμεν, καὶ Χριςὸς ἐν ἡμῖν, τότε ἑνὶ μέσθα τῷ Χριςῷ καὶ Χριςὸς ἡμῖν·) ἕτω καὶ μέγας ὁ κίνδυνος, ἐὰν ἀναξίως αὐτὰ μεταλάβωμεν· τότε γὰρ τῆ σώματος καὶ αἵματος Χριςῦ τῆ Κυρίυ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος ἐνοχοί ἐσμεν, τὸ κρῖμα ἡμῖν αὐτοῖς ἐσθίομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντες τὸ σῶμα τῆ Κυρίυ, τῷ τῆ Θεῦ ὀργῷ κατ' ἡμῶν ἀνάπλομεν, αὐτόν τε ποικίλοις τοῖς νοσήμασι καὶ πολυειδέσι τῆ θανάτυ τρόποις ἡμᾶς μασιγῶσαι παροξύνομεν. Διακρίνετε δῶν ἑαυτοὺς, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε ὑπὸ τῆ Κυρίυ· ἀληθῶς μετανοεῖτε ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν παρακαλῶ. ζῶσαν καὶ βεβαίαν πίστιν ἔχετε εἰς τὸν Χριςὸν τῆ Σωτῆρος ἡμῶν· τὸν βίον ὑμῶν ἐπανορθῶσθε· εἰς πάντας ἁπλῶς τῷ τελείαν ἀγάπην ὀφείκετε· ἕτω τῆ ἁγίαν ἐκείνην Μυσηρίων συμμέτοχοι ὀφθήσεσθε. Περὶ πάντων δὲ, ταπεινοφροσύνη κτᾶσθε καὶ ἐξ ὅλης τῆ καρδίας δυχαριςεῖν ὑμᾶς δεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ, τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ὑπὲρ τῆ τῆ κόσμυ ὑπολυτρώσεως διὰ θανάτυ καὶ παθῶς τῦ Σωτῆρος ἡμῶν τῦ Χριςῦ θεανθρώπυ, τὸ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι θανάτυ, θανάτυ δὲ σαυρῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἁθλιωτάτων ἁμαρτωλῶν, τῷ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτυ κειμένων, τῶ ποιῆσαι ἡμᾶς τὰ τέκνα Θεῦ, καὶ ὑπερλώσαι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερέλλησαν τῷ ἀγάπῳ τῆ Διδασκάλυ καὶ μίυ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ ὄντως ὑπὲρ ἡμῶν ὑποδραμόντος, καὶ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ, ἃ διὰ τιμιωτάτυ αἵματος αὐτῆ ἐκχυθέντος ἡμῖν ἐφεπεποίηται, διὰ μνήμης ἔχωμεν· ὅσπερ τὰ Μυσήρια, ὡς ἐχίζυσα τῆς ἀγάπης, καὶ ὑπομνήματα τῆ θανάτυ αὐτῆ, εἰς μεγάλην καὶ αἰώνιον ἡμῶν παρακλησιν κατίζησε καὶ διέταξε. Τέτων δῶν μὴ τῆ Παθέος καὶ Πνεύματος ἁγίυ, ὡς μάλιςα ὀφείλομεν, ἀδιαλείπτον χάριν ἔχωμεν, τῷ ἁγίᾳ αὐτῆ θελήματι πανταχῶς ὑποτασσόμενοι, καὶ φιλοτιμούμενοι αὐτῷ ἀρεσκεῖν ἐν τῇ ἀληθινῇ ἁγιωσυνῇ καὶ δικαιοσυνῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆ βίυ ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἰησῦς ἐῶ ὅτι τὸ τῆ παραγίας Σωμάτος μετέχειν σωτηρίαν ἀνθρώποις ἀνασφαλίσῃ.

Ὅσιος ὄντως καὶ ἀληθῶς ὅτι τοῖς ἁμαρτήμασιν ὑμῶν μετανοεῖτε καὶ ὡς ἐν πέλει ἀγάπην ἔχετε, φιλικῶς τε καὶ δικαίως διάκειδε, καὶ τῆ κοινὸν

βίον διάγειν ἀφθόνως μιᾶσθαι, καὶ ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηρῆσαι, καὶ ταπεινοῦσθαι ἐν ταῖς ὁσίαις ἐδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι σπεύδοντας, ἐγγίζειτε μὲν πίστεως, καὶ τοῦτο Μυστήριον τὸ παράδοξον εἰς τοὺς ὑμετέραν παρεμυθίαν λαμβάνετε, καὶ Παντοκράτορι τῷ Θεῷ τοῦ ταπεινοῦ ἐξομολόγησιν ὑμῶν εὐλαβῶς γονυπετοῦντες ποιεῖσθε.

¶ Τότε ἡ ηγουμενὴ αὐτὴ ἡ ἐξομολόγησις ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κοινοβιαστῶν, ἢ ἑνὸς τῶν Λειτουργῶν, αὐτὸς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ταπεινῶς γονυπετούντων καὶ λεγόντων.

Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὲ, Ὁ τῶν πάντων κτίστης, ἢ ἀνθρώπων πάντων κριτὴς· Ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσεβοῦμεν πολλαπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, Ἃς συχνὰς καὶ ἐπαλλήλας καὶ ἀπὸ λίαν πονηρᾶς ἐποιήσαμεν, Ἔννοίᾳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, τοῦ ὀργιλοῦ σου καὶ νέμεσιν καθ' ἡμῶν δικαίως ἐπισπώμενοι παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, Καὶ ὅτι πρὸς τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας λυπούμεθα. Ἀλλ' ἰδοὺ ἐσμὲν ἐνώπιόν σου, Καὶ τὸ βάρος αὐτῶν ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ἕνεκεν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρελθόντα, Καὶ χάρισαι ἡμῖν τὸν ἐντεῦθεν διάπαντὸς, Ἐν χρηστότητι τοῦ βίου σου διανύσαι καὶ ἀρέσαι, Πρὸς τὸ ὑπήκοόν σε πνεῦμα καὶ δόξαν· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἀναστὰς ὁ Πρεσβύτερος (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ταῦτα τοῦ ἀπολύειν ἀποφθέγξεται.

Παντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν ἐπιεικέστατε, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἐπαγγειλάμενος συγχωρῆσαι ἔχειν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς τῇ ἐκ καρδίας μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει προσερχομένοις, ἱλαρόφεως ὑμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσηται ὑμᾶς, ἐν πάσῃ ἀγαθότητι φωτίσῃ καὶ βεβαιώσῃ ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον κατηχήσῃ ὑμᾶς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Ἐπισκιάσαι σοι τὰ παρεγγυητικὰ τοῦ ῥήματος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς λέγει ἅπασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀληθῶς ὁμολογουμένοις.

Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ματθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωαν. γ'. ις'.

Ἔτι ἓν ἀκούσατε, ὃ λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον

κύσμον ἁμαρτωλὸς σῶσαι. α'. Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς ὃν τάχιστα ἐναπίσταδε καὶ ὁ λίχνος ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐάν τις ἁμάρτῃ, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. α'. Ἰωάν. β'. α'.

¶ Ἐφ' οἷς ὁ Ἱερεὺς προσεύχεται λέγει.

Ἄνω ἔχετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ἀπόκριτις.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεύς.

Εὐχαριστήσωμεν Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀπόκριτις.

Ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον οὕτω ποιεῖν.

¶ Τότε ἱερεὺς ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὴν Κυριακὴν τελεῖται ὅτις εφεῖς.

ΠΑντὸς ἄξιόν ἐστι, καὶ δίκαιον, καὶ παντελῶς τὸ σῶν, ἵνα πάντοτε καὶ σαντα χῶ εὐχαριστήσωμέν σοι Κύριε, ἅγιε Πάτερ Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός.

Ταῦτα τὰ ῥήματα [*Ἅγιε Πάτερ] παρελείπεται δεῖ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

¶ Οἱ ἱεροψάλται τὸ ἴδιον Προοίμιον κατὰ καιρὸν, εἰ ἄρα ὀφείλῃ τι, εἰ δὲ μὴ, ἰδίας ὀφείλησεται τὰ ἐπόμενα.

ΔΙότι μεθ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῆς οὐρανίων δυνάμεων πανηγύρεως ἐπαινοῦμεν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ὄνομα σου ἀνυμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες καὶ λέγοντες, Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, πλήρεις εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα σοι Κύριε ὑψίστε. Ἀμήν.

Ἴδια προοίμια.

¶ Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Κυρίου, καὶ τοῖς ἑπτὰ ἑπόμενα ἡμέραις.

ΟΤι ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν σου, ὡς προεῖπε τὸν χρόνον τεκεῖν ὑπὲρ ἡμῶν γεννηθῆναι, ὃς διὰ τῆς ἐπιδημίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐμορφώθη ὄντως ἀνθρωπος ἐξ οὐσίας Μαρίας τῆς Παρθένου τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ παθὼν ἄνθρωπος τῆς κηλῖδος τῆς ἁμαρτίας, ἵνα ἐκδιδάξῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ τῶν ἑπτὰ ἑπομένων ἡμέρας.

ΜΑλιστα ὀφείλομεν αἰνεῖν σε ὑπὲρ τῆς ἐνδοξοτάτης τοῦ Τοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως· ὃν αὐτὸς ὁ ὄντως Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα ὤφθη, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἐδύθη, καὶ ἦρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὃς διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν θάνατον κατήργησε, καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως αὐτοῦ ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀπεκατέστησεν ἡμῖν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ' Ἀναβάσεως, καὶ τ' ἑπτὰ μετέπειτα ἡμέρας.

Δι' ἀγαπητῆς τῆς Υἱῆς σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν· ὃς μᾶλλον τῶν ἐνδοξοτάτων ἀπὸ ἀνάστασιν προσδήλως ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἑτοιμάσαι καὶ ἡμῖν τ' τόπον, ἵνα ὅπου αὐτός ὄζιν ἐκεῖσε καὶ ἡμεῖς ἀναβῶμεν, καὶ αὐτοῦ ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ ἑξῆς.

¶ Ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, καὶ ταῖς ἓξ ἑπτὰ ἡμέραις.

Δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καθ' οὗ παιανίζουσιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς ἔφη τὸν χόρτον τοῦτον ἐκ τῆς οὐρανίου κατέβη μετ' ἦχου ἄσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ἐν ὁμοιώματι διαμεριζομένων γλωσσῶν ὡσεὶ πυρός, καθήμενον ἐφ' ἕνα ἕκαστον τῆς Ἀποστόλων, ἐφ' τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· δωρούμενον αὐτοῖς τὸ διάφορον γλωσσῶν χάρισμα. καὶ παῤῥησίαν μετὰ διαπορεύεσθαι ζῆλα πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν δυνάμεως καὶ βεβαίως κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον, δι' ἓν ἐκ σκότους καὶ πλάνης ἀγόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν ὁδηγωσίν Σου σε καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Ἐν τῇ ἑορτῇ τ' Τριάδος μόνην.

Ὅσ τυγχάνεις ὢν εἷς Θεὸς, εἷς Κύριος· ὁ μόνην ἐν προσώπου, ἀλλὰ τρία προσώπα ἐν τῇ μιᾷ ὑσίᾳ· ὃ γὰρ πιστεύομεν περὶ τ' δόξης τοῦ Πατρὸς, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἄνευ διαφορᾶς ἢ ἀνισότητος πεπείσμεθα· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

¶ Μεθ' ἕκαστον τούτων τὴν Προοιμίαν ἐνθέως ᾄσθησεται ἢ λεχθήσεται.

Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῆς ἐπουρανίου στρατιᾶς ὑμνοῦμεν ἐνδόξοτατον Ὄνομά σε ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλυνόμεν· ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, πλήρεις ὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τ' δόξης Σου· Δόξα σοι, Κύριε ὑψίστε. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς δὴ τῷ Κυριακῷ ἐπίσκοπον γονυπετῆ, ἐν ὀνόματι τῆς τῆς Σωτηρίας μεταληφομένων ταύτῃ ἱερεῖ τῷ ἐυχῇ.

Ὅτ θαῤῥοῦμεν ἐλθεῖν δὴ ταύτῃ τῇ Τραπέζᾳ σε, ἐλέημον Κύριε, τῇ ἡμετέρᾳ δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ τῷ μεγέθ καὶ πλήθ τῶν οἰκτιρμῶν σε πεποιθότες· Ἡμεῖς μὴ ὦν ἄξιοί ἐσμεν ἐφ' τὰ ψίχια ὑπὸ τ' Τραπέζης Σου πίπτοντα συλλέξαι. Σὺ δ' ὁ αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔθος ἰδιόν ὄζι τὸ ἐλεῆσαι· χάρισαι ἡμῖν, ἐυμενέστατε Κύριε, ἔτω τῶν τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίειν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ πίνειν, ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ ἡμῶν σώματα διὰ σώματος

σώματος αὐτοῦ καθαρίζοντος καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀπὸ τῶν πονηροτάτων ἁμαρτημάτων αὐτοῦ λελύσθαι, ὅπως ἡμεῖς ἐν αὐτῷ ὦμεν πάντες οἰκοῦμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐμφοβον τὴν Τραπέζης τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον κατὰ διατάξαι, ὥστε εὐχαριστήσας τι καὶ εὐχαριστήσας τὸν ἄρτον κλάσαι ἐνώπιον τῶν λαῶν, καὶ εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν τὸ ποτήριον, τὸν ὑξῆς τὸν Καθηρεσίας θυχὶ λέξει.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν κράνιε, ὁ ὢν σπλάγχνων τῶν οἰκτιρμῶν σε ἔδωκας Υἱόν σε τὸν μονογενῆ σὰρξ ἐνήμωσε ἀπολυτράσεως ὅλη τὰ σωμὰ τὸν θανάτων ὑπομένειν, ὃς (τῇ μὰ ἰαυτῶν ἄπαξ φορσενχθέντος φορσφορᾷ) τὸν ὁλόκληρον τελείαν καὶ αὐτάρκη θυσίαν, φορσφορὰν, καὶ ἱκανοδόσιαν, ὑπὲρ τῶν πάντων τῶν κόσμων ἁμαρτιῶν ἐποίησατο· καὶ διέταξε καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ αὐτὸ παρήγγειλεν ἡμῖν, τὸν ἀίδιον μνήμην φυλάττειν τῶν πολυτίμων ἐκείνων θυσιάτων αὐτὸ μέχρι τῶν ἐπανέρχεσθαι αὐτόν· Ἐσάκκοτον ἡμῶν, ταπεφορενίσταται ἀντιβολῶ σε, ἐλεημενίστατι Πάτερ, καὶ χάρισαι, ὅπως ἡμεῖς τάτων τῶν κλισμάτων σε, ἄρτε θλασθὴ καὶ οἶνε, κὲ τὸν τῶν Υἱῶν σε τῶν Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ διαταξὸν μεταλαμβάνοντες, εἰς τὸν ἀνάμνησιν τῶν θανάτε καὶ πάθε αὐτὸ, ἅμα καὶ κεναγὶ γλυόμεθα τῶν ὑπερβολῆς τῶν σωμάτος καὶ αἵματος αὐτὸ· ὃς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο (α) ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας (β) ἔκλασε καὶ ἐδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτὸ, λέγων, Λάβετε, φάγετε, (γ) τοῦτο ὅτι τὸ σῶμά με τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὸν ἐμὸν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι, (δ) τὸ ποτήριον ἔλαβε, καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτὸ πάντες· (ε) τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά με τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης τὸ περὶ ὑμῶν, καὶ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὸν ἐμὸν ἀνάμνησιν.

(α) Ὡσδὲ δεῖ τὸν Ἱερέα τὸ λοπάδιον εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν,

(β) Καὶ ὧδε τὸν ἄρτον κλάσαι.

(γ) Ὡδὲ παρὰ τὸν ἄρτον χεῖρας ὁπιθέναι.

(δ) Ὡδὲ τὸ ποτήριον εἰς τὸν λεῖρα λαβεῖν

(ε) Καὶ ὧδε παρὰ τὸν σκεύει (εἴτε κύλικι εἴτε λαγκίῳ) ὡ ἔνεστιν οἶνος καθηρεσθησόμενος, χειρὶ ὁπιθέναι.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς κοινατήσει πρῶτος αὐτὸς, καὶ μεταλήψεται τὸν ἁγίαν Μυστηρίων ἀμφοτέρων τῶν εἴδων, εἶτα δὲ μεταδώσει αὐτὰ τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ὁσαύτως (ὧν τινες παρῶσιν) ἔπειτα δὲ καὶ τῷ λαῷ καθιξῆς γονυπετοῦντι εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ παρέχων τινὶ τὸν ἄρτον, λέξει.

ΣΩμα Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ τὸ περὶ σοῦ δι-

διδόμην διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τοῦτο λάβε καὶ φάγε· εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάμνησιν, τοῦ ὑπὲρ σοῦ τεθνηκότος, καὶ στήσας αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστεως καὶ εὐχαριστίας.

¶ Καὶ ὁ Λειτουργὸς παρέχων τινὶ τὸ ποτήριον ἐρεῖ.

ΑΙμα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ὑπὲρ σοῦ ἐκχυνόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τοῦτο πίε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ σοῦ ἐκχυθέντος, καὶ εὐχαρίστησον.

¶ Ἐὰν δὲ τοῦ πάντας κοινωνῆσαι πᾶς ὁ καθιερωθεὶς ἄρτος καὶ οἶνος ἀναλωθῇ, πλείω τελειάσῃ ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν τεταγμένον τύπον· ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦδε [Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ νυκτὶ] εἰς εὐλογίαν τοῦ ἄρτου· καὶ ἀπὸ τοῦδε [Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι] εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

¶ Κοινωνησάντων ἁπάντων, ἀναζήσας ὁ Λειτουργὸς ὅλα τὴν τοῦ Κυριακοῦ τράπεζαν, εὐλαβῶς ὑπόθησε αὐτῇ τὸ ἐκ τῶν ἁγιασθέντων συμβόλων λειπόμενον, καθὼς τῇ σινδόνι ἀνακαλύπτει.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν Κυριακὴν Εὐχήν, τοῦ λαοῦ ἐπαΐοντος τὴν δέησιν μετ' αὐτὸν ὁμολογοῦντος.

ΠΑτὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται τὰ ἐπόμενα.

ΚΤ'ριε Πάτερ ἀγέννητε, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου, τῆς παρούσης ἀγαθότητός σου ἐντεῦθεν δεόμεθα, ταύτην τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν εὐμενῶς ἀποδέξασθαι· ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦντές σε, χαρίσασθαι ἡμῖν, ἵνα τῇ ἀξίᾳ τοῦ καὶ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σου τῆς τε ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων τῶν παθῶν αὐτῆς εὐεργεσιῶν τύχωμεν. Καὶ τοῦτο, Κύριε, προσφέρομέν σοι ἡμεῖς αὐτοὶ, ψυχάς τε καὶ σώματα ἡμῶν, ἱκετεύοντες σε θυσίαν λογικὴν ἁγίαν καὶ ζῶσαν· ταπεινῶς ἱκετεύοντές σε, ἵνα πάντες ἡμεῖς οἱ συμμέτοχοι ὄντες τῆς ἁγίας ταύτης Σωτηρίας, τῆς χάριτός σου καὶ ἐρανίς εὐλογίας πληρούμεθα. Εἰ δὴ καὶ πολλαπλασίαν ἁμαρτήματα ἡμῶν θυσίαν ἠτιάκασι σοι προσφέρειν ἀνάξιοι ὄντες τυγχάνομεν· ἀλλ' ἐν ἀντιβολῇ μὴ σε τοῦ

τὴν προσκύνησιν ταύτην τὴν λειτουργίαν ἡμῶν. καὶ λατρείαν προσδέξασθαι, ὡς τὴν ἀξίαν ἡμῶν σκιψάμενον, ἀλλ' ἀφέντα τὰς ἁμαρτίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· δι' οὗ, καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἄλλος.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας δυνάμεθά σοι, ὅτι ἡμᾶς ἔδωκας τὰ πρόσταγμα ταῦτα μυστήρια ἐν γνώσει ἐλληφότας, τῇ πνευματικῇ τῶν παθημάτων σωματός τε καὶ αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τροφῇ ποιεῖσθαι ἀξιοῦς· καὶ πεπληροφορῆσθαι παρέχεις ἡμῖν ὡς τοῖς ἐν ἡμῖν ἁγιασμοῦ τε καὶ χρηστότητός σου, καὶ ὅπως τὰ ὄντως μέλη γενόμενοι τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Υἱοῦ σου, ἥκειν τῇ εὐλογητῇ σοῦ πίστει ἀπάντων ἀνθρώπων κοινωνίαν συνημμένοι. ὅπως καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας σου, διὰ τὴν ἀξίαν τιμιότητα τοῦ θανάτου καὶ παθοὺς τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου καὶ ἐλπίδα κληρονόμοι ἐτοιμοι. Ταπεινοφρονέστατα δὲ ἀντιβολῶμέν σε, Πάτερ ἐράστα, ὥστε τῇ χάριτί σου ἡμῖν ἀντιλαμβάνεσθαι, ὅπως ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἐμμένοντες καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀγαθὰ ποιοῦντες, ἃ προητοίμασας ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἡ ἀπόλυσις.

ΔΟξα Θεῷ ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Σὲ αἰνοῦμεν, Σὲ ὑμνολογοῦμεν, Σοὶ προσκυνοῦμεν, Σὲ δοξάζομεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Θεὸς, ἐπουράνιε Βασιλεῦ, Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ.

Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, Κύριε Θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς· ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου πρόσδεξαι τὰς εὐχὰς ἡμῶν. ὁ ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος· σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος Χριστὲ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐν δόξῃ Πατρὸς ὕψιστος εἶ. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας αὐτοὺς ἀποπέμψει.

ΕΙρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρεῖη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

¶ Σιω-

¶ Σωσαπᾶι, αἷς χρησίον μὴ τὴν Περσφορὴν, μὴ ἄσης Σωτείρας, ὁσημέραι μᾶ ἢ πλείοσι. Λιχθείσι δ' ἂν αὐταὶ καὶ ἄλλαι, ὁσάκις ἂν τύχῃ, μὴ τὰς Σωσαπᾶς τ' Ἐαθινῆς ἢ Ἐασερινῆς Εὐχῆς, Σωτείρας, ἢ Λιτανείας, καὶ τὸ δυκοιῶ τῆ Λειτυργί.

ΑΝτιλαβοῦ ἡμῶν ὁικτιρμόνας, Κύριε, ἐν ταύτῃ τῇ δεήσει καὶ φερσθυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἔνθωσι τὴν σὴν θέλεσν σε ὁδὸν, πρὸς τὸ τ' αἰανίε ζωῆς τυχεῖν· ἵνα ἐν πάσῃς τῇ σῇ πίτε βίε τ' τε μετακολαῖς καὶ περιπετείαις τῇ φορτίωσι καὶ ἑτοίμῃ βοηθεία ζε ὑπαραπιδῶμθ, διὰ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σε, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆ νόμων σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῆ ἐντολῶν σε ἐνθυνειν, σώζεσν τε καὶ διοικεῖν· ἵνα τῇ ἰσχυροτάτῳ σκιπάσματί σε νικῶ τε καὶ ἰσαεί, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν φυλαχθῶμεν ἡμᾶς, διὰ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑρέχαν, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀντιβόλᾶμθί σε, ὅπως ὧν ἡμάρτομεν τοῖς ἔξω ἀσὶ τήμερον ἠκέσαμθι, διὰ τῆς χαρίτος ζε ἔστω τ' καρδίαις ἡμῶν ἐμφυτεύνηται, ἵνα ἐδὲν τᾶ καλοκαγαθᾶ βίε καρπὸς ἐκφέρωσιν, εἰς τὴν τ' ὀνόματός σε δόξαν καὶ αἴτεσιν, διὰ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΦΘάσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις τ' περάξεσιν ἡμῶν τῇ ὀρθριςάτῃ χάριτί σε, καὶ περβίβασον ἡμᾶς σωσεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σε, ἵνα ἐν πάσῃ τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχόμθοις, περῖσπ, καὶ τελεσθῆσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σε δοξάσωμθ, καὶ τελθτάξον διὰ τᾶ ἐλέες ζε, τ' αἰανίε ζωῆς ὑπτύχωμθ διὰ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ πάσης σοφίας πηγὴ ὤν, ὁ τας χρείας ἡμῶν πρὸν τᾶ αἰτεῖσθ, καὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἐν τῇ αἰτεῖσθαι σωιὼν· Σπλαγχνίσθητι, δεόμεθά σε, ὅπ τ' ἀδυνεσίας ἡμῶν, καὶ ἄκαρδία διὰ τὴν ἀναξιότητα ἡμῶν ἐ βολμᾶθμθ, ἃ δὴ καὶ διὰ τὴν τυφλότητα ἡμῶν ἐ χ ὁρίσ τ' ἐσμὸν αἰτεῖν, ἀξίωσον ἡμῖν χαρίζεσθαι, διὰ τὴν ἀξίαν τ' Υἱᾶ ζε Ἰησᾶ Χριςᾶ τ' Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, ὁ ἐπαγγειλάμθος ἀκύειν τὰς δεήσεις τῶν ἐν Ὀνόματι τᾶ Υἱᾶ ζε αἰτουμένων, ὁρκισμόνας κλῆσιν τὸ ἃς ζε, ἀντιβολᾶμθί σε, Κύριε, ἡμῶν τοῖς νιοὶ τὰς φερσθυχὰς καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν σοι πεποιημθίους, καὶ δώρησαι ὅπως ἀπιῶσι καὶ τὸ θέλημά Σου ἠτήσαμθ, ἐνεργῶς ἐκπορευθῶσιν, εἴς τε τὴν τ' χρείας ἡμῶν ἐπάκρειαν, καὶ τὴν τ' δόξης ζε ὑποδειξιν, διὰ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἐν

¶ Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἄλλοις ἑορτασίμοις ἡμέραις (Σωάξεως μὴ ὄσης) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Σωάξει παρεσταγμένα λεχθήσεται μέχρι τέλους τῆς Καθολικῆς ὐχῆς [Ὑπὲρ τῶν ἐν καθεζῶτος τῆς Καθόλου Χριστοῦ Ἐκκλησίας] παρεσταθήσεται ὃ καὶ μία ἢ πλείους, ἢ τελουμένου παῖδα παρεπιδημήσαντα Σωαπτῶν. Τέλος ὃ εἰρηθήσεται ἡ Εὐλογία.

¶ Οὐ τελεσθήσεται τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, ἐὰν μὴ ἱκανὸς ἀριθμὸς παρῇ τῆς Κοινανησόντων μετὰ τῶν Ἱερέως καὶ τὸ διακονῶ αὐτῷ.

¶ Ἐὰν ὃ καὶ μὴ πλείους ἢ εἴκοσι ἐν τῇ Παροικίᾳ ὦσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐχαριστίας μεταλαβεῖν, ὅμως ὃ ἅγια Σωάξις ἐκ ἔσται, πλὴν εἰ μὴ τέσσαρες ἢ τὰ ἔλαχιστα τρεῖς τῷ Ἱερεῖ συγκοινανῶσι.

¶ Ἐν ὃ τῇ Καθεδραίαις ἢ Σωεδραίαις Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς Σωεδρείοις, ὅπου πλείους εἰσὶν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἐπεὶ σύμπαντες καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τὰ ἔλαχιστα συὸ τῷ Ἱερεῖ τῆς Εὐχαριστίας μεταλήψονται, ἐὰν μὴ ἔνλογός τις εἰπὼν ἢ εἰς τὰναντίον.

¶ Πρὸς ὃ τὸ ἐκκόψαι πᾶσι ἀφορμὴν τῆς ἀλιγωρασίας, ἢ καὶ δεισιδαιμονίας, ἵνα ἂν ἔχοι τις, ἢ καὶ ἔχειν ἂν δύναιτο περὶ τῆς ἄρτου καὶ οἴνου, ἀρκετὸν ἔσται ἐὰν τοιοῦτος μὲν ὁ ἄρτος ᾖ, ὃν κοινὴν ἰδιώτιμον, ἄριος ὃ καθαρώτατος ἄρτος πύρινος, ὃς ὀλιγιστὸν ἐσθίεσι παροιδεῖν ἄν.

¶ Καὶ ἵνα μὲ παρεισθέσῃ τι τῇ ἄρτῳ καὶ οἴνῳ μὴ ἁγιασθέντος, ὁ Κηδεμὼν ἑαυτῷ ἔχει. Ἦν δέτε τῶν ἁγιασθέντος περίοιπον ᾖ, τῆς Ἐκκλησίας ἐκ ἐκκιμισθήσεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς καὶ ἄλλοι τινὲς τῆς συγκοινανησάντων, ὡς αὐτῷ τότε παρεσκαλίσθη ἄν, ἐυθὺς μετὰ τὴν Εὐλογίαν, ἐυλαβῶς φάγονται καὶ πίνουσιν αὐτό.

¶ Ἄρτος καὶ οἶνος ὑπὸ τῶν Κηδεμόνος καὶ Ναοφυλάκων τῆς τῆς Παροικίας δαπάνῃ παρασκευασθήσονται.

¶ Σημειωτέον ὃ, ὅτι δεῖ ἔναιον τῆς Παροίκων τρεῖς εἰς τὰ ἔλαχιστον κατ' ἔτος κοινανεῖν· τῆς ὃ τριῶν ἐκείνων ἡμερῶν, ἐν αἷς κοινανητέον, ἡ τῶν Πάσχα μία ἔσται. Καὶ πᾶς ὁ Παροικος κατ' ἔτος ὀφείλει τὸ Πάσχα μετὰ Πασχιζῶντος, Τοποτηρητοῦ, Κηδεμόνος, ἢ ἐπισκευῶν αὐτοῖς ὑποκαθιζῶντος, σωαφεῖ τὸ λόγον, καὶ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ χρεῖα κατὰ τὸ εἰωθὸς ὀφειλήμενα αὐτῷ ἢ αὐτοῖς, ἐκτίσῃ, ἄφρ ἐκεῖ καὶ τότε ἐκτίσαι χρή.

¶ Λειτουργίας ἤδη τελουτησάσης, τὰ ἐργύρια ἐν τῇ Παροικίᾳ δωρηθέν, εἰς τὰς καθ' ὑσέρειαν καὶ ἀγάπην χρείας ταχθήσεται, ὡς δὴ τῷ Λειτουργῷ καὶ τοῖς Οἰκονόμοις δοκοῖ. Αὐτῷ ὃ τῶν περὶ διαφωνούντων, διαιρεθήσεται ὡς ἂν ὁ Διάκονος κρίσῃ.

Ἐπει-

Ἐπεισήκθη δὲ ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ τ᾽ τῶ Κυριακῶ δεῖπνε Τελέσεως ἕνεκα τάξεως, ὅπως γονυπετοῦντες αὐτὸ λαμβάνοιεν οἱ Συγκοινωνοῦντες (Ἥφουν διάταξις ἦν τ᾽ διδομένης ἔχθ, τοιαύτη οὖσα δηλαδὴ εἰς σημασίαν τῆς ταπεινῆς τε ἡμῶν καὶ ἀναξιότητος ἀναγκαιοτάτης τῆς τῶ Χριστῶ ἐνεργείας ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀξίοις Συγκοινωνοῖς διδομένης, ἔτι δ᾽ καὶ εἰς ἀπορυγὴν τῆς βεβηλώσεως τε καὶ τῆς ἐν τῇ ἄλλᾳ Συναξει ἀταξίας, ἄλλως ἂν, ὡς εἰκὸς, ἐσομένης) Ὅμως γε ἵνα μὴ εἴτε δι᾽ ἄγνοιαν καὶ ἀσθένειαν, εἴτε διὰ μοχθηρίαν καὶ αὐθάδειαν παρισμωθῇ, καὶ μεμιανθῇ αὕτη ἡ Γονυκλισία, ἐν τούτοις δηλῶσαι ὅτι ἡδεμία Περσκωπὴ ποιεῖται, ἡδὲ ὀφείλει γίνεσθαι ἔτι τῷ Μυστηριώδη ἄρτῳ καὶ οἴνῳ σωματικῶς ἐκεῖ μεταληφθεῖσιν, ἔτι τῇ Σαρκικῇ τινι παρουσίᾳ τ᾽ τῶ Χριστῶ φυσικῆς Σαρκὸς καὶ αἵματος. Ὁ γὰρ Μυστηριώδης ἄρτος καὶ οἶνος ἐπὶ μόνην ἐν τῇ αὐτοῦ φυσικῇ αὐτῷ οὐσίας ἦκουν περσκωπτέον αὐτοῦ (εἰ γὰρ καὶ τοῦτ᾽ εἰδωλολατρεία, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῷ Χριστιανῶν βδελυκτὴ.) Καὶ τὸ φυσικὸν τῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστῶ σῶμα καὶ αἷμα ἐν τῷ ἐρχομῷ καὶ ἐκ οὐρανῶ εἰσί· τῇ τῦ Φυσικῶ Χριστῶ Σώματος ἀληθείᾳ ἐναντίον ὄν, ἐν εἰ χρόνῳ ἐν πλείοσι τόποις πλὴν ἑνὸς ὑπάρχειν.

Ἡ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ Λειτουργία, ἣ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χρησέον.

¶ Ὑπομιμνήσκειν δεῖ τὴν λαὸν, ὅτι μάλιστα προσήκει μὴ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα εἰ μὴ ἐν ἡμέραις τῶ Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις Ἑορταῖσιμοις, ὅταν μέγιστον πλῆθος ἀνθρώπων συνέρχηται· τοῦτο μὲν, ἵνα ἡ Παν ήγυρις ἐκεῖ παρῶσα τῇ τῦ νεοφωτίστων εἰς τὸ τῆς Ἐκκλησίας τῦ Χριστῶ ἀριθμὸν ἀποδοχῇ ὁμήρτυρήσῃ· τῦτο δὲ, ὅτι ἐν τῷ Παιδοβαπτισμῷ ἔκαστος τῦ αὐτόθι παρόντων τῆς ἑαυτῦ ὁμολογήσεως ἐν βαπτισμῷ πάλαι τῷ Θεῷ πεποιημένης ὑπομνήσῃ λαμβάνοι ἄν. Διὰ ταῦτα καὶ πάνυ μὲν συμφέρει τῇ εὐχωλείῳ Γλώσσῃ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ᾽ ὅμως ἔξεστιν ἐν καιρῷ τ᾽ ἀνάγκης, ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ποιῶ ἡμέρᾳ Βαπτίζεσθαι τὰ παιδία.

¶ Σημειωτέον ὅτι παντὶ βρέφει βαπτισθησομένῳ τῷ δύο ἄρρενε ἴσον δύο Συμπατέρες καὶ μια Συμμήτηρ· τῷ δὲ θήλεϊ εἷς Συμπάτηρ καὶ δύο Συμμήτηρες.

¶ Βαπτισθῆναι μελλόντων τῷ παιδίων οἱ Γονεῖς τῦτο μαθόντες τῷ Κυριακῷ προσεραία τῇ νυκτὶ, ἢ αὐθήμερον πρὸ τῆς ἀρχῆς τῷ Ὀρθρινῶν Εὐχῶν. Τότε δὲ Συμπατέρες τε καὶ Συμμήτηρες σὺν τῷ λαῷ ὀφθέντες μὲν τὸ ὕστερον

ὕστερον Ἀναίνωσμα ἢ ἐν Ἐδδινατῖς ἢ Ἐσσεμιεῖς Εὐχεῖς, ὡς δύνοιτο δὴ τῷ Κυδημόνι. ὅτι τὸ Βαπτισθῆναι μὴ τῶν παιδίων ἔτι μόνον ἔστιν. Καὶ ὁ Ἰορδὴς ἐλθὼν ὅτι τὸ Βαπτιστήριον (ὁ καλεῖται ὕδατος τότε πληρώσας δεῖ) καὶ ἐκεῖ ἔζωσε ἑαυτῷ.

Τὸ παιδίον τότε ἤδη βεβάπτισται ἢ ὄ;

¶ Εἰ δὲ πρόκειται, Οὔ, τότε ἐφύλαττον Ἰουδαῖοι καὶ τὰ ἐπόμενα.

Ἐπειδὴ, Ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ συγκλεισμένοι εἰσὶ, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φάσκει, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται, ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· δέομαι ὑμῶν ὅπως καλέσῃ ὑμᾶς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐν ἀκριβείᾳ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ δῶσι τῷ παιδίῳ τούτῳ ὃ ἐν φύσει οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτῷ, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθῇ, καὶ εἰς τὸν ἁγίον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθῇ, καὶ ζωὴν μέλος αὐτῆς κατασχῇ.

¶ Εἶτα λέγει ὁ Ἰερεύς.

Δεηθῶμεν.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ἐκ μεγάλης τῆς ἐλέους σου καὶ Νῶε καὶ τῆς οἰκείας αὐτοῦ σώσας ἐν τῇ κιβωτῷ, ὥστε ἐκ μὲν τοῦ ὕδατος ἀπολαλύσαι, ὁ καὶ τοῦ Ἰσραηλίτου τὸν λαὸν σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τύπῳ εἰς τοῦτο πνεῦμα προσημαίνων τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· ἐπὶ σὲ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τύπον μυστικὸν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλυσιν· Ἐπιβλεψον ἐπὶ σὲ διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λέγειν αὐτὸ, ἁγίασον αὐτὸ Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγεὶς εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδεχθῇ· καὶ γε βεβαυμένον ἐν τῇ πίστει, χάριν διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐμριζωμένον, ἵνα τοῦ τὰ τῆς παρούσης κόσμου πυκτεύοντα κύματα διανήσῃ, ὥστε τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖ σοι συμβασιλεῦσαι εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁποκείμενα πάντων τῶν ἐν χειρὶ ὄντων, ἀντιλήπτωρ τῶν πρὸς σὲ καταφυγόντων εἰς βοήθειαν, ζωὴ τῶν πιστευόντων καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθανόντων, Ἐπικαλοῦμαί σε ὑπὲρ τούτου τοῦ βρέφους, ἵνα δύσῃ τὸ βάπτισμά σε σωτηρίαν, διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τῶν τῆς ἁμαρτίας ἄφεσιν λαμβάνῃ. Πρόσδεξαι αὐτὸ, Κύριε καὶ Θεὸν ἀγαθὸν ἐπίβλεψον διὰ τὸ ἀγαπητὸν Υἱόν σου, λέγοντος· Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως

ἄφες δὲς ἡμῖν τοῖς αὐτοῖς, διὸ ῥῆσιν ἐμοὶ οἱ ζητοῦντες ἡμῖν τοῖς τῷ θύρᾳ κρούσιν ἀνοίγει, ἵνα τοῦτο τὸ βρέφος τ' αἰδίκε θλυγίας τῶ ἐπερχομένε λυτρῶ ἀπολαύῃ, καὶ παρέλθῃ εἰς βασιλείαν τῶ αἰῶνον, ὧ ἐπηγγείλω διὰ Χριστῶ τῶ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐχωτᾷ τὸ λαὸ ὁ Ἱερεὺς ἱερεῖ.

Ἀκούσατε τῶν ῥημάτων τῶ Εὐαγγελίε γεγραμμένων ὑπὸ ἁγίε Μάρκε τῶ ἐν ἀνοχῇ τῶ κεφαλαίω κόμματι τεσσαρακοστῷ.

ΠΡοσέφερον παιδία τῶ Χριστῶ, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς φερουσίν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ Θεοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τῶ Θεῶ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· Καὶ ἀναλαβὼν αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει αὐτά.

¶ Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν τῶ Εὐαγγελίε, βραχεῖαν ταύτην τὴν παράνυσιν εἰς τὰ ῥήματα τῶ Εὐαγγελίε ποιεῖ ὁ Λειτουργός.

ΑΓαπητοί, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τῶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστῶ, ὡς ἐπέλθοσι τὰ παιδία φέρεσθαι πρὸς αὐτά, ὡς κωλύσαι αὐτὰ φερόφοροι ἐπέτιμησεν, ὡς ἀκάκως ἂν αὐτῶν μιμεῖσθαι πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τρόπῳ καὶ τῇ φορᾷ αὐτῶ τὸν ἐγνωσίαν αὐτῶ φῶς αὐτὰ ἐπεδέξατο· ἐναγκαλίσατο γὰρ αὐτά, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπίθετο, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά. Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παρεκπλησίως τὸ παρὸν τοῦτο τὸ παιδίον θυμῶς ὀστοδέξεται, ὅτι εἰς τὰς Τ' ἐλπίδ αὐτῶ εἰσκάλας αὐτὸ ἀναλήψε), ὅτι τὸν τῆς αἰωνίε ζωῆς ἀλογίαν αὐτῶ δωρήσεται, καὶ τῆς αἰδίκε βασιλείας αὐτῶ μέτοχον αὐτὸ ποιήσ. Τοιγάρτοι ἡμεῖς ὅτω πιστοδότες περὶ τ' τῶ ἐπερχομένε Παιδὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος ὁμοίως, ὡσαύτως τῆς Υἱὸς αὐτῶ Ἰησοῦ Χριστῶ δηλωθείσης, καὶ ἀδιαμόνως διϊσχυριζόμενοι, ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι θυμῶς ὀστοδέξεται τοῦτο τὸ ἔρχον τ' ἀγάπης ἡμῶν, ὡς τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος εἰς τὸ ἅγιον αὐτῶ Βάπτισμα προσελθεῖν· πιστῶς καὶ θλασθῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ ἐλέων, παρὰ πᾶσι σὲ εὐχαριστοῦμεν Σοι, ὅτι φῶς τε τῶν τῆς χάριτός Σε δηλώσεων καὶ τῶν ὅτι σε πίστιν, ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτῃ τῶν δηλώσεων, καὶ φύλαξον ταύτῃ τῶν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σε τῶ βρέφος τοῦτο, ἵνα ἀναζωννηθῇ, καὶ κληρονόμον γένῃ τ' αἰωνίε σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστῶ τῶ Κυρίε ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἷς Θεὸς νῦν καὶ ἀεί. Ἀμήν.

¶ Εἶτα

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὸν Σύμπατερά τε καὶ Συμμήτορα τοῦδε τοῦ παιδὸς προσφωνήσει.

Ἀγαπητέ, τοῦτο τὸ παιδίον ἐδάδη προσεπτόχατο παρὰ τοῦ βαπτισθῆναι, προσηύξαδο ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ αὐτὸ φωτὸς ἐλεάδαι, ἵνα ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ λύσας τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιάσαι, τῷ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ δωρῆσαι. Ἐπὶ οὖ καὶ πιστεύετε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ πάντα ταῦτα τὰ παρ' ὑμῶν αἰτηθέντα δωρεᾶδαι ἐπηγγείλατο· ὥστε ἵνα παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλίσηται διαφυλάξαι τε καὶ ὁλοτελέσαι τοῦτο, ὑφ' ὑμῶν τῷ ὑποθέσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένῳ, δεῖ τὸ παιδίον τοῦτο, τόνδε αὐτοῦ μέρος, δι' ὑμῶν τῶν Ἀναδόχων αὐτοῦ πιστῶς ἐπαγγελλεσθαι (μέχρις οὗ ἡλικίαν ἔχῃ ἐφ' ἑαυτὸ ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν δέχεσθαι) ἀποτάξεσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύειν, καὶ ὑπειδῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Ἐρωτῶ οὖν,

Ὧν ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάσῃ τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καταίσχυνῃ τὴν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰ πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀσθενίας τῆς σαρκὸς ὁλοθυμίας, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ὑπαχθῆναι, μηδ' ὑπ' αὐτῶν ἀγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πάντα ταῦτα ἀποτάσσομαι.

Λειτουργός.

Πιστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

Ἀ δωθεῖς εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Μάλιστά γε ὁλοθυμῶ.

Λειτουργός.

Μὴν ἔχε τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὑπειδῶς φυλάττῃ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βλέπε;

Ἀπόκρισις.

Βούλομαί γε.

¶ Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Χ Ἀ ρισαι ἐλέησόν σε ὁ Θεὸς, ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τύπῳ τῷ σῷ παιδίῳ οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸ καινὸν ἄνθρωπον ἐνδύσασθαι ἐν αὐτῷ. Ἀμήν.

Παράσχοι ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ παίδια ἐν αὐτῷ νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωῶ καὶ αὔξησιν ἐν αὐτῷ λάβοι. Ἀμήν.

Παράσχοι ἵνα ἀπώσωμεν καὶ ἀφῶμεν ἐχθρὸν, τὴν νεκρὰν καὶ θερμοβόρον ἐνέργειαν τοῦ διαβόλου, τὸ ἀδημον καὶ τῶν σαρκῶν. Ἀμήν.

Χαρίσαιτο, ἵνα ὅσῳ ἂν διὰ τῆς κενεργείας καὶ διακονίας ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιερῶται, αὐτοῦ καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσῃ ἀρετὰς, καὶ τὰ αἰώνια μισθὸν λάβῃ διὰ τῆς ἐλπίδος ζωῆς, Κύριε Θεὸς βλογητὸ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐν τῇ πηγῇ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε πορευθέντας καὶ μαθητεύειν πάντα τὰ ἔθνη καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ῥεῦσαι, ἀντιβολοῦμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὸ μυστικὸν τῆς ἁμαρτίας ἀποπλυτήριον· καὶ παράσχοι ἵνα τοῦτο τὸ παιδίον, ὃ ἐν αὐτῷ δὴ βαπτίζεσθαι μέλλει, τὸ χάρισμά σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῇ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, φησὶ τοῖς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι.

Ὀνομάζετε τὸ παιδίον.

Καὶ τότε μετ' αὐτῶν ὀνομάζων αὐτὸ (ἐὰν μὴ γένωνται αὐτοὶ ὅτι τὸ παιδίον τοῦτο τοιοῦτον βαφὴν ὑπομενεῖ) βάψει ἐν τῷ ὕδατι φρονίμως καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

Ἐγὼ Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Ἐὰν δὲ ἐπίπωσιν, ὅτι ἄρρωστόν ἐστι τὸ παιδίον, ὀπτήσει τοῦ ὕδατος αὐτὸ ραντίζῃ, καὶ λέγῃ τὰ προειρημένα.

Ἐγὼ Ραντίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἱερεῖ ὁ Ἱερεύς.

Ἐπισφραγιζόμεθα τοῦτο παιδίον εἰς τὸν τοῦ ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σωτῆρα, καὶ Ἱερεὺς ποιήσῃ σφραγίζουσαν τύπον αὐτοῦ τοῦ τύπου τοῦ μετώπου τοῦ σωτῆρος, πρὸς τὸ παιδίον. διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τὸ τεθνάναι ἐν ἐπαισχυνθήσεται τὸν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ὁμολογίαν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, κατὰ τῶν ἁμαρτιῶν, κόσμου

κόσμον τε, καὶ διάβολον, καὶ τοὺς ἐχθροὺς τε καὶ θάνατος τῷ Χριστῷ διαμάχην, μέχρι τῆς τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, τοῦτο τὸ παιδίον ἀνεγνώσθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα καὶ ταύτῃ τῇ ἀρχῇ, τὸ παιδίον τοῦτο τὸ ἀφύλακτον τοῦ βίου χρόνον διέλθῃ.

¶ Τότε γονυπετόντων ἁπάντων εἰρήσεται

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

¶ Τότε λέγει ὁ Ἱερεύς.

Χάριν σοι ὁμολογοῦμεν, πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σὸν δι' ὁσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ παρακαλοῦμεν σε, ἵνα ἐμμείνῃ ὃν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῇ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ Χριστῷ συναποθάνῃ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, συνεγείρῃ δὲ πεπλαιωμένον ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ· καὶ ὥσπερ τῷ θανάτῳ τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐχρύσθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχῃ, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντων ἑστώτων ὁ Ἱερεὺς Συμπαρεστοὶ καὶ Συμμετρεάσι λέγει τῶν ἑξῆς Παραίνεσιν.

Ἐπειδὴ τοῦτο τὸ παιδίον ἐδεήθη ἡμῶν τὴν ἐγκατάξασθαι τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ, πρέπει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ. Μιμνήσκειν ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμίτερον ἔργον ἔσται, καὶ μάλιστα ὅταν ἐν ἡλικίᾳ γένηται, ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ἵνα τάχιστα δύνηται μανθάνειν, ὡς ὁσίαν εὐχὴν, ἐπαγγελίαν, καὶ ὁμολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γένηται, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δεκαλογίας, μάλιστα δὲ τοῦ νόμου ποιήσεσθαι, ἵνα τῇ ὑπηκοΐᾳ γλαφυρῇ μανθάνῃ τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ Δεκάλογον, καὶ τἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸ Χριστιανὸν πρέπει τῇ τοῦ ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίᾳ γνῶναι καὶ πιστεῦσαι· καὶ ἵνα τὸ παιδίον τοῦτο ἀφίκηται εἰς γάμου, πρέπει τὸ βαπτισθῆ καὶ

Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεὶ γὰρ μιμνῃσκόμενοι, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ὑποσημαίνει ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, ἀλλαδὴ ἐπικαλεῖσθαι τὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παράδειγμα, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἵνα καθάπερ αὐτὸς ἀπέθανε ἡμῶν ἕνεκα καὶ ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτιζόμενοι ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, τὰ αὐτὰ ἡμῶν καὶ φρονοῦντες καὶ διαπαντὸς νεκροῦντες, καὶ ἐν ἁγιότητι ἀρετῆς καὶ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ, κατὰ δύναμιν ἀσκοῦντες.

¶ Τότε προσδεὶς ἐρεῖ.

Ἐπιμελητέον ὑμῖν, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο βαπτισθῇ, καὶ ἵνα αὐτὸ προσενεχθῇ, ὡς τάχιστα ἀπὸ τῆς ἐπιχωρίου γλώττης λεχθῆναι δύναιτο σύμβολον τῆς Ἀποστολικῆς τῷ Κυριακῷ Εὐχῷ καὶ τῆς Δεκαλόγου, ἐπὶ ἧς καὶ πορρωτέω παιδεύθην ἐν τῇ τῆς Ἐκκλησίας Κατηχήσει πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐμπεδεμένῃ.

¶ Ἐκ τοῦ θείου λόγου φανερόν ἐστιν, ὅτι τὰ βαπτιζόμενα τῆς παιδίων προσῆκον ποιεῖν τὴν ἐνεργείαν ἁμαρτίαν ἀνεπιδιαστόλως σώζουσι.

¶ Ἵνα μηδεμία πρόφασις τοῖς χριστιανοῖς ἐν τῷ Βαπτίσματι σημεῖα τῆς ζωώδους φορείας ᾖ, τὸν τε ἀλλαντῶν διασωθῆναι, καὶ τὰς εὐλόγους ἁπάσας δι' ἃς κατέχεται, εἰ μὴ ἔστιν ἐν τῷ Κανόνι, προσῆκον δεμεσιαθέντα ἔπαχθ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ἐν ταῖς οἰκίαις ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

¶ Οἱ Κηδεμόνες ἐκ τῆς παρεκκλησίας τὸν πολλάκις νεωτισθέντα, μηδαμῶς ἀναβαλλέσθω τὸ Παιδοβαπτισμοῦ τραπέζῃ τοῦ προτέρου ἢ δευτέρας Κυριακῆς ἐνδὺς μὴ τὰ τῶν βρίφους ἡμφιεσμένα, ἢ ἄλλης τινὸς ἑορταστίμου ἡμέρας παρεμπιπτούσης, εἰ μὴ διὰ μεγάλων τινὰ καὶ εὐλόγων αἰτίαν, ὧν ἀποδέχεται ὁ Κηδεμών.

¶ Ἐπὶ δὲ τὰ λουτρὰ παρακαθήσονται, ἵνα μηδαμῶς τὰ παιδία ἀνεπιθέτως βαπτίζωσι, πλὴν εἰ μὴ μεγάλης τινὸς αἰτίας καὶ ἀναγκαίας ᾖ ἡ σπουδή. Ὅτι δὲ τὸ βάπτισμα ἀπόσοι τελεσθήσονται.

¶ Ἐρωτᾷ μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ ἀπόντος αὐτοῦ ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς, ἔν τισι τυχὸν αὐ εἴη) μὴ πρὸ παρόντων τῶν Θείων ὁπλαλίσει, καὶ λέξει Ἐμχίω τῷ Κυριακῷ, καὶ τοσαύτας πρὸ προτέρου ἐν τῷ

τῷ τῶ Δημοσίᾳ Βαπτισμοῦ τόπῳ δ' καταλθεισῶν Σωμαπᾶν, ὅσας ὁ χρὸς ἡ παρῆσα ἀναίκη ὁπεδέξει). Κάτα τὸ βρίφος ὑπὸ τὴν τῷ παριζώτων ὀνομαδὲν ὁ Διετηρὸς ὕδαπ ῥαντεῖ, λέγων τάδε τὰ ῥήματα.

Ν Βαπτίζωσι εἰς Ὄνομα Πατρὸς, ἡ τῶ Τἱοῦ, ἡ τῶ ἁγίω Πνθυμαπος. Ἀμήν.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων ὁ Διετηρὸς ἐυχαριςήσε τῷ Θεῷ, λέγων.

Χάριν σοι, ἐλεημονίςατι Πάτερ, ὅτι καρδίας ἡμῶν ὁπεδέδυμθε, ὅτι ἠυδόκησας τῦτο τὸ βρίφος τῷ ἁγίω Πνύματι ἀναγεννῆσαι, ἡ ὡς ἴδιον τέκνον σε δι' ὑιοθεσίας ὁπεδέξασθαι, ἡ τῇ ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνας δέομθά σε χαρίζεσθαι ἵνα ὥσπερ τῦ θανάτῳ τῦ Χρις ῦ μεμαπτίσθη, ὕτω ἡ ἀναςάσεως αὐτῦ μεταλάχῃ· ἵνα ἡ τὸ τελθταῖον μὲ τῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σε κατελεγμένων τ' αἰωνίε βασιλείας Σε κληρόνομον γένηται, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἀνεςοδιάζως ἡ πεπείθωσαν, ὅτι τὸ παιδίον ὕτως βαπτισθὲν, νομίμως ἡ ἀποχρώντως βεβάπτισται, ἡ δέονται χρείαν ἔχῃ τ' ἀναβαπτισθῆναι. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τὸ παιδίον τύπτε τ' τρόπον βαπτισθὲν ἀνεγχυθείη, συμφέρει ἀυτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσενεχθῆναι, ὅπως εἰ ὁ τ' ἀυτῦ Παροικίας Διετηρὸς ἐβάπτισε τὸ παιδίον, τῷ πρότερον Ὁμίλῳ γνωρίζῃ ὁ ἀληθινὸς τρόπος τ' προτέρου ὑπ' αὐτῦ ἰδίᾳ τῇ σθενείᾳ Βαπτίσματος. Τότε ἡ ὕτως ἐρεῖ.

Γνωρίζω ὑμῖν ὅτι χρὴ τὸν προσενεγκόντα ἡ καθιςηκέναι τ' Ἑλληνικὸν τάξιν, ἐν τοιαῦτὶ χρόνῳ ἡ τοιαῦτὶ τόπῳ ἐνώπιον τῦ πολλῶν μαρτύρων ἐβάπτισα τῦτο τὸ παιδίον.

¶ Εἰ ἡ τὸ παιδίον ὑπ' ἄλλε πνὸς νομίμως Διετηρῦ ἐβαπτίσθη, ὅτε ὁ Διετηρὸς τῆς Παροικίας ὅπε ἐτύχθη ἡ ἐβάπτισθη τὸ παιδίον δοκιμάσῃ καὶ ἀνερήσῃ εἰ ὄντως νομίμως ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον ἡ μή. Τότε ἡ, εἰ οἱ τὸ παιδίον ὑποδεξάμενοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ὑποκριθῆσιν ὅτι ὕδη βεβάπτισται τὸ παιδίον, ὁ Διετηρὸς ῥᾳδίως ἐξιτάσῃ αὐτὸς λέγων.

Παρὰ τίνος ἐβαπτίσθη τῦτο τὸ παιδίον: Τίνες παρῆσαν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι τὸ παιδίον; Ἀκριβῶς ἰδὼν ὅπως τῷ τῦ Μυςηρίε τύτῳ ὑσιωδῶς προσηκόντων παρελήλυθα ἅπαξ συμβαίνῃ δῦ διὰ τ' φόβον ἡ διὰ τὴν ὑπεξίαν ἐν τοῖς τοιῦτοις τῆς ἀνάγκης καιροῖς, ὅτι ἄνω ὑπερέχοντῶ ὑμᾶς,

Ποία τινὶ ὕλῃ βαπτίζεται τοῦτο τὸ παιδίον;

Ποίοις τίσι ῥήμασιν βαπτίζεται τοῦτο τὸ παιδίον;

¶ Ἐὰν δὲ ὁ Λειτουργὸς ἐξ ὑποψίας τινὸς τὸ παιδίον προσφεύγων κατανοήσῃ πάντως καὶ τὸ δίον διαπροσέχειν, τότε οὐκ ἀναβαπτίζει τὸ παιδίον, ἀλλὰ προσδέξεται αὐτὸ, ὡς ἐναρείθμιον τῇ ποίμνῃ τῶν ὄντως Χριστιανῶν λαῶν, λέγων οὕτωσί.

ΓΝαρίζω ὑμῖν, ὅτι ἐν τάκτῳ τοῦ ἔργου καλῶς καὶ καθ' ὅλων προσήκουσαν πίστιν πάντα πέφρακται πρὸς τὸ βάπτισμα τοῦ παιδίου τούτου φέροντα· ὃ ἐν τῷ συμφύτῳ ἁμαρτίᾳ καὶ ὀργῇ θεοῦ γεγονημένον διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, ἐν τῷ βαπτίσματι ἀναγέγραπται εἰς κατάλογον τῶν θεοῦ τέκνων τε καὶ ζώντων αἰωνίως κληρονόμων. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ ἁπάντων τῶν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοιαῦτα τὰ βρέφη ἐκτείνει, ἀλλὰ φιλοφρονέστατα προσκαλεῖται αὐτὰ, καθάπερ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τῶν παρουσίαν ἡμῶν μαρτυρεῖ τόνδε τρόπον.

Εὐαγγ. κατὰ Μάρκ. ι'. ιγ'.

ΠΡοσέφερον τῷ Χριστῷ παιδία ἵνα ἅψῃ αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ ηὐλόγει αὐτά.

¶ Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσεται ὁ Λειτουργός.

Ἀγαπητοὶ, ἀκούετε ἐν τάκτῳ τοῦ Εὐαγγελίου τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐπέλυσε τὰ παιδία προσερχεσθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύσιν αὐτὰ προσφέρειν ἐπετίμησε, ὡς καὶ ἀγανάκτησιν αὐτῷ μεμῖχθαι πάντας παρεκάλεσε. Βλέπετε οὖν τῷ τε σχήματι καὶ τῇ προθέσει αὐτοῦ τὴν εὐνοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπιδείξατο· ἐναγκαλίσατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπίθετο, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά. Μὴ οὖν ἀμελήσωμεν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύσωμεν, ὅτι παρεκπλησίως παρὼν τοῦτο τὸ παιδίον ἐυμόρφως ἀπεδέξατο, ὅτι εἰς τὰς τῶν ἐλίκων αὐτοῦ ἀγκάλας ἀνελάβετο, ὅτι τὴν τ' αἰωνίᾳ ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ ἐχαρίσατο, καὶ τ' ἀϊδίου βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι οὖν τοὺς ἡμεῖς πεποιθότες περὶ τ' τῆς ἐσωτερικῆς Παιδὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος εὐνοίας, ἵνα τῷ Τιῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ ἀναδείξωμεν, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν τὴν Εὐχὴν ἣν αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμᾶς ἐδίδαξεν.

Πάτερ

ΠΑτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, Πάτερ κυρίου, παρέχω σοι εὐχαριστῶν ὅτι σοφός τε καὶ τῶν χαρίτων ὁ δοτήρ ἐστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας. Αὔξησον ταύτην τὴν ὁμολογίαν καὶ φύλαξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σε τοῦ βρέφους τούτου, ἵνα ἀναγεννηθῇ, καὶ κληρονόμον γένηται τῆς αἰωνίου σωτηρίας τῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δι' οὗ σοὶ δόξα καὶ τιμὴ διὰ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐν τῇ ἁγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτήσει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου, ὃν ἂν νικήσωσιν οἱ Σύμπατρες καὶ Συμμέτερες ἀπηγγέλατο, ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΜΩν σε ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάσσῃ τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, τῇ τε πλεονεξίᾳ καὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ σαρκὸς ἐπιθυμίᾳ, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐτοῖς ὑπηκόῳ, μηδ' ὑπ' αὐτοῦ ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναὶ, πάσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Λειτουργός.

ΠΙστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνείληφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἐπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἐθάφη καὶ ἀνέστη, καὶ ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ καθέζεται ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ὅτι ἔρχεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

ΜΩν ἔκτισε τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐντολὰς φυλάττειν, καὶ πάσαις ταῖς ἡμέραις τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς πορεύεσθαι βούλῃ;

Ἀπόκρισις.

Βούλομαι γε.

Εἶτα

¶ Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἐπισυνάγομεν τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ σφραγίζομεν αὐτὸν τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τὸν ἐντεῦθεν ἐκ παιχνιδιοῦ τὸν τοῦ σταυροῦ Χριστοῦ πίστιν ὁμολογοῦν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἁμαρτίαν κόσμον τε καὶ διάβολον, καὶ πιστὸν στρατιώτην τε καὶ δοῦλον τοῦ Χριστοῦ διαμένον, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἱερεὺς Ἱερεύς.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, τοῦτο τὸ παιδίον διὰ βαπτίσματος ἀναγεννᾶται, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐπεκτείνεται· εὐχαριστῶμεν τῷ Πατρὶ τοῦ ἐλέους Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ ἀς εὐχὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν τὸ παιδίον τοῦτο τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

¶ Τότε λέγει ὁ Ἱερεύς.

Χάριν σοι ὁμολογοῦμεν Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδιδόμεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον τῆς ἰδίας ἐθνείας ἀποδέξασθαι, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἐμφυτεῦσαι· Καὶ παρακαλοῦμεν σε, ἵνα νικήσῃ ὁ τῆς ἁμαρτίας, ζῶν ὁ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς Χριστοῦ συναφὴν ἐκ τῆς θνητότητος αὐτοῦ, σωθῇ δὲ πᾶν ἀνθρώπου, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργηθῇ· καὶ ὥσπερ τῷ θανάτῳ τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγένετο, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μεταλάχῃ, ἵνα καὶ τὸ πλουτοῦν μὲν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας καταλειμμάτος, τῆς αὐτοῦ βασιλείας ζωῆς κληρονόμος γένηται, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντας ἑστῶτας ὁ Ἱερεὺς τῆς Συμπαθείας καὶ Συμμετρίας λέγει τὴν ἑξῆς παραίνεσιν.

Ἐπειδὴ οὖν τοῦτο τὸ παιδίον διὰ ὑμᾶς τοὺς ἐγγυητὰς αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πιστεύειν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· Μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμίτερόν ἔργον ἐστὶ, καὶ μάλιστα σφοδρῶς ὑμᾶς βλέπειν ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα δύνατ' ἔστιν μανθάνειν, ἃς ὁσίαν εὐχὴν ἐπαγγελίαν καὶ ὁμολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο· Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκῃ, ὑπομιμνήσκετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς δημηγορίας, μάλιστα δὲ σφόδρα δεῖ ποιεῖσθαι, ἵνα τῇ ὁπηχωρίᾳ γλώσσῃ μανθάνῃ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν, τὴν Δεκάλογον, καὶ τἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸ Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γινώσκειν καὶ πιστεύειν· καὶ ἵνα τὸ παιδίον

παιδίον ὦτε ἐναρέτως ἐκτρεφῆ, πρὸς τὸ τῆ εὐσεβῆ καὶ Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεὶ γὰρ μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ἡμῶν τὴν ἡμετέραν ὁμολογίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπακολουθεῖν τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε τε καὶ ἀνέστη· ὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναζῶμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη διαπαντὸς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ κατὰ ἐγκώμιον πορευόμενοι.

¶ Ἐὰν δὲ οἱ τὸ βρέφος ὅτι τάχιον Ἐκκλησίαν πορευθέντες ἀδύλως ἔχοντες ἀποκείσεις πρὸς τὰς τῶν Ἱερέων ἐρωτήσεις ποιῶνται, ὥστε μὴ φανερὸν εἶναι δυνάσθαι ὅτι τὸ παιδίον τῷ ὕδατι βαπτίζεται, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, (ἅπαξ τοῦ Βαπτίσματος μέρη ὄντα ὑπάρχει) τότε ὁ Ἱερεὺς καὶ τύπον ἐν τῷ δημοσίῳ Παιδοβαπτισμῷ προσφερόμενον, βαπτισάτω αὐτὸ πάλιν ἐν τῷ βάψαι παιδίον ὅτι τῷ βαπτισμείῳ τοῦτο τῷ ῥημάτων τρόπῳ χρώμενος.

ΕΙ μὴ ἤδη βεβαπτισμένον εἶ, Ν. Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΥΠΗΡΕΣΙΣ τοῦ ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ τοῖς ἐν Ἡλικίᾳ ὖσι, καὶ ἀνδ' ἑαυτῶν ἀπαναίνεσθαι δυναμένοις.

¶ Ὅταν τινὲς τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων βαπτίζεσθαι μέλλωσι, τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ ἄλλῳ ἱερατικῷ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο διατεταγμένῳ καὶ ἡμέρᾳ τῇ προτεραίᾳ ἐδηλωθήσεται τοῦτο ὑπὸ τῶν γονέων, ἢ ἄλλων τινῶν νοῦν ἐχόντων ἀνθρώπων, ὅπως ἡ προσήκουσα ἐκεῖ τῶν αὐτῶν δοκιμασία ὑπομένεται γένηται, εἰ ἄρα ἐν τοῖς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας στοιχείοις ἱκανῶς εἰσι πεπαιδευμένοι, καὶ ἵνα παρακινδυνεύσωσι καὶ προσέχωσι πρὸς τὸ ἑαυτοῖς διὰ προσευχῶν καὶ νηστείας εἰς τὴν τοῦ ἁγίου τούτου Μυστηρίου μεταλῆψιν προπαρασκευάζειν.

¶ Ἐὰν δὲ βαπτιζόμενοι ὦσι, τότε οἱ Συμπάτορες καὶ αἱ Συμμήτορες (συναθροιζόμενοι τῇ λαῇ τῇ Κυριακῇ ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τεταγμένῃ) ἔντιμοι ὄντες τοῦ Βαπτισμείῳ παρεχέσθωσαν ἐνδύσεις μὲ τὸ δύνασθαι Ἀναγνώσμα ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ Ἑσπερινῇ Λειτουργίᾳ, καθὼς τῷ Κυρίῳ δοκοίη ἦν.

¶ Καὶ

¶ Καὶ εἴ ἐστὶν ἐφοτόσῃ ὁ Ἱερεὺς εἴ τινες τῆ ὧδε παρόντων βεβαπτισμένοι εἰσὶν ἢ ὄ. Εἰ δ' ὑπολαμβάνοντας, Οὔ· τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει τὰ ἑπόμενα.

ΕΠειδὴ, ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνέλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ (καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ σαρκὸς σάρξ ὄζι, καὶ οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσκειν οὐ δύνανται, ἀλλ' ἐν ἁμαρτίαις ζῶσι, πολλὰς ἐνεργείας παρανομίας παρανομοῦντες) καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ μόνος Σωτὴρ φάσκῃ, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ὑμῶν ἱκετικῶς εἰδέναι ὅτι ὁ Πατὴρ ἐκ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ φιλανθρωπίας τῆς ἀγίας αὐτοῦ δωρεᾶς διὰ τούτου τοῦ ὕδατος τοὺς ἀνθρώπους ὁ ἐκ φύσεως ἔχοντας ἁμαρτίας οἵους εἰσὶν, ἵνα δικαιωθῶσι τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτιζόμενοι, καὶ εἰς τὸν ἁγίον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθέντες, ζωὰ μέλη αὐτῆς κατασκευῶσι.

¶ Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Δεηθῶμεν.

¶ (Καὶ ὧδε πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γονυπετήσῃ)

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ἐκ μεγάλης τῆς ἀγάπης σου ἡμᾶς σῶσας ἐν τῇ κιβωτῷ, ὥστε καὶ μὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολέσθαι, ὁ καὶ τὸν Ἰσραὴλίτικὸν λαὸν ἐλεύθερον διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τύπῳ οὖν τούτῳ τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος· ὅτι ὃν διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ὑπόλαμψιν· Ἱκετεύομέν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, οἰκτίρμονος ὄντος ἐλεεῖν καὶ τὰς σὰς σῶσαι, λύσον αὐτοὺς, ἁγίασον αὐτοὺς Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγέντες, εἰς κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας σου προσελθόντες· καὶ γεβεβαιωμένοι ἐν τῇ πίστει, χαίροντες διὰ τὴν ἐλπίδα σου, καὶ ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι, οὕτω τὰ τῆς παραχώρους κόσμου κύματα διαπεράσωσιν, ὥστε τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖ σοι συμβασιλεύοντες εἰς αἰῶνας τῆς αἰώνιας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, δυνατὸν ἐστὶ πάντων τῶν ἐν χερσὶν ὄντων, ἀνελλιπὲς ἀεὶ φῶς σοι καταρυγέντων εἰς βοήθειαν, ζωὴν τῶν πιστευόντων, καὶ ἀνάστασιν τῶν ἀποθανόντων· ἱκετεύομέν σε ὑπὲρ τούτων τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ὅσοι τὸ βάπτισμά σου παραλαβόντες, διὰ τοῦ πνευματικοῦ παλιγγενεσίας τοῦ τῆς ἁμαρτιῶν ἀφέσεως λαμβάνωσι· Προσδέχου αὐτοὺς, Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου λέγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως δὴ καὶ ἡμῖν

ἡμῖν τοῖς αἰτοῦσιν, εὑρήσομεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες ἡμῖν τοῖς κρούουσι τὴν θύραν ἀνοιγήσεται, ἵνα ὦσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς αἰδοῦς ἀναγκαίας τῶν ἱκετῶν λιτῆς ἀπολαύσωσι, καὶ παρίδωσιν εἰς βασιλείαν τὴν αἰώνιον, διὰ ἐπιζητήσεως τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐζωτᾷ τὸν λαὸν ὁ Ἱερεύς.

Ἀκούσατε τὰ ἅγια τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου γενόμενα, τέτοις προσέχωμεν ἀπὸ κεφ. α.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

¶ Εἶτα λέγει τὴν ἑξῆς παραίνεσιν.

Ἀγαπητοὶ, ἀκούσαντες τοῦ τοῦ Εὐαγγελίου τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διαῤῥήδην εἰπόντος, ὅτι ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· δι' ἣν αἰτίαν δὲ σωζόμεθα τὸν μεγάλων Μυστηρίων τοῦτο (ὅπως τυχεῖν ἂν αὐτοῦ εἴη) ἀναγκαῖον. Προεφαπλοῦται ἡμῖν ὁ θεῖος τοῦ ἀναδόσεως αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν) ἀς ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς χθὲς ἁγίου Μάρκου Εὐαγγελίου κεφαλαίῳ ἀναγινώσκομεν) τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἰπεῖν ἐπέταξε, λέγων, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Ὃ καὶ ἡμῖν ἔδοξε τὸ μεγαλουργήσαν τοῦτο ἔργον δι' αὐτοῦ ἀπολαμβάνειν μέν. Διὸ ἄγαν πᾶς ὁ ἀπόστολος, πολλῶν ὄντων τῶν ἐφόδων αὐτῷ κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον κατανυγέντων τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰπόντων πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡμεῖς λοιπὸν Ἀπόστολε· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Ὡς δὲ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἄλλοθι μαρτυρεῖ, Καὶ ἡμᾶς νῦν σῴζει βάπτισμα (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ διστάζετε οὖν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε ὅτι τοὺς ἐν ἀνθρώποις ἀληθῶς μετανοοῦντας καὶ διὰ πίστεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους εὐμενῶς ἀποδέξεται, ὅτι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς χαρίσεται, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῖς δωρήσεται, ὅπερ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς χάρισμα αὐτοῖς δώσει, καὶ τὴν ἀΐδιον βασιλείαν αὐτοῖς μεταχειρίσεται ποιῆσαι.

Τοιγάρτοι ἡμεῖς ὅπερ πεποιήδοτες ἐσμὲν τῷ τῶν ὅλων Παμβασιλεῖ, τοῦτο καὶ ὑμᾶς, τοὺς ἀνθρωπίνης θεωρίας ὑπὲρ τὴν ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθεῖσαν, πιστοὺς καὶ ἀληθεῖς αὐτῷ ἐπιχειρεῖν λέγομεν.

Πάντα ἐφ' ὑμῖν καὶ πάντα Θεός. Πάτερ ἀγαθὲ, πατασκεύασον ἡμᾶς εὐχαριστοῦντας σοι, ὅτι σοῦ τὰ πάντα ἐστὶ δωρήματα, καὶ τῶν ὅσα πίστεως ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας. Λύτρωσον ταύτην τὴν ὑπόνοιαν, καὶ ἐπίβλεψον ταύτῃ τῇ πίστει σου ἐφ' ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τῷ ἅγιον Πνεῦμά σε τούτους τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ἀναγινώσκουσι ταῦτα, καὶ κληρονόμους γένεσθαι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃν ζητοῦσι καὶ συμβασιλεῦσαι σοὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς τοῖς Βαπτισθησομένοις ἐρεῖ τὴν τοιάνδε τὴν τρόπον.

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ παρακαλοῦντες, ὡς ἁγίῳ Βαπτίσματι μεταλαβεῖν ἐπιθυμοῦντες, ἀκούσατε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐφρόντισε ἵνα Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ ὑμᾶς ἀποδέχεσθαι καὶ εὐλογεῖν, ἀφιέναι τε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, πάντα τε βασιλείαν τοῦ κρείττονος καὶ τοῦ αἰῶνος ζωὴν ὑμῖν χαρίζεσθαι. Καὶ ἀκούσατε, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ λόγῳ ἐπηγγείλατο ἐκεῖνα πάντα ἀφ' ἑαυτοῦ ἡτοιμάσθαι δοῦναι· ἵνα τε ἐπαγγελίαι αὐτοῦ καὶ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάττεται καὶ ὁπλίσεται.

Τοιγαροῦν μετὰ ταῦτα πᾶσι ὑποθέσεσιν ὑπὸ Χριστὸν πεποιημένοις, δεῖ καὶ ὑμᾶς τὸ ὑμέτερον μέρος πιστῶς ἐπαγγελλεσθαι· ἐπεὶ ποτὲ τῶν τοῦ μαρτύρου ὑμῶν καὶ τῆς ἄλλης ταύτης ἐκκλησίας, ὑπὸ πάντα τοῦ διαβόλου καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ λόγῳ πεισθῆναι, καὶ ὑπεκδύεσθαι τὰ προσήκοντα αὐτῷ.

¶ Εἶτα ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς παρ' ἑκάστου τῶν βαπτισθησομένων χωρὶς τὰς ἑξῆς ἐρωτήματα.

Βεβαι-

Ἐρώτησις.

Μῶν δυνατὸν τῇ δεσποίνῃ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆ, μεταλαμβάνειν τῆς πομπῆς, καὶ ὁδεύειν τ̃ πόμπ, τ̃ τε πλουσίοις αὐτῆ, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τ̃ σαρκὸς ὀδυνωμένοις, ὥστε μὴ βλέπειν αὐτοὺς ἔπεσθαι, μηδ' ὑπ' αὐτῆ ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Ναί, πᾶσι τούτοις δοκιμάτατον μοι.

Ἐρώτησις.

Πιστεύεις εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τ̃ Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τ̃ Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἐθάφη, καὶ ἀνέστη, καθῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ κάθηται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ πιστεύεις μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τ̃ αἰῶνος κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν τ̃ θάνατον ζῶντα αἰώνιον;

Ἀπόκρισις.

Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Ἐρώτησις.

Ἀφ' ὧν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις.

Μάλιστά γε ἐπιθυμῶ.

Ἐρώτησις.

Μῶν ἔχεις τὸ ἅγιον θέλημα τ̃ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτ̃ ἀπαρεσκῶς φυλάττῃ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τ̃ βίου σε ἐν αὐταῖς ἀσκητὴν βέλει;

Ἀπόκρισις.

Σπουδάσω γε κατὰ πάντα, τ̃ Θεοῦ μοι βοηθοῦντος.

¶ Εἶτα ἱερεὺς Ἱκετικός.

Χάρισαι ἱκέτην σὸν Θεὸς ἵνα πελάσῃ ὁ Ἀδὰμ σὲ λάτρις τῆς ἀνθρωπότητος οὕτω ταφῇ, ὥστε τ̃ καινὸν ἄνθρωπον ἐνδύσασθαι σε αὐτούς. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη σε αὐτοῦς νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τ̃ Πνεύματος ζῆλον καὶ αὔξησιν σὲ αὐτοῖς λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα φιλίαν καὶ ἰσχὺν ἔχωσιν τ̃ νικᾶν τὸν θρασὺν τοῦτον τ̃ διάβολον, τ̃ κόσμον καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Παράσχου ὅπως τῇ διακονίᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἡμῶν σοι εὐθαδῶς καθιερωθέντες, καὶ τὰς ἐπουρανίους εὐδοῦσαν ἀρετὰς, καὶ τ̃ αἰώνιον μισθὸν λάβωσι διὰ τῆς ἐλέους σὲ Κυρίου Θεοῦ ὁλοκλήρου, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὸς, ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τ̃ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐν τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτ̃ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ

ἐξίχαι, καὶ πῖς μαθητὰς ἀπὸ παρίηςιν, πορευθέντες καὶ μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζετε αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου. Γένοιτο, ἀντιβολῶμέν σε, πᾶσι τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς πλύσιν τῆς ἁμαρτίας δοῦναι· καὶ παρέχειν ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐκ παλαιᾶς ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλων τοῦ χαρίσματος λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῇ πίστει καὶ ἐπιγνώσει πάντοτε φαίνῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐκχέων τὸ βαπτισθησόμενον ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ δὴ τὸ βαπτιστήριον θερμαίνοντας κατασῆσαι κελεύει λέγων πρὸς τὸν Συμπατέρα καὶ Συνμητέρα τὸν ὀνόματα ἑκάστου, εἶτα ἐμβάλλει εἰς τὸ ὕδωρ βάπτισμα, ἢ καὶ τοῦ ὕδατος ῥαντίζει, λέγων.

Ἐγὼ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

Ἐπισφραγίζομαι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν τοῦ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν. Ἐπιδέξῃ ὁ κλησίαν καὶ Ἱερεὺς ποιήσει σφραγίζομαι σταυρῷ τύπον αὐτοῦ τῷ τύπῳ τοῦ μετώπου τοῦ σταυροῦ, τοῦ ἀνδράσιν. διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τὸν ἐντεῦθεν ἐκ παιδιοῦθεν τῷ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενος ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, τοῦτ' ἔστιν τῆς ἀληθείας καὶ πόσμον τὸν ἀγωνίσασθαι καὶ πίστεως σταθῆναι τὸν ἄθλον τοῦ Χριστοῦ διαφύλαξαι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀναγεννηθῆναι, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν ποιήσωμεν, ἵνα καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ τοῦ βίου χρόνον διάγωσιν.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων εἰρήσεται.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀπλοῦς σε εὐχαριστῶ, Πάτερ ἐφύτευσε, ὅτι εἰς τὴν τῆς χάριτος καὶ πίστεως σε γνῶσιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Δόξησον σὺ ἡμῶν τὴν γνῶσιν καὶ σύμβιξε τὴν πίστιν ταύτην διαπαντός. Δώρησαι τὸ ἅγιον Πνεῦμά σε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, ἵνα ἀναγεννηθέντες καὶ πλεο-

κληρονόμοι γενόμενοι τ' αἰωνίε σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίε ἡμῶν, δ' ἐλοί ζοι ὄντες ἀγαπηλῶσι, καὶ τ' ἐπαγγελίας σε ὀπτυχωσι διὰ τῆς αὐτοῦ Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίε ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοι, ἐν ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίε Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ἐκέλευσεν ἀναγνῶναι ὁ Ἰωάννης ἐκ τῆς παραινέσεως ταύτης, τοῖς Συμπαθέσι καὶ Συμμετέχουσι λόγων θεοῦ.

Ἐπειδήπερ οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἐκάστου ὑμῶν ἐφωτιζόμενος τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀποτάσσεσθαι, εἰς τὸ Θεὸν πιστεύειν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ μιμήσασθαι ὑμᾶς χρὴ ὅτι ὑμίτερον ὄζιν ὑπομιμνήσκειν αὐτοὺς, ὡς ὁσίαν ἐυχὴν, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἐκάστου ταύτης τ' Ἐκκλησίας, μᾶλλον δ' ἑκάστου ὑμῶν τῆς ἐκλεκτῆς μαρτύρων νεωὶ ἐποιήσαντο. Δεῖ δ' καὶ ὑμᾶς νυθετεῖν αὐτοὺς πάσῃ σπουδῇ ποιεῖσθαι ὅπως ἐν τῷ τῆς Θεοῦ φόβῳ ὀρθῶς πολιτεύωνται, ἵνα ἄσε κ' τως αὐξάνωσι τῇ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ζῶσι εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως ἐν τῷ νεῷ αἰῶνι.

¶ Εἶτα ἡ τοῦ νοφωτίσε θεοτεπὴς προσευχὴ λέγων.

Καὶ τότε προσεύχεσθε ὑμᾶς ἦκον, οἱ νεῶς διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐνδύσασθε, καὶ ὑμίτερον ἤδη ὄζιν, ἐπεὶ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτὸς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ γεγόνατε, προσκόντες τῇ Χριστιανικῇ ὑμῶν κλήσει, καὶ ὡς πρέπει τέκνοις τοῦ φωτὸς, ἀσπιλοπαθῶν· ἀεὶ μιμνησκόμενοι ὅτι τὸ Βάπτισμα σύμβολον ἡμῶν ὅτι τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἥτις ὅτι διὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι ἐπακολουθεῖν, καὶ αὐτὸ ὁμοιοῦσθαι, ἵνα καθὼς αὐτὸς ἀπ' ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτιζόμενοι τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθνήσκωμεν καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναζῶμεν, πάντα τὰ πονηρὰ καὶ φθαρτὰ πάθη ἡμῶν ὁλοτελῶς νεκρώσαντες, καὶ τὰ πάντη τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἁγίε ἀνατολῆς ἀσπιλίαν ἐπιτηδεύσαντες.

¶ Συμφέρει ἵνα τὸν ἐκ τοῦ βαπτιζόμενον μὴ τὸ Βάπτισμα αὐτῶν (ὡς τάχιστα ἐλθόντ' ἀδιστάκτως) βιζαπαθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἵνα οὕτως εἰς τὸν ἁγίον Σκιάζειν προσκληθῇ.

¶ Εἰ τινες βρέφη μὴ ὄντες ἐκ βαπτίζησαν, ὕστερον ἢ εἰς τὸ βαπτισθῆναι προσκληθῶσιν, πρὶν ἀνηλικίαν ἔχειν, ὥστε ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι· ἁμοιρεῖν χρὴ αὐτοὺς τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἢ (ἐν ἐφέτου κινδύνῳ) τῆς Ἀκολουθίας τῶν ἱδίων Βαπτισμῶν, μόνον ῥήματα [λέγεσθαι] εἰς τὸ [Παιδίον τὸν Ἄνδρωπον] ἵνα ἐν τύχῃ μεταλαμβάνειν χρὴ.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ, ἤτοι Συμβίβασις ἱερὰ δεῖ ἔχοντα μανθάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαπτίσθαι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐρώτησις.

Τί ὄνομά σοι;

Ἀπόκρισις.

Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.

Ἐρώτησις.

Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τοῦτο;

Ἀπόκρισις.

Οἱ Σύμπατρες, καὶ Συμμητέρες μου ἐν τῷ Βαπτίσματί μου, ἐν ᾧ μέλλω Χριστῷ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμον βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ ἐλπίδιον.

Ἐρώτησις.

Τί δῆτα Σύμπατρες καὶ Συμμητέρες σε ὧδε σε τότε ἐποίησε;

Ἀπόκρισις.

Τρία ἐκ τῷ ὀνόματί μου ὑπέσχοντο· καὶ ἐπηγείλαντο. Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἁμαρτωλοῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι. Εἶτα, ἵνα πάντα τὰ Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τρίτον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ἐρώτησις.

Οὕτω νομίζεις ὑπόλογος εἶναι, καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ, πιστεύειν τε, καὶ φυλάττειν ταῦτα ἐκεῖνοι ἐκ τῷ ὀνόματί σου ἐπηγείλαντο.

Ἀπόκρισις.

Ἔγωγε· καὶ διὰ καὶ ἔτω ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος. Καὶ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τὴν σωτηρίας κατάστασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν ταύτην, ὅπως ἐν αὐτῇ μείνω τὸ τέλος τῆς ζωῆς διαμένων.

Κατηχησις.

Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεως σου.

Ἀπόκρισις.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς· Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, Κατηλθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνηλθόντα εἰς οὐρανὸν, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἁγίαν κοινωνίαν,

βίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώτησις.

Τί μάλιστα ἐν τούτοις μανθάνεις τὴν πίστιν καταλαμβάνειν;

Ἀπόκρισις.

Ἐρῶτον μὲν μανθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα τὸν ἐμὲ καὶ ἅπαντα κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἶτα εἰς Θεὸν τὸν Υἱὸν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπειον ὁπολυτρωσάμενον.

Τέλος δὲ εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν Θεὸν ἐκλεκτὸν λαὸν ἁγιάζον.

Ἐρώτησις.

Ἔφης ἐν Σύμπαντες καὶ πάσαις Συμμητέρας ἐκκλησίαν ζῶν ὑπάρχειν σε τῆς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς· λέγε μοι πόσαι εἰσί;

Ἀπόκρισις.

Δέκα.

Ἐρώτησις.

Ποῖαι δέ;

Ἀπόκρισις.

Ἃς ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ Κεφαλαίῳ τοῦ Ἐξόδου λέγων, Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς σε ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α΄. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β΄. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ πρόσταγματά μου.

γ΄. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι οὐ καθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ΄. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνος σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παρεπιδημῶν ἐν σοί· ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε΄. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός δίδωσί σοι.

ς΄. Οὐ φονεύσεις.

ζ΄. Οὐ μοιχεύσεις.

η΄. Οὐ κλέψεις.

θ΄. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις καὶ τὸν πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

ι΄. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ

τῶ ὑποζυγίω αὐτοῦ, ἢ δὲ πάντες κτίσεις αὐτοῦ, ἢ δὲ ὅσα τῶ πλησίον σε ὄζι.

Ἐρώτησις.

Τί μάλιστα ἐκ τούτων τῶν ἐντολῶν μανθάνεις.

Ἀπόκρισις.

Δύο μανθάνω· τὸ μὲν τῶ Θεῶ, τὸ δὲ τῶ πλησίον περ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

Ἐρώτησις.

Τί σοι δίον ὄζι πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀπόκρισις.

Ἐμὲν ἔργον ὄζι πρὸς Θεὸν, πιστεύειν εἰς αὐτὸν, φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τ' καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, ἢ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῶ, εὐχαριστεῖν αὐτῶ, ἐπ' αὐτῶ μόνω πεποιθέναι, αὐτὸν ὀπακαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα ἢ λόγον τιμᾶν, ἢ ἀληθῶς αὐτῶ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τ' ζωῆς μου.

Ἐρώτησις.

Τί σοι δίον ὄζι πρὸς τὸν πλάστην;

Ἀπόκρισις.

Ἐμὸν ὄζι πρὸς τὸν πλάστην, αὐτὸν ἀγαπᾶν καθὼς ἢ ἑαυτὸν, ἢ ἐν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὡς ἂν θέλωμεν ἵνα αὐτοὶ τοιοῦτον ὦσιν ἐμοί. Σέβεσθαι ἢ τιμᾶν πατέρα ἢ μητέρα μου, ἢ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῶ Βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγεμόσι μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, ἢ τοῖς διακόνοις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινῶς ἢ εὐθυμόνως πρὸς πάντας μου χρείττονας διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πιστὸν ἢ δίκαιον εἶναι πάσῃ τῇ συναλλαγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖρας μου ἁρπαγῆς ἢ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶτταν τῆς κακολογίας, ψεύδους ἢ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, πραότητι, ἢ ἁγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ὀπθυμεῖν μηδὲ ὀργίζεσθαι ἢ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, ἀλλὰ μανθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ὅπως τοῦ ἀδόλως ἢ βίον πορίζεσθαι, ἢ τὰ δίοντα παρέχειν, ἐν οἷα δὴ ποτε κλήσει, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσει ὁ Θεός.

Κατηχητής.

Τοῦτο γνῶθι, φίλε παῖ, ὀχ δίοντ' εἶναι σε σαυτὸν ταῦτα ποιεῖν, οὐδὲ πεφθίσθαι ἐν ταῖς τ' Θεῶ ἐντολαῖς, ἢ λατρεύειν αὐτῶ, ἄνθ' τῆς ἐξαιρέτε χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἣν μαθητόν σοι ὄζι πάντοτε αἰτεῖσθαι διὰ ὁπομονῆς φοβουμένης. Τοιγαροῦν ὑδίως ἀκούσαμεν ἂν σε λέγοντος· Εὐχὴν τῶ Κυριακῶ.

Ἀπόκρισις.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς ἢ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἐρώτησις.

Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ φοβουμένῃ ταύτῃ.

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεὸν μου καὶ Πατέρα ἡμῶν, καὶ τὸν παντοκράτορα δοθῆναι καὶ χορηγῆσαι, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπέμψαι, ἐφ' ᾧ αὐτὸν λατρεύειν, ὑπακούειν, καὶ ὑπακούειν ὡς ἀξίως καὶ τὸ προσῆκον. Καὶ ἐυχομαι τὸν Θεὸν, διὰ σοῦ καὶ ἡμῶν πάντα τοῦτο τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφεῖναι ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν καὶ σκεπάζειν ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ καὶ τοῦ σώματος πονηρίας, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμφορίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ πονηροῦ ἡμῶν, καὶ δωρήσατο αἰωνίαν. Εἰ ποιήσει ὁ ἄνθρωπος τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἐκλείψει ἐξ ἄλλου καὶ ἐκ μόνου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λέγω· Ἀμήν, τοῦτ' ἔστιν, Οὕτως γένοιτο.

Ἐρώτησις.

ΠΟῦ στε Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

Ἀπόκρισις.

Δύο μόνα, ὡς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, Βάπτισμα δηλονότι, καὶ Δεῖπνον τὸ Κυριακόν.

Ἐρώτησις.

Τί σοι βέλει τὸ ῥῆμα τοῦτο, Μυστήριον;

Ἀπόκρισις.

Γνωστὸν τὸ σημεῖον καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τοῦτ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ διαταξάντος, ὡς ὄργανον δι' οὗ ὑπηγχάνομεν αὐτοῦ, καὶ εἰσχωροῦμεν ἡμῖν αὐτοῖς βεβαιοῦσθαι.

Ἐρώτησις.

Πόσα μέρη ἔχει τὰ τοῦ Μυστηρίου;

Ἀπόκρισις.

Δύο· τὸ ὁρατὸν καὶ ὀρατὸν σύμβολον, καὶ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἐρώτησις.

Τί ἐστι τὸ ὁρατὸν καὶ ὀρατὸν σύμβολον, ἢ εἰς τὸ ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις.

Τὸ ὕδωρ· ἐν ᾧ βαπτίζεται τις εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρώτησις.

Τίς ἐστι καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις.

Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην· φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέντες, καὶ τοῦ ὀργῆς τέκνα ὄντες, εἰλάβθεν τέκνα τοῦ χάριτος γινόμεθα.

Ἐρώτησις.

Τί ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτιζομένοις;

Ἀπόκρισις.

Μετάνοια· δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀποβάλλουσι· καὶ πίστις δι' ἧς, τοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαις τοῦ ἐν τούτῳ τῷ Μυστηρίῳ πεποιημένοις χρῆσθαι πεποίθασιν.

Ἐρώτησις.

Διὰ τί ἆρα τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἀντὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις.

Ὅτι ἀμφότερα ὑπάρχειται διὰ τὴν ἐγγυητὴν αὐτῶν

(ἵνα

(ἰδοὺ δὲ πρὸ ὑποκρίσεως εἰς ἡλικίαν ἥκοντα αὐτὰ ὑπομιμνήσκειν ὀφείλομεν.)

Ἐρώτησις.

Διὰ τί Μυστήριον τῆς Κυριακῆς Δείπνου διωνόμασται;

Ἀπόκρισις.

Πρὸς ἀπομίμησιν τῆς θυσίας τῆς θυσάσης τῆς Χριστοῦ, καθὼς ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Ἐρώτησις.

Τί ἄρα ὀφείλομεν, ἢ τὸ σύμβολον τῆς Κυριακῆς Δείπνου;

Ἀπόκρισις.

Ἄρτον καὶ οἶνον, ὡς ἐνετείλατο ὁ Κύριος.

Ἐρώτησις.

Τί τὸ ἴσον, ἢ τὸ σημαινόμενον;

Ἀπόκρισις.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἃ δὴ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῆς πίστεως ἐν τῇ Κυριακῇ Δείπνου λαμβάνομεν καὶ μετέχομεν.

Ἐρώτησις.

Πῶς ἄρα ὀφείλομεν τὰ ἐνεργήματα ἐν ἑαυτοῖς μετέχειν ὑπὸ τῆς πίστεως;

Ἀπόκρισις.

Ἐπίῤῥασις καὶ ἴασις τῆς ἡμετέρας ψυχῆς διὰ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου σωτηριοῦνται τε καὶ ἀναῤῥίφονται.

Ἐρώτησις.

Τί ζητεῖται ἐν τῷ δεῖπνῳ τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ ἐρχόμενοι;

Ἀπόκρισις.

Τὸ δικαιοῦσθαι ἑαυτούς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μετανοοῦσι διὰ τῆς προσηγορημένης ἀμφοτέρας ἀμφιεσμένοι καὶ καινὸν βίον διάγειν, καὶ γε ἔχουσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῆς ἐλπίδος ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῆς ἐπαγγελίας καὶ ὡσαύτως ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπους τοὺς ἀγαπᾶν ἐνθουσιῶσι.

¶ Ὁ Κηδεμὼν ἐκκλησίας Παροικίας, ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μετὰ τὸ Δοξολογεῖσθαι ἐν τῇ Βασιλικῇ Λειτουργίᾳ Ἀναγνώσματα, δημοσίᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμιλοῦς παιδεύσει τε καὶ ἐξετάσει τοὺς τῆς Παροικίας αὐτοῦ παιδίαν τοὺς αὐτὸν πεμφθέντων, ὅσα δὴ δόξειεν αὐτῷ, ἐν μέρει καὶ κεφαλαίοις πίστεως ταύτης.

¶ Καὶ πάντες Πατέρες, Μητέρες, Διασώσται, καὶ Διασώσαι σκοπεῖν δεῖ, ὅπως οἱ παῖδες, δοῦλοι, νεόφυτοι, καὶ θεραπεύοντες οἱ πιστεωθέντες (οἱ δὲ Κατηχήσεων αὐτοῦ ἄπω μεμαθηκότες) τῷ τεταγμένῳ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχοντος, καὶ ὅπως ἂν ἀκούσωσι, καὶ ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος διοικῶνται, ἄχρις ἂν πάντα τὰ ὑπὸ δὲ μαθεῖν διατεταχθέν αὐτοῖς μεμαθήκασι.

¶ Ὡς ἂν τάχιστα τὸ παιδίον μετρίως ἔχωσι τῆς ἡλικίας, καὶ τῇ ὁπηνικῷ γλώττῃ δυνάμενοι ἀνὰ στόμα λέγειν Σύμβολον τῆς Ἀποστόλων, τοῦ Κυριακοῦ Εὐχοῦ, καὶ τὰς δέκα Ἐντολάς· ἔτι δὲ καὶ ὡρῶς τὰ ἄλλα τοῦ σωτῆρος ταύτης Κατηχήσεως ἐρωτήματα ἀποκρίνεσθαι· ὡρῶς τὸν Ἐπίσκο-

Ἐπίσκοπον ἀχθήσονται. Ἔκας ⊙ ἢ ἐξ ἑ Συμπατίας, ἢ τὴν Συμμυστίας τ' Βεβαιώσεως αὐτῆ μάρτυρας.

¶ Καὶ ὅταν δέηται ὁ Ἐπίσκοπ⊙ προσμένουσι τὰ παιδία πρὸς αὐτὸν ἀχθήσεσθαι ἕνεκα τῆς αὐτῶν Βεβαιώσεως, ὁ Κυβερνήτης ἢ Παροικίας ἢ νομίσῃ αὐτὸς, ἢ ἐγγράφως τιμήσῃ, τῇ αὐτῇ χειροτονίᾳ, τὰ ὀνόματα παίντων τῶν ἐν τῇ Παροικίᾳ αὐτῆ, ὅσους ὀφείλειν ἂν ἔῃ νομίσεις παρίστασθαι τῷ Ἐπισκόπῳ Βεβαιωθησομένους. Ἐὰν ἢ δυνάμενον αὐτῶν ὁ Ἐπίσκοπ⊙, βεβαιώσῃ αὐτῶν καὶ τ' ἑξῆς τέκνον.

ΤΑ'ΞΙΣ ΤΗ'Σ ΒΕΒΑΙΩ'ΣΕΩΣ, ἢν τ' Χειροθεσίας, ἤγουν ἐπιθέσεως τῆ χειρῶν ὀνὶ τῶν Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

¶ Τῇ ταχθῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιῶσθαι μελλόντων, ἱδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τῦ Ἐπισκόπ⊙ καθεζθέντων ἐχόντων, αὐτὸς (ἢ ἄλλ⊙ τις Λειτουργὸς ὢν) αὐτὶ διαταχθεὶς) τὸ ἑξῆς προοίμιον τῦτο ἀναγνώσεται.

ΙΝα μὴ μείζονα τῆ αὐτῶν προσληψιν οἰκοδομὴν ἡ Βεβαίωσις διακονηθῇ, ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάξειν μηδένα τὸ λοιπὸν βεβαιωθήσεσθαι, εἰ μὴ λίχην σώφρων ἂν τὸ Σύμβολον, τῷ Κυριακῷ Εὐχῷ, καὶ τὰς δύο Ἐντολὰς, καὶ μὴ κατὰ τοὺς ἄλλους ἐρωτήμασιν ὑποκρίνεσθαι τοὺς ἐν τῇ συντόμῳ Κατηχήσει προεκπεμφθέντας. Ἦταρ ὅμως Διάκονος φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παιδία ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἥκοντα καὶ τῷ λόγῳ ἕξειν δύναμιν, καὶ τί ἐστὶν αὐτῆ Συμπάτειρα, καὶ Συμμυτίρις ἐν τῇ Βαπτίσματι ἐπιγνῶσιν, μαθόντα, αὐτὰ αὐτῆ σύμβατά τε καὶ γνώμην ἀναφαίνειν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ τῦτο κυρῶσαί τε καὶ βεβαιῶσαι· ἵνα μὴ ἐπαγγείλασθαι, χάριν Θεῷ διαπαντὸς στέργειν ποιήσῃ, ὅπως, ὃς διὰ τῆς αὐτῆ ὁμολογίας συγκατατίθηται, πιστῶς φυλάττῃσι.

¶ Εἶτα ἱερεὺς ὁ Ἐπίσκοπ⊙.

ΑΡά γε ἐπάγεσθε τὴ Θεῷ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης πρὸ ὀφθαλμῶν ἐπαγγελίαν καὶ ὁμολογίαν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ Βαπτίσματι γεγενημένην ἀναιρεῖσθαι καὶ κυρεῖτε καὶ βεβαιοῦτε αὐτὴν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς, καὶ ὁμολογεῖτε ὑπάρχειν ἢ πιστεύειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ ὁι Συμπάτειρες καὶ αἱ Συμμύτειρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλαντο;

¶ Καὶ ἔκας⊙ ἐξαιρέτως ἀποκριθήσεται).

Ἀπό-

Ἀπόκρισις.

Γένηται δὲ οὕτω.

Ἐπίσκοπος.

Ἡ βάσκανος ἡμῶν σε. Ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπόκρισις.

Τὸ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἐπίσκοπος.

Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐπίσκοπος.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῆς συνοχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Ἐπίσκοπος.

Εὐχώμεθα.

ΠΑντοκράτωρ καὶ ἀγέλαστε Θεός, ὁ τούτους σοὺς δούλους σὲ δι' υἱοθεσίας καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννήσας, καὶ ἀφέσεως πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς δοὺς αὐτοῖς, Ἐνδυσάμωσιν αὐτοὺς, ἱκετεύομέν σε Κύριε, Πνεύματι ἁγίῳ τῷ Παρακλήτῳ, καὶ ὀσμὴν ἐξ αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς τὴν πολυπλάστια χαρίσματά σου· πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσίας πλήρωσον αὐτοὺς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε γονυπετοῦντων ἁπάντων καθέξῆς ἐπιτίθησιν ὁ Ἐπίσκοπος τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἰδίᾳ, λέγων.

ΕΠάμυνον, Κύριε, διὰ ἐπιφοιτήσεως τῆς χάριτός σου τούτους τοὺς δούλους σου [τὴν τούτου τοῦ δούλου σου] ἵνα τὸ σκεῦος σου ἐς δέον διαμένῃ· καὶ καθὼς ἐκλέλοιπεν ἐν τοῖς ἁγίοις σου Πνεύματι ἀφιγμένη, ἄφεσις οὖν ἀν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος λέγει.

Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ μετὰ πνεύματός σου.

¶ Καὶ πάντων γονυπετούντων προσεύχεται ὁ Ἐπίσκοπος.

Δέσποτα.

ΠΑτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

¶ Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ μόνος ἐνηκμὰς ἐθέλειν τε καὶ ἐνεργεῖν τὰ καλὰ καὶ τῇ σῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου δυνάμενος τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν ζῶν ἀναφερόμενος ὑπὲρ τούτων τῶν δούλων σου, ἐφ' οἷς, καὶ τὸ

τῷ ἁγίῳ σε Ἀποστόλων παραδείγματι) ταῖς χεῖραις ἐπιθήκαμεν, σοὶ τὸ μιμεῖσθαι αὐτοὺς διὰ τούτου τοῦ συμβόλου τῷ χάριτι σου καὶ ἐνάμιλλα ἐπιδοῦναι εἰς ἀρετὴν χρηστότητα. Ἡ πατρῴα σε χεὶρ σκεπάζουσα σου, παντοτε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμά σε αἰεὶ μετ' αὐτοῦ ἔχῃ· καὶ ἐν τῇ τῶν λόγων σε γνώσει καὶ ὑπακοῇ θεοῦ τοσοῦτον ὁδήγησον αὐτὸν, ὥστε τὸ τελευταῖον αἰωνίως ζωῆς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἑνὸς Θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, ἱκετεύομέν σε, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου ἐνθυμεῖσθαι, ἀγαπᾶν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῇ σῇ ὑπερτάτῳ σκεπάσματί σε καὶ τοῦτο τε καὶ ἕπασαι, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐνλογήσει αὐτοὺς, λέγων ἅτινες.

Ἡ Εὐλογία Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς εἴη, καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένοι. Ἀμήν.

¶ Καὶ ἐδεὶς εἰς τὸν ἁγίαν Σκήνωσιν προσδεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαπτισθείς, ἢ ἕτοιμος γένοιτο, καὶ ὁπλισμῶν βεβαπτισθῆναι.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

¶ Πρῶτον τὰ Βάννα (ἤτοι προμηνυτικὰ προστάγματα) πάντων τῶν συζυγνυσθησομένων, δημοσιευθῆναι δεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ τὴν Κυριακὴν ἢ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μεταξὺ τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐθὺς μετὰ τὸν γνωσθέντων τῶν Προσφορῶν προτεταγμένων τοῦ Κηδεμόνος καὶ τὰ εἰωθότα τρόπον λέγοντος.

Δημοσιῶ τὰ Βάννα τοῦ Γάμου τοῦ Μ. — καὶ τῆς Ν. — Εἴ τις ὑμῶν οἶδεν αἰτίαν τινὰ, ἢ ἐνλογόν τι ἐμπόδιον τοῦ μὴ δεῖν τούτους σὺν δίκῃ τῷ ἁγίῳ Γάμῳ συζυγηθῆναι, σημῆναι ὑμᾶς χρή. Πρῶτός γε ἕτος [δεύτερος ἢ τρίτος] τοῦ ἱερατικοῦ χειροτονίας.

¶ Ἐὰν δέ τις μὴ ὁμολογουμένως συγγενὴς μὴ ὦσι, ἀνακηρυκτέον τὰ Βάννα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Παροικίαις καὶ ὁ Κηδεμὼν τῆς μιᾶς Παροικίας ἐκ διατελέσῃ τὸν Γάμον αὐτῷ, πρὶν νομίσαι τὸ προγεγραμμένον παρὰ τοῦ Κηδεμόνος τῆς θυγατέρας

ρας Γραφικίας, δηλῶν ὅτι τὰ Βάπτισικεῖ τελεῖ ἀνικηρύκτως.

¶ Ἐν ἡμέρᾳ δὲ γάμου τῶν τελεῖν τὸν Γάμον, οἱ μελλόγαμοι εἰς μέσην τὴν Ἐκκλησίας μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν γνώστων παραγινέσθωσαν, κἀκεῖ αὐτοῖς ὁ μὲν ἱερεὺς ὢν, τὴν μὲν ἀνδρὸς ἐκ δεξιῶν, τὴν δὲ γυναικὸς ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Ἱερεὺς λέγει,

ΑΓαπητοί, ἠγαπημένοι τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐσεβῶν ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἐνδιάδε συναθροίζεσθαι, ὅπως τὸν συζεύξωμαι τοῦτον τὸν ἄνδρα καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς τὸν ἁγίαν Γάμον, ὃς τιμίως ὄζει τοῦ βίου τρόπου ὑπὸ Θεοῦ ἐν τῇ τῆς ἀνθρωπίνης ἀρχαίας χρόνῳ διατυπώσεως, πρὸς μυστικὴν ἑνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνων· ὃν καὶ ὑπόσχεσιν καὶ ἐπαλλάξιν ὁ Χριστὸς τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῷ πρώτῳ τῶν θαυμάτων ὁ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ἐποίησε, καὶ ὡς τίμιον ἐν πᾶσιν ὄντα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπαινεῖ· ἔχειν γὰρ τινὰς αὐτοῦ ἀπιστίαν ὑσὶ ἀντιλαμβάνεσθαι ἀπειθοῦντας, συζόντας, ἢ ἀσελγῶς, φησὶ τῶν πλησμονῆς τῆς ὀρέξιων ἢ ὀπτυμιῶν τῆς σαρκὸς, τῆς ἀλόγων ζώων δίκην, ὅτις οὐ δεῖ συμβαίνειν· ἀλλ' ἁγιαζῶς, φρονίμως, ἐσωφρονισμένως, σωφρόνως, καὶ ἐν φόβῳ τοῦ Θεοῦ, ἐνδυναμοῦντες τὰς αἰτίας δι' ἃς ὁ Γάμος διετύπωσεν.

Πρῶτον μὲν οὖν διετύπωσεν ὅπως τῇ γνησίᾳ τῆς τέκνων, ἐντρεφησομένων ἐν φόβῳ καὶ παιδείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ἔπαινον τῆς ἁγίας Ὀνόματος αὐτοῦ.

Δεύτερον δὲ διετύπωσε τὸν ἀλληλοβοηθείαν καὶ τὴν ἁμαρτίας, διὰ τὰς πορνείας, ἵνα οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τῆς ἐγκρατείας χάρισμα, γαμήσωσι, καὶ τὰ ἄσπιλα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ὄντα διατηρήσωσι.

Τρίτον δὲ διετύπωσε διὰ τὴν τῆς ἀλλήλων κοινωνίαν, βοήθειάν τε καὶ παραμυθίαν, ἵν' ἐν τῇ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας· Εἰς τοῦτον δὲν τὸν ἅγιον τοῦ βίου τρόπον ὅτου δύο οἱ παρόντες ἄρχονται συζεύγνυσθαι. Τοιγαροῦν, εἴ τις ἐυλογόν τινα αἰτίαν δύναται ὑποδεῖξαι, δι' ἣν οὐ δίκαιον συνδυάζοιντο, νῦν λεγέτω, ἢ τοὐπίσω ἐσαεὶ σιγάτω.

¶ Εἶτα τὰ ἐξῆς πρὸς τοὺς γαμησομένους ἱερεῖ.

ΔΙαμαρτύρομαι, καὶ παρακαλῶ ὑμῖν ἀμφοτέροις (ὡς πρὸ δὴ μέλλετε ὑπακρίνεσθαι ἐν τῇ φρικτῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ, ὅτε τὰ κρυπτὰ πασῶν καρδιῶν φανερὰ γένωνται) εἰ ἐκάτερον ὑμῶν οἶδε ἐμπόδιον οἱονδηποτοῦν, δι' ὃ μὴ δικαίως ἐν τῷ Γάμῳ συζεύγνυσθαι, νῦν συλλογεῖσθαι αὐτό. Γίνεσθε δὲ, ὅτι οἱ ἄλλως συνδυαζόμενοι ἢ ὡς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δικαιοῖ, ἁμαρτάνουσι, ἁμαρτίαν ὑπὸ Θεοῦ συζεύγνυσθαι), ὑπὸ ὁ γάμος αὐτῆς δίκαιος ὄζει.

¶ Ἐν δὲ τῷ γάμου ἡμέρᾳ, εἴ τις φερέσθω, καὶ ὑποδεικνύτω οἱονδηποτοῦν ἐμπό-

διον

θεον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοῖς τὴν γάμον ζυζύγιον καὶ τὸν νόμον Θεοῦ, ἢ νόμος τῆς Βασιλείας ταύτης, προσέτι ἢ καὶ αὐτὸς καὶ ἱκανοὶ μεθ' αὐτοῦ ἐγένοντο εὐχρηστοτέρως βέλονται τοῖς γαμησείουσιν ἢ καὶ ἀσφαλέστερον δουλεῦσαι (ἰσότιμον ὄυσαν τοῖς ἀναλάμασι τοῖς ὑπὸ τὸν μέλλειν νύμφαν ἐτοιμάζεσθαι ὑπολυσεσιμβύοις) τὸ πρόσταδαι τὸ προσόμμα αὐτοῦ· Ὅτε τοῦ τοῦ γάμου τελετοῦ ἀναβάλλεσθαι χρὴ, μέχρι τοῦ τοῦ ἀληθείαν ἐξεταδιῶαι.

¶ Ἐὰν ἢ μηδὲν προσφέρηται ἐμπόδιον, τότε ὁ Κηδεμὼν λέξῃ τῷ ἀνδρί.

N. Θέλεις ἔχειν ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς τὸν γαμετὸν σου, ὅπως συμζεύξω καὶ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτὴν ἀγαπᾶν, παραμυθεῖσθαι, τιμᾶν τε καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ; καὶ πάσας τὰς ἄλλας καταλιμπάνων, θέλεις αὐτῇ προσκολλᾶσθαι, ἕως ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

¶ Ὁ Ἀνὴρ ἀποκριθήσεται. Θέλω.

¶ Εἶτα Ἱερεὺς λέξῃ τῇ γυναικί.

N. Θέλεις ἔχειν τοῦτον τὸν ἄνδρα εἰς τὸν γαμέτου σου, ὅπως συμζεύξω καὶ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτῷ ὑπακούειν καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὸν ἀγαπᾶν, τιμᾶν, καὶ φυλάσσῃ, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους καταλιμπάνουσα, θέλεις αὐτῷ προσκολλᾶσθαι, ἕως ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

¶ Ἡ γυνὴ ἀποκριθήσεται. Θέλω.

¶ Εἶτα ἱερεῖ ὁ Λειτουργός.

Τίς ὁ δίδων ταύτην τὴν γυναῖκα γαμηθῆναι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ;

¶ Τότε πίστιν ἀλλήλοις δώσουσι τὸ πρόσωπον τοῦτον.

¶ Ὁ Λειτουργὸς δεξάμενος τὴν γυναῖκα παρὰ χεῖρον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς φίλης αὐτῆς, ποιήσει τὸν ἄνδρα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς δεξιᾶς αὐτῆς, καὶ λέξῃ μετ' αὐτόν τὸ ἐπόμενα.

Ἐγὼ N. λαμβάνω σε N. εἰς τὴν γαμετήν μου γυναῖκα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιωτέραν εἴτε πενεστέραν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, εἰλεῖν καὶ θάλπειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, καὶ τὴν ἁγίαν διαταγὴν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

¶ Τότε διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ἡ γυνὴ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς ἀυτῆς δεξιᾶς, ὡσαύτως μὲ τὸν Λειτουργὸν ἐρεῖ.

Ἐγὼ N. λαμβάνω σε N. εἰς γαμέτην ἄνδρα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε

εἴτι πλησιώτερον εἴτε πιστότερον, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν, θάλπειν, καὶ ὑπανακλίνειν, μέχρις ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, καὶ τῷ ἁγίων τῆς θείας διατάγματος καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

¶ Τότε πάλιν διαλύσασι τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἀνὴρ δώσει τῇ γυναικὶ δακτύλιον, ὅπερ θεὶς αὐτὸν τῇ βίβλῳ, μετὰ τοὺς νομίμους τοῦ Ἰερεῖ καὶ Κληρικοῦ κατὰ τὸ ὀφειλόμενον. Ἱερεὺς δὲ λαβὼν τὸ δακτύλιον, ἀποδώσει τῷ ἀνδρὶ, τιθέναι ὀφείλοντι τῷ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικός. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖ κρατήσει τὸ δακτύλιον, καὶ οὕτω τοῦ Ἱερέως συμβιβασθέντος, ἱερεῖ.

ΤΟΥΤΟΝ τῷ δακτυλίῳ σου γαμῶ, τῷ σώματί μου σὲ θεραπεύων, καὶ πᾶσι τοῖς ἐμοῖς ἀρχοῖς μου ἐδιώμαί σε. Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε ἀνδρὸς ἀφέντος τὸ δακτύλιον ὀφείλοντος τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικός, ἅμφω γονυπετήσασι, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

ΑΙώνιε Θεὸς, ὁ παντὸς τοῦ ἀγχόνης ἀνθρωπίνης κτίσης καὶ σωτὴρ, πάσης πνευματικῆς χάριτος δοτὴρ, καὶ αἰωνίζοντος ἀπὸ Πέμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τούτους σοὺ δούλους σου, τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ τὴν γυναῖκα, οὓς εὐλογοῦμεν ἐν τῷ Ὀνόματί σου· ἵνα καθαίρῃ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα πιστῶς συμβιώσωσι, φυλάσσωσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ οὗτοι οἱ δύο ἀσφαλῶς ὑπομείνωσι τὴν ἐν χιὼ καὶ διαφυλάξωσι τὴν ἐν χιὼ καὶ συνθήκην μὲ ἀλλήλοις πεποίηται, (ὡς ἑαυτοῦ ὁ δακτύλιος δοθεὶς καὶ ληφθεὶς σύμβολόν ὅτι καὶ ἐγένετο) καὶ ἐν τελείᾳ ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ὁμοῦ πάντοτε διαμένωσι, καὶ τὰ ἐντάλματά σου βίον διάγωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε Ἱερεὺς συζεύξει τὰς δεξιὰς αὐτῶν, καὶ ἐρεῖ.

Ὃυς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τῷ λαῷ.

ΕΠειδὴ Ν. καὶ Ν. ἐν τῇ ἁγίᾳ γάμου μονώσεως καὶ ἑνώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου τούτου ἱμαρτύρησε, καὶ ὑπ' αὐτῶν πίστιν ἔδωκεν καὶ ἠνέγκατο, καὶ ἐν αὐτῷ ἀπέδειξαν διὰ τῆς δεξιᾶς τε καὶ λαβεῖν τὸ δακτύλιον, καὶ διὰ τοῦ συζεύξαι τὰς χεῖρας· ἀναγορεύω αὐτοὺς γαμέτους καὶ γαμετὰς, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Καὶ Λειτουργὸς ταύτην τὴν εὐλογίαν προσθήσει.

ΘΕὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εὐλογήσαι, σώσαι, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· οἰκτειρήσας ὁ Κύριος, καὶ ἔτω πάσης πνευματικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος πληρώσαι ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἔτω σωσικήτε, ἵνα ἐν αἰῶνι τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον ἔχητε. Ἀμήν.

¶ Τότε

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς, ἢ οἱ Κληρικοὶ εἰς τὸν Κυριακὸν περιόντες, ἢ ἐξῆς ψάλλουν λίξασιν, ἢ ἄσασι.

Ψάλ. ρκη'.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν Σου φάγεσαι μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή Σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας Σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης Σου.

Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. Καὶ πάν.

¶ Μετὰ τὸν Ψαλμὸν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐμπορευθέντων τῆς Κυριακῆς Τραπέζης γενομένων, ὁ Ἱερεὺς ὅλη τῇ τραπέζῃ ἐστὼς, καὶ στρεφεὶς πρὸς αὐτοὺς, φησί.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀπόκρισις.

Χριστὲ ἐλέησον.

Λειτουργός.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ τὴν παμβασίλειόν σου.

Ἀπόκρισις.

Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σοί.

Λειτουργός.

Ἔξωπλισε ἐλαίᾳ αὐτοῖς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ αὐτοὺς ἀεὶ ὑπεράσπισαι.

Λειτουργός.

Γίνε αὐτοῖς πυρὴ & τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τῆ ἐχθρᾶ αὐτῶν.

Λειτουργός.

Κύριε ἐπάκουσον τ προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, εὐλόγησον τοὺς τούτους τοὺς δούλους Σου, καὶ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς σπέρμα ἐν τοῖς αὐτῶν καρδίαις σπεῖρον, ἵνα ὅ, τι παρ' ἕν ἕξ ἑκάστ τ λόγων σου χρήσιμος μάθοιεν ἀῤῥ, τοῦ ἔργου ἀποτελῶσιν. Ἐλεημένας ἐπ' αὐτοὺς δόξελεφεν, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Καὶ ὡς τὴν εὐλογίαν Σου ἔδωκε τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῇ Σάῤῥᾳ εἰς μεγάλων αὐτῶν παρακωδίαν ἐπέμψας οὕτω καὶ ὅδε τούτους τοὺς δούλους Σου τὴν εὐλογίαν Σου πέμψαι ἀξιώσαις, ἵνα τῇ θελήματι Σου ἐπακούοντες, καὶ τῷ ὑπαράπτοντα Σοι ἀσφαλιζόμενοι, ἐν τῇ ἀγάπῃ Σου μένοντες τὰς βίας διαμείνωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἡ ἐξῆς Εὐχὴ παραλειφθήσεται ὁπόταν ἡ γυνὴ παρθένος ᾖ, καὶ μενεῖ ἡ εὐχὴ ἐπὶ τὴν τεκνογονίαν.

Κύριε ὁ πολύσπλαγχνε, καὶ Πάτερ ἐρήνης, ὁ ἐυμβιστὰς τὸ σύστημα τὸ ἀνθρώπινον γένος· ὁ βοήθησον δούλοις Σου τοῖς συζύγοις τούτοις διὰ τῆς εὐλογίας Σου, ἵνα γόνιμοι ὦσιν οἱ ἄμφω τῇ παιδοποιΐᾳ, καὶ γε τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ καὶ σωφροσύνῃ συμβιῶσιν, ὥστε ἰδεῖν τὰ τέκνα αὐτῶν χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτους ἐκτρεφόμενα, πρὸς τὴν αἴνεσιν καὶ δόξαν Σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐξ ἀδύνης, τῇ ἰσχυρᾷ σου δυνάμει Σου, ποιήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ (τῆς ἄλλων προφητῶν ἐπιθέντων) διατάξας ἐν τῷ ἀνδρὶ (καὶ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωμά Σου κτισθέντος) ἀρχὴν τ γενέσεως αὐτῆς λαβεῖν τὴν γυναῖκα· ὃς καὶ συνυδέσας αὐτοῦ, ἐδίδαξας μηδέποτε ἐξὸν χωρίζειν αὐτοῦ ἃς σὺ διὰ τῆ γάμε εἰς ἓν ἐποίησας. Θεὸς, ὁ τὴν γαμικὴν τάξιν εἰς ἐξαίρετον οὕτω μυστήριον καθιερώσας, ὥστε ἐν αὐτῇ δηλοῦσθαι τ ἀνθρωπικὴν γάμον, καὶ τὴν ἑνότητα τῆ Χριστῆ καὶ τ Ἐκκλησίας αὐτὸ κατασημαίνεσθαι τε καὶ ἀπειπεῖν ἐκεῖθεν· Ἵνα εἰς ἕκαστος δὲ τούτων τοῦ δούλους σου, ἵνα ὅ, τε ἀνὴρ δοῦτος ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτῆ γυναῖκα καθὼς τὸν λόγον Σου (καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἠγάπησεν, ὃς ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ θάλπων αὐτὴν ὡς τὸν ἑαυτοῦ σάρκα) καὶ γε ἵνα ἡ γυνὴ αὕτη φοβῆται καὶ ἐρέσκῃ, πιστὴ καὶ ὑποτάσσεται τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ εὐσχήμονι, σωφροσύνῃ, καὶ εἰρήνῃ τὰς ἁγίας καὶ εὐσεβεῖς ἡμῶν ἐπιδιαιτᾶται μιμήσεται. Εὐλόγησον, Κύριε, ἀμφο-

ἀμφοτέρους, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σὺ κληρονομῆσαι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε λέξει Ἱερεύς.

ΠΑντοκράτωρ ὁ Θεὸς, ὁ ἐν ἀρχῇ θεμελιώσας τὰ πάντα καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἐθεμελίωσε, καὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν ἔκτισας, καὶ ἁγίασας, καὶ συζεύξας ἐν τῷ γάμῳ· κατάχεον ἐφ' ὑμᾶς τὸ πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἁγίασον καὶ εὐλόγησον ὑμᾶς, ἵνα τὸ, τὸ σῶμα καὶ τὸν ψυχὴν αὐτοῦ ἀρέσκητε, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀγάπῃ μείνητε τέλος τοῦ βίου συζῶντες. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα, ἐὰν μὴ γένηται ἡ Δημηγορία, δηλοῦσι τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰ ἑξῆς.

ΠΑντες οἱ ἐν ὑμῖν ἤδη γεγαμηκότες, ἢ καὶ τῆς ἁγίας τοῦ γάμου τάξεως ἀντιλαμβάνεσθαί ποτε ἐν νῷ ἔχοντες, ἀκούσατε τὸ λεγόμενον καὶ ἁγίᾳ Γραφῇ περὶ τοῦ ἄρχειν τοῦ τε ἀνδρὸς πρὸς τὰς ἑαυτοῦ γυναῖκας, καὶ τοῦ γυναικὸς πρὸς τοὺς ἄνδρας.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῇ, καταφανῆ πέμπων, πᾶσι τοῖς γεγαμηκόσιν κατασὶ παραγγέλλει· Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν· Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ὄφειν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. Ἔφεσ. ε'. κα'.

Ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Παῦλος καὶ πρὸς Κολοσσαεῖς γράφων παρὰ τοῖς γαμέταις οὕτω λέγει. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀκούσατε δὲ τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτὸς γαμέτης ὤν, τοῖς γεγαμηκόσι λέγει. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Α Πέτ. γ'. ζ'.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀκηκόατε περὶ τοῦ πῶς ἔχει δεῖ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα. Νῦν

ὦ καὶ ὑμεῖς αἱ γυναῖκες ὡσαύτως ἀκούσατε καὶ καταμάθητε πῶς χρὴ ὑμᾶς φρονεῖν περὶ τοὺς ἀνδρᾶσιν ὑμῶν, καθὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς ἀπεδείχθη.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῇ, ὕτως ὑμᾶς διδάσκει. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι Σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Καὶ πάλιν λέγει· Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Ἐφεσ. ε. κδ'.

Ἐπὶ δὲ, ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ ἅγιος Παῦλος ταύτῃ τῇ συμβουλῇ παραίνεσιν ὑμῖν δίδει. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὧν μάλα νοθετεῖ ὑμᾶς, λέγων ὕτως· Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τρίχων περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. α' Πέτ. γ'. α'.

¶ Συμφέρει, ἵνα οἱ γαμοῦντες τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλαμβάνωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γαμηλίῳ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς τάχιστα ἂν χωρέσῃ ἔχωσι μὴ τὸν γάμον αὐτῶν.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ.

¶ Ὅταν νοσῇ τις, γνωσθήτω τοῦτο τῷ ἱερεῖ τῆς Παροικίας Λειτουργῶν, ὃς εἰς τὸν οἶκον τοῦ νοσοῦντος εἰσιὼν, ἐρεῖ.

Εἰρήνη τῷ οἴκῳ, καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ.

¶ Ἡνίκα τοῦ ἀσθενοῦντος παρεγένετο, γονυπετῶν, λέξει.

Μὴ ἀναμνησθῇς, Κύριε, τοῦ ἀνομιῶν ἡμῶν, μηδὲ τοῦ ἀνομιῶν τοῦ προγόνων. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνας.

Ἀπόκρισις.

Φεῖσαι ἡμῶν, ἁγαθὲ Κύριε.

¶ Εἶτα

¶ Εἶτα ἱερεὺς ὁ Λειτουργός.

Διακωλύθωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπόκρισις.

Τὸν ἐλπίσαντα ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Ἐξαπόστειλαι αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίας τοπικῆς σου.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἐκ Σιὼν ἐνίσχυσον αὐτόν.

Λειτουργός.

Μηδὲν κατισχύσαι ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἀπόκρισις.

Μηδὲ ἐγγίσαι ὁ πονηρὸς τοῦ βλάψαι αὐτόν.

Λειτουργός.

Γένοι αὐτῷ, Κύριε, πύργος ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

ΔΙάκυψον, Κύριε, ἀπὸ ὑψηλοῦ, ἔπιδε, ὄλεπε καὶ ἄψαι, καὶ βοήθησον τῷ δούλῳ σου· ἐπίβλεψον αὐτὸν τοῖς τῆς ἐλέους σου ὀφθαλμοῖς, δὸς αὐτῷ παράκλησιν καὶ βεβαίαν ὄλπίδα σοῦ πεποίθησιν, σκέπασον αὐτὸν ἀπὸ παντὸς σκώληκος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ διαφύλαξον αὐτόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙσάκουσον ἡμῶν, Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ Σῶτερ ἐλεημονέστατε· τὸν σωτῆρα ἀγαθότητα σου κλῖνον ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τῷ νοσήματι παλαιοπορεύμενον· ἴασαι αὐτὸν, διόμιδάσου, τὴν πατρικήν σου παιδείαν, ἵνα ἡ τοῦ ἀδυνασίας αὐτὸν ἀφῇς, τῇ τε πίστει αὐτὸν ἰσχύσῃ, καὶ τῇ μετανοίᾳ σταθερὸν φρονήσῃ. Ὅπως ἐάν σοι δόξῃ εἰς τὴν προσοῦσαν ὑγείαν αὐτὸν ἀποκαταστήσαι, ἀπόλοιπον αὐτοῦ βίον ἐν τῷ φόβῳ καὶ εἰς δόξαν σου διάγῃ· εἰ δὲ μή, φῶς αὐτῷ τὴν ὑπόσκοτόν σου ὁδὸν φρονήσαι, ἵνα ἀπολωλεκὼς τὸν βίον τελευτήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ ἀγκύρᾳ ζωῆς σοι συνδιαμένειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς τὸν ἀσθενοῦντα παρακαλέσῃ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παρακλήσεων.

ΤΟῦτο γίνωσκε, Ἀγαπητὲ, ὅτι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ Κύριός ἐστι ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ πάντων τῶν αὐτοῦ ἀγαπώντων, πῶς ἔστιν ἰσχύσῃ,

ἐχύ@, ὑγείας, γήρως, ἀθανασίας καὶ τοσούτου. Τοιγαροῦν, οἱονδήποτε τὸ νόσημά σου ἀπέφηνε, ἀσφαλῶς γίνωσκε, ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ ὄψις σκοπεῖ ὅσα. Καὶ δι' ὁμοιωμάτων αὐτὸν τοῦτο σοι ὑποτίθεμαι τὸ ἀρρώστημα, εἴτε πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὸν ὑπομονήν σου εἰς παράδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ ἵνα ἡ πίστις σου ἐξεταστὴ@, ἔνδοξο@, καὶ τίμιο@ εὑρεθῇ εἰς ἡμέραν τοῦ Κυρίου, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης, καὶ τῆς ἀφθάρτου εὐφημίας· εἴτε σοι ὑποτίθεμαι πρὸς τὸ κολάσαι καὶ ἐπανορθῶσαι ὅπερ οὐ θέλει σου παρέπλημα ἐνώπιον τοῦ ἐρχομένου Κριτοῦ σου· τοῦτο δὲ ἀκριβῶς γίνωσκε, ὅτι ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσῃς ὅλῃ τῇ ἁμαρτίᾳ σου, καὶ τὸ ἀρρόστημά σου δυνομένους ὑπομείνῃς, ὅλῃ τῇ ἐλπίδι τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, πιστὸς ὢν, καὶ ἅγιος τῆς παρεκκλησίας αὐτοῦ ὑποσκοπῆς παρεινοφρόνως αὐτῷ ἐυχαριστήσῃς, τῷ θελήματι αὐτοῦ παντελῶς ὑποτασσόμενο@, εἰς τὸ συμφέρον σοι πρεσβεύσειν, καὶ τὴν ἐυθείαν ὁδὸν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν σε προβιβάσῃ.

¶ Ἐὰν ὁ κάμνων λίαν νοσῇ, τότε ὁ Κηδεμὼν ἐπαγγέλθω τῷ παραινέσῃ αὐτῷ τέλο@ ἂν ὀφθείη, ἢ καὶ ἄλλως πρέπον.

ΣΤίρξε δὴ τὸν παῖδά σου τῷ Κυρίῳ· Καὶ γὰρ (ὡς φησὶν ὁ ἅγιο@ Παῦλο@ ἐν τῇ δ' πρὸς τοὺς Ἑβραίους ἐπιστολῇ.) Ὃν ἀγαπᾷ Κύριο@, παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· Τίς γάρ ὅστις ὁ υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει ὁ πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόναμι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐκ υἱοί. Εἶτα, τοῦ μὲν σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐντρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκεῖν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητο@ αὐτοῦ. Ταῦτα τὰ ῥήματα, ἀγαθὲ ἀδελφὲ, ἐν ἁγίᾳ τῇ Γραφῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν παρεμυθίαν καὶ νουθεσίαν γέγραπται, ἵνα δυναμόνως καὶ δυχαρίστως τῷ τοῦ Πατρὸς ἐπιτροπῇ ἡμῶν παιδείᾳ ὑπομένωμεν, ὅπως ἂν δόξειεν ἐν τῇ δυμενεστάτῃ χρηστότητι αὐτοῦ διαπράττοντι συμφορᾷ ἡμᾶς ὠφελῆσαι. Καὶ γὰρ οὐκ ἂν μείζων γένοιτο τοῖς Χριστιανοῖς παράκλησις, ἢ τὸ συμμορφοῦσθαι τῷ Χριστῷ, διὰ τῶν τῆς δυσπραγίας θλίψεως, καὶ νόσου πράσσειν καὶ ἐυγνωμόνως φέρειν· Ἐκεῖνο γὰρ αὐτὸς εἰς τὸν χαρὰν οὐκ ἀνέβη πρὶν ἢ τὸν ὀδυνῶν πεπονθέναι· οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν δόξαν αὐτοῦ πρὶν ἢ σταυρωθῆναι. Ὡσαύτως ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ ὁδὸς εἰς χαρὰν τὸν αἰώνιον ὀρθὴν ἡ ἐπαγγέλθαι ὑπομονὴ ἐν τῷ συμπάσχειν τῷ Χριστῷ· καὶ ἡ δύσκαμψις δι' ἧς ἂν εἰσέλθωμεν εἰς τὸν αἰώνιον ζωὴν, τὸ συναποθανεῖν ὅτι τῷ Χριστῷ· ὅπως ἀναστάντες ἐν νεκρῶν, ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ αὐτῷ συμπαρεκμένωμεν. Διόπερ

ἐφ' ἐσ τὴ Ὀνόματι τῦ Θεῦ παρεχωλῶ σι τὴν ἀρίστειαν σε ἕ τῶ σοι συμέρησον ἐλαεικῶς ὑποβῆναι, ϗ διὰ μυήμης ἴσχειν τὴν ὁμολογίαν, ἣν ἐν τῷ Βαπτίσματί σε τῷ Θεῷ ἐμολόγησας. Ἐπειδὴ ἢ μὴ ἔστιν τὸν βίον λόγον δοῦναι πρὸ τῷ δικαίῳ Κριτῇ, ὑφ' ὃν πάντες ἀναφερόμεθα πολλάκις χρηθήσον), νοῆτε σε δοκιμάζειν σεαυτὸν ϗ τὰ σὰ, πῶς ἔχῃ πρός τε τὸν Θεὸν ϗ πρὸς τὸν ἀνθρώπους· ἵνα σεαυτὸ τὰ παρεκπώματα τῦ κατηγόρῦ ϗ κατακρίνων, παρὲκ τὸ κρατῆσ Παῦλος ἔπιπε τῦ Χριστῦ τὸ ἴλεον βῶμς, καὶ μὴ κατηγορηθῇς, μηδὲ κατακριθῇς σε τῷ φρικτῷ ἐκείνῳ κρίματι. Διὸ τὰ κεφάλαια τῆς πίστεως ἡμῶν διεξελθόντες, ἐφ' ἃ διαγινῶναί σε, εἴ ἄρα ἀληθῶς ϗ ὡς τῷ Χριστιανῷ πρέπει πιστεύεις ἢ μή.

¶ Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς διεξελθέσθω τὰ τῆς Πίστεως κεφάλαια ὧδε λέγων.

ΠΙστεύεις εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ὐρανῦ ϗ τῆς γῆς· Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, σταυρωθέντα, θανόντα, ϗ ταφέντα, καταβάντα εἰς ἅδου, ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνελθόντα εἰς ὐρανὸς, ϗ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τῦ Θεῦ Πατρὸς παντοκράτορος· ϗ ἐκεῖθεν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας ϗ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ϗ ζωὴν αἰώνιον μετὰ τὴν θάνατον;

¶ Ἀποκρινέσθω ὁ νοσῶν, Ταῦτα πάντα στερρῶς πιστεύω.

¶ Εἶτα ὁ Λειτουργὸς αὐτῷ ἐξετάσῃ, εἰ ἄρα ὅλη ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, ϗ πρὸς πάντας ἁπλαγχνίας ἀνθρώπους ἀγάπην ἔχῃ· προτρεπέσθω αὐτὸν ἐν βάθει τῆς καρδίας συγχωρῆσαι ἔχειν πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτῶσι, ϗ εἰ ἄλλοις τισὶν αὐτὸς προσέκρουσεν, συγχωρήσαι παρ' αὐτῷ αἰτεῖν· ϗ ὅπερ δήποτέ τινα ὕβρισεν ἢ ἠδίκησεν, ὡς μάλιστα δυνάμενος ἔχῃ, ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ. Εἰ δὲ μήπω δέθειτο τὰ ὑπάρχοντα αὐτῦ, τότε παρεκκαλείσθω τὴν διαθήκην ποιεῖσθαι, ϗ δηλῶσαι τὰ χρεωφειλήματα, εἴτ' ἄλλοις παρ' αὐτῦ, ἢ αὐτῷ παρ' ἄλλων ὀφειλόμενα, ϗ τε ϗ σωνεσήσεως ἀποφορτισμὸν, καὶ τὴν τῆς διαθήκης αὐτῦ ὁπωσδήποτε ἀσυχάσθω. Οὐ μὴν ἀλλὰ πολλάκις ὑπομιμνησκέσθω δεῖ τὸν ἄνθρωπον, ἵνα ϗ βίον καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἔτι ὑγιαίνοντες διαθῆται.

¶ Τὰ ἄνω φερόμενα δύναται ἐν λεχθῆναι πρὸ τῆς ἀρχῆθεν ϗ Λειτουργὸν τῆς αὐτῆ

αὐτὸ φρονθυμῆς, καὶ τὸ δοκοῦν ἀμαρ.

¶ Τῷ δὲ Λειτουργῷ ὁ παραλειπόμενος τοὺς κάμνοντας τοῦ ἐν ὑπορίᾳ ὄντας σπουδαίως παρορμᾶν, πρὸς τὸ τῇ ἱλαθυμοτέρᾳ τῶν ἀδῶν εἰς τοῦτο πίπτειν.

¶ Ἐὰν δὲ παραινεθήσῃ ὁ νοσῶν τὰ κατ' εἶδος ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ ποιεῖσθαι, εἰ δόκιμα φαίνοιτο συνειδότα βαρεῖ τινι πράγματα παρασκευάζειν. Μεθ' ἃ πάντα ἐξομολόγησιν, ὁ Ἱερεὺς ἀπολύσῃ αὐτὸν τοιάδε τὸν τρόπον. (ἐὰν παρεινοφρόνως καὶ ἐκ καρδίας τοῦτο αἰτῆται.)

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δωρεὰν καταλιπὼν τὴν ἄφεσιν πάντας ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἐν μεγάλῃ τῇ ἐλέει αὐτοῦ ἀφείη σοι τὰ παραπτώματά σου· καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ μοι ἐγκεχειρισμένῃ πάσων τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύω σε, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἐξῆς Εὐωδινόμην.

Δεηθῶμεν.

Ἐλεήμονες ὑπάρχει Θεὸς, ὁ, καὶ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἔσω τὰ τῶν ἀνιζόντων ἁμαρτήματα ἐξαλείφων, ὧν ἀυτῶν μνήσῃ μηκέτι μεμνημένος· Ἀνοίξον τὴν ἐλέει σου ὀφθαλμὸν ὅπι τὸν τοῦ δούλου σου, ἀφίσεως καὶ συγχωρήσεως ἐκτενέστατα ἐφιέμενον. Ἀναπέμπων ἐν αὐτῷ, ὦ φιλανθρωπότατε Πάτερ, πᾶν ὁ, τιν' εἶπε τῇ πανουργίᾳ καὶ κακίᾳ τοῦ διαβόλου, εἴτε τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ θελήσει καὶ ἀδυναμείᾳ παλαιωθέν· σῶσον, Κύριε, καὶ διαφύλαξον τοῦτο τὸ νοσοῦν μέλος ἐν τῇ ἑνότητι τῆς Ἐκκλησίας· βλέπων τῷ συντετριμμένῳ αὐτοῦ, καὶ πρόσδεξαι τὰ δάκρυα, τῶν ὀφθαλμῶν καταῤῥέοντα, ὡς μάλιστα σοὶ δόξειεν δι' αὐτοῦ σωθῆναι. Καὶ ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐλπὶς ζῶν μόνον πᾶσιν τοῖς ἐλπίδα καὶ παῤῥησίαν ἔχει, μὴ λόγισαι αὐτῷ τὰς πρότερας αὐτοῦ ἁμαρτίας ἀλλ' ἐνδιαίμονον αὐτὸν τῇ εὐλογίᾳ σου Πνεύματι, καὶ ὅταν σοι δόκῃ αὐτὸν ἐνθένδε μετενεγκεῖν, εἰς σε εὐμενίστατα προσδέξαι αὐτὸν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ καθημένου Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τὴν ἐξῆς Ψαλμόν.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

Γένου μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

Ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου

μὴ σὺ μὲ εἶ σκανδαλίσῃς, ἐν σοὶ ἡ ὑμνῳδία μου διαπαντός.

Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς μου κραταιός.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό· λέγοντες· ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

Ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ἐπιβουλεύοντες τῇ ψυχῇ μου, στραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ αἰσχυνθήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ὅτι σέ· καὶ προσθήσω ὅτι πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

Ὁ Θεός μου, ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

Καὶ γῆρος καὶ πρεσβεῖα, ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ.

Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μέγαλεῖα· ὁ Θεὸς, τίς ὅμοιός σοι;

Δόξα Πατρί.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά

¶ Τοῦτο φωνήσεις,

Σωτῆρα κόσμου, ὁ διὰ τῆς σαρκὸς καὶ τῆς τιμίας αἵματός σου λυτρωσάμενος ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ταπεινοὺς δούλους σου, Κύριε.

¶ Εἶτα λέξῃ ὁ Λειτουργός.

Κύριε ὁ παντοκράτωρ, ὁ πατὴρ τοῦ ἰσχυροῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν, ᾧ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς κάμπτει καὶ ὑπακούει, νυῦς καὶ ἀεὶ ἐπιλάμπων σε εἰ, καὶ νοεῖσθαι σε γινώσκει τε καὶ ἐδάσκει ἑαυτὸν, ὅτι οὐκ ὄνομα ὄφθη ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι καὶ σωτηρίαν λάβοις ἄν, εἰ μὴ μόνον τὸ Ὄνομα τὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Καὶ μετὰ τοῦτο ἱερεύς.

Τῷ δυνάμενός σε τῷ Θεῷ ἐλθεῖν καὶ ὑπαρκέσαι σοι ὅπως ἐπόμενον. Εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε. Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὅπως σε, καὶ ἐλεήσαι σε. Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὅπως σε, καὶ δῴη σοι εἰρήνην. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ νοσοῦντος τῆς παιδίσκης.

ΠΑντοδύναμε Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, οὗ μόνε τὸ διέξοδοι ζωῆς τε καὶ θανάτου, ἐπισκόπησον τὴν ταπείνωσίν σε δεόμεθα, τὸν ἔλεός σε ὀφθαλμοῖς, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο νοῦ ὑγιὲς τῆς νόσε κλιθῇ. Ἐπόησεν αὐτὸ, Κύριε, τῇ σωτηρίᾳ σε, ῥῶσαι αὐτὸ ἐν καιρῷ σοι δυνατὸν ἐκ τῆς σωματικῆς αὐτῆς ὀδύνης, καὶ σῶσον τὸν ψυχικὸν αὐτῆς ἕνεκα τῆς ἐλέες σε. Ὅπως εἰ μὴ σοι δόκει τὰς ἡμέρας αὐτῆς ἐνθάδε ὅλη τ' ζῆν ἀπομηκῦναι, σοὶ βίαιον, καὶ τ' δόξης σε ὀργανον εἶη, διὰ τῆς πίστως σοι δηλοῦσιν, καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐν τῷ ἡλικίᾳ αὐτῆς· εἰ δὲ μὴ, ἀναδέξαι αὐτὸ εἰς τὰς αἰωνίας εὐφροσύνας σε μονὰς, ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ κεκοιμημένων τ' αἰδίου ἀναπαύσεως καὶ ἀδιαλείπτου ἀπολαύουσι. Παράσχε τοῦτο, ἃ Κύριε, διὰ τὰ ἐλέες σε· ἐν ἀυτῷ τῷ Υἱῷ σε Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ συζώντι καὶ συμβασιλεύοντί σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς νοσούσης, μιχθεῖσα ἐλπίδος τῆς ἀναλήψεως φανερωθείσης.

ΠΑ΄τερ οἰκτίρμων, καὶ Θεὸς παντὸς παρακλήσεως, μὴν ἡμῶν βοήθεια ἐν τῷ τ' ἀναγκαίων καιρῷ· σοῖς σε καταφεύγομεν διὰ τὸν ἀντίληψιν ἐπ' αὐτῷ τῆς δέλε σε ἐνθάδε ὑπὸ τὸν χεῖρά σε χειμαζομένε ἐν μεγάλῃ τῇ τ' σώματος ἀσθενείᾳ. Εὐμφάνε βλέπειν ἐπ' αὐτὸν, Κύριε, καὶ ὅσον μᾶλλον ὁ ἔξω ἄνθρωπος διαφθείρεται· κραταίωσον αὐτὸν, δεόμεθά σου, τοσούτῳ μᾶλλον σωτικῶς τῇ χάριτι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματί σε καὶ ἐμοῦ ἄθλοθετον. Δόμης αὐτῷ τὸν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν ὅπ πᾶσι τοῖς τ' παρελθόντος βίε αὐτῆς πλημμελείαις, καὶ βέβαιον πίστιν εἰς τὸν Υἱόν σε Ἰησοῦ, ὅτι καταργηθῶσι πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς διὰ τ' ἐλέες σε, καὶ τὸν ἄφεσιν αὐτῆς ἐν τῇ ἐυφροσύνῃ σφραγισθῶσι ἐν τ' ἀπολυθέντων αὐτόν, καὶ ἰσότιμον ἀρξει. Οἶδεμὲν, Κύριε, ὅτι ἰσχυρὰ ἱκεσία παρὰ σοὶ ἡ δίκαιος ῥῆμα· καὶ ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι ἤδη αὐτὸν ἀναστῆσαι, καὶ μακρότερόν τὸν μίτον μὴ ἡμῖν αὐτῷ δοῦναι. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ἐκκαθὲ, ὅσον γε παιτιλᾶς φαίνῃ, ὁ καιρὸς τ' ἀναλύσεως αὐτῆς ἐφίστηκε, ἤτων ἐγγύτερον καὶ ἑτοίμοτερον αὐτὸν, δεόμεθά σε, ὡς τὸν τ' θανάτου ὁρᾶν, ὥστε, μὴ τὸν αὐτῆς ἐνθένδε ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ὡ τῇ χάριτί σε ἀπαλλαγὴν, τὸν ψυχὸν αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνιόν σε βασιλείαν ἀναληφθῆναι, διὰ τ' ἀξίας καὶ ἐντὸς ἔξης Ἰησοῦ Χριστοῦ τ' μονογενῆς Υἱῷ σε, τῆ Κυρίε καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Προσευχὴ ἡ συστατικὴ ὑπὲρ τ' ἤδη μέλλοντος τελευτᾶν.

ΠΑντοκράτωρ Θεὸς, μὴ ἔ τὰ τῶν δικαίων τετελειωμένων πνεύματα τῆς γῆτων δυσμωτηρίων αὐτῶν ἀπολυθέντα ζῆ· Ταπεινῶς σωσ-

σωιζῶμεν τὴν ψυχὴν τὰ τε θέλητε ἀνθρωποι ἡμῖν ποιεῖν, καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεν ὑμῖν· οὕτως γὰρ ἐστὶ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

¶ Προσευχὴ καθ' ἡμέραν τοῦ νεωτέρου ἢ τοῦ σωιζομένου διαπαντὸς μνήσεως.

Εὐλογητὸς Κύριε, Πάτερ εἰκτήμων, ὁ Θεὸς παντὸς παρακλήσεως, ὁ μνησθεὶς ἡμῶν, ἐπισκεψάμενος καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ὅλῃ τὸν παλαιὸν πορευόμενον τόπον τοῦ θέλειν σε. Κατ' αὐτὸ καταγράφεις πικρὰ, παιδεύσεις δ' αὐτὸ πάσης ἀπὸ ἁμαρτίας. Ἐπ' αὐτὸν ἐπισκοπὴ ὁ σὸς μόνος σε, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῆς κρίσεως γένηται. Ἀλλὰ πολυσπλαγχνίᾳ Θεὸς, ὁ τὸ ἀγαθὸν σε λόγον εἰς τὸν ἡμῶν βίον διασκαλίσας γραφάς, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἱερῶν σε γραφῶν ἐλπίδα ἔχωμεν, δοῦναι αὐτῷ τὸν ὁρθὸν ἑαυτῷ, καὶ τὰ ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελίαν σε κατάλιπεν, ὅπως μήτε ὑποβάλῃ τὸν δοῦλόν σοι παῤῥησίαν αὐτοῦ, μήτ' ἐπ' ἄλλο τι πλὸν ὅτι σοὶ αὐτὸν ἔχειν. Δώρησαι αὐτῷ χρόνον καὶ παίδευσιν τῶν πεπεσόντων αὐτῷ, καὶ λύσασι πάντα αὐτῷ, συγκρίσεις. Κάλαμον σωτετεμμένον μὴ κατάξῃς, καὶ λίνον τυφόμενον μὴ σβέσῃς. Μὴ συγκλείσῃς ἐν τῷ δυμῷ τὰ σπλάγχνα τῆς ἐλέους σε· ἀλλ' ἀνάκτησον αὐτῷ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἵνα ἀγαλλιάσωνται ὀστέα ὑπό σε σωτετεμμένα. Ἔκ τε φόβου τε ἐχθρῶν ῥῦσαι αὐτὸν, ὅτι φάναι τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὸν, καὶ δοῦναι αὐτῷ εἰρήνην, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΤΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

¶ Ἐπειδὴ πάντες ἄνθρωποι θνητοὶ πολλοῖς ἀφανίστοις κινδύνοις, νόσοις, καὶ αἰφνιδίοις ἐπιπτώσεσιν ἔνοχοί εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο ἄδηλοι ὁπότ' ἂν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἀπέλθωσιν· τοιγαροῦν ἵνα πάντοτε ἕτοιμοι ὦμεν ὑποδυῆναι ὅταν δήποτε δόξῃ αὐτῷ τῷ Παντοκράτορι Θεῷ καλέσαι αὐτούς, οἱ Κυδημόνιες πλειονάκις (μᾶλλον δὲ καθημέραν λοιμοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φθοροποιοῦ νοσήματος) παρόντες μετὰ σπουδῆς παρηγίσαμεν ὅτι τὸ συγχρῶς μεταχεῖν Κοινωνίας τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅταν δημοσίᾳ τελεσθῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἵν' ὥσπερ οἱ ποιμένες, ἐὰν αἰφνιδίως τις ἀφίσταται ἢ ὑπεκστῇ ἐκ θείας συμβολῆς, δι' ἐνδειαν αὐτῆς ἥκειν παρακάλουσι. Ἐὰν δέ τις ὁ νοσῶν ἢ χρεία τινὸς τοιαύτης εἴη ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, ὅμως ἔχοιεν τὴν Κοινωνίας μεταλαβεῖν ὑπὸ δυσμῆ, τότε καὶ καιρὸν τοῦδε γνωρίσαι τῇ Κυδωνίᾳ, ἅμα καὶ μιμνήσκειν αὐτοὺς ὅτι ἐὰν αὖθις συγκινδυνεύσοντες, (οἷ γὰρ εἰς ἴσον) ἢ τὰ λάχιστον δύο) καὶ ὡρολογικοῦ τοῦ τόπου ὅλου ἐν τῇ τοῦ νοσοῦντος οἰκίᾳ, καὶ σύντων τὸ ὅλον τοῦδε ἐν ὕλῃ παρισκευασμένῃ, ὡς δυνατὸν ἐν ὁ Κυδωνιῶν ἄλλαξε λειτουργεῖν, τελοῦσι τὴν ἁγίαν Συναξιν, ἀπὸ μέρους τοῦ Συλλογέως, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὧδε ἐπομένων.

Ἡ Συλλογή.

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεὲ, ὁ τῶν ἀνθρωπίνων γένους δημιουργὸς ὤν, ὁ παιδεύων καὶ ἀγαπῶν, καὶ πάντα ἕνεκα ὧν παρεσκεύακας μαρτύρων· Ἱκετεύομέν σε ἐλέησαι τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ὃν τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ ἐνεφύσησας, ἵνα τὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ δυναμούμενος φίλημά σε ποιήσῃ, τὸν τοῦ σώματος ὑγείαν ἀναλάβῃ, καὶ ὁπλοποιήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς λάξῃ τοῦ σώματος, ἄσπιλος σοι παρεστὼς ᾖ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Μετὰ ταῦτα φέρειν ὁ Ἱερεὺς τὴν ἄνω διατεταγμένον τύπον τοῦ Σωτῆρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ῥημάτων τούτων (Ὑμεῖς οἱ ἀληθῶς—)

¶ Ἐν

Ἐπιστ. Ἑβρ. ιε'. Κόμ. ϛ'.

Υἱέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εὐαγ. Ἰωάν. ιϛ. Κόμ. κδ'.

Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

¶ Ἐν τῷ καιρῷ μεταδόσεως τῆς παναγίας Μυστηρίων, Ἱερεὺς πρῶτον αὐτὸς μεταλήψεται τὸ Σωμάτιον, ἔπειτα τοῖς τῶν νοσούντων συγκοινωνεῖν διατεταγμένοις, καὶ πάντων ἐχόντων τῶν νοσούντων.

¶ Ἐὰν δέ τις ἢ διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς νόσου, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐν καιρῷ τῆς Κοινωνίας ὑπομμνησκεσθῆναι, ἢ δι' ἔνδειαν τῶν συγκοινωνούντων, ἢ δι' ἀλλοποιὸν ξύλον ἐμπόδιον, μὴ μεταλάβῃ τῶν Μυστηρίων τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κληρικὸς μὴ συμβιβάσῃ αὐτὸν καὶ ἀναμνήσῃ, ὅτι εἰ δεῖ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ βεβαίως πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ὅτι τοῦ σταυροῦ ἐσταυρώθη, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεεν διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ, σπανίως μνημονεύων τῆς ἀθυμίας αὐτοῦ, ἵνα δι' αὐτοῦ μετάσχῃ, καὶ τάχιστα γε ἕνεκα τῆς καρδίας εὐχαριστῶν αὐτῷ, ἐάσει καὶ πίῃ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συμφέροντως πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ τὸ Μυστήριον μὴ λαμβάνῃ.

¶ Ἡνίκα ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῇ ὑπηρετούσῃ τὸν νοσοῦντα, τὰ ἁγίας Κοινωνίας αὐτῷ μεταδίδωσιν, ἵνα συντομώτερον ὑποδεχῇ, τὸν τύπον τῆς ὑπηρετούσης κολοβούσῃ ὅλη τὴν Ψαλμῳδίαν (Ἐπικαλοῦμαί σε, Κύριε, ἐλέησόν με) καὶ δοὺς μεταδίδοῖ εἰς τὴν κοινωνίαν.

¶ Ἐν τῷ λοιμῷ, ἢ ἰδρῶτι, ἢ ἄλλῳ ἀντιποιοῦ παρεπιδημοῦντος φοβερισμοῦ ἀῤῥωστήματι, ἢ νόσῳ ὀξυθυμίᾳ, ὅταν δίεις τῆς λοιμικῆς περιῤῥεύσεως, μηδεὶς τῶν Παροίκων ἢ ἐξιέναι πρόθειν ἐν συγκοινωνεῖν τινὶ τῶν ἀδιεξόδων ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ποτε, ἕως ὁ νοσῶν σφόδρα τὸν ἐπαιτήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μόνος συλλειτουργησάτω αὐτῷ.

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

¶ Σημειωτέον ἐνθάδε, ὅτι ὁπόταν ἔξοδον ποιῆται τῆς ἐξῆς Αὐτοκλεθέντα πρός τινας ἀδιαπτίστους ἀποθνήσκοντες ἢ ἀφορισθέντας, ἢ αὐτοχείρας.

¶ Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τῷ σώματι ἐν τῇ τοῦ Κοιμητηρίου εἰσόδῳ, καὶ αὐτὸ περιπορεύσαντες, εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸ τάφον, λέγουσι, ἅπαξ,

Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωή, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια. κε, κς.

Οἶδα γὰρ ὅτι ἀπέναντι, ἐστὶν ὁ ἐπιλύειν με μέλλων, καὶ ἐπὶ γῆς ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνταντλῆν ταῦτα παρὰ γὰρ Κυρίῳ ταῦτά μοι συντετέλεσται ἃ ἐγὼ ἐμνημόνευσα, ἃ ὁ ἐφεστηκώς μοι ἑώρακα, καὶ ὠσὰλλοτρίως. Ἰώβ. ιθ. Κόμ. κέ, κς, κζ.

Ὅτδὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα λοιδορήσῃ τὸν κόσμον, ἵνα ἐξετασθῇ τί δικαίωμα. α' Τιμ. ε'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἰώβ. α'. κέ.

¶ Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παρεκλήθησαν, ἀναγινώσκεται ἡ ἢ ἀμφότερα ἡ τῶν ἱερομήνων.

Ψάλμ. λθ'.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συνστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

Γνώρισόν μοι, Κύριε τὸν συντέλειάν μου, καὶ τὸ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα μάταια πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· διάψαλμα.

Μέντοι γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

Καὶ νῦν ὁ τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρ' σοῦ ἐστι· διάψαλμα.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὀνειδισμὸν ἄφρονος ἔθου μοι.

Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἠνοίξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας παίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· διάψαλμα.

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, σιώπησον τὰ δακρύσν μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, κατὰ πάντας τοὺς πατέρας μου.

Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ψαλμ. ϟ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγένου ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀνθρώπων,

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξερεύσματα αὐτῶν ἔτη ἐστέ, τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,

Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι· τὸ ἑσπέρας ὀκνοπαίσει,

σει, σκληρυνθείη καὶ ξηραν-
θείη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀρ-
γῇ σε, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου
παρεχάθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνα-
πόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς
φωτισμὸν τῷ προσώπῳ σου.

Ὅτι πάντες αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς
ἀράχνη ἐμελέτων.

Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν
ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη·
ἐὰν δὲ ἐν δυνατείαις ὀγδοή-
κοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐ-
τῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι
ἐπῆλθε πραΰτητι ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς
ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς
θυμοῦ σου,

Ἐξαριθμήσασθαι; τῷ δε-
ξιᾷ σου οὕτως γνώρισον, καὶ
τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρ-
δίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως
πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ
τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ ἐλέ-
ους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα
καὶ ἠφράνθημεν· ἐν πάσαις τα
ἡμέραις ἡμῶν

Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
ἐτῶν οὓς εἴδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω λαμπρότης Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοι-
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } πά.

¶ Τότε ἵσταται τὸ Ἀνάγνω-
σμα παρακληθὲν ἐκ τοῦ
εἰς κεφάλαιον τῆς προτέρας
τοῦ ἁγίου Παύλου πρὸς Κο-
ρινθ. Ἐπιστολῆς.

α' Κορ. εἰς. κ'.

Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερ-
ται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν
κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπει-
δὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνα-
τος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνά-
στασις νεκρῶν. Ὥσπερ γὰρ ἐν
τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ
πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκα-
στος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι·
ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα
οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐ-
τοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν
παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ
Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν κατα-
γήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ
αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ θῇ
πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἔσχατος δὲ ἐκ-
θρὸς καταργεῖται ὁ θάνα-
τος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ
εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται,
δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτα-
ξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅτα-
ν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάν-
τα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς
ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι
αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θε-
ὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ
τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμε-
νοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως
νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ
βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;
Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν
ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν
καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ
κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα
ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφε-

λ῀, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρον͂ται; φαγωμεν͂ καὶ πιωμεν͂, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρον͂ται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι, καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ οὐ ἀλλαγησόμεθα. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπίσει γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Πῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; πῦ σου, Ἅδη, τὸ νῖκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

¶ Ὅταν δὲ τὰ τάφων παρέλθωσιν, ἕως ἑτοιμάζεται ὁ νεκρὸς

κηδὲ εἰς τὸ ἀπίδιον τῆς γῆς, ὁ Ἰσραὴλ ἱερεῦ, ἢ ὁ Ἰσραὴλ καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ.

Βροτὸς γὰρ τὸς γυναικὸς, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθήσαν ἐξέπεσεν· ἀνέδραμε γὰρ ὡσπερ σκιὰ, καὶ ἔμεινε σῦ.

Ἐν μέσῳ σῦ ζωῆς τῆς θανάτου καταδύομαι· παρὰ τίνος βοήθειαν ζητῆσαι ἐγὼ, εἰ μὴ παρὰ σοῦ, Κύριε, ὑπὲρ διαπεπτωκότος ἁμαρτίαις ἡμῶν εἰκότως ὀργισθέντος;

Ἀλλ' ὅμως σὺ, Κύριε Θεὸς παντοκράτωρ, Κύριε παντοδύναμε, ἄγαν καὶ ἐλεημονέστατε Σῶτερ, μὴ παρέλθῃς ἡμᾶς εἰς τὰς πικρὰς τῦ ἅιδου θανάτου ὠδῖνας.

Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ ἐμφυτεύματα τῶν σῶν χειρῶν ἡμῶν· ἀλλὰ σύσπασον ἡμᾶς, Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ ἐλεήσας ἡμᾶς, καὶ ἐλυτρώσατο Σῶτερ, σὺ ὃν δικαίωσας Κριτὰ εἰσάγειν, μὴ ἀφῇς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐχάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν· δὶ ἀστινασεισῶν τὸν θανάτου ὠδῖνας Σοῦ ἐκπεπτῶν.

¶ Εἶτα μεταξὺ τῦ ὀπίσω ἀλλαξῆς τῆς σωματικῆς τίνων τῆς γλώσσης τινῶν τῆς παριστώτων, ὁ Ἰσραὴλ λέξει.

Ἐπειδήπερ ἐδοξεν τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ μεγάλων ἰλίγξ αὐτῶν τίνων τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὧδε τελευτήσαντων· ψυχὰς ὁσίας ἑαυτῶν ἀνιδέχεσθαι, τὸ γοῦν σῶμα αὐτῶν τῇ γῇ ὑποπέπτωμεν· χοῦς τῆς χοὸς ἀποδόντες τῇ ἀποδοῦ, κόνιν τῇ κόνει, ἐν τῇ βεβαίᾳ καὶ σταθερᾷ ἐλπίδι ἐφ' εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀναστάσεως διὰ τῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς μετασχηματίσῃ τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῆς σωματικῆς δόξης αὐτῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

¶ Εἶτα λεχθήσεται ἡ ἀπόλυσις,

Ἀποκλεῖσθ' ἐγ.

Ἤκουσα φωνῆς ἐκ τῦ οὐρανῦ λεγούσης μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι· Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν.

¶ Τότε ὁ Ἰσραὴλ λέξει.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ. Ἀμήν.

Ἰσραὴλ.

Πάντοτε κύριε Θεὸς, μεθ' ἧς ζῶ τὰ τῆς ἐντολῆς σῦ ὁσίως κομίζων ἐν Κυρίῳ πνεύματα καὶ βοῦ ἐξ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, τῦ τῆς σαρκὸς ὄγκου ἀπαλλαγείσαι, χαρᾷ καὶ εὐλογίας ἀπολαύσην· Ἦν κυρίας εὐχαριστῶμέν σοι, ἐφ' ᾧ ἠδοκίσοι τινὶ ἢ ἀδελφὸν ἡμῶν τῆς τῦ ἀμαρτωλῦ κόσμου

σμικτότε παλαιποωρεῖν ἀπαλλάξαι· ἀκολουθῆτές σι, ὅπως ἐν τ̃ ὑμῆς ἀπὸς ἀγαθωσύνῃ σι ἐν τάχει τ̃ τ̃ σπλεκτ̃ σι ἀριθμὸν ἐκπληρωθῆναι, κ̀ τὴν βασιλείαν σι καταστρῶσαι, ἵνα ἡμεῖς σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τ̃ ἀληθεί τ̃ ἁγίε Ὀνόματός σι πίςει τελεθυμήσωμεν τ̃ ὁλοκλήρε ἡμῶν τελειώσαι κ̀ μακαριότητ̃ τότε σῶμα κ̀ τὴν ψυχὴν ἐν τ̃ ἀδιαλείπτ̃ καὶ ἁγίᾳ δόξῃ σι ὀπτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χρις̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Σιωπή.

Ἐλεημονίστατε Θεὲ, Πάτερ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χρις̃, ὃς ὅρων ἀνάστασις κ̀ ζωὴ, εἰς ὃν ὁ πιςεύων, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται, κ̀ ὁ ζῶν κ̀ πιςεύων εἰς αὐτὸν οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς αἰῶνα ἀποδήσεται, ὃς κ̀ (δι' ἁγίε Ἀποςόλε αὐτ̃ τ̃ Παύλε) ἐδίδαξε ἡμᾶς μὴ λυπεῖσθαι καθὼς κ̀ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τὸν κοιμωμένων ἐν αὐτῷ. Ταπεινᾶς ἱκετεύομέν σε, Πάτερ, ἐκ τ̃ θανάτ τ̃ ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τ̃ δικαιοσύνης ἀνεγεῖραι ἡμᾶς· ἵνα τ̃ γῆν βίε ἀπαλλαγέντες σὺν αὐτῷ ἀναπαυσώμεθα (ὡς κ̀ τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἔχειν ἐλπίζομεν) ὅπως τε ἐν τ̃ καθολικ̃ ἀναστάσ ἀναπτύξ Ϛ ἀνυπόσκοτοι εὑρεθῶμεν, κ̀ κομισώμεθα τὴν ἀθλογίαν, ἣν ὁ ἀγιος Ϛ ἀγαπᾶς παντὶ τ̃ ἀγαπῶντι κ̀ φανερωθέντ σε ἀναμορθώσ, λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τ̃ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν τὴν ἀπὸ καταβολῆς τ̃ κόσμε. Τοῦτο χάρισαι, ἱκετεύομέν σε, ἐλεημονίστατε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χρις̃ τοῦ Μεσίτε κ̀ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ χάρις τ̃ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χρις̃, κ̀ ἡ ἀγάπη τ̃ Θεοῦ, κ̀ ἡ κοινωνία τ̃ ἁγίε Πνεύματ μ̃ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

¶ Ἡ Γυνὴ τ̃ σωθῇ χρόνε μ̃ τὴν λοχείαν εἰς τὸν Ἐκκλησίαν παραγινέσθ κοσμίως ἱματισμένη, κἀκεῖ γονυπετήσασα ἐν τόπῳ πρεσήκοντι κ̀ τὸ εἰωθὸς, ἢ ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ἐρήσῃ. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς αὐτ̃ ἐρεῖ,

Ἐγειρὴ δόξῃ τ̃ Θεοῦ Παντοκράτορι ἐκ τῆς ἀγαθότητ̃ αὐτοῦ τὸν ἀσφαλῆ λοχείαν σοι δοῦναι, κ̀ ἐν τ̃ μεγάλῃ τῆς τεκνογονίας κινδύνῳ σε διαφυλάξαι, τοιγαροῦν ἐκ καρδίας εὐχαριστήσῃς τ̃ Θεῷ, κ̀ ἐρεῖς,

(¶ Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει τ̃ ρις' Ψαλμόν.)

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσῃ Κύριος τῆς φωνῆς τ̃ δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, κ̀ ἐν τ̃ ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περι-

Περίσχες με ἀδίκως θανάτου, κἀγὼ σωθήσομαι· ἄδικα γὰρ ἐμίσησάν με· θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.

Καὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεᾷ.

Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

Ἐπίστρεφον ἡ ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. Ἀλληλούϊα.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Τὸ ποτήριον τῶν σωτηρίων λήψομαι, καὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἔστιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Ἡ τῶ Ψαλμῶ τοῦτο.

Ἐὰν μὴ Κύριος. Ψαλμὸς ΡΚΖ'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτιναγμάτων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὸν ὀδυμὸν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἔστιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Δι' εὐχῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Λειτουρ-

Λειτυργός.

Σῶσον Κύριε ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δούλην σε.

Ἀπόκρισις.

Τὴν ἐλπίσασαν ἐπὶ σέ.

Λειτυργός.

Γίνου αὐτῇ πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.

Λειτυργός

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτυργός.

Διακῦμεν.

ΠΑντεπιχάρτα Κύριε, καὶ πληροφορίας σοι ἐνχαριστοῦμεν ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δούλην σε μεγάλων τῆς λοχείας ὠδίνων καὶ κινδύνων ἀπαλλάξαι ἠξίωσας· χάρισαι, ἀντικολλῶμένην σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἵνα τῇ τε βοηθείᾳ σε πιστῶς ζήσῃ, καὶ τὸ θέλημά σου ἐν τῇ παρούσῃ βιοτῇ ποιήσασα, ὑπὸ σῆς καὶ ἁγνῆς δόξης μετάσχῃ ἐν τῇ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Ἡ Γυνὴ ἐλθοῦσα εἰς τὰ τίνειν τὰ χαριστήρια αὐτῆς. τὰς συνήθεις εὐχὰς ποιείτω ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ναοῦ, καὶ ἐὰν ἡ Συνάξις ᾖ, συμφέρει αὐτῇ τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλαβεῖν.

ΑΠΕΙΛΗ, ἤγουν Καταγγελία τῆς ὀργῆς καὶ τῆς κεμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἁμαρτωλῶν μετὰ πόνων Εὐχῶν, ἃς χρηστέον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ ἄλλοις ποτὲ καιροῖς, ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὑποδείξει.

¶ Μετὰ τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς, πολυέλεος καὶ σωθῇ πρόσωπον τῆς Λιτανείας, ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ ἢ ἐν τῷ Ἄμβωνι ἱερεῖ.

ΕΝ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ (Ἀδελφοὶ) ὑπῆρχεν ἔθος ἡ τάξις, διὰ τὰς ἐνεστώσας, ὅπως ἀρχομένης τῆς Τεσσαρακοστῆς ὅσοι ἐφ' ἁμαρτίαις ἦσαν θανασίμοις ἁμαρτάνοντες, δημοσίᾳ ἐν μετανοίᾳ ὦσι, καὶ ἐν τῷ νεῷ αἰδῶνται παρρησίαν ἀντέχωσιν, ἵνα τῇ αὐτῶν ψυχαὶ ἀμπὸ σωθῶσιν ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κυρίου, καὶ ἵνα οἱ ἄλλοι τῷ παραδείγματι αὐτῶν γενόμενοι πλημμελεῖν μᾶλλον φοβηθῶσι.

Ἀνθ' ὧν (ἵνα ἂν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῇ ἡ περιφημισθεῖσα αὐτάκεια, (ὅπερ καὶ μάλα ἀναγκαῖον ἔστιν) διδόκται νῦν ὑμῖν ἀναγνωσθῆναι γραπτά τινα Γνωμίδια, παραίτησιν τῆς τοῦ Θεοῦ καταφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἁμαρτάνοντας τῆς ἁμαρτωλῶν, ἐξ εἰκοσιτῶν καὶ ἑβδόμης Καφαλαίων τοῦ Δευτερονομίου, καὶ ἀπὸ λαχόντες τῆς ἁγίας Γραφῆς συν-

σωτηρια διάνοια, καὶ ὑμᾶς ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ γενεᾷ σωτηρίᾳ σωτηρίαν, Γένοιτο. Ἐφ' ᾧτε, τοιαύτας φθόγγους ἐκ τῆς μεγάλης τῆς Θεᾶς ὀργῆς κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ὑπομιμνήσκοντες, εἰς τὸ ἐπὶ νῦν καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν μᾶλλον προτρεπῆτε,

καὶ ἐν ὀπτασιώσεσι ταύταις ἡμέραις ἀκριβέστερον περιπατῆτε, τοιαύτας φθόγγους τὰς καλίας, δι' ὧν τῷ Θεᾷ καταλέγει ὀφειλομένων ὑμῶν ὁμολογεῖτε.

Ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. Δευτ. κζ'. ις'.

¶ Καὶ ἀποκριθήσεται ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ,

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ, ἢ μητέρα αὐτοῦ. ις'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. ιζ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. ιη'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός,

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. ιθ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ. κ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον. Λευϊτ. κα'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα παθάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου. Δευτ. κζ'. κδ'.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ἰβ. ιζ'. ε'. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς πεποιθὼς ἐπὶ ἄνθρωπον, καὶ σημείζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ματθ. κε'. μα'. α' Κορ. ς'. Θ', ι'. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἅρπαγες.

Λαός.

Γένοιτο.

Λειτουργός.

Ψαλ. ριθ'. κε'. Ἐπειδήπερ ὅσοι ἐπικατάρατοι πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ σοφώτατος Δαυίδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς (μεμνημένοι τοῦ φοβεροῦ κρίματος τοῦ κεφαλαίου ἡμῶν ὁπόκρεμαμένου, καὶ ἐκφοβοῦντος ἡμῖν μονονουχὶ ὁπωσδήποτε) ὅπως φεύγωμεν ἀπὸ τὸ Κύριον ἡμῶν τὸ Θεῖον μὴ πάσης σωτηρίας καὶ ταπεινότητος τῆς καρδίας, κλαίοντες καὶ δριμύντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ὀδυνώμενοι, καὶ ἐξομολογούμενοι τὰς παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἀπεδάζοντες ποιεῖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

Ματθ. γ'. ε'. Ἤδη γὰρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπεὶ ἐὰν ἁμαρτωλὸς παίδευσας, σὺ καὶ Θεὸν, καὶ πνεῦμα καθαιρόν. ἡ μερὶς τῶν ποτηρίων αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τόπου ἐξέρχεται ἰδεῖν τὴν ὀργὴν ὅτι γῆν. Ἀλλὰ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὐ τὸ πλοῦτος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκκαθαριεῖ τὸν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὸν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσι. Τό τε φανεῖται ἡ ὀργὴ Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἣν οἱ αὐθάδεις ἁμαρτωλοὶ κατὰ τὸν αὐτῶν σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν ἑαυτοῖς θησαυρίσουσιν ἐν ταῖς, καὶ ἀφορήσαντες τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητος τοῦ,

τῶλος, ἡ τε ἀνοχῆς καὶ ἐ μακροθυμίας Θεοῦ ἐ εἰς
μετάνοιαν αὐτὸν ἀδιαλείπτως φερομένη.
Τότε ὁμοιωθήσεται μι (λέγει Κύριος) ἰγὼ Παροιμ. α'.
ἡ ὰκ εἰσακούσομαι, ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ κη', κθ', λ'.
ὐχ ἱυρήσουσιν, ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν ἡ λόγον τῦ Κυρίυ ἐ προσείλοντο, ὐδὲ ἤθελον ἐ-
μοῖς προσέχειν βυλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς
ἐλέγχυς. Τότε ἡ ὀψὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν κρίσει Ματθ. κε'.
τίς, ὅταν κλειωθῇ ἡ θύρα, ὀψὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ι', ια', ιϛ'.
ὁμοιωθήσεται τὸ ἴλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ἡ τῆς
κρίσεως. Ὦ φρικτῆς τ φωνῆς τῦ κρίματος
δικαιοτάτυ, κατ' αὐτῶν ἀποφαινομένης μέλλον-
τος, ὅτι λοιδήσονται αὐτοῖς, Παράδειδε ἀπ' Ματθ. κε'.
ἐμᾶ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ μα'.
ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτῦ. Τοιγαροῦν, Ἀδελφοὶ, ἐν καιρῷ βλέπο- β' Κορ.
μεν ἵνα μὴ παραμείνῃ ἡμέρα σωτηρίας· ἤρξα- ϛ'. β'.
ντο γὰρ νῦξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ἔστε Ἰωαν. θ'.
ἡ τὸ φῶς ἔχωμεν, πιστεύωμεν εἰς τὸ φῶς, καὶ δ'.
υἱοὶ φωτὸς γενώμεθα εἰς τέκνα τῦ φωτός· ἵνα μὴ ιϛ'. λε',
βλεπόντων εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ἔσται λς'.
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τ ὀδόντων. Μὴ οὖν Ματθ.
καθαιρώμεθα τῇ χρηστότητι τῦ Θεοῦ τῇ οἰκτιρ- κε'. λ'.
μένης ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καλούσῃ, καὶ ἐξ
ἀπροόπτυ ἐλπὶς ἀπὸ τῶν ἤδη παρωχημένων
συγκράμων ὑπαισχνηθῇ, ἐὰν τελεία καὶ ἀληθὴς
καρδία πρὸς αὐτὸν ὑπαρφαίνηται. Ἐὰν γὰρ Ἡσαΐ. α'.
ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιὼν ιθ'.
λευκανθήσονται· ἐὰν ἦ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς
ἔριον λευκανθήσονται. Ἐπιστράφητε (λέγει Κύ- Ἰεζεκ. ιη'.
ριος) καὶ ὑποστρέψατε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν λ', λα', λϛ'.
ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὦσιν εἰς πρόσκομμα ὑμῖν ἀδικίαι.
Ἀπορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν, ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑ-
αυτοῖς καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ
ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ; Διότι οὐ
θέλω τ θάνατον τῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύ-
ριος, Ἐπιστράφητε οὖν καὶ ζήσεσθε. Κἂν ἁ- α' Ἰωαν.
μάρτωμεν, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τ Πατέ- β'. α'.
ρα, Ἰησῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἱλα-
σμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ Ἡσαΐ.
ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ νγ'. ε'.
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἐπι-
στρεφόμεθα οὖν εἰς αὐτὸν, τὸν ἱλεημένως ἅ-
παντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ὄντως μετανοοῦ-
ντας δεδιηκόμενον· ἵνα τὸ πατεισμένον ἡμῶν αὐτὸν
ἱλαρὸν ἡτοιμον εἶναι ἡμᾶς προσδέχεται, καὶ

προθυμότατον συγχινάσκειν ἡμῖν, ἐὰν μετὰ πηξῆς μετανοίας προσερχώμεθα αὐτῷ, ἐὰν θελήσωμεν αὐτῷ ὑποτάσσεσθαι, καὶ τὸ δοκοῦν

Ματθ. ια'. κθ'. λ'. δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐὰν ᾖ χρηστὸν αὐτοῦ ζυγὸν, καὶ τὸ ἐλαφρὸν αὐτοῦ φορτίον ἀραμεν, τῷ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ, ὑπομονῇ, καὶ ἀγάπῃ, τῇ τῶν ἁγίων Πνεύματος αὐτοῦ ἡγεμονίᾳ διοικουμένῃ, τὴν δέξαν αὐτοῦ ἀεὶ ζητοῦντες, καὶ ἐν τῇ κλήσει ἡμῶν μετὰ τῆς δικαιοσύνης ὄντως αὐτῷ λατρεύοντες. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιήσωμεν, ῥύσεται ἡμᾶς ὁ Κύριος ἴκ τε τῆς τοῦ νόμου κατάρας, καὶ τῆς ἐχάτης δίκης, ἣ ἐγκύπτει τοῖς ἐξ ἀνομιῶν,

Ματθ. κα'. λγ', λδ'. καὶ καθότι ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ τὴν ἀμεταχείριστον κληρονομίαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ δίδοσιν ἡμῖν, καλέσαν ἡμᾶς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔνδοξον κληρονομεῖν, εἰς ἣν αὐτὸς ἀξιώσαι πάντας ἡμᾶς ἀναγαγεῖν, διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεος αὐτοῦ. Ἀμήν.

¶ Εἶτα πάντες γονυπετήσαντες, ὁ ἱερεὺς καὶ Κληρικοὶ γόνυ κλίνοντες (ὅπερ νομίζεται λίαν σεμνὸν καὶ λιτανεία) ἐξαγορεύσει τὸν δὲ Ψαλμὸν,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Ψαλ. να'.

ΕΛέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου, τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τοῖς ἁγίοις.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑτὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Λειτουργός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις.

Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Λειτουργός.

Ἐξαπόστειλαι αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ὑψους.

Ἀπόκρισις.

Καὶ διαπαντὸς ἐπέμπιων αὐτοὺς κραταιῶς.

Λειτουργός.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ Ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Λειτουργός.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Διακωλύμεν.

ΠΛέως εἰσάκουσον, ἀντιλαβοῦ σου, Κύριε, τῆς προσευχῆς ἡμῶν, καὶ φεῖσαι πάντων τῶν τῆς ἁμαρτίας αὐτῷ ἐναντίον σου ἐξομολογουμένων· ὅπως ὦν τὰ σωτηρίου τοῦ τῆς ἁμαρτίας καθηγορεῖται, αὐτοὶ τοῦ τῆς ἐλεήμονος συγχαίρωμεν σου δουλοθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑντοδύναμε Θεὸς καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὁ ὀδηγῶν πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἀπολογιζόμενος, ὁ οὐ μισῶν οὐδὲν ὧν ἐδημιούργησας, ὁ

δὴ κ̀ μὴ βυλόμ(ε)νο(ν) ἢ θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ἀλ̀ ἵνα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτ̀ κ̀ ζήσηται· οἰκτίρμονες σὺ γνωθι ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, φεῖσθ(αι) κ̀ παρακλήθησαι ἡμᾶς διὰ λυτρωθέντες ὑπὸ Χ(ρισ)τ̃ ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἰδιόν Σοί ὄζιν ἀεὶ ἐλεῆσαι, Σοὶ μόνῳ φοσήκῃ ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι ἔν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τῦ λαῦ Σ(ο)υ, ὃν ἐλυτρώσω· μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μ(ε)τ̀ σ(ο)ῦ δούλων Σ(ο)υ, φαύλης γῆς, καὶ ἀθλίαν ὄλων ἁμαρτωλῶν. Ἀλλ̀ ἔτω τὼ ὀργὼ Σ(ο)υ ἀποστρέψῃς ἀφ̀ ἡμῶν, τὼ φαυλότητα ἡμῶν ταπεινῶς ὁμολογόντων, καὶ ὅτι τοῖς πλημμελήμασιν ἡμῶν ἀληθῶς μετανοόντων, καὶ ἔτως εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν παρέχες ἐν τῷ νῶ σ(ο)ῦ, ὅπως Σοὶ διαπαντὸς συζήσωμεν ἐν τῷ μέλοντι, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμὼ.

¶ Τότε ὁ λαὸς μ(ε)τ̀ τ̀ Ἱερέα τῦτο τὸ ὑπόμνον ἐρεῖ.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Θεὸς ὁ Κύριος, κ̀ ὑπόσχου ἐφ̀ ἡμᾶς· Ἱλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ Σ(ο)υ, τῷ ὑπόσχου φόβ σ(ο)υ κλαυθμῷ, νησείᾳ, κ̀ ἐξομολογῇ. Σὺ γὰρ ἱλεήμων ὁ Θεὸς, οἰκτίρμων, μακροθυμ(ε)ῖ κ̀ πολυέλεος. Σύ φείσῃ ὅτι ἡμεῖς ἄξιοί ἐσμεν τιμωρίας, κ̀ ἐν ὀργῇ Σ(ο)υ μιμήσῃ τῦ ἐλέυς· Φεῖσαι, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τῦ λαῦ Σ(ο)υ, καὶ μὴ δῷς τὼ κληρονομίαν Σ(ο)υ εἰς ὄνειδ(ο)ς. Ἐστόκησον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι τὸ ἔλεός Σ(ο)υ μέγα ὄζι, κ̀ κ̀τ̀ τὸ πλῆθ(ο)ς τ̀ οἰκτιρμῶν σ(ο)υ ἔπιδε ἡμᾶς διὰ τῆς ἀξίας κ̀ εὐτυξίας τῦ ὐλογητῦ Τιῦ Σ(ο)υ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμὼ.

¶ Τότε ὁ Λειτυργὸς μόν(ο)ς ἐρεῖ,

Ἐυλογήσαι ὑμᾶς Κύρι(ο)ς, κ̀ φυλάξαι ὑμᾶς· Ἐπιφάναι Κύρι(ο)ς τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐφ̀ ὑμᾶς, κ̀ δῴη ὑμῖν εἰρήνην νῦν κ̀ εἰς τὸν αἰῶνας. Ἀμὼ.

Δόξα τῷ Θεῷ.